2004

1884 C12

1323
Printed in Turkey

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ
ՀԻՆ ՏՕՆԱՑ

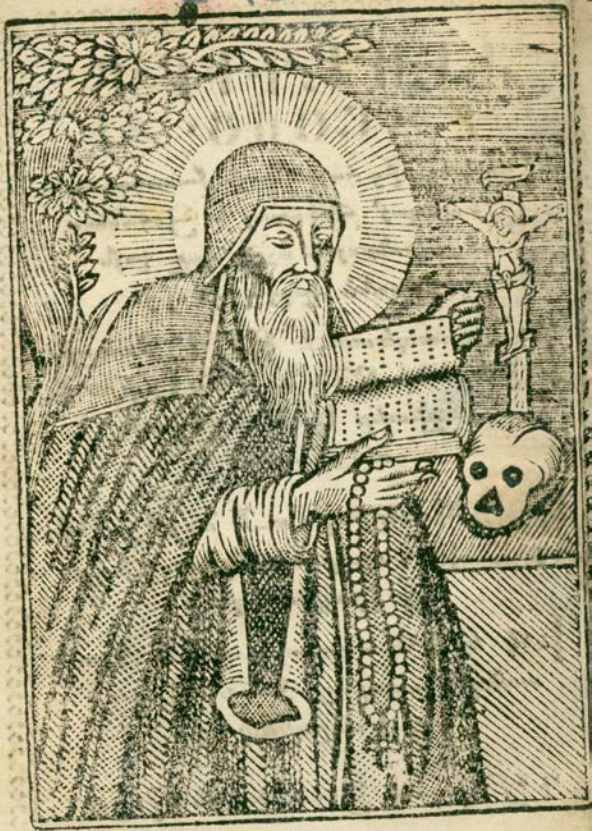
Ի թուրքերէն ի հայերէնիդիր Հաւատոյ
Ա Խոստոյ՝ Հիւսոյ և Յօհաննու
Նախադասոյ և այլոց վարդապետ
Վերապատուելոյ Ամ Ալթունեան
Հրատարակեցաւ Ամ Ալթունեան
Հրատարակչատան Հ Ա Ա Ա Ա Ա
Ամ Ալթունեան
Ամ Ալթունեան

Ի Հռոտանդնուպոլիս 1818

Ի Տպարանի Յօհաննէսեան Ոզլուի

Ի Պարտիարգութեան Կոստանդնուպոլսոյ Տէրն Պօղոսի
Ամ Ալթունեան

Printed in Turkey



Ով ես դու, որ ինձ նայում ես,
Քո դիմաց մահն է կանգնած,
Ամենքիդ հասնելու է մի օր նա,
Այդ զգա՛ քո խելքդ հարկ եղած։

Printed in Turkey

Տէրտէրունի

Հրաժարեալ Հրաժարիմք։

Ո՞չ ասէ էրէց ինչինչ՝ էրէս ի շարժուածս և
ի ոտս և ի նոր ոճէլով. և ապա դառնայ շուրջ
զերս և սկսանի ընդառաջել առաքեալ հո-
գոյն՝ բացագլուխ և ձեռնածռ
էրդիւ և ասէ։

Կատար արարչութեան ընդ Հայրն և ընդ Որդին և ընդ Հոգին սրբոյ։

Տէր ողորմեա։

անեղ անճին և անակիզն. այլ և
ճնող որդւոյ և բղխող Հոգւոյն սբց.
Յաւուրք զԱնանն Լ՚ անեղ ճնեալ
և ակնել՚ի հօրէ նախ քան զյաւիտեան.
ոչ յեթող և ոչ կրտսեր. այլ ողջան
հայրն հայր՝ ընդին և որդին որդի.
Յաւուրք զայս ՚ողջին՝ անեղ՝ անժամա
նակ. ոչ ճնեալ՝ այլ բղխել՚ի հօրէ.
Էակից հօր և փառակից որդւոյ.
Յաւուրք զԱրարողն սբ՝ միբնութ,
մի աճումն. ոչ երէք աճք, այլ՝ մի աճ.
մի կամք. մի թագաւոր. մի իշխանութ.
արարիչ երեւելեաց և աներեւութից.
Յաւատամք յեկեղեցի սբ՝ զԹողութ
մեղաց՝ հաղորդութիւն սբց.
Յաւուրք զմինն յերից անձանց զբանն
աճ՝ ճնեալ՚ի հօրէ նախ քան զյաւիտ
ւեանս. ի ժամանակի իջեալ յաճա՛
ծին կոյսն Աստուած. առեալ յարե
նէ նորա՝ միաւորեաց ընդ իւրում
աճումն. ինն ամենայն ժուժկալեալ
յարգանդի անապատ կուսին. և եղև
աճն կատարեալ՝ մարդ կատարեալ.
Հոգւով և մտաք և մարմնով. մի անձն,

մի դէմ, և միաւորեալ մի քնութիւն։
Այն մարդացեալ առանց փոփոխման
առանց այլայլութեան. անօթերին յղութի
և անսկիզբն ծնունդ. ոմն ոչ է սկիզբն
ածութեան՝ և ոչ վախճան մարդկութե
նէր։ (զի յաքս երեկ և այսօր՝ նոյն և
յաւիտեան։) Չաւուրք զերն մեր յա
քս շրջել՝ ի վեր երկրի։ Յետ Լամեք
եկեալ՝ ի միւսում։ Նայր՝ ի վերուստ
վկայել՝ զա՛ ես Որդի իմ սիրելի. և Ես
զնա աբ առաքնակերպ իջել՝ ի վե՛ր նէր։
Փորձեալ՝ ի սատանէ և յաղթեալ նմա։
Քարոզեալ մարդկան զերկնութի
Հիւանդեալ մարմնով, վաստակեալ՝
քաղցեալ՝ և ծարաւեալ։ Յետոյ
եկեալ կամաւ՝ ի չարչարանս. խաչեալ
մեռեալ մարմնով. և կենդանի
ածութէն։ Յարութենն եղեալ՝ ի դե
րեզմանի՝ միաւորեալ ածութէն,
և Հոգւովն իջեալ՝ ի դժոխս՝ անբա
ժանելի ածութէն։ Քարոզեալ Հոգ
ւոցն՝ աւերել զդժոխս՝ և ազատել
զհոգիսն։ Յետ երից աւուրց յարու
ցեալ՝ ի մեռելոց և երևեալ աշակերտացն։

Հաւատամք զայն մեր յիս քս նովին
մարմնովն համբարձեալ յերկինս և
նստեալ ընդ աջմէ հօր։ Ա՛ւր և դա
լոց է նովին մարմնովն և փառաք հօր
իւ դատել զկենդանիս և զմեռեալս։
Որ և յարուքիւն ամ մարդկան։
Հաւատամք և զհաստուցումն գործոց.
արդարոցն կեանք յաւիտենից. և մե
ղաւորացն տանջանք յաւիտենական։

Օ՛ղջոյն։

Ա՛ղաչ ամենայնիւ Աղբիւրդ ութեն
Հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ.
Ա՛ղաչեցեալ եմ այլ Յոստովանիմ
առաջի այլ և արբուհոյդ ածածանին՝
և առաջի քո հայր սէր՝ զամ մեղս զոր
գործեալ եմ։ Ա՛նանկի մեղայ խորհրդ
գով բանիւ և գործով կամայ և ա
կամայ. գիտութիւք և անգիտութիւք
մեղայ այլ։ Ա՛ղաչ հոգւոյս և զօրու
սրտի. մտաւք և շարժմամբ սր. մարմ
նով և զգայուք սր։ Ա՛ղաչ զօրու
հոգւոյս. խորհրդանկութիւք. անզգա
մութիւք. յանդգնութիւք և երկչոտու
շտայլութիւք և ժլատութիւք. զեղխու

անիրաւութիւն · չարահաւանութիւն · յոյ-
սահատութիւն և թերամոռութիւն՝ մեղայ ։։
։։ Եղայ չար խորհրդով մտածմամբ · նեղ-
գործութիւն · առեղծութիւն · խեթիթիւն · մախանաք ·
յաչեաղանաք · թիւրութիւն · պատնիսկութիւն ·
խորհրդով · արհամարհանս · խիստ · ան-
անականն · դրացատական · գազանային ·
ի դիշերի և ի տեսնջեան երազական
գինեմոլութիւն և յանդգնական գործ ապա-
ղութիւն՝ մեղ ։։ Եղայ ցանկութիւն մարմնոյս
հեշտութիւն · պղերգութիւն · յօրանչմամբ
քնոյ՝ շարժութիւն մարմնոյս և զգայից
գործութիւն ի պէտս ախտս · հեշտա-
լրութիւն խելառութիւն · արատութիւն աչացս ·
ցանկութիւն սրտիս · խոտութիւն ոգնդացս ·
պատշուառութիւն բերանոյս · անմաքրութիւն
լութիւն · շահասիրութիւն, և արբեցութիւն՝ մեղ ։։
։։ Եղայ չարաբանութիւն լեզուիս · սո-
տախօսութիւն · սուտ երդմամբ · երդմնա-
զանցութիւն · հայհոյականութիւն · վիճաբա-
նութիւն · բանսարկութիւն · շռայլութիւն ·
քաջ · դատարկաբանութիւն և ծաղր ·
զրախօսութիւն · հերձախօսութիւն · և անի
ծաբանութիւն · տրանջելով դժգոհելով ·

զի՛ ո՛չ զյանձնառականան կատարեցի
և ո՛չ՝ ի հրաժարելեացն հեռացայ։
Օ՜ օրէնս առի՝ և յօրինացն հեղեա-
ցայ ։ ի կարգս քրիստոնէութե հրաւի-
րեցայ՝ և գործով անարժան գտայ։
Ա՜ւ և մեղայ եօթնիւցս յանցանօք
մահացու մեղօք։ Հպարտութե և մո-
ամբք նորին։ Նախանձու և մա՛։
Հարկութե և մա՛։ Ցօրութե և մա՛։
Պահութե և մա՛։ Աղերամոլութե
և մա՛։ Խղճահարութե և մա՛։
Ա՜յլ և մեղայ ամ պատուիրանացն այ.
յանձնառնելեացն և հրաժարելեցն.
զի՛ ո՛չ զյանձնառականան կատարեցի
և ո՛չ՝ ի հրաժարելեացն հեռացայ։
Օ՜ օրէնս առի՝ և յօրինացն հեղեա-
ցայ ։ ի կարգս քրիստոնէութե հրաւի-
րեցայ՝ և գործով անարժան գտայ։
Ա՜ւ և մեղայ եօթնիւցս յանցանօք
մահացու մեղօք։ Հպարտութե և մո-
ամբք նորին։ Նախանձու և մա՛։
Հարկութե և մա՛։ Ցօրութե և մա՛։
Պահութե և մա՛։ Աղերամոլութե
և մա՛։ Խղճահարութե և մա՛։
Ա՜յլ և մեղայ ամ պատուիրանացն այ.
յանձնառնելեացն և հրաժարելեցն.

Աստուած Հօր և Որդւոյն և Հոգւոյն Սրբոյ.
Ամէն.

Ես
դիտելով զչարն՝ կամաւ կորացայ.
և՛ի բարեաց գործոց ինձէն հեռացայ
ցաւ՛ վա՛յ ինձ. վա՛յ ինձ. վա՛յ ինձ:
Օ՛ որն ասեմ, կամ զո՛րն խոստովանիմ.
զի անթի՛ւ են յանցանք իմ. անասելի են
անօրէնութի՛ւք իմ. աննկերելի են ցաւք
իմ. և անբժշկելի են վէրք իմ, մե՛ծ
Տէր՛ սո՛ւրբ՝ զքեզ աւնիմ միշնորդ Հոյշ
տուիչ և բարեխօս առ միածին որ
դին քո՛. զի իշխանութի՛ւդ որ տո՛ւեալ է
քեզ՝ արձակեացես զիս՝ի կապից մե՛ղ
ացոյ խնդ, աղաչեմ զքե՛զ:

Աղերսեացի՛ քեզ մարդասէրն աստ. և Թողութի՛ւն շնորհեացե՛ մեզ յանցա
նաց քոց. խոստովանացելոցդ և մե՛ռ
ացեալոցդ: Այո՛ ես կարգաւորեա՛ քահա
նայական իշխանութե՛ն, և հրամանատն
աստուային՝ Թէ (զոր արձակիցե՛ք յերկ
րի, եղիցի արձակեա՛լ յերկինս:)
Այո՛ւին բանիւ՛ն արձակեմ զքեզ յամ
ենայնակցութե՛ մեղաց քոց՝ի խորհրդ
դոց՝ի բանից՝ և՛ի գործոց. յանուն

Նին Ը Նորհաւատ բարեացն։ Կատարած
բարձին։ Ոյժ կենացն։ Կատարակա
սիսռաածքն։ Ի ձեր ձայնիցն։ Համ
Հայր գԹուեցն։ Կնկեաւն։ Ա՛աշա
արձակմանն։ Ա՛աշա առաջնորդեցին
ուսեաց։ Ա՛րեագալի սբ հս տրն, և
Ա՛բձակման տաղն։ Թէ պահոց և Թէ
ալ և ողջոյն փառքն։ Ա՛ր տաճի տաղն։
և տյնն որ լինի։ Ա՛ետ ացուացէի տաղն
Թ՛ետրաց՝ Ա՛տմոսիք և օրհնուԹեն,
նի տաղՔն։ զինի աւետուհյից և
կից յաՔան։ Ա՛անուագ լուհան։ Ա՛ան
Համատքն։ Ո՛րհնել տեր ամէն և փրկ
Տ՛ր երԹ զըկԹուհնս։ Ո՛ջեն գո
ասուր չոյնին լինի՝ ասյ է։
Ա՛ր տասի որ
Ա՛ր խոստուեաց ասպէտ։
հեյ՛ի՛ծ բաբառնյն զրի՛գրէ խալաՔեց՝ոյն։
Ո՛ր ինդրեաց սբ վարդապետն յոհ զրէ
նայն ախոռածոց և ասուՔեանց պշիՔ։
Ոյժապա ժամապէղեաց ըստ արՔէՔեան սահման
Ա՛ՀԱՆ։
և՛ի փառս Հանդերձեալ կենացն,
բարիս. եղիցի քեզ՛ի բարեդործուՔի
սբ եկեղեցւոյ. զի զոր ինչ գործիցես
Ա՛ր դրձել տամ զքեզ՛ի խորհուրդս

Ասկ կոմսին դատաւն՝ սկսաւ ածել
օրհնութիւն և հարցին և իւր աղեղն։
Ի՛ր ախոյենից և իւր փոքոյն։ Ա՛ն ես որ
զինի մանկանցն։ Ա՛րեւագալն աղն։
Ո՛ւռաւսուռ ձեղ։ Ո՛աշտ խաղաղ
գութ։ Փարատեա՛։ Կո՛ւ որդի այ։
Յամամուտ։ Ե՛ արական՝ ձայնին է։
Ակրակէից ձաշու եասին և աւուրն՝
ձայնին է։ Ա՛ռաքեալն՝ կոմսանն։
Ասկ լուր աւուր դիրք՝ կոմսանն է։
Ա՛ստուն՝ ձայնին։ Ա՛րեկոյի Յոհաննու
Հեգոն՝ ձայնին։ Ա՛պրեցոն, Ո՛սյր ը
Թաճն, Տ՛ր բարերարն, Կո՛ւ որդին՝
կոմսանն։ Ո՛սյր մերն՝ ձայնին։
Ո՛ւաւսուռ խոստովանիմ՝ աղօթքն՝
իւր տուն է ընդ ժամուցն։ Ասկ
ուր մեր և փր։ Տ՛ր ած մերն՝ ի կարգ
դուրս է. ժամաբարին է, և հարկաւոր
հիւրին։ Ա՛յս է արևելեան տան սահ
մանն ժամակարգութիւն ի փառս այ։
Ո՛ւրժամ Թուականն հայոց փարա
լինի՝ բուն ձայնքն ըն դն դձ յայս
կոմսանն դատաւն լինին ուր սբ աւա
զանն է. և յորժամ Ջուխտ լինի՝ ձայ
նոյն լինին։

Խոստովանութ զնա՛ ընդ երգս անթե՛ր դի
Եւ զղջասէր՝ յաւետից՝ ի մէջ գիշե՛ր դի
Թագաւորէ՛ ի հրեշտակս Աստո՛ւծ դի
Վաւերեալ արքայն գոլով յաղգէն յուդայ ի

ՏԵՐ ՕՐՀՆԵՑ ԻՄ ԲԱՆԱՍԱ, ԲԵՐԱՆ ԻՄ ԵՐԴԱՐԱՑԴ ՁՕՐՆՈՒԹԻՆ ՔՈ։

ՏԵՐ ԵԹԷ ՁԵՐԲԱԿԱՆԱ ԻՄ ԲԱՆԱՍԱ, ԲԵՐԱՆ ԻՄ ԵՐԴԱՐԱՑԴ ՁՕՐՆՈՒԹԻՆ ՔՈ։ (Ընդունել համառօտ և միասնական աղօթս բաժանելի ըստ կարծրատեսիլ չափոյ և ոտանաւորի։ Ուրեմն ի՞նչ։

Տէր ողորմեա։ Տէր ողորմեա։ Տէր ողորմեա։ Ամէն։



" զի բազում եղեն նեղիչք
իմ. և բազումք յարեան
՚ի վերայ իմ։
Բազումք ասէին զանձնէ իմմէ, թէ
չիք փրկութիւն տուր առ Աստուծ իւր։
Այլ դու տէր օգնական իմ ես, փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ։
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի,
և լսեաւ ինձ ՚ի լեռնէ սրբոյ իւրմէ։
Ես ննջեցի և ՚ի քուն եղէ. զարթ
թեայ՝ և տէր ընդունող իմ է։
Ոչ երկեայց ես ՚ի բիւրաւոր զօրաց
ժո. ողք շուրջանակի պատեալ պա
շարեալ՝ պահեին զիս։
Արի՛ տէր՝ և փրկեա զիս Աստ իմ. զի
դու հարեր զամեն, ոյք էին ընդ իս
թշնամիք ՚ի տարապարտուց. և զա
տամունս մեղաւորաց փշրեացեր։
Տեառնդ է փրկութի՛ն, ՚ի վե՛ր ժողովուրդ
դեան քո՝ օրհնութի՛ն քո։

Ջերմ եւ կամ բժիշկք յատուցեալ
Ի թէ մեռելոյդ առնիցես զքան
Եւ համբարձի առ քեզ զձեռս իմ
Ընդ ակարացան յաղքատութէ։
Ամաւնեցայ և ոչ ելանէի. աչք իմ
Եւ ելն զնա նշաւակ խրատանց։
Հեռի արարեր յինէն զծանօթս իմ.
Ջամ զբօսանս քո ածեր ի վէր իմ։
Ցիս հաստատեցար սրտմտութիւք քո.
Աւրի և ի սաստերս մնհոս։
Աղէն զնա ի գբի նեղութեան, ի խա
ձեռանէ քումմէ մեռանիցեն։
Օրս դու ոչ յիշեցեր, նոքա ի
Ոչ վերատրոս, որք ննջեն ի գերեզմանս։
Նի, և ի մեռեալս ազատ։
Աղէ ես ոչ մարդ առանց օգնական
Ջանեն ի դուք։
Համարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք ի
Լիեալք իմ ի ժողով մերձենան. և
Ի լցան չարչարանաք անձն իմ, և
Նարհեացի ունկն քո ի խնդրուածս իմ։
Ամօքեն աղօթք իմ առ քեզ տէր, խոշ
դացի և գիշերի առաջի քո։

խոստովան առնիցին առ քեզ։
Ա՛ի թէ պատմեսցէ ոք երբեք ի փէ-
ռեւմանի զողորմութիւնս քո, կամ
զճշմարտութիւնս քո ի կորստեան։
Ա՛ի թէ ճանաչելի՛ն ի խաւարի
գքանչելիք քո, կամ արդարութիւն քո
յերկիրն մոռացեալ։
Եւս առ քեզ սո՛ր աղաղակեցի, առաւօ-
տու աղօթիք իմ ժամանեսցեն առ քեզ։
Ընդէ՛ր սո՛ր մերժես զանձն իմ, կամ
դարձուցանես զերեսս քո յինէն։
Տնանկ եւ վաստակաւոր եմ ես ի
մանկութենէ իմմէ. ի բարձրութենէ
խոնարհեցայ եւ ափշեցայ։
Ցիս հասանեցան բարկութիւնք քո.
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս։
Շրջեցան զինեւ ոպ ջուր, զօր ամ
պաշարեցին զիս ի միասին։
Հեռի արարեր յինէն զբարեկամս իմ
եւ զծանօթս իմ, զսա՛ք խշուառութեանս իմոյ։
Ո՛րչափ անձն իմ զսո՛ր, եւ ամ ո՞չ
կեղք իմ զանո՛նս աբ նո՛ր։
Ո՛րչափ անձն իմ զսո՛ր, եւ մի մոռա՞-
նար զամ տուրս նո՛ր։

Ա՛ք առաւ զմեղս քո. բժշկէ զամ հի-
ւանդութիւնս քո։
Ո՛ փրկէ յապականութենէ զկեանս քո.
պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթութեամբ։
Ո՛վքնաւ ի բարութեան զցանկութիւն քո. նո-
րոգեսցի ոյժ արծուոյ մանկութիւն քո։
Արդ ողորմութիւնս տէր, և իբրեւ զնո-
սա եղիցի զմեզ։
Արդեօք տէր զհանապարհս իւր մոլեսցի,
սի, և որդւոցն իսրայէլի զկամս իւր։
Գթած ողորմած է տէր, երկայնա-
միտ և բազումողորմ։
Ա՛յ ինպատ բարկանայ մեզ տէր, և
ոչ յաւիտեան պահէ ոխս։
Ա՛յլ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ տէր,
և ոչ ըստ անօրէնութեանս մերում
հատոյց մեզ։
Ա՛յլ որպէս բարձր են երկինք յերկրէ,
այնպէս զօրացոյց տէր զողորմութիւն
իւր ի վրայ երկիւղածից իւրոց։
Որչափ հեռի են արևելք յարևմտից,
այնչափ հեռի արար ի մէնջ
զանօրէնութիւնս մեր։
Ա՛ն գթայ հայր ի վրայ որդւոց իւրոց,
այն

9321-57

Տէր լուր աղօթից իմոց · ունկնդիր
օրհնեա անձն իմ զեր։
Օրհնեցէք զեր ամ հրեշտակք նր ·
զի ընդ ամ սեղիս և արուեստ նր ·
Օրհնեցէք զեր ամ զօրութիք նր ·
պաշտօնեայք և արդիօք կամաց նր ·
Օրհնեցէք զեր ամ գործք նորա ·
ի ամ տեղիս իշխանութեան նր ·
Օրհնեցէք զեր ամ զօրութիք նր ·
նր ի լսել ձայնի պատգամաց նր ։
Հզօրք զօրութեամբ · որք առնէք զբան
նր ի լսել ձայնի պատգամաց նր ։
Օրհնեցէք զեր ամ հրեշտակք նր ·
լեր · արքայութի նր ամենայն տիրէ ։
Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
ղպատուհրան նր և առնեն զնա ։
Ոչք պահեն զսխաս նորա , յիշեն
Ծագ խրտց , և արդարութիւն նր
Լոյս ողորմութիւն ան ճայ յաւիտ
առաւս յաւիտենից ի վր երկիրզա
երևի սեղն նր ։
Ընչ ի նմա հոգի, և ուչք և ուչ և ա
ուղ ծաղիկ վայրն այնպէս ծաղկի ։
Արդ այ որ խոտոյ են աւուրք խր
Ո՞ նա գխտաց զսահեղծուածս մեր ,
և յիշեաց թե հող եմք ։
այնպէս գթացաւ ուր յերկիւղածս խր ։

ի քեզ տէր Յուսացեալ։

Յոյց ինձ ճանապարհ յոր և գնասցէ.
զի առաքեզ տէր համբարձի զանձս իմ։

զղջմունքիւնս քո. զի ես ի քեզ
դուբս։ Ուրախ արա ինձ առաւօտու
նամնիցիմ այնոցիկ, որք իլանեն ի
Ասի դարձուցներ զերեսս քո կինէն.
Նհաղեցաւ կինէն հոգի իմ։
Ընձեն իմ ոտ երկիր ծարաւի է առ
քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ տար, զի
առքեզ զձեռս իմ։
ձեռաց քոց խորհեցայ, և համբարձի
Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս խոր
համ խոռվեցաւ կինս։
Ձանձրացաւ կինս հոգի իմ. և սիրտ
ոտ մեռեալ յաւիտենից։
զնեանս իմ. և նստայց զնս ի խաւարի
զանձն իմ. խոնարհ արար յերկիր
ամ կենդանի։ Հալածեաց թշնամին
քոմ. զի ոչ արդարանայ առաջի քո
տաներ ի դառնատան ընդ ծառայի
ւր ինձ արդարութիւն քով. և մի մը
խնդրուածոց իմոց ձչմարտութիւն քով։

Փրկեա զիս ի հրշեմաբաց խոց սիր·
զի զբեղ ապաւէն լինիմ արարիչ։
Ուսո՛ւր ինձ առնել կամս քո· զի դու
ես Աստուած իմ։ Հոգի քո բարի՝ առաջ
նորոգեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ։
Ա՛ւա՛ն անուանդ քո սիր՝ կեցուսցես
զիս· արդարութիւք քովք հանցես ի նե-
ղութենէ զանձն իմ։
Ողորմութիւք քովք սատակեա զթշնա
միս իմ· և կորո՛ զամենեսեան անձինս
իմոյ· զի ես ծառայ քո եմ։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոյ։ Այժմ և միշտ և յաւի-
տեան յաւիտենից, Ամէն։
Երէց Տէառն Եղիսէոս Հայոց Պոլսոյ
Հինսուն Աստուածընկալ Պաշտօնեայ Էջերոյ։

Խշեացուք ի գիշերի զաղ-
նան քո տէր։
Խրճանեսցեն սիրտք մեր
զբան բարի· և լեզուք մեր պատմեն
զձեն զարծաթ երկնաւոր Թագաւորիդ։

Երգք

Ո՜ արթիկ հարսնիք հնդեսիլ ապան
Երգս առեալ նորպսպին ե. ա։
Ո՜ արթիկ նոր ժողովուրդ. նոր
տուք ըզ փառըս փրկիսին ե. ա։
Ո՜ արթիկ փրկիչդ արեամբ. ե
Նոքին հօրըն ե լուսոյ. ակն։
Ո՜ արթիկ արդիք լուսոյ ի յօրհ
կունք վերին նըշն սիօնի. ակն։
Ո՜ արթիկ ը նդ պրսպթունս ման
ել լուսիս։
ես պարթեւայց առաւօտու.
Ո՜ արթիկ փառք քոյ պարթիկ. և
դիք օրհնեցէք զնա։
Ո՜ ձայն դհոլթե ամե նայն հո
ուրս մեր սրբութ առ քեզ ե։
Ո՜ դիշերի հաճեարձուք ըզ ձեզ
Ո՜ ազօթս մեր ատցուք քեզ ե։
տալ նեսցուք ըզ քեզ տէր։
Ո՜ դիշերի յարուցեալ լսես

Ա

Ամէն թարգմանութիւն եւ ինչպիսի՛ սիրելի
եւ հեղինակ։

Ընտրեցէք մեզ մանրապատկեր տետր.
զի ուրիշներն չեն նոյնպատճէնէ։

Օ՜ արթո՛ւն եղբայրք ի զբաղմանէ.
եւ սուրբ հոգւոյն ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս եւ սրբուհի
ա՛նուանդ նորդ քոյր ըզ փառս։

Աղի՛ տէր օգնեա՛ մեզ. ամենքդ
մի՛ մերժեր ըզմեզ ի նպաստ։

Օ՜ արթո՛ւն ըլնդէր նըչնջես. տէր
առատօրէն զոյս առատացուր։ ամէն։

Օ՜ արթո՛ւն երկնրպադուք եւ արշա-
լուսոյ զինչ նըչնջեք։ ամէն։

Օ՜ արթո՛ւն ես ինչ նըչնջեք նըմանն
տերաց զքերմ արտասուս։ ամէն։

Օ՜ արթո՛ւն պատրաստեցէք ի՛ւղ լամպ
իմաստուն չե կուսանացն։ ա՛։

Օ՜ արթո՛ւն վառեցէք լուսով ըմա
եւ սուրբ հոգին ամէն։ ա՛։

Տէր՝ Յիսուսի Քրիստոսի եկեղեցի
բոլոր սուրբերուն մէջ։

Փառք քեզ։ Ալ մի՛ տանջեր ոտքերս
ամբարշտներու պէս, որ երբ որ
ցաւի մէջ կ՚ըլլան, ոտքերնին
կ՚ուռչի։

Փառք քեզ։ Ալ յոռետեսներուն
պէս չեմ ըլլար, որ երբ որ
ուրիշներուն լաւ բաներ կը
տեսնեն, չարութեամբ կ՚ուռին։

Փառք քեզ։ Ալ մի՛ խօսիր
ինծի պէս մեղաւոր մարդու
համար։

Ալ հիմա կ՚ուզեմ քեզ
միայն գովել։

Ալ հիմա խոստովանութիւնը կը
տանի դէպի յաւիտենական
կեանք։

Ալ դիտցած կ՚ըլլամ, որ
Աստուած ինծի հետ է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հայրս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Փրկիչս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Մխիթարիչս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Ամենակալս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Արարիչս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Ստեղծիչս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հոգեւոր Հայրս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հոգեւոր Մայրս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հոգեւոր Եղբայրս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հոգեւոր Քոյրս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հոգեւոր Զաւակս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հոգեւոր Ամուսինս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հոգեւոր Հարսս է։

Ալ հիմա կրնամ ըսել, որ
Աստուած իմ Հոգեւոր Աներ

լոյ զանձինս մեր ի խղճէ և ի չար
լինելոյ: Եւ մեք այսուհետեւ սրբե-
փառաբանիչս նո՛ւ այնուն և մեզ
նմանութի երկնային հրեշտակացն ի
խրատ. և ընդհատ մեզ բերել զմ
մի ի մե՛ն իրաւանց և սրգարուե՛ նո՛ւ:
ցաղօթս առաջի նո՛ւ. և գոհացարուք
դով ի փո՛բանութի և ի պատի՛ւ ամե-
նայնի անո՛ւան նո՛ւն մերոյ և փրկչին
բուի և ի սիրելնս տիարուե՛ մերում
Եւ եկեալքս միաբան հոգևո՛ր եր-
մեզ մի՛գաբերն նո՛ւ ի միկիթա-
գաւեն քնոյ. զոր ընդհատաց
արթուցեալքս ասէն ի հան-
Ո՛

Կարդ:

Ա՛մէն. ալէլո՛ւիայ. ալէլո՛ւիայ. ալէ:
Ա՛մէն. ալէլո՛ւիայ. ալէլո՛ւիայ. ալէ:

բարի՝ ողորմեա՛ քո՛նասուր հօտի՛:
ցո՛յ՝ ի՛ քէն հա՛յցեն ա՛մեն. հա՛ղիր

Ո՜վ Տէր Աստուած մեծ և կարօղ զօրութեան
մերոց՝ ի տունդ խնդ՝՝։
Ո՜վ ընդունելի՛ զաղաւնեաց եւ զանասնոց
պանձանց մերոց՝ ի տունդ խնդ՝՝։
Ո՜վ հրեշտակ կ՝խաղաղութեան պահապան
խնդրեցէ՛ք։ Տէր ողորմեա՛։
Ո՜վ մեսսիա՛ ծ գիշերիս խաղաղութեան
անցուցանել՝ հաւատով ի տունդ
և ողջմեա՛։ Տէր ողորմեա՛։
Ո՜վ որ խոստացար սիրելեաց քոց
Հմմարիան աճ յո՛ քո՛ տը մեր կեցո՛
նական և երկնային խորանացն։
Ո՜վ արժանաւոր լինելով յաւիտեան
բուք քան կանոց նոր յոյսդ շինս։
Ընդունեցէ՛ մեզ մարդասէրն աճ
կեալ առաքինութիւնք և անարատ վա՛
ազօթիւք և բարեխօսութիւ՛ն սո՛ր սրբց։
Ալ՝ զի ընդունելով զայդ պատանեաս մեր
նմա սրտից մերոց ծաղկադիսին ա՛։
Նաց մերոց։ Լսեալ՝ ի լինելով զգաստ
՝ի նմանէ զքաւութի՛ւն զթողութի՛ւն յանցա
մերոց։ Չտեսանել խնդրեսցուք
խորքուն առանց բարիւք և երկ՝
դործոց։ Չամբարձցուք զձեռս մեր

Ըզ Հրեշտակն ու բարբառիմ լեզուաւ.
ախտակիից լերուք: Քանամ
Հիսուս Տէր. առիս նայեցեալք
չհասարակ ամ. առիս նայեցեալք
Ղազարոս մեռեալ, եւ յարոյց զնա:

Ալէլուիա՝ անձին դղջացեալ ու էսգաւ ես-
ս՝ Աստուած, ես՝ Աստուած Հայոց Ամենակալ:
Ես՝ ասէ՝ եր պղրկեմ՝ ըսա պատգամն առաքին:
Ի վիրակիոք Հ՝ի ծոնո պերուհանան՝ էրէք
ես պղրկեմ: Ասոր ներ ծոնից սէր՝ ճ ես ես
պղրկեմ: Հա՝ յառաջս պահոյ՝ ճ ես պղ՛՛:

Տէր պղրկեմ: Ես՝ պղրկեմ՝ ես պղրկեմ՝ ես պղրկեմ:
Հա՝ ասէ ես պղրկեմ ըսա պատգամն առաքին:
Ի վիրակիոք Հ՝ի ծոնո պերուհանան՝ էրէք
ես պղրկեմ: Ասոր ներ ծոնից սէր՝ ճ ես ես
պղրկեմ: Հա՝ յառաջս պահոյ՝ ճ ես պղ՛՛:

Պղրկեմ ես՝ ըզ ինձ ղրկեցեր՝ ես ղրկեցի զքեզ
ամենակալին յանձն արարցուք:
Վերջ չունի երկնից:
Տէր պղրկեմ:
Օրհնեմք մեր եւ զմիութիւնս ունի ոչ
Հաւատոյս մերոյ զեր ազգերացուք:
Հա՝ եւս միաբան մեր ճշմարիտ եւ ոչ
յօդնուի անձանց մերոց ի նոսէ:

բողոքեմ զանձնէս . ՚ի որ ողորմեա ՚ի որ
ողորմեա ՚ի որ ողորմեա :
Գոյ եղէ մեղաց . զբոյս կորըս-
տեան . զուրբ ինձ փրկեցի : Գաւա-
գի զանձն իմ . զաւազանեցի . զոչ
բան զօրծեցի . տէր ողոր" :
Արբեցաւ էի լոյս . և այժմ եմ խոս-
տաւ . և բառնէր մեղս : Օ՜ի այդ
պատուհցից . զքէն մեղաց իմոց . զի
բազում են յոյժ . տէր ողոր" :
Արիւնք և երկիր . եկայք ողբա-
ցեք . եղկելի զանձն իմ : Ընդառ-
գի զի զչ ջարն . ընկալայ կամաւ . զչ
հոյլս մեղաց . տէր ող" :
Ծախճատիմ սրտմով . ծառալեմ ՚ի
մեղս . ծօխափիլ չիարեմ : Ծանա-
ախտիւ լցցեալ . ժահահոտ եղէ .
ժամանակս բազում . տէր ող" :
Ի բաց մերկեցայ . ՚ի ՚ե՛ր խորհրդոց .
՚ի բարեաց գործոց : Ա՛ւ վայ ինա-
անձն իմ . լուսոյն հեռանալ . լինել
ընդ խաւար . տէր ող" :
Ստահուրդք չարին . խաբեն զչ հո-
գիս . խորասոյզ առնեն : Ողածիւն

անդընդոք · ծիծաղին գլորմամբս ·
ծանակ զիս առնեն · տէր ողո՛ւ ։
Կամաւ կորացոյ · կարկամեալս անձամբ · կանգնիլ ոչ կարեմ։ Հուր մեղաց կիզօղ · հերդեհետաց որ չիս ·
հոգեւոր բարիս · տէր ողո՛ւ ։
Չարկեցոյ մեղօք · ձաղեցին տեսօղք · ձանձրացաւ հոգիս ։ Ելի դառնութեան · զօրեալ ի սիրտ իմ ·
զանգատ իմ շինաւ · տէր ողո՛ւ ։
Ծաշակմամբ մեղաց · ձաշեցի զմահ · Ճոխս աղքատացոյ ։ Մերեալ եմ հոգւովս · մոլորեալ մտօքս · միայն
կամ մեղանիս · տէր ողո՛ւ ։
Զորոգոյթ մահու · յորսողին անկոյ · յաղթեցոյ յախտից ։ Լուծից թշնամւոյն · նըշաւակ եղէ · նոր
միշտ խոցոտիմ · տէր ողո՛ւ ։
Երբ պատեալ զինեա · շունք բազմութեան · ձուկք եղեն · չարախին արեամբս ։ Ելս եղէ չարին · ուռկանաւ մեղաց ·
որսացաւ զանձն իմ · տէր ողո՛ւ ։
Չարաչար վըշտօք · չարչարի անձն իմ · չունիմ դադարումն ։ Պարտա-

պան գլուխ · պարտուց յանցանաց ·
պարտեալքս ի մեղաց · տեր ողմ՛։
Ա՛ մեամ զողջոյնս · ջերմեռիմ զար-
ձեալ · ջեռնուս հրով մեղաց։
Ո՛աբբի կոչեցար · ոսկոյ անուանիմ ·
ոսկիական վարուքս · տեր ողմ՛։
Ա՛իրով ցանկութ · սատանիկ բարկութ ·
սիրտ իմ խոցեալ է։ Ա՛իրգ յանցա
նաց · վըշտանաց հոգիս · վարանեալ
չարչիմ · տեր ողոր՛։
Տիրեցին ինձ չարք · տարաղիր հա-
նին · տիրական գըլուխցն։ Ի՛աբու-
նայ բարւոյ · բախճական ձայնին ·
բոտինս ոչ լսեայ · տեր ողմ՛։
Ձանկուքն չարեաց · ցանկալի դի-
մաք · ցաւեցոյց զաչս իմ։ Ո՛խերա-
քանչիւրոց · սիւսամաք խուռն ախ
տից · սիրտ հոգիս է հոգիս · տեր ողմ՛։
Վրէժացիր անձն իմ · փախչիլ ի չա-
րեաց · փախուցիչ բարեաց։ Ո՛ղջ միշտ
մերձ ծանիր · քուն մահու եկեալ ·
քննող գաւառաւոր · տեր ողմ՛։
Ա՛ստուածածնին բարեխօսութ՛ե՛ն ,
միշտ ու ողորմեա։

Կատարեալ լուսոյ արեգական արդարութեան Քրիստոսի Աստուծոյ մերոյ, որ ի սկզբանէ ամենայն ստեղծուածոց ի տիեզերս ելանելով, զամենայն աշխարհս իւրով յայտնութեամբ լուսաւորեաց, եւ զմեզ ի խաւարէն մոլորութեան ի լոյս ճշմարտութեան դարձոյց։ Ընդ որում եւ մեք ի սուրբ տաճարի քում հաւաքեալ, զանձինս մեր եւ զմիմեանս ի Տէր յանձնեսցուք։ Զի ամենայն փառաւորեալ է անուն քո սուրբ, Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյ սրբոյ, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից։ Ամէն։

Ընդունի զսա Սիմէոն ի գիրկս իւր, եւ օրհնէ զՍուրբ Կոյսն Մարիամ, եւ ասէ ցնա առանձինն։

Պար զԱստուած ամենայն երկրի՝ զի ընդ
մեզ է Աստուած Յակոբայ։ Ողորմեցո՛ւ
Տէր ամենակալ Աստուած Իսրայէլի՝ զի
ընդ

Ա՛ստուած ողորմեա՛ մեզ։ Ա՛ստուած ողորմեա՛ մեզ։
Ա՛ստուած ողորմեա՛ մեզ։



ած-ին մայր-ք-ի՝ իմ յոյսըն
դու յաւուր մեծի՝ Աստ
րեխաս ընդունելի՝ քո՛-քև
մեզ ողորմացի՝ որ ողորմեա՛ որ ող՛՝
աճած-ին բարեխօսեա՛՝
Ո՛այ-քո՛ որն ամենի՝ մեղաւորիս դա
ւոզ լինի՝ Ա՛ւա՛ ի՛ յոյնմ աւուր մե
ծի՝ բարեխօսեա՛ քոյդ միածնի՝ որ՛՝
Այ՛ի յոյնմ աւուր մեծի՝ զքեզ աղա
չեմ ա՛ր սիրուհի՝ Ո՛ի դու մայր
ես քի՝ և նա լսէ իւր ծընողի՝ որ՝
Այրնի թէ՛ այդ ինձ լինի՝ մեղաւորիս
որն ողորմի՝ Այ սահմռկածս զոր դող
ծեցի՝ չեմ այլ միայ թէ՛ այդ ինձ լինի
Ա՛ողորմե չեմ արժանի՝ որդի եղէ ես
գեհենին՝ Ա՛ամ հասեալ ինձ վախ
ճանի՝ կամ և մինամ դաշխրելի՝ որ՝
Այ յաւուրն աներեւի՝ լինիմ ես անդ
ողորմելի՝ Այ դան եւոս վիսաւարն ա
ռի՝ յաւիտենից կենացն ելի՝ որ՝
Այ սաւարն և մեղքն ինձ հանդիպի՝
խաւնիմ ի դաս ձախակողմի՝ Ո՛ը
փիմ ի՛ մէջ մեղաց սըղմի՝ յիշեմ

ըզ դարձս իմ զաղբաւել. եւ ոչ՝։
Արդ եւս ոչ ինձ հրեշտակն. զայն կո
րուսի ես յիմէ. Զոր դեհենայն ինձ
վտանգի. իսկ ես այրիմ անչքեալ. եւ
Զայնիւ ըզ ածէն աղաչեցի. մի թէ
լսէ իւր ծառային։ Ոչ օղեցի և
անցուցի. զայս անցաւոր կեանքս
աչխատի. աեր ողոր՝։
Ա՛ընկեցեալ եմն ի խաչէն. ես իմ էարբ
զդաւան և լեղի։ Այր եղէ ամէն ջո
րի. և էսիրեցի զօր վախճանի. եւ՝։
Յանկարծակի մահ հանդիպի. մեղայ
էսան ես առաջի։ Ընդմանեցայ ես հր
էրէի. և անօրէն աշակերտի. եւ՝։
Ընդ իւղ ելայ խաչին. յարևելից փոյ
լեալ ծագի։ Ուր եմ բանք ըսպառին
և գործք մօրդին յայտնի լինին. եւ՝։
Ցեմ արժանի ես հատորդի, ոչ ձեռ
պատարագի։ Այրդս զոր մատուցի.
իրկին ընդ ասն ի խաչ հանի. եւ՝։
Ա՛նք գործի ամէն էարի. և էսիրեցի
զօր վախճանի։ Ասա բաշխեր աէրն
ամենի. զպղծմունի իւր ծառայի. եւ՝։
Ընդունէ ես առեցի. զազատ զօրի ըն

սիրեցի։ Ով աւետարան իմ ծընընդեան
մայրս ծնաւ մեղաց՝ որդի։ աւր ո՛։
Տրընքատպեր ես բարի։ ջառնէ որդի
զիս դեհենեն։ Թաթառնաց փառք և
պատիւ։ յիւր ծոցէս ոնդունել։ աւր։
Ցընծացայ և զուարճացայ։ յաւիտե
նից ուրախացայ։ Երբանդ էի և ոչքա
ցայ։ զերն յիշեցի ասի մեղայ։ աւր՛։
Վաւրս տամ ես քեզ։ երկրպագեմ
աւր խաչին։ Ինչ արեանդ ես դին
էի։ և քո ծընունդ աւաղանի։ աւր՛։
Ընծաներն բարեխաւսէ յիշեա՛ աւր
և ողորմեա։

Ա՝ Ո՞վ չինէ ասէ պղծեա։
Քէն գոհանամք աւր աճ մեր։
Որ չնորհեցեր մեզ հանգիստ
քնոյ խաղաղութիւն։ Եւ զարթու
ցեալ ժամանեցուցեր զմեզ կանխել
յերկրպագութիւն ահաւոր և փա
ռաւորեալ անուանդ քոմ աւր։
Տնաւր մեզ աւր աղաչեմք զքեզ զըղ
ծացուածս գիշերիս խաղաղութիւն անց
ցուցանել։ Եւ զամ ՃՃնակս կենաց
պանդխտութեան մերոյ՝ երկիւղիւդ քոմ

Հաւատով Երկնից արքայութիւն քո, կեանս յաւիտենից՝ ժամանակաւոր քո, եւ անարատ վարուք կրօնաւորութեամբ յայսմ հին ժամանակաւ յանգոյն Եղիայի եւ Յովհաննու Մկրտչին յանապատին կեցեր։ Ընդ որում քեզ հօր եւ հոգեւոր ընկերիդ վայելէ փառք իշխանութիւն եւ պատիւ։

Աղաղակ Ընդհանուն։

Ո՛վ երկնապանծ սուրբ հայրապետ, Ալեծից տեր բարերար ողորմութիւն քոյ յերկրպագուս եւ ի փառաբան քոյ անհատ անուանդ քումդ տեսլ։ Ընդ որ զքո խաղաղացոյ զանձինս մեր յամենայն սատանայական խռովութենէ եւ յաշխարհական զբօսանաց։ Հրեշտակ խաղաղութեան առաքեա՛ մեզ. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ առ մեզ. որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռով ի տունէ եւ ի դիշերի. յարթնութենէ եւ ի հանգստեան մերում։ Ընդ որ բարեխաչատութեամբ եւ արժանաւորեալ ի հաւատարիմ ծառայելոյ ի կեանս յաւիտենից՝ ժամանակաւոր քոյ։ Ընդ որ զքո խաղաղացոյ զանձինս մեր յամենայն սատանայական խռովութենէ եւ յաշխարհական զբօսանաց։ Հրեշտակ խաղաղութեան առաքեա՛

զոր պատրաստեցեր ի սկզբանէ հոմ
սէց քոյ։ Եւ ընդ նոսին զոհանալով
փեսայութեամբ զՀայր եւ զՄարդի եւ
զոգի Հոգւոյ։ այժմ եւ միշտ եւ յաւ՚։
Օրհնեալ Տէր մեր Յս Քս ամէն։
Ալելուիայ Ալելուիայ։

Աղա ամ աղնա ըսա յոյնին · և գինի աղ
նոսին՝ ամ ըսա յոյնին կանոնագըսա։

կանոնագըսա կարգա ըսա սուն յոյնին։

աւուրս սոր զայնոսիկ՝ որք գա աձ
տէն գիս · ալէ՛լուիայ։
մարտիրք ընդ այնոսիկ , որք
մարտնչէին ընդ իս · ալէ՛լուիայ։
Այլ զգէն և զասպար քո , և արի յօդ
նել ինձ · հանն զսուր քո ընդդէմ
հալածչաց իմոց , արդել զնոսա · և ասա
դու ցանձն իմ՝ թէ փրկութիւն քո ես եմ։
Ամչեսցեն և յամօթ լինիցին՝ որք խընդ
րեին զանձն իմ · դարձցին յետս և
ամաչեսցեն , որք խորհէին ինձ չար։
Լինիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հող
մոյ ·

Ա՛ղ
ղիվ են սրահք։
Ա՛ղ
ղ՝ ջնջեզ զսրդարութիւն զո՝ ղդք ոչ
ղեն զդեզ զսրդարութիւն զո՝ ղդք ձանա
ղաւն զսղսմութիւն զո՝ ղդք ոչ
սալ երեսաց զոզ սեռանեմք զղյա
ղ՝ ջն ղ սո ասղբեր կենաց ։ ևլու
տացես բմնել նոցա։
ման զո ։ և զաչես փառիս զեզ զոզ
Հրեացին նչ ղ՝ ի պատարտել
վանի Քեռոզ զոզ յաստացին։
ղ՝ ջե ։ ոչ զի քաշաւ ասրերբ զոզսմութ
ո՝նդ զո ոչ խոսը ջզուք ։ զմարդիկ
և զանաստեն ի՛ջցուանեա զոս ասր։
ղ՝ ջրեսուք զո ոչ լերկինք ։ ջ ։ իրաւ
ա՛ղերսուք զո վինչև յանդա
տուքի զո վինչև յանդա
Ա՛ղ՝ յերկինս ղ ողորմութի զո ։ ճշմար
նախատեցին զանձն իմ։
յապահանուե իւրեանց ։ և՛ի նանիր
Հալածեսցե զնոսա։
և՛ի զոյժակողութի ։ և հրեշտակ տո
ղ՝ ղիցին Հանապարհք նց ի՛ իաւար
մղ ։ և հրեշտակ նց հեղեսցէ զնս։

Ա՛յ եկեսցեն ի վերայ մեր ոտք ամ-
բարտաւանից, և ձեռք մեղաւորաց
մի՛ դողացուսցեն զմեզ։
Ընդ անկցին ամբեան՝ ոչք գործեն
զանօրէնութիւն. մերժեսցին և ոչ կա-
րասցեն հաստատել։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոյ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեան
յաւիտենից, ամէն։ Ալէլուիա՛ երիս։

Ա՛ղ

ա՛յց անդաման ի սրտոյ իւրմէ
ուստ թէ ո՛չ դոյ անաստուածք։
ալէլուիա։ Ապականեցան և պղծե-
ցան յանօրէնութեանց իւրեանց. և ո՛չք է
որ առնէ զբարեացութիւն. ալէլուիա։
Ո՛ր յերկինից նայեցաւ յամենայն որդիս
մարդկան, տեսանել թէ իցէ ոք ի-
մտաւոն՝ որ խնդրիցէ զԱստուած։
Ամենեքեան խոտորեցան ի միասին,
և անպիտանացան։
Ա՛ղք է որ առնէ զբարի, և չի՛ ոք
մինչև ի մի։ Որպէս ո՛չ ծանիցեն
ամէն, ոչք գործեն զանօրէնութիւն։

ալէլուիա՛ ալէլուիա՛ ալէլուիա՛։ Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգ-
ւոյն Սրբոյ։ Որպէս էր յառաջին եւ այժմ եւ միշտ եւ յա-
ւիտեանս յաւիտենից ամէն։ Ալէլուիա՛ ալէլուիա՛ ալէլուիա՛։

Ո՛վ Տէր ողորմեա՛ ողորմեա՛ մեզ։ Ո՛վ Տէր օրհնեա՛ զիս
հայր սուրբ։ Ո՛վ Տէր ողորմեա՛ ողորմեա՛ մեզ։ Ո՛վ Տէր
օրհնեա՛ զիս հայր սուրբ։ Ո՛վ Տէր ողորմեա՛ ողորմեա՛ մեզ։
Ո՛վ Տէր օրհնեա՛ զիս հայր սուրբ։ Ո՛վ Տէր ողորմեա՛ ո-
ղորմեա՛ մեզ։ Ո՛վ Տէր օրհնեա՛ զիս հայր սուրբ։ Ո՛վ Տէր
ողորմեա՛ ողորմեա՛ մեզ։ Ո՛վ Տէր օրհնեա՛ զիս հայր սուրբ։

Ոչ է իւր օգնական։

Հզօրի. զաղբատան և զտնանկն, որոյ
ոչ է իւր օգնական։

Ա Ղ Ա Ղ Ա Կ Ն Ե Ր Ո Ւ Ն Ք

Ի փրկութենէ զաղբատան ի ձեռաց
հզօրի. զաղբատան և զտնանկն, որոյ
ոչ է իւր օգնական։

Ա Ղ Ա Ղ Ա Կ Ն Ե Ր Ո Ւ Ն Ք

Եւ ասացին ընդ միմեանս. ալէլ՛ուիա։
Ո՞վ քեզ ետես յերկրի. և զի՞նչ գտեր
ի քէն հայր մեր Աբրահամ. զի արդա-
րացաւ յարուեստից իւրոց. եթէ ոչ
զի հաւատացեալ էր Աստուծոյ իւրում
և համարեցաւ նմա յարդարութիւն։
Ես եմ Աստուած քո, որ հանի զքեզ
յերկրէ Քաղդէացւոց, տալ քեզ զերկիր
զայս ժառանգել զայն։ Ալէլ՛ուիա։
Ես եմ Աստուած քո, որ հանի զքեզ
յերկրէ Քաղդէացւոց, տալ քեզ զերկիր
զայս ժառանգել զայն։ Ալէլ՛ուիա։
Ես եմ Աստուած քո, որ հանի զքեզ
յերկրէ Քաղդէացւոց, տալ քեզ զերկիր
զայս ժառանգել զայն։ Ալէլ՛ուիա։
Ես եմ Աստուած քո, որ հանի զքեզ
յերկրէ Քաղդէացւոց, տալ քեզ զերկիր
զայս ժառանգել զայն։ Ալէլ՛ուիա։

Ո՛վ Երուսաղէմ՝ Երուսաղէմ՝ որ սպանանես զմարգարէսն եւ քարկոծես զառաքեալսն առ քեզ՝ քանի՛ անգամ կամեցայ ժողովել զորդիս քո՝ որպէս թռչունն զձագս իւր ընդ թեւս իւր, եւ ո՛չ կամեցար դուն։ Ահաւասիկ թողի ձեզ տունն ձեր աւերակ։ Ասեմ ձեզ՝ եթէ ո՛չ տեսանիցէք զիս մինչեւ եկեսցէ ժամանակ՝ որ ասիցէք՝ Օրհնեալ է որ գայ յանուն Տեառն։ Եւ մինչդեռ գնային նոքա՝ ահա ոմանք ի պահապանացն եկին ի քաղաքն՝ եւ պատմեցին քահանայապետացն զամենայն որ եղեւ։ Եւ ժողովեցան նոքա ընդ երիցունսն՝ եւ խորհուրդ արարեալ՝ ետուն դրամս բազումս զինուորացն՝ եւ ասացին՝ Ասացէք՝ եթէ գիշերի եկին աշակերտքն նորա՝ եւ գողացան զնա՝ մինչդեռ մեք քնացեալ էաք։ Եւ եթէ լուիցէ զայս իշխանն՝ մեք համոզեսցուք զնա՝ եւ զձեզ անհոգս առնեսցուք։ Եւ նոքա առեալ զդրամսն՝ արարին որպէս ուսուցին զնոսա։ Եւ զայս բան հրատարակեցաւ ի Հրեայս մինչեւ ցայսօր։

Իսկ երկոտասանքն գնացին յԳալիլեա ի լեառն՝ ուր կարգեաց նոցա Յիսուս։ Եւ տեսեալ զնա՝ երկիր պագին նմա։ Եւ նոքա երկմտեցան։ Եւ մատեաւ Յիսուս՝ խօսեցաւ ընդ նոսա՝ եւ ասէ՝ Տուեալ է ինձ ամենայն իշխանութիւն յերկինս եւ յերկրի։ Երթալով ուսուցէք զամենայն ազգս՝ մկրտելով զնոսա յանուն Հաւր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ։ Եւ ահա ես ընդ ձեզ եմ զամենայն աւուրս մինչեւ ցկատարած աշխարհի։ Ամէն։

Ի սկզբանէ էր Բանն՝ եւ Բանն էր առ Աստուած՝ եւ Աստուած էր Բանն։ Նա էր ի սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ՝ եւ առանց նորա ոչինչ եղեւ՝ զոր եղեւ։ Յնմանէ կեանք էին՝ եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յաւիտենից լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ կալաւ։ Եղեւ մարդ՝ առաքեալ յԱստուծոյ՝ որում անուն էր Յովհաննէս։ Նա եկն ի վկայութիւն՝ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն՝ զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն՝ այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր ճշմարիտ լոյսն՝ որ լուսաւորէ զամենայն մարդ՝ եկեալ յաշխարհ։ Յաշխարհի էր՝ եւ աշխարհ նովաւ եղեւ՝ եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն՝ եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա՝ ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել՝ հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց՝ եւ ոչ յարենէ մարմնոյ՝ եւ ոչ յակամայութենէ այրոյ՝ այլ յԱստուծոյ ծնան։ Եւ Բանն մարմին եղեւ՝ եւ բնակեաց ի մեզ՝ եւ տեսաք զփառս նորա՝ փառս իբրեւ զմիածնէ յհաւրէ՝ լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա՝ եւ աղաղակէ՝ եւ ասէ՝ Սա էր՝ զոր ասացի՝ եթէ որ յետ իմոյ գալոցն՝ առաջի իմ եղեւ՝ զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք՝ եւ շնորհս փոխանակ շնորհաց։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուեալ եղեն՝ շնորհ եւ ճշմարտութիւն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեն։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես՝ միածին Որդին՝ որ է յգիրկս Հաւր՝ նա պատմեաց։

Օ ողորմութիւնդ քո ար յաւ-
իտեան օրհնեցից զքեզ. ալէ-
լուիա՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա։
Ովհայ, աղեղ յաղթ պատմեցին ըզ
Աշմարտութիւն քո բերանով իմով.
ալէլուիա՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա։
Լսացեր՝ թէ Ես ողորմութիւն կենեցի.
յերկինս պատրաստեցի Աշմարտի քո
Եւդի ուխտ ընտրելոց իմոց. երդ-
ուայ դաւթի ծառայի իմոյ։
Յաւիտեան հաստատեցից զսերմանիկ քո.
և շինեցից ազգ յազգ զաթոռ քո։
Խոստովան եղիցին երկինք սքանչել-
լեաց քոց տէր, և Աշմարտութիւն քո
յեկեղեցիս սրբոց։
Ոչխ է յամպս որ հաւասարի քեզ.
կամ ըմբնանիցի տէն յորդիս այ։
Դ Ածխուցեր զօդնուխ ի սրոյ նէր.
և ոչ ընկալաւ զնա ի պատերազմի.
ալէլուիա՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա։
Ընարեցեր զերբութիւն նէր. և զա-
թոռ նէր յերկիր կործանեցեր։
Եհատ զարարեր զաւուրս ժամանակ
կաց նէր. և հեղեր զնոսա զամօթ։

Ա՛լէլուիա՛յ։

Յաւիտեան է ողորմութիւն նո՛ր։

Քաղցր է՝ ա՛լէլուիա՛յ՝ զի՛ Տէր՝ զի՛ բա՛ն ստուգեան է՝ զի՛ Աստուած մեր է։

Փառք Հօր և՛ Որդւոյ՝ և՛ Հոգւոյն սրբոյ։

Ա՛մէն։ Եղիցի եղիցի։

Օրհնեալ ես դու Տէր Աստուած յաւիտենից։

Նախատեցին փոխանակ օծելոյ քո։

Օ՛ր նախատեցին թշնամիք քո Տէր։

Ընկալայ ի ծոց իմ յաղագս բազմաց։

Յիշեա զնախատինս ծառւոյ քո, զոր

ատելեամբ քով։

Որ են ողորմութիք քո տէր առաջ

ջնջեաց, զոր երդուար դաւթի ճշմարտ

ձեռաց դժոխոց։

Ո՞վ է մարդ որ կեցցէ՝ և ոչ տեսցէ

զմահ, կամ ի բռնէ զանձն իւր ի

Ծեր զամ որդիս մարդկան։

Իսկ արդ՝ յիշեա և տես, թէ ոչ է իմ

Հանդիսաւ, մի թէ ի զուր ինչ ստեղ

Տուր բարկութի քո։

Մինչև յերբ դարձուցանես զե՞

բեռս քո խոտաւ։ Բորբոքեսցի ոչ

Ա՛խ ասեսցի զաղօրութիւն տան, լսելի
արասցէ զմեզ օրհնութիւն նորա։
Արանք՝ դէպ պահեն զիրարունս, և
առնեն զարդարութիւն յամ ժամ։
Զիշեա՛ զմեզ տէր ըստ հաճոյս ժողովրդի
դեառն քո, և այց արա մեզ ի փրկութեան
քում։ Տեսցուք մեք զբաղցրութիւն
ընտրելոց քոց, ուրախ եղիցուք մեք
յուրախութիւն ազգի քո, և գովիցուք
մեք ի ժառանգութիւնդ քում։
Աղաչեմք մեք ընդ Տարան մեր, անօ-
րինեցաք և յանցեաք։
Ա՛ստուածդ զնա՛ ի ձեռս հեթանոց, և
տիրեցին նոցա առեալք իւրեանց, և
թշնամիք իւրեանց նեղեցին զնա, և
խոնարհ եղեն ի ներքոյ ձեռաց նոցա։
ա՛լէլուիա՛ ՝ ՝ ՝

զորէնս քո։ Ամէն։

Յամ ի պաշտել զեր. խափանեցին
զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո։
Ծառայ քո եմ ես, խնամատանն արա
քում. զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։
Ուրա՛խ լիր ծնո՛ղ քո եւ ըղձացեալ
եր. և բանիւդ արդարուե՛ քո։
Պատահեսցին ոչք իմ վերկուե՛ քում
ամբարտաւանք զգո՛ւեացեն զիս։
Ընդունել զծառայս քո ի բարի. զի մի՛
զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։
աւետարանի։
Թէ. աւետարանիչ։ մի՛ մատներ
բարի՛ իրաւունս և արդարո՛ւ
թիւն։ աւետարանիչ։
զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։
վերդն։ եղիցի եղիցի։
Փառք հօր և՛։ աւետարանիչ։ աւե
յամէ ի պաշտել զեր։ խափանեցին
զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո։
Ծառայ քո եմ ես, խնամատանն արա
քում։ զարդարութիւնս քո ուսո՛ ինձ։
Ուրա՛խ լիր ծնո՛ղ քո եւ ըղձացեալ
եր. և բանիւդ արդարուե՛ քո։
Պատահեսցին ոչք իմ վերկուե՛ քում
ամբարտաւանք զգո՛ւեացեն զիս։
Ընդունել զծառայս քո ի բարի. զի մի՛
զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։
աւետարանի։
Թէ. աւետարանիչ։ մի՛ մատներ
բարի՛ իրաւունս և արդարո՛ւ
թիւն։ աւետարանիչ։
զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։
վերդն։ եղիցի եղիցի։
Փառք հօր և՛։ աւետարանիչ։ աւե

ալէ՛լո՛ւյա։

Ընկեցիր ըզ՛ա՛ր ի կեանս իմ.

Օ՛րհնեա՛ անձն իմ ըզ՛՝ա՛ր. օրհ դ

փառք հօր և՛՝։ ալէ՛լո՛ւյա ալէ՛։

պատո՛իրանս քո ես ոչ մոռացայ։

սեալ. խնդրեա՛ զծառայս քո, զի ըզ

Ա՛ղօթեցայ ես ա՛ղ զհայր կորո՛՝

և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Վկեցո՛ զանձն իմ, օրհնեսցե՛ զքեզ.

և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Յանկացայ փրկութե՛ քո՛մ ա՛ր.

զի զպատո՛իրանս քո ընտրեցի։

Լինի՛ ձեռն քո՛ ի կեցո՛ցանել զիս.

պատո՛իրանք քո ա՛ղաղա՛՝ են։

Խօսեացի լեզո՛՝ իմ զբա՛նս քո.՝ զի ա՛՝

դարո՛՝քինա՛՝ քո։

Ընկեսցեն շրթա՛՝նք իմ զօրհնութի՛՝

քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զար՛՝

և բանի՛՝ քոյ փրկեա՛ զիս։

Ա՛ղօթեն ազօթք իմ առաջի՛ քո ա՛ր.

ա՛՝ն ա՛ղա՛՝ զիս՝։ ալէ՛լո՛ւյա ալէ՛։

Ա՛ղաչեսցէ խնդրո՛՝ածք իմ առա՛՝

ջի՛ քո ա՛ր։ ըստ բանի՛ քո՛մ խնա

Ա՛ր զասր, և զմեզ ոտ փոշի ցանեաց։
Ա՛ր ընթանան պատուիրք նր։ Վանէ զձիւն
Տալէ զբան իւր յերկիր. վաղվաղ
պատրաստէ ցօրենոյ լոյսդ զքեզ։
Ա՛ եղ զահմանս քո ի խաղաղութիւն.
և օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ։
Ո՛ զծրագրեալդ զնիզակս դրանց քոց,
Ա՛ր օրհնեա զաշտ քո՝ սիօն։
ալէլուիա։ Բարձր լուարուք տեառն։
Գովեա՛ երուսաղէմ զՏէ՛ր.
և առնէ իրաւունս զրկելոց։
Պատմէ զճշմարտութիւն յաւիտեան.
Ա՛ պահէ զբանաւորսն յաւիտեան։
և զամ որ ի նոսա։
Ա՛ արար զերկինս և զերկիր, զծով
օգնական է նմա. և յոյս նր ի տէր աճ է։
Երանի ապդի՝ որոյ տէր աճ յակոբայ
ընկեն զամ խորհուրդք նր։
անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կո
կան. զի ոչ դոյ փրկութիւն ի նմա։
Ելցէ հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին
Ա՛ յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդ
եա. ալէլուիա։
սաղմոս ասացից ցայ իմոյ՝ մինչև եմ

Ա ինչաք դժոխոց պաշարեցին զիս. և
վեցուցին զիս։
Հու. և ուխք անօրինութեան խռո-
Շ ուրջ եղեն զինև երկունք մա-
Թշնամեաց իմոց ապրեցայց։
Օրհնեալ կարդացից առ տէր, և՛ի
իմոյ՝ ընդունելի իմ է։
նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկուե-
Ա՛ օգնական իմ, և ես յուսամ՛ի
ա՛լեքլուիա՛։
տատիչ իմ, ապաւէն իմ՝ և փրկիչ եմ։
իմ. ա՛լեքսա՛նդ՛րիա՛ իմ. տէր՝ հաս
Վ ՚րբեցից ը՛զքե՛զ՝ տէր, զօրութի՛ն՝ ղկ
ա՛լե՛լ։ Ամ։ Ի՛սուսի՛ա՛լե՛լ։
նոցա։ Փառք հօր և որ՛։
և զդատաստանս իւր ո՛չ յոյսնեաց
Ա՛յ այսպէս արար ամ աղքատ տէր.
տուի և վերատունա խոտոյեալ։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զարդա
շնչեացին հոգիք՝ և գնասցեն ջուրք։
Ա՛ւաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնա.
առաքի ցրտոյ նը՛ ո՛ կարէ կեալ։
Ա՛ղիկանէ զատան որպէս պատառս.

ժամանեցին ինձ որոգայթք մահու։
Ի նեղութեան իմում եւս առ Տէր կարդա-
ցի, եւ առաւ իմ աղաղակեցի։
Ո. Դէպ ուղեցեր ինձ զօրութիւն ի պա-
տերազմի. եւ զյարուցեալսն ի վե՛ր իմ՝
նեղիչ իմ ա՛պարեր. ալէ՛ք՛ի՛ւ՛ հայ՝
ալէ՛ք՛ի՛ւ՛ հայ։
Ո. Թշնամիս իմ հալածականս արա-
րեր. եւ զառեւիս իմ սատակեցեր։
Ի՛ղաղակեցին, եւ ո՛չ էր՝ որ փրկէր
զնոսա. կարդացին առ Տէր, եւ
ո՛չ լսեաւ նոցա։
Ո՛անրեցից զնա ո՛ւր փոշի առաջի հող
մոյ. եւ ո՛ւր կաս դուեհոյ կոխեցից զնա։
Փրկեսցե զիս ո՛ւր՛ի հակառակուէ
ժողովրդոց. եւ կացուսցե զիս՝ գլ
լուխ հեթանոսաց։
Ո՛ղովուրդ՝ զոր ո՛չ գիտէի, ծա՛ռայեաց
ինձ. եւ ի լսելն ականջաց լսեաւ ինձ։
Որդիք օտարազգ սատեցին ինձ. որդիք
օտարազգ մաշեցան, եւ կաղացան ի՛
շաւղաց իւրեանց։
Կենդանի է Տէր՝ եւ օրհնեալ է աճ.

րի
անդրէն ի հող. և յայնմ աւուր կո-
չէսե հոգի ի նոցանէ՝ և դարձցին
կան. զի ոչ ունի փրկուի ի նո-
ա՛ի յուսալ չիշխանա՝ յորդիս մարդ-
ասացից այ իմոյ՝ մինչև եմ ես:
ցից զեր ի կեանս իմ. սաղմոս
(՝երկնեա՛ անձն իմ զեր. օրհնե-
՝նող Աստուածին:
Կանոնագլուխ Հառն Հայրենիդանին և
փառք հօր և՝: այժմ՛ և
աղաչէ մինչև յաջ:
ղոյ նը դաւթի. և ընդ զաւակի նը
րի նը. առնել ողորմութի ընդ օծե-
Ա՛ծ արարեր զերկուսի Թագաւո-
և անուանի քոմ սաղմոս ասացից:
Ա՛ի խաւսեցեր ի տեսլեան՝
և յառնէ անկրաւէ փրկեցեր զնս:
են ի վէր իմ՝ բարձր արարեր զնս.
ցողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ
փրկիչ իմ՝ ի ծնանեաց իմոց բարկա
զանդ առնէ զծովակուրտս ընդ լինել:
Ա՛ն է որ խնդրէ զվերծ իմ. և հնա
և բարձր եղիցի աճ փրկուե իմոյ:

Ով մերում քաղցր եղեցի օրհնուի։
Օրհնեցէք զնոր՝ զի բարի է սաղմոս.
Օրհնեցէք զնոր երգով օրհնութեամբ։
Քրիստոս Թագաւոր յաղթական
Ի կեանս իմ. սաղմոս անցից քեզ։
Օրհնեցի՞ք ընդ քեզ գոհո՞ւթիւն
Թագաւորեաց՝ որ յաւիտեան, աճ
քո սիօն՝ ազգէ մինչև յազգ։
Ընծայեսցեն նմա ամենայն ազգք
երկրպագեսցեն նմա ամենայն
դունկ տէր. և զնանապարհս ամբա
զանդուխաս. զորբս և զայրիս ընդ
Տէր սիրէ զարդարս. տէր պահէ
նէ զդատաստան տար։
Տէր բանայ զաչս կուրաց. և կանդ
կապեալս տէր։
Տայ հաց քաղցելոց. և արձակէ ըզ
Ո՞պահէ զընչմարտուկ յաւիտեան.
և առնէ իրաւունս զրկելոց։
Ո՞արար զերկինս և զերկիր, զծով
և զամ որ ի նոսա։
Ո՞արար զերկինս և զերկիր, զծով
օգնկէն է նմա. և յոյս նր ի տէր աճ է։
Երանի՝ ազգի՝ որոյ տէր աճ յակոբայ
երեկեն տամ խորհուրդ նմ։

յողորմութիւն նորա։

Լաւ հաճեցար տէր ընդ երկիւղածս քո, և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան ի ողորմութիւնդ քո։

Հակոյի հաճեցար։

Մեծաւ տէր, և ո՛չ ընդ իրանս առն այ՛ն թէ ընդ զօրութիւնս ձիոյ կամ ոտիցն մարդոյ անառակ կերակուր, ձագուց ագռաւուց՝ որք կարդան առ նա։

Բայց հաճեալ է տեառն յերկիւղածսն և յորս յուսան ի ողորմութիւնդ նորա։

Գովեսցէ զերկինս ամպովք, և պատրաստեսցէ անձրեւ երկրի։

Որ ննջեցուցէ զանդ խաստովանութիւնդ։ Ողորմեցիր ինձ ամենայն մինչեւ յերկիր։

Ընդունի զհեզս տէր, և խոնարհս առնէ զամբարտաւանս մինչեւ յերկիր։

Խոստովանեցէ նմա ո՛չ դոյ բաւ։

Ամէն և ամէն, և ամէն ի զօրութիւնդ։

Թուէ զաստեղսդ, և զնոսա կոչէ։

Եւ զամենեան զնոսա յանուանէ կոչէ։

Մեծ է տէր մեր, և մեծ է զօրութիւնդ։

Եւ ի հանճարոյ նորա չիցէ թիւ։

Ընդունի զհեզս տէր, և խոնարհս առնէ մինչեւ յերկիր։

Սկսարուք տեառն խոստովանեալ, և պատրաստեցէք զնա ամենայն երկրի։

Ընդ ո՞ւմ ծագեցաւ զօրութիւն տեառն, և զգոյշս

Նոցա։

Եւ զաստատանս իւր ոչ յայտնեաց
Եւ յայսպէս արար ամ աղեաց տէր։
Զոմն և վերաւունս խոտոյելի։
Զատուկ ազան իւր յակոբայ, զարդա-
Հնձեսցեն հողք՝ և գնասցեն ջուրք։
Ազատէք ազան իւր՝ և հալէ գնոսա.
Առաջի ցրտոյ նըւ՝ ի կարէ կեալ։
Երկանէ զատուն որպէս պատառս.
որպէս փուշ ցանեաց։
Զանէ զձիւն որպէս զասր, և զկեդ
ընթանան պատգաւք նորա։
Ազատէք զբան իւր յերկիր. վազվազ
պատարտութիւն ցորենոյ լցոյց զքեզ։
Եւ զահմանս իւր ի խաղաղութիւն.
օրհնեաց զորդիս իւր ի քեզ։
Ո՛ զօրացոյց զկնդս դրանց քոց, և
Եւ օրհնեա զորդիս քո՝ սիօն։
Զխաղաղութիւն երուսաղէմ ընդ ՏԷր։
կենսատիրն դատաստանդ քո։
տաճարացեր ողորմութիւն քոյին խորհրդա-
երկիւղածից անուան քո. զոր յոր-
Քաղցրասցի՞ն քեզ քո դադրիլ

Պահեցից զպատուիրանս և զվկայու-
թիւնս քո,
և սիրեաց զնա յոյժ։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո,
և զպատուիրանս քո սիրեցից։
Սպասեցի փրկութեան քումդ աէր,
և զպատուիրանս քո սիրեցի։
Պահեցից զօրէնս քո, և սիրեցից զա
նս գոյժակղութիւնս։
Սաղաղութիւն բազում կ այնոցիկ՝
որք սիրեն զօրէնս քո, և ոչ գոյ ի
նոսա գոյժակղութիւն։
Հաղաղութիւն քումդ աէր, ակն
քեզ վն իրաւանց և արդարութեանց քոյ։
Հոգի իմ անգամ յաւուր օրինեցից զքեզ
և զիրաւունս քո սիրեցից։
Ի մեղս առեալ և անարդեցայ, և զո՞
որ գտանէ աւար բազում։
Ցնծացայ ես ի բանս քո, ոպ այն՝
երկեաւ սիրտ իմ. սկիզբ լսուելոյ։
ա՛լէֆ լսուելոյ՝ և՛ի բանիդ քոյ
Հշմարք հալածեցին զիս՝ ինանիկը. ա՛լէֆ
Հշմարիտ է՝ ի սկզբանէ զկնքա քո։
Ականատեսս Աւետ ի-բէթխոն։
քեզ ընկերս եկեալ հայրակեան
կեալ քո սբ. ցընծալով տեսանէ՛ զ
քեզ զ՛ն փրկօղդ եկեալ՝ ի-սուս քրիստոս։
Հշմարիտ է՝ ի սկզբանէ զկնքա քո։
Պահեցից զպատուիրանս և զվկայու-
թիւնս

Գ. Յեսի՛ Թիւրն 37 Գ.

Գանահպետի մահու Աբեթի շաբաթոն։

պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Ողորմեցայ ես ոնց զոչխար կորուած. խնդրեա՛ զծառայս քո, զի ըզ
քո իրաւունք քո օգնեացեն ինձ։

Ակեցի անձն իմ, օրհնեացէ զքեզ. և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Յանկացայ փրկութե՛ քոմա՛ տէր. զի պատուիրանք քո ուրախութիւն
իմ եղեն։

Աղեցի ձեռն քո՛ ի կեցուցանել զիս. զի պատուիրանս քո ընտրեցի։

Ատեցի և գարհուրեցայ զանիրաւութենէ. զի օրէնս քո սիրեցի։

Ասացի լերուս իմ զբանս քո. զի տա՛ դարուիթիւնս քո։

Բղխեացեն շրթունք իմ զօրհնութի՛ն քո, յորժամ ուսուսացես ինձ զար-
դարութիւնս քո։

Ասացեն աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ քոյ փրկեա՛ զիս։

Ընդունելոյ լիցին խնդրուածք իմ առաջի քո տէր. ըստ բանի քոմա՛
տո՛ւն արա զիս։

Երձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո տէր. ըստ պատուիրանի քոմա՛
ուրախ արա զիս։

Հատցեն շրթունք իմ զանապարհ իմ

ա. Կրեսանու, և զկնի հոգւոյ հանգուցելոյ.
եղեալ ասոյ հոգւոյ հանգուցելոյ:

Ո՞չ զկնի աւետարանին՝ նորա՛ծ ա՛նէ՛ն ի՛ր՝ ո՛ր
ի խաչելութենէ աւետարան ընկերեալ լինի:
Ասէ տէր. Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ հա՛տ
ցորենոյ մի՛ անկեալ ի հո՛ղ՝ մեռանի՛ ասէ. եթէ
ոչ մեռանի՛ մնայ ինքն միայն. եթէ մեռանի՛
զբազում պտուղս բերէ: Ա՛յսպէս ասէ՝ ցուցա-
նելով զանձին մահ. և զկնի՝ յարութիւն ընդ
նմա. և զկնի՝ հանգստեան աւետարան ընդ
ա՛ստուածոյ. և զկնի՝ հոգեառն աւետարան ընդ
հոգեառնն. և զկնի՝ հանգստեան աւետարան
ընդ հանգստեանն. և զկնի՝ յարութեան աւե-
տարան ընդ յարութեանն. և զկնի՝ համբարձ-
ման աւետարան ընդ համբարձմանն. և զկնի՝
ա՛ստուածոյ աւետարան ընդ ա՛ստուածոյն. և
զկնի՝ հոգեառն աւետարան ընդ հոգեառնն.
և զկնի՝ հանգստեան աւետարան ընդ հանգս-
տեանն. և զկնի՝ յարութեան աւետարան ընդ
յարութեանն. և զկնի՝ համբարձման աւետա-
րան ընդ համբարձմանն. և զկնի՝ ա՛ստուածոյ
աւետարան ընդ ա՛ստուածոյն. և զկնի՝ հոգե-
առն աւետարան ընդ հոգեառնն. և զկնի՝ հան-
գստեան աւետարան ընդ հանգստեանն. և զկնի՝
յարութեան աւետարան ընդ յարութեանն. և
զկնի՝ համբարձման աւետարան ընդ համբարձ-
մանն. և զկնի՝ ա՛ստուածոյ աւետարան ընդ
ա՛ստուածոյն. և զկնի՝ հոգեառն աւետարան
ընդ հոգեառնն. և զկնի՝ հանգստեան աւետա-
րան ընդ հանգստեանն. և զկնի՝ յարութեան
աւետարան ընդ յարութեանն. և զկնի՝ համբա-
րձ

Լուծ Տեառն կրեցեալ. Աշակերտ վասն
Ուխտապանացն առաջ ածեալ Ա-րբանեայն։
Ի՞նչ ինամք ժողովելոցն ի միաբանին. վա՞
սին առն և վասն օծելոյ նորա։

Այսօր անձա՛ն լուսոյն ծա-
գումն՝ ի փրկութե՛ն մեր
հատարումն՝ խոնարհի՛ ի
վերնատունն՝ ի տոհմերդական տօ-
նիդ ըմբռնումն. նախ քան զընթա-
րիսըն խարհրդոյ սփածաւալ զեն-
ջակ արիւնն լուսոյ. և զուարճ առ-
եալ ծառայաբար՝ զոտս լուանայր
զաշակերտացն։
Բանին հնար փառաց լուսոյ՝ պետ-
րոս մերձիլ յոտս ոչ ներեր. այնմ
ձեռաց որոյ են գործք՝ երկնից եր-
կինք և երկրաւորք. որով կուրացոյ
աչսըք բացան՝ խուլք և համերք ար-
ձակեցան. որ վերացեալ զինքն ի ծո-
վէն՝ առաստեց ալեացն և լռեցեր ։
Դ՚ըլխոյն ընտրեալ հօտին փոքու՝
առաստեր զխարհուրդն ոչ գիտեցոյ.

որով դառնայր և հնազանդիւր
զոտս և զգլուխս մաքրել մաղ-
թէր՝ զլսեցոյս ասէ ինչ պիտոյ
լուացումըն ջոյց զի լուացեալ է՝
ոտիցըդ պէտք են մաքրուել յօդիլ
ի գլուխըս սրբուել։

Պաւսուց խրոյց աշակերտաց՝ զոր
նախ բանիւ վարդապետեաց՝ այսօր
գործով զոյ ծայրագոյն՝ եցոյց յինչ
քեան զնոսա հարկաւոր՝ սպասաւորեալ
հոգելինաց՝ այն որ անտեսան է հրեղէն
նաց՝ սարեալ պաշտօն իւր ծառայեցն՝
այն որ պաշտին ի սրովբէից։

Ո՞թէ տէրս ասէ էից՝ և վարդապե
տս բոլորից՝ զաշակերտացդ և զծա
ռայից՝ զոտս լուացի ի հնոյ սպասից՝
միմեանց և դուք համաբնութ ցու-
ցէք ըմենայն խոնարհութի՝ բարձրա-
ցեալըն ի կործանումն՝ և անկեալ
բնութեանդ կանգնումն։

Օ՛ր մաքրեցեր յաւազանին՝ մե-
քուր ձեռօք զոտս նոցին՝ և ոչսոտ
ցեր խոնարհութ յաղթօղ լինիկ չար
հրայարտին՝ և զիմ լուա զպիղծըն

մեղաց՝ աղաչանօք սրբոյ դընդին՝
և զգնացս ուղեւոր զտաին՝ խոնարհ
հոգւովք եկուք յերկիր նոյ։

Ընթերց։ Ա֊Թեսաղ. Գ֊ի։ ձ֊ից։ 16։ 20։

Ընդ ամին՝՝։ վերջ, ի աշխարհն էր։
Երիկօրեայ սաղմոս 40։ Երանի որ
խորհի։ Ալ փափագի։ Ոմն արար։
Զան անօրինութեանց եդին՝ ի վերայ իմ։
տէր տէր մի՛ թողուր զնոս։

Ի լոյց զօրէն նոցն մովսէսի՝ զոր
ի սինայի՝ ։ էկեր
զգեստն օրինակին՝ և զգաղարջն
քնդ եղեգին՝ զգ հինն ի նորոցս փո֊
խել՝ զստուերն ի լոյս ճշմարտե
լոյ՝ փոխան դառնին ինքըն գոլով՝
գառն այ նոյ իբրեւ։

Ընդ գաղարջի՞ն հայց անխմոր՝
եւ ըզմսմրմինն իւր զերկնաւոր՝ զգ
կուսած֊ինն անսերմնաւոր՝ զանապա
կանն և զհոգեւոր՝ քնդ ոչխարին ա֊
բեան ուխտին՝ եւ մեզ զարիւնն իւր
ուխտ կըրկին՝ և եղեգան գառնա֊
գունին՝ փոխան զգ վարս ածայն։

Ի ծաղաւորն արարածոց՝ զՀացըն կե
նաց եւ քաղցելոց՝ եւ ըղբաժակն ու
րախարար՝ որք յադամոյ տըբտմեցե
լոց՝ այս նոր ուխտ կ՚իմոյ արեան՝
փոխան հընոյ ուխտին արեանց՝ զոր
յիշատակ իմ առնիցէք՝ մինչև եկիցէ
ես միւսանգամ։

Յաղովեաք ՚ի քէն Տայցեմք՝ ընդ
ժողովեալ մեռանանին՝ որ զկենարար
ըզդքո մարմին՝ բաշխեաւ եռաւր ը
բաժակին՝ շնորհեա և մեզ տըր ընդ
նոսին՝ հաղորդ լինիլ քոմ սեղա
նին՝ կենաց Հացիդ յոր փափագիմք
և բմպելոյդ ում ծարաւիմք։

Ո՛ յընտրելոց աշակերտացն՝ յուդաս
մեկնեալ ՚ի նբ դառանցն՝ զբարձող մե
ղաց գառն այ՝ մատներ ՚ի մահ ը արծա
թոյ՝ ՚ի յընթրիսն Տոգևոր՝ մերձի
ժըպիրճն և նենգաւորն՝ ուսեալ ը
վարդապետ՝ ըն յաշխէ գնաբէուի։

Ոյսըն խօսեր աղերսալի՝ խաւարե
լոյն վասն դարձի՝ ու ոմն ՚ի ձէնջ
ասէ եղբարք՝ զիս մատնելոց է առ՚ի
մահ՝ պետրոս լըսեալ զայն զարհու

ըն՝ և ան՝ ոչ ոք կարէր ասել՝ թէ ոչ
հարցանել ինչ ուզէ՝ զաւազանով
վարդապետէն։

Որպէս Աբեսաղոմ ոչխարս մի՝ 22։1։
Այրեցաւ ծնն բազ՝ վերջ, հայհոյողք։
Արարիչ սաղմոս 58։ Փրկեա զիս ի
ոչ մերժեցեր։ Ուր աճ աղօ-
փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց աս-
ապրեցո՛ զիս։

Նամակ սիրոյն յուր սիրելեացն՝
զոր տրտմութիւն ըմբռնեաց՝
թագեալ պատառ տայ յուդայի՝
նշանակել զուղղն մանկէ՝ զոր ա
ուրիշ և մերկացաւ՝ յաճախին հոգւոյն
ընդհատ՝ մանեցաւ նախաջարին՝
ընդ մանուհե վարդապետի՝ ն։

Ծաղրադէնն լուսոյն զբրիւեալ՝ խա
ւարասէրն արտաքս եղեալ՝ տըրըն
յայտներ լոյս եղելոցն՝ զգայթակ
ղինն ի դիշերին՝ պետրոս խոսքը խոս
խոստանալ՝ և կըշտամբիւր հաւատոյ
սի՝ վերջն յՅհ զիսոխինն ասէր՝ և

ըզդալուստ հոգւոյն պատմէր։

Աչեգրանեան յանկոյս ձորոյ՝ ի վեր
նստուանն եւ խորհրդոյն էմուտ պար
տեղ ընդ պարծիկն՝ էմոյժ զադամ
յադէնն դրախտին. մուծցես և զնդղ
ար ընդ նմին՝ ուստի հաներ նախ զնշ
ռայինն՝ ի ծառանդել ըզհայրենին՝

արժանացուք մեք վերըստին։

Չօգայր ըզ կրկ ցեան տըրտմաբար՝
երիւքն եղեալ առանձնաբար՝ փըր
կել զաշխարհս հոգիս յօժար՝ բայց ի
բնութի մահկանացու արկար՝ ոչ ումն ու
ժեղ և զօրաւոր՝ և ումն անզօր վը
տանգաւոր՝ այլ մի և նոյն գոլ միա
ւոր՝ կըրկին ըզնիւթըն կամաւոր։

Զայնհետ մաղթէր աղօթական՝ վա
յր առ հայր լուր եսական՝ ծառնըդ
դըներ խոնարհական՝ որում կըրկնի
ծառնդ աւմ՝ եթէ փըրկիլ մարդկան
հնար է առանց մահու իմ որ զրել է։
բաժակ մահուս յինէն անցցէ՝ ոչ
իմ կամաւ այլ քոյդ տեսցէ։

Վ ծիլ յերկինս քըրանց հոսման՝
ողոնաձև կայլակ վիժման՝ ի զօրա

նաև հրեշտակ մերձեալ՝ զօրինական
գիրըն լըցեալ՝ վն կատարեալ էառ
զբնուն՝ ածըն բան ըզ մարդկուե՛.
պարտ էր զերկիւղ և զսըրտմուքի՝
յիւրումըն կրել անօրէնութի՛ն։
Առնե՛ն Աբեթն Մարկոս ՃԿը 14. 27։
Եւ ասէ ցնա յո՛ն վերջ, և ակաս լալ
Զորդդ սաղմոս 78։ Ընդ մեին հե՛։
Որ հովո՛եսդ։ Ցնծացէ՛ք առ ա՛ծ։
Ղ՛ոբա ՚ի ձե՛ռանէ քումմէ մերժե՛
ցա՛ն. մե՛ք ժողո՛վուրդք և խաո՛ն
արօտո՛ք քո՛։

Ա՛ռաքեալք փառաց էին՝ որ ըն
բնութեըս մարդկային՝ տապ
նապեցար ՚ի դիշերին՝ աղօթեցեր առ
Հայր յերկինս՝. ծագեա՛ ՚ի մեզ զլոյս
երկնային՝ և փարատեա՛ զերկիւղ էա
րին՝. մատուսնք Հոդոց մեր և մարմին՝
յերկիւղ քո՛ սը բևեռեսցի՛ն։
Ա՛երձել յուդա՛ս որ մատնելոց՝ Հան
դերձ դասուն փարիսեցւոց՝. անկան
նըման ստորանկելոցն՝ որք յաւիտե՛ն
չեն կանդնելոց՝. յուդաս նենգա՛

համբուրելով՝ առնէ մահու նըշան
տալով. ինչպէս սկզբոյ զնա մատնելով

Ջեր ընդ քարտոյ վըճարելոյն։

Յայնժամ առ գումթ սկըզբն պետրոս
ըղ ծառային անուն մաղքոս՝ և հատ
սուսերըզ զականջն աջոյ՝ որ ոչ լըսեաւ
տեառնըն իւրոյ՝ իսկ տըըն մեր արաբ
դաշն՝ յունկըն մերձեալ բըժըշկե
պես՝ առողջացոյց ածապես՝ զոր
ոչ տեսին կուրացն հանդերձ։

Ասէ ցպետրոս տէրն յիսուս՝
զի պահովիըն քաջ հարեալ՝ պետրոս
միայն ըզհետ երթեալ՝ ի յաղջկանէ
վեմին շարժել՝ նըշանակեալ հաւըն
խօսքըն՝ առ ի պետրոս ասն ակն ար
կեր՝ զբանըն յիշեր դառն արտասուէր՝
ի գըլոմանէն դարձեալ կանգնէր։

Ե նորհեալ վեմին եկեղեցոյ՝ զոր
պահեցեր ի հոսելոյ՝ և կանգնեցեր
ի գըլոխոյ՝ վասն սըրտիւն արտաս
ուելոյ՝ կանգնեա և զիս ևս ընդ
նըմին՝ ի գըլոմանէ ապաքաղքին՝
տալով աչացս յորդ արտասուս՝ և
ջեր նման ծոլոս գըլխոյս։

Ո՞վ կարծես զանկապելին՝ կապեալ
ըզձեռան արձակողին. ի յապարանսն
տանէին՝ կոխիափայ և աննային. ծա
ռայն զերծման այն ապատակէր՝ յորմէ
արօքէն Թևաւքօղէր. Թուք արձա
կեալ պիղծ բերանով՝ յայն որ կու
բին լոյս ծադեաց Թըր՛ջն։

Որով՝ Ընդէր Աստուած մ՛ձը 26.31։
Յայնժամ առէ ցնա վէրջ, և փախեան։
Հինգերորդ սաղ՝ 108։ Ընդ օրհնուեն։
Ասաց տէր ցտեր իմ՝ Նստուռվան եղ՛։
Նստեցան զինեն լերամբաս նենգա
սորաս. և քանին ամենայն թեան
զնս պաշարեցեր՛ն։

Ծոր կապանայ մարդկան լու
ծին՝ որ կապեցար ընկապելոյն.
զնս արձակեա յինքնակապէն՝ մեղաց
կապից զբժդեալսն՝ որ ընդ մեղօք
պատառուին կացեր անմեղդ՝ ի չատ
նին. յորմէ փառաց դաս Տայրենին՝
մի զատեսցես զնս ընդ նոսա։

Պատուհասանօք Հինն ադամայ՝ որ ձա
ղեցար վասն նորա. Ջանչեա զամէն

մեղաց լըրբին՝ որով զերեաս իմ ծաճ-
կեցին՝ որ ներսեցեր ջար ծառային՝
աճեալ ձեռօք քեզ ապտակին՝ հար
ուժդնակի զդէմն ջարին՝ որպէս և
զնս եհար ուժդին։

Ո՛ սիրելի լուսոյ յառաւօտին՝ ի յու-
բիլէոս հինոյ զտակին՝ կայր ան-
տաւորին ծուխն նստէր ի յատենին՝
ի հարցանել պիղատոսի՝ արդ ոչ առ-
նէր պատասխանի՝ զի կանխաւագ դիրքն
լըցցի՝ եղէ ես մարդ որ ոչ խօսի։

Ամենակալն դասէ զինուորացն՝ ար-
կին հանդերձ նախատանաց՝ այնմ
որով զերեսան է լոյս փառաց՝ խբրև զո-
թոց զինքեանմէ արկած՝ ի ծուռնր իւ-
ջահ կատակէին՝ զլուխն եղեգամբ
հարկանէին՝ պըսակ ի փշոց բոլորե-
ին՝ ըզխուշ մեղացըն բարձողին։

Ոսկանէն աերօքէից՝ բառնայր լին
քեամբ ըզնոյա խաչին՝ մինչ ի տեղի
գողգոթային՝ յորում եղեալ մարդն
առաջին՝ եառն ընդել գինի զմըր-
սեալ՝ և կիսկուր լեղեաւ խառնել՝
որով չաքտոցն դառըն ճաշակ՝ փո-

խեաց մեղ քաղցր և սխոլժակ։
Երնակա՞ նքըն զարհուրեալ՝ տե-
սին ըզնոր մերկացեալ՝ և ըզհանդ
դերձանըն բաժանեալ՝ պատմուճանին
վիճակ արկեալ՝ ըզձեռան և զոտն
ծակեցին՝ ըստ յայտնութ դաւթեան
ձայնին՝ և փայտ խաչին քեւեռեցին՝
զմատուռնան որ դրեց ի տախտակին՝
Ոսկի՝ Ա՞ծն Ա՞ստուած յղ։ 26 • 57։
Յոհ նոցա հաշեալ՝ ընդ՝ Է՞լց զաստուածս։
Եզեկ՝ սաղ՝ 117։ Յոտոտվանն եղեր
րօ՞ք ան • մինչև ցայն տուանն որ ասէ՝

Բացեք ինձ, կցորդ։

Տա՞քսածեալ ձեռք ընդ ձեռաց՝
ոտք ընդ ոտից ընթանալեաց՝ •
փայտ ընդ փայտի դառնն պըտղոյ՝ կենաք
ընդ մանչու փախարկելով՝ ի մէջեր
կո՞չ անօրինաց՝ կայր մերկացեալ
առ՞օրն օրինաց՝ զոր ոչ առեալն ազգ
քրն կո՞չաց՝ բաց՝ ի միայն աւազակայ՝
Ոսկի՝ ին արեգական՝ ըզտիւն ա՞
րար դիշերանման՝ զըստուերըն քոյ
ոսկի մերկուեն՝ զի մի տեսցէ ամէն ան

արժան՝ ի մէջօրեային ներսեմութ՝ յոր
ժամ ադամ մեղաւ մեռաւ՝ ի յինն
երրորդն ի լոյս դարձաւ՝ յորժամ
մահուամբ մահըն լուծաւ։

Յօղեր արտօսրը ցաւագին՝ մայր սուն
որ կայր մերձ առ խաչին՝ յորժամ լը
սեր ըղծարաւին՝ բարբառեալ իւր
միածնին՝ եւտուն քացախ խառնել
լեղի՝ այնմ որ բըղխեաց դետ յա
դենի՝ և ի վիմէն վտակ բարի՝
արբոյց տհմին դառնացողն։

Լուծեալ յերրորդ ժամու օձին՝
զմիաբան նախնւոյ մօրն Եւային՝ ի
վեցն անկել մարդն առաջին՝ հատ
նական բանիւ նորին՝ ի սուն ժամէ
սուրն ի խաչին՝ զի բաւեսցէ վճիռս
նոցին՝ և յորժամ եղ ադամն հին՝
եդ զաւազակն ի մէջ դրախտին։

Փարեալ բարբառ ընդ նմ՝ ելի էլի
առ հայր դոչէր՝ ՝ զհոգին կամաւ
հօր աւանդէր՝ զհոգիս մարդկան
նոյն ընծայէր՝ երկիր հիմամբ սա
սանեցաւ՝ և վարագոյրն ը մէջ հեր
ձաւ՝ վէմք ի յինքեանց պատառե

ցան՝ և դերեզմանք մահու բացան։
Ո՞ւրդ ես դու՝ ի պանդխտացս՝ ած մարմ
նով վաստ իմ խաչել։ Մերով բնու
թեամբս մեռանիմ՝ ած անմահ խոս
տովանի։ Երկնավըրայ կողին աղ
բերք՝ եկեղեցի իւր հաստատի։
Ջրովն մաքրի՝ զարիւնն ըմպէ՝ զըրդի
ընդ հօր փառաւորէ։

Որում՝ Աբեթարան Յօհան՝ ձծէ։ 18։ 2։
Գնեցէր յոյժ"։ Վերջ։ Հաւ խոհեցաւ։



Եւ էին երկ ծառք ՈՒրիսեան ցերեկին
օրհնօղ տիեզերից որ զերեցու
ցեր մեզ լոյս փրկ՝ արիւր ըզ
քե՛ի ընծ՝ քզամիզ կար
միր նախանձ՝ մերկեաց կինն
զքուրձ մեղաց՝ ըզտրտմադոյնն արեամբ
նորիւք՝ և ըզգեցո զուրախալին
ըզպատմուճանն իմ զառաջին։
Ո՛րինաւոր թագաւորիդ՝ ի ծուն
իջեալ խաղ առնէին՝ ծածկեալ ըզ
գլուխըդ կուսիկին՝ և եղեգամբ հար
կանէին՝ և զիմ անկեալ մինչ՝ ի դե
սին՝ ի հնազանդիլ կամաց չարին։

մի՛ Թողուցուս խաղալ սովին՝ այլ
կանգնեացես զնա վերստին։

Լսեմ՝ ել բոլորըդ զո մարմին՝ չեմ վը
ձըդոյ գետրին. սատակ էաւ ձմար
ուած գանին՝ վասն զոնէց նախատեզ
ծին. զնա որ յառէջ մինչև ցըզ-լա՛խ
ցաւոք նեղիմ անհըներին. առողջացո՛
դարձել կրկին՝ ոտ շնորհօք յաւիտենին։

Աըբաւիղ ազ նեալ պարդուն՝ զոր
զեցուցեր ահարօնին. փոխան պը
սակ՝ ի փշոց եդին՝ մըշակք այգ-ուոյն
իսրայելին. ըզ փուշ մեղաց հանցես
յինէն՝ զոր չես էհար իմ Թշնամին.
և ողջացո՛ զնայԹուած վերին՝ զե
սակիք մեղացըն ջընջեացին։

Ոբին։ Ա՞ւրն Ա՞ստուած յԺը։ 27.1։
Իբրև այե եղե։ վերջ և նոյն սրբ-ոյն է՛։

Ա՛ոտուն ըմպե՛լ քեզ ըզեղէգն՝ և ըզ
քացախն՝ ի ծարաւին. սրբեր՝ կա
մաւ զե քաղցրասցին՝ ձաշակէք պըտ
ղոյն դառնագուներին. ըզդատաստա՛ն
Թունաւորին՝ զոր՝ի մասունս Հոգւոյս
արկին՝ Հեղբեա՛ ի բաց Հանդերձ ա
վին

վին՝ և քաղցրասպի սէր քո ի սմին։
Աստղնել ծառոյ մահաբերին՝ այնմ
որ բուսաւ ի մէջ դրախտին՝ փոխան
բարձեր ըզխայտ խաչին՝ ի դողգոթայ
հաներ սեղին՝ զեմ առ ի մեղս անդ
կեղծդի՝ և ծանրագոյն բարձօղ քե
ռին՝ բարձ ի յուսկ ըստ ոչխարին
հան ի յերկինս յուխտեալ տեղին՝
Ո՛ յուբաձեր ժամ երրորդին՝ ել
եւեցար ար ի խաչին՝ լուծեր զկա
պանս նախահաւրդ՝ և կապեցեր
ըզթշնամին՝ զոս ամրացն ընդ հավա
նեաւ՝ կենդանարար քո նըշանին՝
և ի ծագէն յարեւելից՝ լուսաւո
րեա լուսով նորին։
Ո՛րանեաղ աւազակին՝ բացեր ըզ
դուռն ադին դրախտին՝ ըստ հաւա
սոյ սրտի նորին՝ կատարեցեր ըզ
խնդրուքն՝ ոմն և ինձ ար ընդ նը
մին՝ լսել ըզնոյն պատասխանին՝
այսօր ընդ իս իցես յադին՝ ի հայրե
նի քո առաջին։

Դ՚ոքբաւելով զնի եղնին՝ հիմունք
երկրի տատանէին՝ . և վարագոյր
հին օքնին՝ վերուստ՚ի վայր պատա
ռէին՝ արդ ընդ վիմացն ոդք շարժե
լին՝ շարժեաւ ջանշարժ սիրտս՚ի բա
րին՝ . ընդ պատառել վարագուրին՝
զնի պատառեաւ բազդիր պարտին՝ .
Որեգաւճն լոյս քոյ արիեալ խա
ւարնայր միջօրէին՝ . և գերեզմանքք
բանային՝ մարմինք սրբոցն յառնէ
ին՝ . ընդ խաւարիլ լուսաւորացն՝
մաքրեաւ յինէն զգործ խաւարին՝ .
ընդ մեռելոցն ոդք յառնէին՝ կանգ
նեաւ զմեղաք մեռեալ հոգւոյս՝
Ո՚ր ակրաց պատուիրանին՝ գործով
լըցօղ եղեր բանին՝ . աղօթելով առ
հայր յերկինս՝ թողուլ զդեղս որ
՚ի խաչին՝ . ինձ որ հոգւովս հաւատա
ցեալ՝ երկրպագեմ քեզ միածին՝ .
թող զդ լուծումն հրամանին՝ մի՚
յիշեացին մեղքն առաջին՝
Պ՚արեգին՝ անդադարամեղք՝ ՚ի յաւան
դեն առ հայր զհոգիդ՝ . որ՚ի գժոխս
իջեր նեղբին՝ ՚ի բանս մահու և խաչ

Վասըն մարդիան՝ կրեցեր մարմնով
Որ ըլ հօր՝ ի սկըզբանէ՝ որ կամաւոր
Ցաւըն իմ առ քեզ՝ աղաղակէ՝ բանդ
Եւ զիս հոգւով
Աւուրեա՛ ի տունըդ մահու քո բնակելով՝ լու
Լով՝ ի գբոյ մեղաց վերաբերեա՛ . թո
թաճեա՛ . ի գբի ներքնումն իջանե
դերեզմանի՝ զքաղեալս ի մեղս վե
դիս կենդանացո՛ . Թալմամբ ի նոր
Յանմահիդ մեռանելոյ՝ զմեռեալ հո
Շնորհօք այլ արտասո՛ք։
լըլա դարձեալ յաւազանին՝ թէ ո՛չ
գութըմընքոյ արեան կենաբարին .
ծանոթանին՝ բայց ըղբերան իմ յայ
քէն վըտակ կըզկին՝ ի նորոգութիւն
Հոգւոյ անմահարար՝ . բըղխել ի
ղբերայն անձկան՝ որ յԱստ մա
Ա . Ողբ երէց այգ եղև՝ վերջ, ոբսանկին գայն։
Մեղա՝ Ի ուխտս միշե՝ 22 . 99 .
տէ՛ մեղացն աղջամղջին։
և զնս հանգեա՝ որ ընդ նոսին՝ բան
Ծին՝ հաներ զհոգիան ոգւի բանտին .
տարին՝ . կապեալ զիշխանըն մահու

Ո՛չ ոք կարէ ծառայել երկու տէրանց. զի կամ զմի ատիցէ եւ զմիւսն սիրեսցէ, կամ զմի մերձեցեալ եղիցի եւ զմիւսն անարգեսցէ։ Ոչ կարէք Աստուծոյ ծառայել եւ մամոնայի։ Վասն այսորիկ ասեմ ձեզ. մի՛ հոգայք անձանց ձերոց զինչ կերիցէք, կամ զինչ արբիցէք, եւ ոչ մարմնոյ ձերոյ զինչ հագցիցէք։ Ո՞չ անձն քան զկերակուր է, եւ մարմին քան զհանդերձ։ Նայեցարո՛ւք հաւուն երկնից, զի ոչ սերմանեն եւ ոչ հնձեն, եւ ոչ ժողովեն ի շտեմարանս, եւ հայր ձեր երկնաւոր կերակրէ զնոսա։ Ո՞չ դուք աւելի քան զնոսա էք։ Եւ ո՞ ոք ի ձէնջ հոգալով կարէ յաւելուլ ի հասակ իւր կանգուն մի։ Եւ զհանդերձէ ընդէ՞ր հոգայք։ Ուսարո՛ւք զշուշանս դաշտին, զի՞նչպէս աճեն. ոչ վաստակին եւ ոչ մանեն։ Բայց ասեմ ձեզ, զի եւ ոչ Սողոմոն ամենայն փառաւորութեամբ իւրով զգեցաւ իբրեւ զմի ոք ի սոցանէ։ Եւ եթէ զխոտ դաշտի զայսօր եղեալ եւ վաղիւ ի թոնիր արկանելի՝ Աստուած այսպէս զգեցուցանէ, ո՞չ բազմապատիկ եւս առաւել զձեզ, սակաւահաւատք։ Մի՛ հոգայք ասելով. զի՞նչ կերիցուք, կամ զի՞նչ արբցուք, կամ զի՞նչ հագցուք։ Զայդ ամենայն հեթանոսք խնդրեն. գիտէ զի պիտոյ է ձեզ զայդ ամենայն։ Այլ խնդրեցէ՛ք նախ զարքայութիւն Աստուծոյ եւ զարդարութիւն նորա, եւ զայդ ամենայն յաւելցի ձեզ։ Մի՛ հոգայք վասն վաղիւ օրոյ, զի վաղիւ օրն ինքն հոգասցի վասն իւրոյ։ Բաւական է օրուան չարն իւր։

Մատթ. զ. ԻԲ–ԼԴ։

Աղօթք ընդ Յայնիկն նախ քան զառաքինեն։

Տէրունէ առաջի։

Տէր ողորմեա՛ ինձ։ տե՛ս 384 երեսին։

Տէր՝ ով սրտառուչ քամ յանդիմաներ
զիս. և ով բարկութիւդ քով խրատեր
զիս։ Ողորմեա ինձ տէր, զի հիւծանիմ
եմ ես. բժշկեա զանձն իմ, զի խռո-
վեցան ոսկերք իմ։ Անձն իմ յոյժ
խռովեցաւ, և դու տէր՝ մինչև յերբ։
Դարձիր տէր և փրկեա զանձն իմ. կեղ-
ծի զիս տէր՝ քան ողորմութեդ քումն։
Օ՛ի ոչ ոք է՝ որ ի մահու յիշէ զքեզ. կամ ի դժոխս խոստովան
առնիցի առ քեզ։
Աստակեցայ ես ի հեծութենէ իմմէ։
լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ. և
արտասւօք իմովք զանկողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ ակն իմ. և
մաշեցայ ես ի վերայ ամենայն թշնամեաց իմոց։
Ի բաց կացէք յինէն ամենեան. զի
լուաւ տէր ձայնն լալոյ իմոյ. լուաւ
տէր աղօթիդ իմոյ, և տէր զկնի-
դրութիւն իմ ընկալաւ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամ

յարենէ իմմէ, թէ ինձանէ ես յայտ
գանիւք։ 77

Ա՛ռ քեզ տէր կարդացի, և առ աճ
իմ ազազակեցի. վասն զի օգուտ է քեզ
նէն՝ և ես եղէ խոտվեալ։

Տէր՝ ի կամս քո եառ զիս զի ես
տուն, դարձուցեր զերեսս քո ինձ։
Ես՝ ասացի՝ ի բարեկենդանուե իմ
մուն, թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։
Այս ասացի՝ ի բարեհաճութենէ քում
ոաւօտու եղիցի ուրախութիւն։
Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք. և
կեանք են՝ ի կամաց նորա։
Առմառեցի ես՝ ի բարւոքեն ես. և
վասն եղերութեան սրբուեն ես։
Ասացի ես՝ ի բարւոքեն ես. և խոստո
գանէ, որք ինձանեն՝ ի դուռ։
խոց զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յոյն
բժշկեցեր զիս. որ հաներ՝ ի դժո
Տէր աճ իմ՝ կարդացի առ քեզ, և
զինամին իմ յիս։
Բարձր առնեմ զքեզ տէր, զի ընկալ
լար զիս. և ոչ ուրախ արարեր
մաչեացեն յոյժ վաղվաղակի և
խռովեացին։

Ամէն հոգի խոնարհ առնիցի առաքեալ
իւր պատուեսցէ ճշմարտութիւն քո։
Ոմանք ինձ որ՝ և ողորմեցար. և
տէր եղև ինձ օգնական։
Յարձոյց զսուտ իմ յուրախութիւն,
հղերծ յինէն զքուրձ. և ինձ զգե՞
ցոյց զուրախութիւնն։
Որպ սաղմոս ասասցեն քեզ փառք իմ.
և սայլ մի՛ ևս զղջացայց. տէր աստ իմ
յաւիտեան խոստովան եղէց քեզ։
Ա՞ստ յանուն քում հեգոյ զիս, և՛ի
զօրութե՞ քում իրաւ արա ինձ։
Ընդ լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր
բանից բերանոյ իմոց։
Օտարք յարեան՝ ի վե՞ր իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարե՞
ցան զքեզ առաջի իւրեանց։
Ա՞հա աստ օգնական իմ. և տէր ընդու
նող հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչարն ի չինամիան
իմ, ճշմարտութե՞ քով սատակեա զնոսա։
Ա՞ստ կամաւք իմովք պատարագս մա՞
տուցից քեզ. և խոստովան եղէց ան
ո՞ւան քում տէր, զի բարի է։

Յամ նեղուէ իմմէ փրկեցեր զիս.
և՛ի թշնամիս իմ եհատես ականն իմ:
Ձ ողորմեա՛ մեզ և օրհնեա՛ զմեզ.
երևեցո՛ զերեսս քո՛ ի մեզ՝ և
ողորմեա՛ մեզ:
Ա՛նաչէլ յերկրի զճանապարհս քո,
յազգին ամ զփրկութիւն քո:
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք աՅ, խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամ:
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք.
զի դու դատես զՔղխուրդս ուղղուՅ.
և ազգաց երկրի դու առաջնորդես.
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո-
վուրդք աՅ. գոհասցին զքեզ ժո-
վուրդք ամ:
Երկիր ետ զպտուղ իւր, և օրհնեաց
զմեզ աՅ աՅ մեր:
Ձ մեր օրհնեսցէ զմեզ, և՛ի նմանէ
երկնչեն ամ ծագք երկրի:
Փառք Հաւր և Որդւոյ և Հոգւոյն
Սրբոյ:
Ոյժ զորս զանխրատուի ժողովրդեան
քո՝ և ծածկեցեր զամ մեղս նոցա:

Ուրեցուցեր զնա՛ տրամատուիս քո, և
դարձոյր ի բարկութէ տրամատուե քո։
Դարձ առ մեզ Աստ փրկիչ մեր, և
դարձո՛ զտրամատուիս քո ի մէնջ։
Մի՛ յաւիտեան բարկանայր մեզ տէր.
և մի՛ ձգեր զբարկութիդ քո ազգէ
մինչև յազգ։
Ո՞չ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ, և
ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ։
Յո՛յց մեզ տէր զողորմութիւնս քո,
և զփրկութիւնս քո տո՛ւր մեզ։
Լո՛սաք զինչ խօսի տէր Աստ մեր. խօ՛
սեսցի զխաղաղութի ժողովրդեան
իւրոյ առ սբս իւր՝ և առ սյնոսիկ,
ոյք դարձեալ են առ նա սրտիւք։
Սակայն՝ մերձ է առ երկիւղած իւր
փրկութի նր. բնակիլ փառաց նր
յերկրի մերում։
Ողորմութի և ճշմարտութի պատա՛
հեսցին. արդարութի և խաղաղութի
համբուրեսցին։
Ճշմարտութի յերկրէ բուսցաւ. ար՛
դարութի յերկինից երևեցաւ։
Տո՛ւ ասցէ զքաղցրութի, և երկիր
մեր

մեր տացե զպատուղ իւր ։ արդարութի
առաջի նր գնասցե ։ դիցե ի ձանձ
պարհի զննասցս իւր ։
Տէր՝ լսեր աղօթից իմոց ։ ականջակ
իմ առեր ի ձայնս ։ և մի՛ դար
ձուցաներ զերեսս քո յինէն ։
Յաւուր նեղութե իմոյ՝ խոնարհեցո՛
առ իս զականջս քո ։ յորում աւուր կար
դամ առնել՝ վաղվաղակի լսեր ինձ ։
Սպառեցան ոգի ծուխ աւուրք իմ.
և ոսկերք իմ ոգի խոխէ ջրացան ։
Հարայ ես ոգի խոտ՝ և ցամաքեցաւ
սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց իմ
ի ձայնէ հեծութե իմոյ ։
Այեցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ. նը
մանեցայ ես հաւասարան անապատի ։
Եղէ ես ոգի բուհ յաւերակի. աքնեցայ՝
և եղէ ես ոգի ձնձղուկ միայն ի տանի ։
Նախատեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա
նէզ՝ և գովիշք իմ ինձ երդնուին ։
Մխիթր ոգի զհաց կերի. և զըմպե
լիս իմ արտասուօք խառնեցի ։
Երեսաց բարկութեան սրտմտու
թեան քո՝ զի զիս բարձրացուցեր

և խոնարհեցուցեր զնա։

Աշուղք իմ ոչ Տովանի անկին, և
ես ոչ խոտս ցամաքեցայ։

Ահա ետր յաւիտեան կաս, և յիշա-
տակ քո ազգէ մինչեւ յազգ։

Ահա յարուցեալ դըժոխացիս ի վեր
սիօնի. ժամանակ գթալոյ նորա
հասեալ է ժամ։

Ընդունէին խնդրուածք իմ առաջ
ջի քո տր. ըստ բանի քում խնայ
տուն արա գնա։

Սոցեն աղօթք իմ առաջի քո տր.
և բանիւ քով փրկեա գնա։

Խղճեացեն շընդունք իմ զօրինուածս
քո, յորժամ ուսուսցես ինձ գար-
դարութիւնս քո։

Խօսեացի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ
պատուիրանք քո արդարութ են։

Եղիցի ձեռն քո՛ի կեցուցանել զնա.
զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ փրկութեան քում տր.
և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեացէ զքեզ.
և իրաւունք քո օգնեացեն ինձ։

Ա՛ղօթեցայ ես որպ զոչխար կորու-
սեալ. խնդրեա՛ զծառայս քո, զի չէ
պատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։

Տէրունի աւուրց։ տոնաւ՝ 6։

Ի խորոց կարդացի՛։ տես 280 յերեսն։

Ո՛չ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր
խնդրուածոց իմոց ճշմարտութեամբդ։
Լուր ինձ արդարութեամբդ և մի մոռա
ներ ի դատաստան ընդ ծառայի քում. զի ոչ
արդարանայ առաջի քոամենայն։
Հալածեաց թշնամին զանձն իմ. խո-
նարհ արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց
զիս ի խաւարի ոպ մեռեալ յաւիտենից։
Յանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ
իմ խռովեցաւ յիս։ Յիշեցի զաւուրս
սկզբանէ. խորհեցայ յամենայն գործս
քո. յարարածս ձեռաց քոց խորհե-
ցայ, և համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Ընդ ձեռն իմ ոպ երկիր ծարաւի է առ
քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ Տէր, զի
նուազեցաւ յինէն հոգի իմ։
Ո՛չ դարձուցանես զերեսս քո յիս
նէն. նմանիմ ոմնոցիկ, որք իջա-
նեն ի դուբս։

Լուր՛ արա ինձ առաւօտու զողոր

մանկտի • զի ես ի քեզ եր յուսացայ։
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր և գնասցից • զի առ քեզ եր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց եր • զի ընդ քեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ասա ինձ առնել զկամս քո • զի դու ես աստուած իմ։
Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիր ուղիղ։
Վասն անուանդ քո եր կեցուսցես զիս • արդարութեամբ քով հանցես ի նեղութենէ զանձն իմ։
Ողորմեաց քով սատակեա զթշնամիս իմ. և կորո զամենեսեան որ նեղիչք անձին իմոյ • զի ես ծառայ քո եմ։

Ո՞չինչ Աստուած ընդդէմ լինի մեզ։

Եբ. Ա. Թուղթ Պօղոսի առ Հռոմայեցոսն։

13 • 16։

Զայնժամ թողեալ յիմ զժողովուրդան, եկեալ ի տուն • մանուկն առնա աշակերտքն

որոմնեցին ապարանիւն։ Այս պատճառանի
եւ՝ եւ ասէ ցնա. որ սերմանէ զաբրամ
բարի՝ է որպէս մարդոյ։ Այս ագարակին
աշխարհս է. սերմն բարի նոքա են,
որք որդիքն արքայութեան են. իսկ
որոմն որդիք չարին են։ Այս թշնա-
մին որ վարեաց զայն, սատանայ է.
եւ հունձն կատարած աշխարհիս է.
եւ հնձողքն հրեշտակք են։ Այսպէս
զուարն որոմն եւի հուր տրի. այնպէս
եղիցի՝ի կատարած աշխարհիս։
Առաքեսցէ որդի մարդոյ զհրեշտակս
իւր. եւ ժողովեսցեն յարքայութենէ
նր զամ գայթակղու թիւն՝ եւ զայնո-
սիկ որք գործեն զանօրէնութիւն։
Այս որիկեն զնա՝ի հնոց հրոյ. անդ
եղիցի լալ՝ եւ կրճել ատամանց։
Յայնժամ արդարքն ծագեսցին իբ-
րեւ զարեգական յարքայութեան երկնից.
որ ունիցի ականջս լսելոյ՝ լուիցէ։
Առաքեալ՝ նման է արքայութիւն
երկնից գանձի ծածկեալոյ յագարակի՝
զոր գտեալ մարդոյ թագոյց՝ եւ՝ի
խնդութենէ անտի երթայ վաճա-

ուխ զայմ ինչ՝ զոր ունի. և գնէ զա-
գարանն զայն։ Նմանէալ՝ նման է
արքայութի երկնից առն վաճառակա-
նի՝ որ խնդրէցէ մարգարիտս գեղե-
ցիկս։ Իբրեւ գտեալ մի պատուական
մարգարիտ՝ երթեալ վաճառեց զամ
զոր ինչ ունէր՝ և գնեաց զայն մար-
գարիտ։ Նմանէալ՝ նման է արքայ
ութի երկնից ուռկանի արկելոյ ի
ծով և յամէ ազգաց ժողովելոյ։
Որ լիբև լցաւ, հանեալ ի ցամաք
և նստեալ ժողովեցին զբարին բարին
յամանս՝ և զվատանն ի բաց ընկեցին։
Այնպէս եղիցի ի կատարած աշ
խարհիս. ելցեն հրեշտակք՝ և մեկ
նեացեն զչարս ի միջոյ արդարոց։
Իբր արիցեն զնոսա ի հնոց հրոյ. անդ
եղիցի լալ և կրճել ատամանց։
Միթէ գիտացէք զայս ամ-
ենեսեան զնա. այո՛ տեր։ Իբր նա ասէ
ցնոսա՝ վասն այսորիկ՝ ամ դպիր աշակերտ
եալ արքայութե երկնից՝ նման է առն
տանուտեառն, որ հանէ ի գանձէ
իւրմէ զնոր և զհին։

4 • 29։

Եւ ասէր՝ այսպէս է արքայութի-
ւն Աստուծոյ, ունի մի այր մի արկանիցէ
զսերմանիս յերկիր։ Եւ ննջիցէ, և
յառնիցէ զցայգ և զցերեկ. և սերմ-
մանիքն բուսանիցին և աճիցին. և
նա ոչ գիտէ։ Զի երկիրն ինքնին
բերէ զպտուղն. նախ զխոտն՝ և ապա
զհասկն՝ ապա զցորեան առատ ի հաս
կին։ Եւ յորժամ տայցէ զպտուղն,
վազվազակի առաքի մանգաղ՝ զի
հասեալ են հունձք։

Եւ ասէր. զիա՞մ նմանեցուսցուք զար
քայութի՞ւն Աստուծոյ, կամ որո՞վ առակիւ
առակեսցուք զնա։ Իբր հատանի մա-
նանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի յերկ
րի՝ փոքրագոյն է քան զամենայն սեր-
մանիս, որ յերկրի։ Եւ յորժամ
սերմանիցի, բուսանի, և լինի մեծ
քան զամենայն բանջար. և արձակէ ոստս
մեծամեծս, մինչև բնականալ ի ներքոյ
ընդ հովանեաւ նորա թռչնոց երկնից
բնակել։ Եւ այնպիսի առակօք խօսէր
նոցա զբանն, ունկնդրել կարօղ լինէին ասել։

Եւ առանց առակի ոչ ինչ խօսէր
ընդ նմա. բայց առանձինն աշակերտ-
ացն իւրոց մեկնէր ցամ։

Ամբակում Ը. Կէսօրեայ Ընթերցուած։

12 • 32։

Մի երկնչիր հօտ փոքրիկ, զի
հաճեցաւ հայրն ձեր տալ ձեզ
զարքայութիւն։ Ծախեցէք զինչս
ձեր, և տուք զողորմութիւն. և արարէք
ձեզ քսակս առանց հնանալոյ, գանձ
անպակաս յերկինս. ուր ոչ գող
մերձենայ, և ոչ ցեց ապականէ. Զի
ուր գանձն ձեր է, անդ և սիրտք
ձեր եղիցին։ Լիցին գօտիք ձեր
պընդեալ. ընդ ՄՀՋ. և ճրագունք
լուսեղօք։ Եւ դուք նմանօղք
մարդկան որք սպասին տեառն
իւրեանց՝ թէ երբ դառնայցէ ի հար-
սանեաց. զի յորժամ գայցէ և բախ
խիցէ, վաղվաղակի բանայցեն նմա։
Երանի ծառայիցն այնոցիկ՝ զորս
եկեալ տէրն գտցէ արթուն. ա-
մէն ասեմ ձեզ՝ զի գօտի ընդ ՄՀՋ

աճել՝ և բազմացուցանել զնա. և այլ
գեալ պաշտեացէ զնա։ Եւ եթէ յերկ
րորդ, կամ յերրորդ պահու եկեսցէ
և գտցէ այնպէս, երանելիք են ծա
ռայքն այնոքիկ։ Այլ զայն գիտասջ
ջիք. եթէ գիտէր տանուտէրն յո
րում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և
չթողոյր քակել տակն հատանել՝ի տան
իւրում։ Եւ դուք եղերուք պատ
րաստք՝ զի յորում ժամու ոչ կարծիք
ցեք՝ գայ որդի մարդոյ։ Այսպէս պետ
րոս ասէ՝ առ նա. Տեա՛ր զաւակիդ
զայդ՝ թէ առ ամենեսեան։ Եւ տէր
ասէ. Ով իցէ հաւատարիմ անառակ և
խոհական, զոր կացուցէ տէր իւր՝ի վր
դերապետանի իւրոյ՝ տալ՝ի ժամու
վնեբակուրս։ Երանի իցէ ծառային
այնմիկ՝ զոր եկեսցէ տէր իւր գտանի
ցէ արարեալ այնպէս։ Ճշմարիտ
ասեմ ձեզ՝ զի՝ի վր ամ ընչից իւրոց
կացուցանէ զնա։ Այլ թէ ասիցէ ծա
ռայն այն՝ի սիրտ իւրում, յամէ տէր
իմ՝ի գալ. և սկսանիցէ հարկանել
զծառայսն և զաղախնայս. ուտել և

ընդ մեջ կարեացէ զնա՝ և
զմանն նր ընդ անհատատս դնէցէ։
Եւ ծառայ՝ որ գիտէցէ զկամս
տրոյ, և ոչ պատրաստեացէ ըստ կամաց
նորա՝ արբցէ գան բազում։ Եւ որ
ոչն գիտէցէ, և արժանի գանէ ինչ
գործէցէ, արբցէ գան սակաւ. ամի,
որում շատ տուաւ, շատ խնդրեսցի
ի նմանէ. և որում բազում աւանդ
դեցաւ, առաւել ևս պահանջեսցեն
ի նմանէ։

Սբ. Աւետեաց ըստ Ղուկաս Գլուխ ԺԲ։

5 • 19։

Պատուհանեալ եսա յիւ ասէ ցնս.
ամէն ամէն ասեմ ձեզ. ոչ կարէ
որդի մարդոյ առնել յանձնէ, և
ոչ ինչ, եթէ ոչ տեսանիցէ զՀօրն
զի առնէ. զի զոր նայն առնէ, զնոյն
և որդին նմին նման գործէ։ Զի
Հայրն սիրէ զորդի, և զնամ ինչ ցու-

եա յանձին խեղճս։ Այլ ինչպես՞ թէ
նոյնպէս եա և որդւոյ ունել կեանս
Հայր ունի կեանս յանձին խորհրդ.
և ոչք լսեցեն, կեցցեն։ Օ՛ որպէ
ռեալք լսէ ձայնի որդւոյն Աստ.
մանակ՝ և արդէն իսկ է. յորժամ մե
Այլն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժա
գամ՝ և այժմ է։ Ոչ մնայ ի կեանս
դատաստան այլ մահանէ, այլ փոխե
ցաւ ի մահ՝ անցանէ ի կեանս։
Այլն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ ժա
մէն զկնի եկեղեցական յաւիտենական. Ո՛վ
տայ այնմ, որ առաքեացն զնա՝ ընդու
ձեզ. զի որ զբանն իմ լսէ՝ և հաւա
զաւակիցն ենք, Այլն ամէն ասեմ
պատուէ զորդին, այլ պատուէ զՀայր
որպէս պատուեն զՀայրն. որ չէ
մեներքեան պատուեսցեն զորդին
առաւել եա որդւոյ իւրոյ։ Օ՛ ա՜
եթէ Հայր դատէ զոք՝ այլ զամ
զոր կամի կենդանի առնէ։ Այլ չէ
և կենդանի առնէ՝ նոյնպէս և որդի
Օ՛ ի ոյ Հայր յարուցանէ զմեռեալս.
զարծս, ըստ որս դուքդ զարմանայք
մեծս և քան զայնս ցուցանէ նմա
ցանէ նմա՝ զոր ինքն առնէ. և մեծս

եւ նման դատաստան առնել. եւ զի որդի մարդոյ է. [illegible] մանաւանդ՝ զի եկեսցէ ժամանակ յորում ամենեքեան որք ի գերեզմանս կայցեն, լուիցեն ձայնի նորա. եւ եկեսցեն արտաքս. որոց բարիս գործել իցէ՝ ի յարուցն կենաց. եւ որոց զչար արարեալ՝ ի յարուցն դատաստանաց. Ա՛ն կարեմ ես յանձնել առնել եւ ոչ ինչ. այլ ունի լսեմ, դատեմ. եւ դատաստան իմ արդար է. զի ոչ խնդրեմ զկամս իմ, այլ զկամն այնորիկ՝ որ առաքեցին զիս։

Նորին երէց քաւան ներբեր. առաջեւ վասն սա՝ ի վերնումն ընծայելոյ։

անեղ՝ անժամանակ՝ Հայր անբաւիզեան և անքանակ. Որդւոյ պատճառ ծնեալ, Հոգւոյն դեամբ անձառ՝ Հոգւոյն բազմամբ անթիւ ընծաբեր. աղաչեմք զքեզ դրժոճ՝ երկայնամիտ և ողորմած. ողորմեա՛ զոր առեղծուածոյս՝ յուսով ի քեզ ննջեցելոցն։

Համբ որ ի ծոց հօր միածին՝ և կեր
պարան սիրելեաւթեան. որով երկի
նըբ գոյացան՝ աշխար լըրիւ հաստա
տեցե՛. Տայցեմք ի քէն տէր և փըրկիչ
ամենազօրմ և կեցուցիչ. ոլ՛։
Ողբալոյն ընդհայ բաշխօղ երինա
հոլոց և երկրայնոց՝ հինը և կենաց
տըւօղ հոգի՝ հօր և որդւոյ ապարչա
կից՝ խնդրեմք ի քէն աղերս բարեց
արբուցանօղդ ծարաւեաց՝ ոլ՛։
Ովանի՞ մը ընդ որօրէից՝ զկեն
դանարարըդ համայնից՝ երեք սըր
բեան մի տուր՝ հայր և որդի և սբ
հոգի՝. յոր հանգուցեալս մըկըր
տեալ՝ և հաւատով խոստնեալ՝ ոլ՛։
Ի՞ըրակի՞ թէ կատարեալ յերես
անձինըս բաժանել՝. ա՛ծուք միաս
րեալ՝ միով բնութ՛ հաւատարեալ՝.
յորմէ կապեալք և ազատիմք՝ և վե
րստին անլոյծ կապիմք՝. ոլ՛։
Ո՞քակից՞ըդ հօր զորդի՝ փառաւոր
րեմք անլռելի՝. որ իշէր յարդանդ
կուսին՝ զադամայինս առեր մարմին՝.
աղաչանօք ա՛ծածնին՝ անպին քուս ծը
նողդ՝. ոլ՛։

Լ՚ օրհեցար մարմնով յերկրի՝ որ ի
հօրէ անմեկնելի՝ . ընդ հողեղենսս
բնակեցար՝ ի հրեղինաց երկրպագ
գեաղդ՝ պաղատանօք երկնաւորաց՝
փառաբանչաց քոց հրեշտակաց՝ . ով՚:
Լ՚ օտ օրինացըն մովսէսի ընդ այեցար
ի տաճարի՝ զի ըզ բնաւիրսն մարդ
կայինն ընծայեսցես հօր ի յերկինս՝ .
խընդրուածոյքն նբ ծերունեայն՝
զև ի կապից արձակեցոյն՝ . ով՚:
Ճաղաւորըդ հրեղինաց՝ որ ընդ
մարդկան հողեղինաց՝ . շընչեցար
անօրինաբար՝ կրեցեր ըզկիրսս մարդ
կաբար՝ . որ վասն մեր զայս ամ՝ ի
յանձն առեր խոնարհուբդ՝ . ով՚:
Յողովեաքս ի հրաժարումըն ծո
ւսյն քո յաշխարհէ՝ . հայցեմք ի քէն
արտասուեալով և պաղատիմք զայս ա
սելով՝ . ձանապարհ ընդ քեզ եղիցի՝
հանդուցեալոյս լեր ուղեկից՝ . ի յո
Թևանս հօր քոյ լուսոյ՝ ընկնջե
ցեալս մեր հանդո՚:
Լ՚ փրկուբե՝ մերոյ սկզբան՝ մկրըտ
եցար ի յորդանան՝ . զոր ընտրեցեր

զոր
Զգեցեր զմարդն առաջին,
Հին քայլին՝ի մէնջ հանեն այն առ ջին. ի
Բոյ աւազանին. զոր կենցաղեր շնոր
Դարձեալ կերկին՝ ծընընդեամբ սըր
Առիծեր զմեզ՝ի հոգւոյ. նորոգեցեր
Լեռնէք՝ի կենաց լոյս՝ի լուսոյ՝ որ ըս
Յարուցեր մեր եղելոյն՝. ի յօ՛՛:
Ասացն. աղաչանօք առաքելոցն՝ փոխ
Սիրելեաց՝ ըզդասս ընտրել աշակեր
Ընտրեցեր՝ի յաշխարհէ՝. լուսաւորիչ
ՕՕ. Սքանչելի անուն առ՝ի հօրէ՝ որ
ԵՒ լուսաւոր խաւարելոց՝. ի յօ՛՛:
Ողջացաւ՝. կենդանարարըդ մեռելոց
Օձին բերբերեցաւ՝ հինանդուխ մեր
Տուեալ մեզ՝ի հալածեցաւ՝ լոյս գի
Հանգոյն՝. բոլորեալ նովին հո
Դեամ յորդեգրեալ հօր հաւատ՝. ի՛՛:
Կերպ [illegible]
Դաստանեաց հայր եակից՝. աղաւնա
Ծնօղ ձայնիւ յերկնից՝ ղբեզ
Մեծին՝ի ծնանդ ըս մկրտչէն՝. ի՛՛.
Կան՝. հայցմամբ կըրկին հարսակեսին՝
Նոր աւազան՝ի մաքրեալ մեզաց մարդ

զոր կորուսեալ խաբեմամբ ջարին՝ ըզ
նոյն հոգի բանիւ քոյին՝ հեղեր յոգիս
մեր վերըստին՝ նովինն հոգեւով՝ ըզ և
բարի՝ առ Ջնորդեա հոգւոյ սորին՝ ի
Ձ՝ոյնեցեր առ ղազարա՝ որով եռուր
յայս մեռելոց ։ կենդանուք ջորեք
օրեայն՝ կենդանացան ոչք յաղամայն։
կենաց ձայնիւ վերջին փողոյ՝ կոչեա
ըզ սա յայսմ հողոյ՝ ի յո՛՛։

Ղ՝ օղեալ սարսեաց պահակ մահու՝
՝ի կենարար ձայնիդ ըզոյ՝ արագաց
պէս զոյդ ըզբանին՝ ետ ըզմեռեալն
ըստ հրամանին՝ իշխանաք օդոյս այս
սարսեացեն՝ զհոգի սորա մի արդել
ցին՝ ՝ի յօթև՛՛։

Ա՝՛ծնապարհ մնոցուելոց՝ և ճառագ
գայթ խաւարելոց՝ հրաւիրեցեր
զորդիս լուսոյ՝ ի յերկնային հարսա
նիս քո՝ ընդ զոլարձանիցդ անդ ժո
ղովոյ՝ արժանացո՛ զսա դասուց՝
լի լապտերօք մոյծ յառագաստ՝ ընդ
խնամատուն՝ ըզ կուսանացն։

Ա՛երով բնութ՛՛ զոր ըզդեցար՝ ի
փայտ խաչին բեւեռեցար՝ լուծանե

լով զմեզ ի մեզաց՝ ի նախահօրէն կա-
պանաց՝ լոյծ և ըզմս ի յանցանաց՝
վե՛ր քո՛ նը՛ջ ջարջարանաց՝ լի՛։

Յեռ կամաւորդ մահու խաչի՝ եդար
ի նոր դերեզմանի՝ երեքօրեայ թաղ
մամբ յերկրի՝ նոր բառեղծեր զմեզ
կանգնելի՝ զնչեալս ընդ քեզ ի հող
մահու վերակոչեա՝ ձայնիւն փոդոյ լի։
Լ՛օ՛տեալ կանա՛նց խ՛ոտաբերից՝ և
ողբային արտասո՛ւից՝ իբր ըզմեռեալ
անյուսալից՝ ըզկենդանիդ յաւիտե՛-
նից՝ վասն նոցին նը՛ջ արտասո՛ւայ
մաքրեա՛ ըզմս ի յանցանաց՝ լի՛։
Ջ՛արժեալ հիմա՛ նզովն դրժոխոց՝ ի
տեսանելն ըզքեզ նեռքնոց՝ հաներ
զհոգիսն ողբ ի բանսին՝ կոտրել զերշ
խանըն մահաճին՝ ընդ հանդուցեալ հո-
գիս նը՛ջ՝ հանդո՛ զհոգի նընջեցելոցս։
Ա՛ւրախութի՛ ողբք երկնայինք՝ յերկ
նից յերկիր իջանեին՝ յորժամ յա՛ր
բեար ի մեռելոց՝ լայս ծագեցար ա՛յ
բաւածոց՝ նը՛ջ յարութի՛ քո կենա՛
բար՝ յարո՛ր ըզմս ի կեանս անմա՛հ՝ լի՛։
Ջ՛հանդուրժեալ պահապանացն՝ ի

յերկինսն երկնաւորացն՝ որք զաւե-
տիս տային հանանց՝ թէ մահ լուծաւ
մահիանաշունաց՝ ասա որ մահու քոյ
աշնկունից՝ լեցեր կենաց հաղորդունից լե-
Պատրաստեալ անմահութեանքն՝ առ
կենաստուս նբ գերեզմանն՝ ասն զաւե-
տիս աղբի մարդկան՝ վասն կենացն
յաւէժական՝ դաստաւորեա պարտաց
նոցին՝ ընդունելոյս յօրըն վերջին՝ լի՛։
Ա. Պհատաւորեալ նշանն խաչին՝ յարե-
ւելից փայլեալ ծագի՝ հաւատացելքն
հքեզ բերկրին՝ և ուրացօղքն կոծես
ցին՝ վերկրպատրաս նբ յաչին՝ պայ
ծառացո լուսով նորին՝ լի՛։
Ա. Պհ դուծեալ երկնաւորաց՝ գան
առաջի քո նախընթաց՝ ընծայելոյս
քո ժողովելով՝ քեզ ընդ առ՚ջ բերեն
ամպով՝ ընդ աղաւնեաւքն օդաստա-
րից՝ խառնեա բազմ առաքն երամից՝
դաստաւրեա ըզսա վերնոցն՝ երգել
քեզ փառս ընդ զրնարկնոցն։
Պհատափին տարերք երկրի՝ յարժամ
փառաւք գաս Հայրենի՝ արեգական
լոյս խաւարի՝ լուսինն աստեղքն նը

Հազի՛ ըզսա յաւուրն աներեւի՛ լոյս
սաւառնեա՛ լուսով քոյին։ դ՛։

Ի ԵՐԵՒԱԿԱՆ ՂՕՐԱՑՆԷ պահ՝ փողէ՛ ընդ
բարբառ երանաւէտ՝ արի՛ք մեռեալք
ոչք յարուսոյ՝ քանզի ահա եկեալն փե՛
սայ՝ ընդ հայսնապէս մաքուր հոգ
ւոց՝ կարդեա՛ ըզսա՛ ի Քրիս՛ոս ըզ՝։ դ՛։

Տ՛ՐԱԿԱՆ յաչոց նըստիս՝ յարարա
ծող երկըրպադիս՝ արդարօրէ՛ զաշ
խարհ դատես՝ վարձս ըստ գործոց
հատուցանես՝ յայնժամ շնորհեա՛ ողոր
մութ՝ նրնջեցելոյս մեր զքոյոցդ։ դ՛։

Ի՛մեռալ մարդկին՝ ազգ ժողովին՝ ոչք
յարուսոյ ծընեալք լինին՝ և հրեղէն
նաց դասք երկնային՝ համանգամայն
վայրաբերին՝ ի յայնմ ահեղ հրաշա՛
լսակին՝ յիշեա՛ ըզսա յօրն ահագին։ դ՛։

Յ՛ուցանէն գաղտնիք մարդկին՝ իբա
քանչիւրոյ ոչք գործեցան՝ բարեաց
գործօղքն պըսակին՝ չարեացն՝ ի
հուրն անշէջ մատնին՝ յայնժամ յի՛
շեա զսոքա զբարին՝ զի գործք մեղացն
ջընջեսցին՝ ։ դասա՛։

Ի՛ՐԵՒՆ պըսա՛կք զանապական՝ և
պատ

պատմուճանք լուսափայլեալ. նա վը
կայնցն ի դուռս եդեալ և արդարոցն
զարդարել. Տաղարդս արա Հոյգմամբ
նոցին՝ ըզսա լուսոյ փեշ նոցին. դա՛՛
փաւաց ի փառս բարձրանան՝ աջա
կողմանքըն վերանան. յորժամ լսեն
զերանական՝ ձայն օրհնութե՛ի քէն
կոչման. ընդէ՞ցեր մեր լսեցո՛
զաճոյին բարբառըն քո. դա՛՛

Վ՛ահնայք և ժողովուրդք՝ Հոյգեմք
ի քէն ար բարեգութ. ընդ նըմին՝ ե՞ղ
ցեալս Հաւատով՝ ընկալ ըզսա նո՞
ւիրն յաւետ. յեմ քաղաք վերին՝ յո՞
րում արդարքըն ժողովին. փառս
վեր երդել միշտ ընդ նոսին՝ Հոյգոյ
դութեդ երբեակ անձի՛ն։

Ո՞րպէ՛ս և մա՛րդասի՛ր անո՞
խակա՛լ և բարեգո՛ւթ. որ դալի՛ ազ
ի սրտ՛բեկ ե՛ց Տ՛ր դառաւոր սր՞
գարո՛ւեն. ընդ սըրբո՛ց Հա՛ւատքն
ո՛ց Տ՛ր պատակա՛ւ զմեր նը՛նջե՞
ցեալն. ողբամ՛՛ծ ար ազ՛գ մեա՛՛
Հո՞

եկեալ ՚ն փողոց ՚ն գոչէր՝ ասելով
և առաղաստին զմի ըղարի. զայլսն
՚ի դնիլ բեմի ՚ն բազմի վեհասիրտն
ուրդւոյ ՚ց մարդկան. ՚ոլ՚։
Հրատիր ըզծովբերթն ըզքաջընտրութիւն
բենկ կերպաս ՚ց բանօք և առնէր ՚ս
վերայ թիւր ՚ց հոգմիծծ ցքոյ հոյ-
որ ժամանեակ գաս ՚ի ՚ց յերկինգ ՚ի
Ճաղատաւ ՚ր փառաց ՚ց Քրիստոս՝
ռացեալ արժան նապէս. ՚ոլ՚։
ար ՚ն եղեմական պայծա-
ցեալք աղաղակեալք ՚ի դրախ-
ենաւք և հեղհեղուա կան ծերա-
՚ի բնակարան նոս հրեշտակաց. ՚ուր
՚ի վերն ՚նն երա ՚ս ասաղեբդ ՚մ
ատաբելոցն ՚ն վ ՚ս Ճարին՝ ՚ոլ՚։
մարգարէից ՚ց բանքը ՚ն յարդուն
որ զայնմ աւուր մեղ պա ՚ս մեցին՝
Յորժամ դրեա ՚լքըն կա ՚տարին ՚ն
հոգւոցըն մեր նը նջէ ՚ց եղեց։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

Ո՞ւր է Հայկ, ո՞ւր է Արամ, ո՞ւր է Վահագն, ո՞ւր է Արա,
Ո՞ւր է Տիգրան, ո՞ւր է Արտաշես, ո՞ւր է Տրդատ մեծ արքա,
Ո՞ւր է Վարդան, ո՞ւր է Վասակ, ո՞ւր է Վահան քաջ զորավար,
Ո՞ւր է Մեսրոպ, ո՞ւր է Սահակ, ո՞ւր է Մովսես հայրապետ,
Ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսեհ, ո՞ւր է Ներսես Շնորհալի,
Ո՞ւր է Գրիգոր, ո՞ւր է Գրիգոր, ո՞ւր է Գրիգոր Նարեկացի,
Ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսես Լամբրոնացի,
Ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսես Կլայեցի,
Ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսես Տայեցի,
Ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսես, ո՞ւր է Ներսես Ակներ

Յովհաննու կարապետին. և
Ս. Աստուածածնիսին. և սրբ-
ուհանաբերեաց բարեխոսին. և սրբ-
ոյն Աշտիշոյ եպիսկոպոսին. և
ի յարուցեալ ամենայն հոգիս. ո՛չ
ոք ունի զիշխանութիւն ի մեզ
եթէ ոչ ինքն տէր Աստուած
որ ստեղծին

հեկ՛ն զիս ի ձեռն հեռագրին զոր
պահանջո՛ղք հոգւոյ իմոյ. տա՛ր
ինձ մի՛շտ հա՛ղ իմ զարթո՛ւցին զիս
կենդ իմ ցամաքե՛ցան. օգ.
սո՛ւր իմ խո՛ւոտ իմ խառնվեցա՛ւ յիս և ոս
ստո՛ւր իմ ոդբո՛ւեաց և աշխարհա՛ւն.
Ա՛յնքան քո՛ւն իմ յօր վախճանի՛ իմոյ.
օգնեա՛ իմո՛ւ ի՛ նմա.
Ա՛ւ ի՛ միւսանգա՛մ գալստեանդը քո
Ա՛ւ այսօր. յա՛ռաջինն ձանապարհին
զոր ոչ գիտէի՛ր. օգնեա՛ իմո՛ւ և ինձ
ա՛ւ այսօր. յա՛ռաջինն յօթևանի՛ն
տա՛ւէրդ լինիս. յո՛ւ իմո՛ւ երթայցեմ
ա՛յն պատգի՛ մո՛ւ ի՛ վերանալ յինէն
սաց. օղորմա՛ծ լի՛ւ։
քեզո՛ւդ ց. և համարէ՛ն Ա՛ստուծո՛ւ
Ն՛այրապետո՛ւն. և սրբո՛ւց Ա՛ռա՛ւ
ո՛ւսա՛ւ՛ւորչի՛ւդն Ն՛այաստանեայց
ռաջի՛ն մարտի՛ւրոսին. և սրբո՛ւյ
սրբո՛ւհին Ա՛ստուածածնայ և ա՛

ա՛յ, օգ։

Ղրկեա Քո զլոյս քո եւ զճշմարտութիւնդ քո. զի նոքա զիս
տարցեն եւ բերցեն ի լեառն սուրբ քո եւ ի տունս քո։ Եւ
մտից առ սեղան Աստուծոյ, առ Աստուած ուրախութեան
ցնծութեան իմոյ. եւ գոհասցուք Քեզ ի քնարի, Աստուած
Աստուած իմ։ Ընդէ՞ր տրտմեալ ես անձն իմ, եւ ընդէ՞ր
խռովես զիս։ Յոյս արա առ Աստուած, զի դարձեալ
խոստովան եղէց Նմա. Նա է Աստուած երեսացն իմոց եւ
Աստուած իմ։ Առ Ինքն անձն իմ տրտմեցաւ, վասն այնորիկ
յիշեցից զՔեզ յերկրէ Յորդանանու եւ Հրմոնացւոց, ի լերինն
Մասեր։ Անդունդ անդունդ կոչէ ի ձայն ջրհեղեղաց Քոց։
Ամենայն հեղեղք Քո եւ ալիքք Քո ինձ անցին։ Ցերեկ
պատուիրեսցէ Տէր զողորմութիւնն իւր, եւ գիշերի
օրհնութիւն Նորա ընդ իս։ Ասացից Աստուծոյ, որ
ընկալաւ զիս, մի՛ թերեւս զանց արասցէ զիս Տէր Աստուած
իմ, եւ մի՛ թերեւս զրկեսցէ զիս ողորմութիւն Իւր։ Եւ
թերեւս սատակեսցէ զիս։ Ողորմեա՛ Տէր ինձ, զի
նեղեալ եմ յոյժ։ Եւ ոչ ոք էր որ օգնէր

Սակայն Տ֊ի ե օր վախճանի. և այ
հր Տ֊ի ե օր քո դատաստանին.
յայնմ ա֊ւր Տ֊ի եր ահեղ առնելին
ըզ դիմաց արեամ Տ֊ոջ քոյ մի անտես
առներ, զի պատիժ Տ֊ի եմ բարե֊
րս առեղծողիդ. ծգ.

Օ՜հ Տ֊ի դատաստան դատա֊
ւորիդ տեսի և զարհուրեցայ Տ֊յ֊ի
անպատրաստ եգիտ զիս ի հրամա֊
նդ Տ֊ոջ քոյ Թէլ յաւիտենից. ծգ.
Ընծաճի Տ֊ոջ անարատ մայր ես և
կոյս սբ. բարեխոսեա Տ֊ոջ առ որդիդ
քո միածին. զի փրկեսցէ Տ֊ր զմեզ
մեղ ի սպառնալեաց դեհենեան.
պարգևեսցէ Տ֊ր մեզ զերկնից զար
քոյրէն. և հանդուսցէ Տ֊ր զմեզ
դիս մեր նմին ջերմեռանդ.

Ողորմեան հանդուցեալոց Աստ֊ծոյ
արա հանդիստ ողորմեաւք. և մեզ մե֊
զատրացս՝ շնորհեա զթողութիւն յան֊

Ա՛ն ինձ զայրոյդ քո ի վերայ ժողովրդեանդ քո՝ զի ողորմած եմ ես։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս՝ եւ ասէ՝ Ահա ես ողորմեցայ ըստ բանիդ քում։ Եւ ես գիտեմ զքեզ անուամբ, եւ գտեր շնորհս առաջի իմ։ Եւ ասաց Մովսէս՝ Ցո՛ւցո ինձ զքեզ զիս, զի գիտասցեմ զքեզ, եթէ գտի շնորհս առաջի քո։ Եւ տես զազգդ զայդ, զի ժողովուրդ քո են։ Եւ ասաց Տէր՝ Երեսք իմ երթիցեն, եւ հանգուցից քեզ։ Եւ ասէ ցնա՝ Եթէ ոչ երեսք իմ երթիցեն, մի՛ հանիցես զմեզ յայսմանէ։ Ո՞վ ուրեմն ծանիցէ, եթէ գտի շնորհս առաջի քո ես եւ ազգ իմ, եթէ ոչ դու ընդ մեզ երթիցես։ Եւ զմեզ հիւ զատուցեալ եմք ես եւ ազգ քո յամենայն ազգաց երկրի։ Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս՝ Զբանդ զայդ զոր խօսեցար՝ արարից։ Գտեր շնորհս առաջի իմ, եւ գիտացի զքեզ անուամբ։ Եւ ասէ՝ Ցո՛ւցո ինձ զփառս քո։ Եւ ասէ Տէր՝ Ես անցից զամենայն բարութիւն իմ առաջի քո, եւ կարդասցեմ զանուն Տեառն առաջի քո։ Եւ ողորմեցայ զոր ողորմեցայ, եւ գթացի զոր գթացայ։ Եւ ասէ՝ Ոչ կարես տեսանել զերեսս իմ, զի ոչ տեսցէ զիս մարդ եւ կեցցէ։ Եւ ասէ Տէր՝ Ահա է տեղի առ իս, եւ կացցես ի վէմ։ Եւ եղիցի յանցանել փառաց իմոց, եւ դիցեմ զքեզ ի խորշոմի վիմին, եւ ծածկեցից զձեռն իմ ի վերայ քո, մինչեւ անցից։ Եւ առնում զձեռն իմ, եւ տեսանես զկնունս իմ, եւ զերեսս իմ ոչ կարես տեսանել։

Եւ ասաց Տէր ցՄովսէս՝ Կո՛ւտ քարեղէն երկոցունց տախտակաց, եւ ես գրեցից ի տախտակսն զբանսն զոր էին ի տախտակսն առաջինսն զորս խորտակեցեր։ Եւ եղիցին պատրաստ առաւօտուն, եւ ելցես առաւօտուն ի լեառն Սինա, եւ կացցես առ իս անդ ի գլուխ լերինն։ Եւ ոչ ոք ելցէ ընդ քեզ, եւ ոչ երեւեսցի ոք յամենայն լերինն, եւ ոչ հօտք եւ արջառք արածեսցեն առ լերինն յայնմիկ։ Եւ կոտեաց երկոսին տախտակս քարեղէնս իբրեւ զառաջինսն, եւ յարուցեալ Մովսէս առաւօտուն ելանէր ի լեառն Սինա, որպէս պատուիրեաց նմա Տէր, եւ առ երկոսին տախտակս քարեղէնս։ Եւ իջանէ Տէր ի ամպոյ, եւ կայր առ նովաւ անդ, եւ կոչեաց զանուն Տեառն։ Եւ անցանէր Տէր առաջի նորա, եւ կոչէր՝ Տէր Աստուած, ողորմած եւ գթած, երկայնմտութեամբ եւ բազում ողորմութեամբ եւ ճշմարտութեամբ, որ պահէ ողորմութիւն հազարաց, որ հատանէ զանօրէնութիւն եւ զանիրաւութիւն եւ զմեղս, եւ որ ոչ մաքրէ զոք ի պատժոյ, որ հատուցանէ զանօրէնութիւն հարցն ի որդիս եւ ի թոռունս մինչեւ ի երրորդ եւ ի չորրորդ ազգ։ Եւ շտապեալ Մովսէս խոնարհեցաւ ի վերայ երկրի եւ երկիր պագ արար։ Եւ ասէ՝ Եթէ գտի շնորհս առաջի քո, Տէր, երթիցէ Տէր ընդ մեզ, զի ժողովուրդ կարծրասիրտ է, եւ թող զանօրէնութիւնս մեր եւ զմեղս մեր, եւ ժառանգեսցես զմեզ։

Փառք հրաշագործ ծննդեանդ քո սուրբ զօրհնեալ և զփառաւորեալ զհրաշագործ ղեկդ և զյաղթօղ ձեռնադրութիւնդ քո սքանչելի և զյաղթական ընկալ զաղաչանս մեր և ողորմեա՛ մեզ։

Հեցո՛ զմեզ։

Այնպէս ասա՛ և ամենից տօնից պէրտէրախաչ նոյ ըսա պատշաճի առաքեալ ի յայտնութիւն, ի գալստեան, ի պայծառակերպութեան, ի հոգեառնութեան, ի յարութեան, ի յաղթութեան, ի խաչելութեան, ի հրեշտակեան, ի յարքունական, ի հոգեառն սրբոյ։ Ի գալ ի գալուստ սքեռ խաչին և եղիզեցոյց։ Ի գալ ի գալուստ հոգեառն սքեռ չխաչեցեր ինձ տուր սուրբ հոգին քո ինձ

Աղքանդ՝ ելեր ոտից Սէմոյ։

Բարեխօսեալ սրբոյ Հոգւոյ Աշխատ-
նին. և Յովհաննու մկրտչին. և սքան-
Առաքելոցն նախաւկային. և սքան-
Վարդապետի մերոյ լուսաւորչին։
Յիշեսցես և աղօթիցես սքոց անուն
որոց այսօր է յիշատակ։ Եւ վասն
Աստուածոյ՝ որ ընկալ
զաղաչանս մեր և կեցոյ զմեզ։

Աղքանդ՝ Պահոյ։

Ո՞ւր է իմ ծոց, և փառաւոր առնեմ զքո անուն
զաւուրս հօր իմոյ՝ և բարձր արարից
զաթոռ Հօր իմոյ՝ և ասասցէ տէր՝
Տուք փառս այլ, տուք օրհնութիւն
մարդասիրին Աստուծոյ մերոյ՝
տեղիդ, որ փրկէ զծառայս իւր և
կեցուցանէ։ Ամարդա՛։
Ով ես տէր մեր՝ զոր ես Ինձ փրկ-
կէիր մեր. զբեզ օրհնեն անձինք
մեր։ Ամարդասէր տէր՝
Բարձրացաւ եղջիւր իմ յաճ փրկ-
կիչ իմ Հաստատուեցաւ սիրտ իմ ի
տէր՝ ահեղաբեր և Հաստատող։ Ամէն՝
Աստղագուշակ տուօղ Ինձ, զնաստղ

ցին, ըսեր։ Ես Տէր Աստուած քու հարցումդ կը մարթեմ եւ ուղիղ հաւատով կ՚ըսեմ քեզի զոր Հոգւոյն Սրբոյ յայտնեց, որ ես եմ Աստուած մեր միայն, եւ ոչ ուրիշ մի։ Ես զի մի ընդ խոտանան գտանիցիմք յաւուրն պատասխանատուութե՛ն, զի ես եմ Աստուած մեր, զիս սիրեցէք եւ զիս պաշտեցէք, զիս կանչեցէք եւ զիս խնդրեցէք, զիս ակամայ եւ զակամայ, ըսեր

Այս ևս՝ միաբան, վն ձշմարիտ և նոր
հաւատոյս մերոյ, զոր ա՛՛,
Օրհնեմք մեք՝ և զվեմեանս, ոն ոչ
ամենակալին յանձն արասցուք։
Աղօթեմք մեղ որ ած մեր լսել մեծի
ողորմութենէ քումմ. առատացուք ամէն
միաբանութեամբ։ Տէր ողորմեա՛. տէր
ողորմեա՛. տէր ողորմեա՛։

Ա՛ղեխ։

Տէր ամենեցեան՝ և դասացուցիչ մեր
հերոյ. որ արարեր զմեզ ի զօսանս
բարեգործուե՛ ի փրկութիւն անձանց
մերոց, և զպիշեր ի հանդիստ քնոյ
տկարացեալ բնութեանս մերոյ։ Ետ
այժմ զարթուցեալ բացեր զբերանս
մեր յօրհնաբանութիւն սրտառուր և փա՛
ռաւորեալ անուանդ քումմ սրբոյ։
Ընկալ և այժմ զաղաչանս մեր, և
յաջողեա՛ մեզ ուղիղ հաւատով և
առաքինասէր վարուք ի նոյն պահ
ման քո կանխել միշտ. և նովին կա՛
նոն քո կանխել միշտ. և նովին կա՛
Տէր և զոքդի և զնբ հոգւոյդ
այժմ և միշտ՛՛։

Աղաչողական Ընդհանուն։

Օ՜ քեզ, որ յամի դիտած և մարդա-
սեր տուդ ես՝ աղաչեմք հանապատ,
զի զօրացուցեալ վեղ օրըստօրէ կալ
ի կարդի կրօնաւորութե մերում։
Ներեաց՛ տար՝ զբաղցը լուծ քո՝ զոր
եդեր ի վերայ մեր, զի կարասցուք
կալ ի պատուիրանի քում, և վհա-
ճոյն առնել առաջի քո յամ՛ ժամ՝
ի տուէ և՛ ի գիշերի։ Հրեշտակային
երդակցութե զքեզ օրհնել՝ զքեզ
գովել, և զքեզ գոհութի և փառս
մատուցանել ամենազօր տերութեդ,
Հայր և միշտ և՛։

Աղաչեսիք և օրհնութի՛ և երգոք հո-
գևորօք անդադար փառաւորեմք
զՀայր և զորդի և զսբ Հոգի,
այժմ և միշտ և՛։

Օրհնեալ տար մեր յս քս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես՛։

Վարող Աբբայ պատուն, և Տէր ապաւէն
հանուացն։

Ա՛յ՝ի գիշերի վի տուընջեան, և յամ՛
ժամու խոսիլ մեզ զբան տան, զոր՛։

Հոգ

քոյ. զբարեացն զմեզ եւր՝ զօրութեամբ
զմեզ ընդ Հովանեաւ ամենազօր աջոյ
մովթիւ քո առատապէս. ծածկեա՛
պատուհիս մեր, եւ հատո՛ մեզ զտղայ
արդարութեան, եւ՛ պատուղ ծնպաշտու
թեան։ Ընկալ եւր՝ զաղօթս եւ զերկեր
համարեա՛ զաշխատութիւնս մեր՝ ի գործ
լեցին վաստակք ծառայից քոց. այլ
ած փրկիչ մեր. խոնարհեսցի ունկն
քո՝ ի խնդրուածս մեր. զի մի ունայն
խնդրեսցեմք մարդասէր եւր։ Ա՛ռ մեզ
ժամու զքեզ աղաչեմք, եւ՛ ի քէն
պիշերի եւ՛ տո՛ընջեան և յամ
Օրհնեալ մեր։ Աղօթեմք մեզ։
Հոգ։
ա ։ Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Քրիստոս ողորմեա՛ մեզ։
ա ։ Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Օրհնեալ մեր։
ա ։ Հոգւոյն։ Այս եւս միաբան։
ա ։ արժանի լինելով մեզ վերին կոչ
մանն՝ եւ երկնից ակնկալութեան, զ։
ա ։ առաքնորդելով մեզ՝ինաւասհան
դիան կենաց անվախճանից, զ։
ա ։ առաքեալ ահեղ առեւնին քո. զ։
ա ։ անբիծ և անդատապարտ կալոյ
սրտմտիչ կարեւք հանդուրժել, զ։
ա ։ ի ջանկանալոյ մեզ՝ի փորձութիւն,

Հոգւոյդ • պահեա զմեզ սո՛ղ քիւր ա՛
կան։ Եւ արա առ մեզ նշան բարի,
ի գովեստ և ի փա՛ռս անունդ
քոմ սո՛ղ։ Օ՛ ի՛մ փառս կատարի
ամ արարածոց մշանջենաւոր փառս
բանով ի բարձունս, Տէր և որդւոյ
և Հոգւոյդ սո՛ղ • այժմ և՛։

Աղաղակեան Ղեւեցոյն։

Տովին քաջ Տովին բարի և յաւէ
տենական, նայեաց և այց արա բա
նաւոր Հօսիքո, զար ժողովեցեր առ
քեզ զթուխթ քոմէ Օ՛ի քո առաջի
կանք սո՛ր, և առ ի քէն ողորմութիւն
և զթութիւն ակն ունիմք։ Օ՛ամե
նեսեան օրհնեա • զամենեան խնամա
նայ • զամենեան լուսաւորեա • և
ամենայն պարգեւեա զերկնից ար՛թոյ
ութիւդ։ Ա՛ն զի դու ես սո՛ր կենաց,
և աճ ողորմութիւդ • և քեզ վայելէ
փառք իշխանութի՛ և պատի՛ւ։
Այժմ և միշտ, և յաւի՛։

Ա՛ղիշերի և՛ի առաւոտեան և յամ
ամենայն անդադար փառաւորեմք
զՀայր և զորդի և զսո՛ր Հոգի։
այժմ և՛։

ողբութիւնս քո։ Համբառնալ առաքեզ
և յամ զօրուէ մերմէ պահել զպատ-
ուիրանս քո։ Ի բոլոր սրտէ՝ և ի բովանդակ մտաց
քո կանխել հանապազ։ Սիրել զքեզ
քան զանձինս մեր։ Զի ոչ ոք կարէ
զքեզ կատարեալ յամ ժամ.
Թէպէտ Ա՛ռաքեզ կարդալոյ յամ ժամ.
բարեաց՝ երեւելեաց և աներեւոյ-
թեանց՝ երեւելոյ և երկիւղ՝ արարիչ համ ա-
մենայնի։

Աղերս։

Օ՛ անձինս մեր։ Աղերսեմք մեզ։
Ա՛ ո հոգւոցն։ Նա եւս միաբան։
վայելողակի ընդ ոտիւք մերովք։ ղ։
Ա՛ ո խորտակելոյ զհակառակորդն
ամենազօր աջոյն իւրոյ։ զի։
Ա՛ ո պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
հօրդ՝ և առաքինի վարս։ զի։
Ա՛ ան պարգեւելոյ մեզ առողջ խոր-
ջոյ, զոր աղաչեացուք։
Ա՛ ո ցրելոյ ի մէնջ զամ խորհուրդս
նախարար խաղաղութեան, զոր ասղ։
Ա՛ ո ուղղելոյ զդնացս մեր ի ճա-
Ա՛ ո ուղղելոյ զդնացս մեր ի ճա-
նապարհս խաղաղութեան, զոր ասղ։
Ա՛ ո ցրելոյ ի մէնջ զամ խորհուրդս
չարին, զոր աղաչեացուք։
Ա՛ ան պարգեւելոյ մեզ առողջ խոր-
հուրդ՝ և առաքինի վարս, զոր։
Ա՛ ո պահելոյ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյն իւրոյ, զոր։
Ա՛ ո խորտակելոյ զհակառակորդն
վայելողակի ընդ ոտիւք մերովք, ղ։
Ա՛ ո հոգւոցն։ Նա եւս միաբան։
Օ՛ անձինս մեր։ Աղերսեմք մեզ։

զձեռս մեր ի սրբութիւն առանց բոր-
կութեան և երկմտութեան. և գոհանալ ի
քէն զընտրհս և զողորմութիւն, և զառա-
քինասէրը գործոցն յաջողութիւն։
Ա՛ ղէ դու ես որ կենաց և ածողը
մեռեալ. և քեզ վայելէ փառք իշխա-
նութիւն և պատիւ. այժմ և՛։

Աղաչանքն Աստուածածնին։

Ո՛ր ամենաղօր և յաղթօղ սիրու
թեանդ՝ կրկնի սա ծունր յերկրպա
գութիւն. և փառաւորի յամենեցունց
թէ՛ երկրաւորի քո՝ և՛ յայեաց յերկրպագութիւն
մեր, և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութիւն
Ա՛ղէ դու ես ածխաղ
ղաղութիւն, որ բարձեր զԱստուածութիւն
ի միջոյ և արարեր զհաշտութիւն յեր-
կինս և յերկրի. հեռաւորաց և մերձ
ձաւորաց աւետարանեցեր զնոր պարգևս
քոյին բարեացդ։ Ո՛րում և զմեզ
մեծի ընտրհացդ արժանաւորս արար
ցես՝ դասելով ընդ ձեմարիտ երկիր
պագուս քո. ա՛ծ մեր՝ և տէր, և փըր-
կիչ քո՛։ Ո՛ր ես օրհնեալ ընդ հօր
և ընդ սուրբ հոգւոյդ. այժմ և՛։

աւքեզ տէր աճ մեր • զի տեսցեն
զարթիր վիտա մեր արդարութիւն
քնոյ ընտրիւ ողորմութեան քո։
զարթուցեր վեզ՝ի հանգստանել
յոհանամք զքէն տեր աճ մեր, որ

Աղերս։

Ո՛ւանձինս մեր։ Աղերսեաց մեզ։
Ո՛ւ հոգւոցն։ Եւ ևս միաբան։
Ո՛ւ ոչք սղմնիւք և օրհնութիւք կատարեն
զամ ժամանակս կենաց իւրեանց, զ։
Ո՛ւ ոչք ի լերինս՝ յայրս և ի փոսերս
բնակեալ են սբ հարքն մեր, զ։
Ո՛ւ ոչք ի ծովս՝ ի գետս և ի ցամաքս
ուանց հաւատացելոց, զոր։
Ո՛ւ ոչք ի մարդկան՝ և յորոգայթից սատկի, զ։
Ո՛ւ ոչք փրկելոց զմեզ՝ի զրպարտութենէ
զարմանի՝ ի բարերէր սանէ մերմէ, զ։
Ո՛ւ ոչք դատելոց մեզ զշնորհս և զո-

Հարցուղ Աղերսի, և՝ն նեղսե՛ հանոնացն։

այժմ և միշտ և։

զհայր և զորդի և զսբ հոգւոյդ։
մոտաց, անդադար փառաւորեմք
Երգս օրհնութեանց և՝ի ձայն սաղ

այժմ և՛։

Աղաղակութիւն ամենայնի։

Ամենազօրութեամբ քո, Տէր, ամենայն արարածք կանգնեցան առաջի քո, և ոչ ոք կարէ դիմանալ զօրութեան քում, Տէր։ Որ հնազանդեցուցեր զամենայն ի քեզ, ի մեղս մի՛ թողուր զմեզ, այլ ողորմեա՛ մեզ, Տէր, ըստ մեծի ողորմութեան քո։ Եւ զանազան պատուհասիւք զբազումս ի մեզանէ կորուսեալ, ոչ ոք կարէ ասել, թէ ոչ ի քէն եղեն, զի ամենայն ինչ ի քէն եղեն, և

օգնեա՛ ինձ մարդասէր։

Ա՛ր ընկենուր զիս առ յերեսաց քոց
և զՀոգի քո սբ մի՛ տանիր յինէն։
Ա՛յլ տո՛ւր ինձ զգնծուքի փրկուե՛ն.
և Հոգւով պետուե՛ քո հաստատեա՛
զիս։ այլ օգնեա՛։

Ա՛ր անտես արա՛ներ զիս՝ ա՛ր աստ
ւա՛ծ փրկիչ իմ. այլ շնորհեա՛ ինձ
Թողութի՛ւն բազմագութ մարդա՛
սէր և ըկեցո՛։

Ա՛՝րկի՛նք և երկի՛ր գո՛հանա՛ն ըզ
քե՛ն սո՛ր՝ սրաբա՛ծք սա՛ք քե՛զ երջ
կրկրպագանեն՝ և հրեշտա՛կք ի՛՝ բար
ձունս աղաղակե՛ն և ասեն՝ ողո՛րմեա
դու ստեղծո՛ր՝ մի կո՛րնչասա՛ներ։

Ա՛՝րկի՛նք երկնից՝ ջուրք որ ի՛ վերոյ
քան զերկինս՝ օրհնեցէ՛ք զա՛նո՛ւն տեա՛
Օ՛ն նո՛ւ ասաց և եղեն. հրամայեաց
և հաստատեցան։ և հրեշտակք ի՛՝
Ա՛՝րկի՛նք և երկի՛ր հանապազ ըզ
քե՛զ գովեն՝ Թագաւո՛ր փառաց

Ասա
Ջերմուց ի յաղբե ըմբն Ջուրց։
դիմ ի գաւխեցս զո ոյզ ըզմի ի յեղ
որ ծարաւիս եմ՝ ած քեզ ։ և փութա
կողի՛ զոյ ։ դըմա՛ և յիս իմ՛ողաւորս
տեղւոյն՝ յանցանաց նո՛ր յաղբերի՛
ջակից լինիլ քեզ ։ և մաքրեցեր զաղ
Տ՛ր որ դըմացա՛ր յաւազակըն խա՛չ
տա՛ր ի վե՛ր մեր՝ ոյզ և ըաւազա՛։
աւիս նը՛շա՛ն բարւո՛քե՛ն ։ և դըմա
կեցո զոյդ աղախնոյ քոյ՝ ։ և որա՛
մարիա՝ ։ նայեաց աւիս և ողբութեաց
լինէ։ Տ՛ո՛ր ղօրութի՛ ծառայի քո՝ ։
Ո՛րկոյնամիտ բազումողորմ և ճշդ
աւազակին փրկիչ և կեցո։
Ո՛րկոյնամիտ ես տր աւ ամենեան ։ դշ
և դըմա տր ի վե՛ր մեր ։ ոյզ և ը
թեանց ։
սո՛ւրբ սուրբ ։ տե՛ր զօրո՛ւ
ձայն բարբառուիւ աղաղակե՛ն և ասեն ։
նելով ը՛զդե՛ան իւրեանց՝ ։ և միա
սո՛ւրբեա՛ք և քո՛րօքե՛ք ի խոնարհ ու

Ա արաեաւ ընդ իս Թը՛ էնաամին. Տա
Նապա՛ղ զիս կամի կորո՛ւսանել. այլ
դու ար իմ այց արա՛ մնա՛ցուք ոչխա
րիս և ը՛ կե՛ցո՛։

Ա արաեան ընդ ի՛ տարապարտուց.
և փոխանակ սիրոյ իմոյ մատնէին
զիս. այլ ես յա՛ղօթս կայի։
Հատո՛ցի՛ն ինձ չար փոխանակ բար
ո՛ւյ. ատե՛լութի՛ւն փոխանակ սիրոյ
իմոյ. այլ դու ար իմ այց արա՛ մնա
լորեալ ոչխարիս և ը՛ կեցո՛։

Ա՛ր Տովի՛ա ես Տօսէից բա՛նասո՛ւ
կենդանեաց. տա՛ր ինձ յոյս կենաց
ապաշխարու՛թե. և դարձո՛ զմոլորեալս
ի՛ Տո՛ն քո՛ և ը՛ կեցո՛։

Ա՛եղայ և ա՛շաչէ՛մ ը՛զ քեզ. Թողու
թի՛ւն շնո՛րհեա՛ մեղաց իմո՛ց. քա
ւի՛չ իմ լեր քո դըժո՛ւն. որ միայն
ես փրկի՛չ և ը՛ կե՛ցո՛։

Ա՛եղայ ար մեղայ. և զանօրէնութի՛ւն
իմ ես ի՛ նո՛ւաճէն դի՛տեմ։

Ծանր ծանրացան ի՛ վերայ իմ։
քան ընդդէմս իմ. և որպէս բեռըն
Ո՛հ օրհնութիւնք իմ բարձրացան
ու
և ո՛ղջ լիցի։
Հնարհեա՛ ինձ ապաշխարութիւն տալ
սրտ ա՛նկեա՛ ընդ քե՛զ ապրիլ. զի
զի՛ա՛ զահեղ ընդդատաստանըս քո.
Թէպ անձկին իմոյ. ոչ յի՛շե՛
դշ Տէր իմ բանսիմ են առ օրհնու
ի՛ մեղուցեալ ծառայս և ը՛
կե՛՛ՔՄՀցո։
կա՛լ և անյիշաչար փրկիչ. խնայեա՛
ի՛ կենաց յուսացդ. այլ դու անոխա
են յանցանք իմ. պատրա՛նք աշխար
հիս խաբեցին զիս. և եղէ՛ անպտուղ
զա՛ն. և քան զաւազ ծովու բազում
Ա՛ղաչ քեզ տէր. մեղայ քեզ տէ՛՛ր
իմ լեր քո գրի՛ծուքդ. որ մի՛։
զիս ըստ անօրէնութե իմոյ. քաւէ՛
Ընդ
Ընդ
Ընդ

ա, եկեցի՛ն և փառեցան վերը իմ յե-
րեսաց անդադար Թեան լմայ։
ո՛չ յիշեցի զահեղ ըզդատաստա-
նըս քո. արդ անկել ըզքեզ աղաչեմ
չնորհեա՛ ինձ ապաշ՛։
Պաղատանքս մատո՛ւցանե՛ք քեզ
հայր երկնաւո՛ր. մի անտե՛ս առներ՝
զաղաչանս մեր. այլ անցո՛ զցասու-
մըն քո՛ ի՛մեզ. և յիշեա՛ զի պատկեր
ե՛մք բարեխոսո՛ւԹեա՛՛ն քո։
Տե՛ր իմ դրկո՛ւԹիւնք քո բազում
են յոյժ. ում ինա արա՞ զբարեբարո՛-
Թի՛՛նըս քո՝. և ոչ ը՞ մաքսա՛՛ւորին
և ի՛նձ ողոմեա՛։
Դրկո՛ւԹի՛՛ւնք քո բազում են տէր.
և ըստ իրաւանց քոց կե՛ցո՛ զիս։
Բազում են որ հալածեն և նեղեն
զիս. ի վիշտ՛ւեց քոց ես ո՛չ խոտո՛-
ռեցայ՝. առ ինա արա՞ զբարեբարո՛ւԹիւն
քո՝. ոչ և ը մաքսա՛՛։

Նայ և փրկուբ ոյժմեա՛ մեզ։

փառաց • որ ունիս իշխանուի՛ կե՛
պաղ ըզ՛ գեղ գովեմք Թագաւո՛
ա՛ մատաղիւ գուսմբք սրբուԹե՛ Հա՛նա
դու ունիս իշխանուԹի՛ ոյժմ
ա՛մա՛ տուայի իմ ըզ՛գանապատհս • զա
փառ վա՛ն Թըշնամեաց խնդ • և ուղի
Տ՛ր առաջնորդեա՛ ինձ յաւիտեա
դեպ ի տաճար սբ զո երկիւղ՛ զ
փառ մտիկ ի տուն զո • և երկիւղ
Ո՛ւր ես ըստ բազում ողորմուԹե
իշխանուԹի՛ ոյժմեա՛ մեզ։
ուսուրելով ըզ՛ քեզ • դու ունիս
ա՛ տաճարի՛ փառ սրբուԹե՛ փա՛
ապաշխարուԹե՛ և ի կեցո
ըզ՛ գործողըն՛ չարեաց ի՛ զղջմա
նել զո ծառայս • և փոխարկեա
յիս ա՛ր ի մեղս՛ ուցեալ և յանօրի՛
ցեր ապաշխարուԹի՛ • արդ գըԹա՛ և
որ գըԹալով ի՛ մեղս՛ ուրս չնորհե՛
Ա՛նհակա՛ր և անյի՛շաչար տէ՛ր •

ԵՂ

պաշխարհս ՚ի քեզ արտասուս ա-
ւազան լինի՝ և լքեալ ոգի
բազմութեանդ մեղաց. սակայն չնոր
հեա յառաջ քան ընդ վախճան ընդ
քաւութիւն և ընդ մեծ քո զօրն զմեր
մութիւնս։

ԱՂ (Արասի ես անձն իմ առ քեզ տէր
հնչմօր և կենդանի. երբ եկից երևե
ցայց երեսացդ աստուծոյ։
Ո՞ղեն ինձ արտասուք իմ կերակուր
՚ի տուէ և՚ի գիշերի. և այն՝ զի ա՞
սէին ցիս զօրհնանապազ թէ ո՞ր ե
աստուածդ քո։ սակայ հնոցհեա յի
ուաղ քան զվախճան ղքաւ։

Ո՞րժամ դայս փառաց հօր յահագին
աւուրն ՚ի դատել զերկիր. և դո
զմեն սարսափմամբ երկրածնութիւն առ
՚ի յահէ քումմէ. ՚ի նմանել քո յիշ
տեղի դատաւորի աչեզ. և յակնար
կել քո յարարածս՝ յիշեա և զիս

ԵՂ

բիլեմոնէ ողորմութիւն. շնորհեա՛ զ
թ ինձ, տէր, աղաչեմ զքեզ, եթէ ոչ ինչ
զաղաչեմ ի կիցդ։
զի՞ եւ զ կիցդ ի ծովահեալ յանցանօք մի՞
բռնեսցէ պետութիւն իւր ալեացն. որ
պատի՞ր նիմ. ուր ինչ ձեռն ունի երբ
գ տա՞ւ ոսկի բարեգործութ տուքեզ, եւ
հետ ինձ բազումս՝։
նաւաստեաց ապաշխարութ շնոր
հեա՛ նաւաստեացդ ինձ. զի ոչ գոյ ինձ հանդիսաւ
դիմադրող ուր ոչ գոյ ինձ հանդիսաւ
յանձն իմ. զնկելայ ես ի խորս ան
ողջ ձկան պես ահ՝ ոչ հասին ջուրք
ող զմարմնիմ եւ զ կիցդ։
ապաշխարութ շնորհեա՛ ինձ բոյ
ժ ի ծեծն մեղաց իմ. նաւաստեանդ ի՞նչ
ա ոչ ինձ ես ի նահ՝ աշխատիմ ասել
ի՞նչ ես ինձ ի ծովահեալ յանցանօք
մի՞ բռնեսցէ պետութիւն իւր ալեացն
յիշեա՛. որ միայնդ ես ինձ փրկիչ։
եւ հայցեմ զաւազակին տա. եւ զինչ
յանցանօք բանտարկութ՝ին խաչեցար
զ քո բազումս. որ ընկերեալ եմ
```
```

Ո՛վ տէր ինձ ի տաճարէ սրբոյ քո՝ ողորմեա՛ ինձ
ջրոյ քո՛ սուրբ։
Ջանայի եւ ի տաճարն սրբոյ քո՝ ողորմեա՛ ինձ
լուր ձայնի խնդրուածոց իմոց։ Եւ առաքեա՛
ի տաճարէ սրբոյ քո՝ ողորմեա՛ ինձ
յանապա՛տ մաղթեմ։
Ծարաւեաց ըղձաժակ քո քաղցրութե
քա՛ լեր նա՛ եւ հանդիստ։ եւ արբո՛ մէզ
ուր հօտի՛ք։ փափաղողացս առ քեզ
դիտաւ աշխատութեց։ Ճանապարհ մոլո
րեալս՝ եւ հովիւ հոգեւոր բանա
ւոր հօտի՛ք։ փափաղողացս առ քեզ
դիտաւ աշխատութեց։ Ճանապարհ մոլո
Ա՛ր աղբիւրդ ես ծարաւեաց եւ հան
կիւղ անձանց մերոց ըղձող՝։
ողք ուղիղ են արարչ։ ընդհակառակ փոր
նայեն ըղ քեզ։ զարդարութիւնք քո
ա՛ղաչեմ զաղօրմութիւնս քո ողք ձայ
սուլ երեսաց քոց սեւասնեմք ըղպայ
Ա՛քէն ես տէր աղբիւր կենաց՝ եւ լոյս
Թիւնս մեղաց մերոց։
փրկիչ անձանց մերոց ըղԹողու

թագն։ Ընդ լուսոյից զգա՞մ"։
Եւ արտասուօք խնդրէր զանկոպնա կամ
լուսոյն զամ գիշեր ցերեկի ձա խմ.
ա առաւակեցայ ես վ՚ի տեղ-ուն խմամ.
նիկն սպանցիմ եւ ընկե՞ց յոր։
ղ մեղս անձին իմոյ որպէ՞ս պատ-
պանիցիմ ես ընդ ի լուսոյցդ
թ պատասխանի՞ տա՞ր։ Ընդ ի լուսոյցդ
տե՞ղ։
ա՞ր ընդունիլ ի կեա՞նսէդ յաւի՞
ժամանակ մեր արժանի՞ արա
զաղաչանաս մեր քո՞ղ մատո՞ւցանեմք
որ թագաւո՞րդ ես յա՞ւիտե՞նից
ա՞ղ ես անբա՞ն մարդա՞խոստ թիւնդ
ես՝ ո՞ր ես եւ ո՞ր և փոքա՞ր մեր
ղանիս մատչի՞ս խորհո՞ւրդս և ընկ
տա՞ս ստա՞ծ. լսեսո՞ւրեա զիմ
ղաղա՞թանք իմ ժամա՞"։
Եւ աղաչանք իմ ժամա՞"։
խմ առաջի նը, մերոց յահ՚ն ջա նը։
մի ձայնի սղջ՚թիւց իմոց ։ և աղաղակ

Ա՛ր աղբիւրդ ես անապական քրիստոս
սուրբ ա[illegible]ած՝ զվէրտարութիւն
անձն իմ՝ ի մեղաց՝ բժշկելով սո
բձեղամա[illegible]մբ սրտատուչ եւ
կեցո՛։

Ո՛վ մոլորեալ ծառայս քո՝ ընդ քեզ
սո՛ւր՝ եւ մի դաւտապարտեր զնես՝ ի յա
ւուրն այցելութեան քո մարդասէր։
Ակեցի՛ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ՝
եւ իրաւունքդ քո ծգնեսցեն ինձ։
Ա՛ոլորեցայ ես ոտն զգիտար կորու
սեալ՝ խընդրեա զծառայս քո՝ զի
զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։
եւ մի դատապարտեր զնես՝ ի յաւուրն
այցելութեան քո մարդասէր։

Ա՛ր մոլորեցայ՝ ի հօտէ քումմէ հո՛
վիւ բարի՝ խընդրեա զիս՝ եւ զր
մոլորեալս՝ եւ արժանաւորեա խառ
նիլ՝ ի հօտի քո՝ քրիստոս եւ

ԱՂԱՉԵՍՑԷՔ ՅԱՒԻՏԵԱՆՔ։ ՕՐՀՆԵՑԷՔ ԶՏԷՐՆ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՈՐ ԵՒ ԱՐԱՐԱ ԶԱՄԵՆԵՍԻՆ։ ԵՒ ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ՈՐ ԵՒ ԱՐԱՐԱ ԶԱՄԵՆԵՍԻՆ։ ՈՐ ՏՈՒՆ ՍՐԲՈՑ ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՑ՝ ՄԻ ԿՈՐՈՒՍԱՆԱՆԵՐ ԸՆԴ ՄԵՂ ԱՐԱՐԴՈՒԹԻՆ ՏԵՐՈՒՆ ՈՂՈՐՄԵԱՑ ՄԵՂ։

ՓՐԿՈՒԻ՝ ԱՐԴԱՐՈՑ Ի ՆՈՆԷ ԷՔ ։ ՎԿԱՅ ԿԱՑՈՒ Է ՆՁ Ի ԺԱՄԱՆԱԿԸ ՆԵՂՈՒԵԼ ։ ԳՆԱՑԻՔ ՆՁ ՇԱՐ ԵՒ ՓՐԿԵՑԻՔ ԶՆՈՆ ։ ԱՊՐԵՑՈՒՑԻՔ Ի ՄԵՂԱՒՈՐՈՑ ։ ԵՒ ԿԵՑՈՒՑԻՔ Ը՝ԶՆՈՆ ։ ԶԵ ՅՈՒԱՑԱՆ Ի ՆԱ ։ ԵՒ ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ՈՐՈՅ ՄԻ ԿՈՐՈՒՍԱՆ ՆԵՐ ԸՆԴ ՄԵՂ ԵՂԵՐԴՈՒ"։

ՈՂՔ ԸՂՄԱՆՔՆԱՆ ԵՒ ԸՂՄՆՀ ՎԱՍՆ ՔՈ ՅԱՆՁՆ ԱՒՐԻՆ ։ ԵՒ ՀԵՂԻՆ ԶԱՐԻՒՆՈՑ ԻՐԵՒՆՑ ՎԱՆՈՅ ԱՆՈՒԱՆԸ՛Դ ՔՈՒՄ ՅԱՅՍ ։ ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԻՒՆ ՈՐՈՅ ՄԻ ԿՈՐՈՒՍԱՆԱՆԵՐ ԸՆԴ ՄԵՂ ԵՐ"։

Բա
և ը կե՞ց։

Խօսո՛ւք սըրբոց Մարտիրոսաց Յ
Քրիստոսէն ինձնէդրուած մեռա՛մ. բայց
Ա՛ր ես. տա՛ր մէ՛զ զօդնութի՛ւն
հե՛ռ ցեր զկնոսաղնող վէ՛ր կաց ո՛ր
Ձի՛ դնաս ա՛րա՛ կա՛ն. անարա՛ս ու սխա՛
Ա՛ր յաղթող զօրութի՛ւն կանդնէ՛
հեա՛ յանցանաց մե՛։
ոչ կորչի՛ց։ Թողութի՛ւն շնոր
զամսակերըս նոցա. և մի՛ ի՛նոցանէ
յամենայնէ փրկէ զնո՛ա որ. և սահէ
Բազմանեղութիւնք են արդարոյ
սուղ կեցուցանէ։
են սրտիւք. և ընդ խոնարհըս հոգ
Ա՛ղջկ է որ առ այնսակիկ ողբ մաշեալ
քրիստոս։
ցանա՛ց մերոց. բարեբա՛ր
զքեզ. Թողութի՛ւն շնորհեա յան
սա՛ղ. աղաչե՛մք զ՛քեզ մարդասէր
Խնդրե խօսո՛ւք սրբոց մարտիրոս

Խարեխօսութիւք սրբոց մարտի-
րոսաց։ Պարզեաւ մեծ
ձեռն, եւ
ասէ. Անուն մանն
Տեր, որ ընդ
հրամբ քեզ
ոչ եկիր։
քայքայեաւն
Քանզի
ոչ ես
սրբոց խոտոր-
ես, այլ ատեաւ զօրութիւն
հաստատութիւնք ժողովրդեան իւրոյ.
օրհնել ես, առնուլ մանն և բա-
րեբաղձութիւնք եղանեամբք և փառաւո-
րեալք. որք բնակեալ տանջանացն
համբերութիւնք. զուգ ընդ լսելն կե-
նաց ընդ դեպեալ ունիք. և առ-
վասն մեր բարեխօսեցէք։
Ա
ՀՈՒ ես քո աղբիւր կենաց բղխ
խոհեմ մտմտութիւն. ընտրեցեր սրբ
քոց մարտիրոսացն յաղթօղ ընդ-
հատանի. հաստիւք. հանածել ըզ խաւարն
և լուսաւորել զանձինս մեր։
Ով փառաւորեալ ի խորհուրդս
սրբոց քոյոց. մեծ և անհաս ի վերայ

քրիստոս աստ. և աղաչեմըք զձեզ
սակս քրիստոսի. բարեհաճ ունկնիք առ-
նել զաղաչանս սրբոցն մարտիրո-
ղաց Քրիստոսի. որք ընդ ձեռն
կենացըն յաւիտենից. որ ընդ
ողորմութիւն յանապատ աղբերաց
ջուրց ընծայեցին զանձինս իւրեանց
վասն մեր բարեխօսեցեք. հնարհելով
վասն կոյր. առ սրբասիրէն տեսց և
ընդ կենացըն յաւիտենից. ով որք
աւաքինեաց. նախաշաւիղ և առաջ
պատրաստեցեալ պարծանաց ամ ա
ղիոցն քրիստոսի. Եւ ձեր ուրախ
թիւնն լիասքանչ
ցաւ.
Ով ընդունելի սրբոց ընտրեալք
քրիստոսի. որ հոգւովն յաղթեցիք
զաշխարհն երանելի որք վերակացք
հաւատացելոց. հայցեցէք յոյժ
զիս ձեզ ծառայ քրիստոսի. զի
հալածեալ ընկճեալ և լուա
ցեալ
զանհատական

փա՛ռաւորելով՝ ընդ երրորդութիւնն։
երուսաղէմ. Ը անմահութեանն դաս
դեղիւ ըմպ՛զ յերկնային քաղաքն
լա՛կայք. քանզի ձանապարհ հոր
բազմի յաւիտեան գնացք. ար ը վճ՛
ձանդիսացեալք ի մարմնոյս պատ՛
սուքդ ընդհանէ զքողու՛։
նուն ունդ կարդացից։ և աղաչեմ զբ
ցից պատարագ օրհնութեան և զա
Հատեր ըզկապանս իմ. քեզ մատու
Ծառայ և որդի աղա՛ խնդոյ քոյ։
բոյ խնդոյ. ո՛ տր ես ծառայ քո եմ.
Պատուհակն է առաջի տն մահ սրբ
բութե՛ նորա։ և աղաչէ՛։
խոստովան եղերութ յիշատակի սրբ
Երանի եղերութ արդարք ի՛տր. և
սրտից եղև ուրախութի։
Ոյն ծագեաց արդարոց՝ ուղղոց
նորոգեա՛ և ը կե՛ցո։
մերոյ՝ և՝ի կեանսըդ յաւիտե՛նից
չնորհեա՝ զքողութի՛ն յանցանաց

Ա՛րք ի խորանըս սրբութեան եմք
ժողովեալ ծրնեմ զբեզ քրիստոս
տա՛ր աղաչանաւք սրբոյդ մարխիր
աց ըզ պատասանըս մեր մի անհե
առներ՝ որ միայնդ ես քաջ մատչիր

Թադաւոր փառացդ քո՛։

Ա՛ստ է տէր առ ամենեսեան որք
կարդան առնա՝ առ ամենեսեան որք
կարդան առնա՝ ձեմարտութիւն։
Օ՛ կամն երկիւղածաց իւրոց առ
նէ տէր՝ աղօթից նոցն լսէ և կեցու
ցանէ զնոսա՝ աղաչանաւք սրբոյն
այս անուն՝ և այլ սրբոց մարխիր՝
Ա՛ստուած և Ա՛տփատէէ՝ այս է։
Ա՛յ են բանք և ա՛յ են խօսք որոց ո՛չ
լսին ձայնք նոցա։
Ընդ ա՛մ երկիր եղ բարբառ նոց՝
և մինչև ի ծագս աշխարհի են խօսք
նոցա՝ աղաչանաւք սրբո՛։

Ա՛հա տաճիկք եւ վրկայք Քրի՛ստոս
ա՛ստ՛ուածդ՝ ընդ հանուր տի՛ր

կամ ոչ. ոչ եւ ոչ ի վերայ այսոցիկ եկեղեցի սբ զմիշատակս
ոչ առնուն. եւ այլ սբց մարդ
կերպեր ընդ նոսա: աղաչանօք սբոյն
որ, ոչ զինու հաճութիւք քով պատա-
ճառ. զի օրինեացես դու զարդարն
Պարծեացի՛ն իբրեզ սիրելիք անուան
ծաղեն. եւ բնակեացիս դու ի նոս:
ասացեալ են ի քեզ. յաւիտեան ցընծա-
Ուրախ լեցին ամենեքեան որք յու-
խընայեա՛ ի մեղ եւ ընկեցո՛:
աղաչանօք սրբոց մայրապետացն
միաբան ա՛զամբե՛ք լսե՛ր աեր. Ո՛ երկրպագեալ տեառն որում կիր դէմ
ուրբք մեղաց ըմբռնի՛ց:
բոյս բարեխօսեցեալք առ որ վա՛ք քաւ
տարբե՛ր լսիշատակ անուանն ձե՛ր
ի՛նչ հոգա՛ նուիրեց. ժողովեցա՛ք ի կա՛թ
բան՛ և զե՛նուման ա՛ամուծոյ հօր
ձինըս ձե՛ր. մատուցի՛ք պատա՛
կան՛ քո՛ց քարոզք փրկիչն. որք զան՛

զօրուքեամբ սբ. Հոգւոյն վանեցիք
ըզ պատերազմ չարին. և ի կամարս
լուսեղէնըս քաղցունելոք օրհնել

սուրբ վիմբրդուձին,

Արեւոյն Ասէանոսի է։

Այսօր դասք հրեշտակաց ու-
րախանան ընդ ճգնո-
ղին Ստեփաննոսի նախա-
վկային։ Քանզի զի զնէ
եկաւ ի վերայ զ Կրիւատոն.
ընդ յոյզ յոյզքաշնակ մա՛րտ հեղմանն
աբեան սո՛ւրբ լի՛ վերայ ը մե ճի
անբանին քո՛։ Տէր։

Բաղում համարձակութի՛ եւ զօրա-
առաջի այ՛ի ձեռն հեղմանն սո՛ւրբ
արեանն լի՛ւրոյ. քանզի յօժարու-
թի՛ մատնեցաւ զանձն իւր չարչարա-
և դարձոյց առնլանաց՝ վա՛ւ մե ճի
նըմա՛ նըն ան։ Քանզի արհամար

Աշխ դասս հրեշտակաց և երեսունից սաղմ։

Ա՛ստուածդ։ Յայնժամ ընծայեսցեն
ցանկ ընդ ացիմ իւրում ի զոհարանին
անուանն իւրոյ ի լուսեղէնն խորանին
զնեղասուրբսն ալէլուիա։

Ա՛ստուածդ։ Յայնժամ ընծայեսցեն
հինգ ի յահէ փառաց բանիկն ալէլ-
ուիա։ Ա՛ստուածդ։ Յայնժամ ընծայեսցեն
խոսեռնական կենացն։ և միշտ և հաշ
նատակ ուրախանայ ընտն ի՛ երկրի
յայնպատառ յոգւոյ իւրմէ։

Հանդերձ գոչէ եկեղեցի քո՛
Հրեշտաւոյ։ ընդ յաղթանակ մարտ
հեղման պատանն սպրա ի վերայ ընտ
մեծի անուանդ քոյ տէր։

Փառք Հօրն էականի Որդւոյն
միածնի և ազատիչ ընտ հոգւոյն ընտ
վա՛յելել։ փառք պատիւ և իշ
խանութիւն։ այժմ և միշտ և յաշ
խարհս յաւիտեանս յաւիտենից ամէ՛ն։

Ա՛ստուածդ։ Յայնժամ ընծայեսցեն
հինգ ի յահէ փառաց բանիկն ալէլ-
ուիա։ Ա՛ստուածդ։ Յայնժամ ընծայեսցեն
խոսեռնական կենացն։ և միշտ և հաշ
նատակ ուրախանայ ընտն ի՛ երկրի
յայնպատառ յոգւոյ իւրմէ։

Աւետեաց Յ[illegible]ն
գիշերային ժամուն։

ԱՂԵԼՈՒՅ. ալելուիայ. ալելուիա։ աձ

Տէր հովհեսացե զիս և
ինձ ինչ ոչ պահաեսցի։

Ի վայրի դալարոջ անդ բնակեցոյց
զիս. և առ ջուրս հանգաստեան
սընոյց զիս։

ԱՂԵԼՈՒՅ. ալելուիայ. ալելուիայ։ փ

Ոչ ոք սրտի անձրև ի վեր գեղման.
ոչ ոք զօր զի զօրէ յերկիր։

Ագեսցի յաւուրս նոր արդարու
թիւն. բազում խաղաղութիւն մինչև
կատարեսցի լուսին։

Ալելուիա. ալելուիա. ալելուիա։
Մանկունք քրիստոսասէր։ մարդիա՛ր ազգ սուղ
քան արեգակայ։ մարդիկ՝ ո՛ազգ սուղ
Լուաք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ
ղաւսդն սուս։
Ո՛վ ինչ ու պէրուհան փոնի ու ա՛ձ լինի՝
ուռանըս յաւիտենից ամէն։
և հոգւոյն սըբց։ այժմ և միշտ և յաւիտ
փառք և երկրպագութի հօր և որդւոյ

Ա՛լէ։ փառք և երկ՛։ այժմ և՛։ ալէ՛։ երէ։
բարձր քան զամ Թագաւորս երկրի։
Ո՛վ անդրանիկ սրտիցն ղնա՝ և
իմ ես դուռն ընտիր փրկութ բոլոր
Ա՛լէ՛։ "ա՛ կարդացէ առ ինչ՝ հայր
ի ժողովրդոց։
քեսըս սուրա պաշտեացն մեծաւ ձայն
պատճէ սըմա։ և պատարագ վե՞
սըմա։ և դուռսար ծուրայ երկիր
Ա՛ս ինչն ե սը քո՝ երկրպագեա
ցաւ Թագաւոր դեղոյ քոյ։
քո և բզ տուն հօր քո՝ զի ցանկա՞
զանկըն քո։ մնաւ բզ ծողովուրդ
Ո՛ր դուսար և տէս։ խոնարհեցո
Ալելուիա։ ալելուիա։ ալելուիա։
մանկն քեզ ալելուիա։
քո ալելուիա։ մարդիա՛ր ազգ սուղ
Լուաք հրեշտակաց օրհնեն զքեզ
ղաւսդն սուս։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ ՃԻ
Ի ջեր որում անձրև՝ ի վեր գեղման։
ոսպ ցօղ զի ցօղիք յերկիր։
Ցաւեսցի յաւուրս նորա արդարութիւն, բազում խաղաղութիւն մինչև
կատարեսցի լուսին։

Ալէ՛. Ցցոյց տէր զփրկութիւն իւր։ Ի
առաջի ազգաց յայտնեաց զարդա-
րութիւն իւր։ Յիշեաց ողորմութեան իւրոյ
դմայիօբ. Ճշմարտութեան իւրոյ տանն
իսրայէլի։ և տեսին ամ ծագք երկ-
րի զփրկութիւնն Աստ մերոյ։
Փառք և երբ՝ այժմ և միշտ։ ալէ՛։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։ ԻԱ
Ա՛ր կարդացէք առ ինձ Հայր իմ եւ
դուռ։ աճ ընդունող փրկութիւն իմոյ։
Ա՛ր անդրանիկ արարիցէ զնա։ և
բարձր քան զամ թագաւորս երկրի։

Ալէ՛. Ընդ քեզ է ըսկիզբն աւ- Ի
ուրըն զօրութեան, ի վայելչութի սրբ-
ոց յարգանդէ յառաջ քան զարուս
սեաւ ծնայ ըզքեզ։

Արդուհաւ որ գաւթի եւ ոչ հաս զերդ
Ծնոյց զերգեղ։
յարդանդէ յառաջ քան զարուսեակ
լուսաբեր ի վայելչութիւն տեգ քոյ
Ընդ երգել ի լսակիզեն աւուրըն զո՞
Լելուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ։ գ՚
փառք և երե՛։ այժմ և միշտ։ ալե՛։
և որ ընդ ամէն քուէմէ։
տեառն ըստ կարգին մելքիսեդեկի ։
Ջասգիւթէ դու ես քահանայ յաւիտ
Արդուհաւ որ գաւթի եւ ոչ հաս զերդ
Լելուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ։ գ՚
փառք և երե՛։ այժմ և միշտ։ ալե՛։
զերկրութիւնն ոչ մերոյ։
Լե՛։ Ընչեա որ զգաւթի և զամ մ
Տեզաւ ընդ նոր։ Արդուհաւ երդուաւ տէր
և ուխտաւ եղ ոչ յակոբայ։
Լելուխայ · ալելուխայ · ալելուխայ։ գ՚
Ընդ երգել ի լսակիզեն աւուրըն զո՞
լուսաբեր ի վայելչութիւն տեգ քոյ
յարդանդէ յառաջ քան զարուսեակ
Ծնոյց զերգեղ։
Արդուհաւ որ գաւթի եւ ոչ հաս զերդ

Ջասցի. Թէ դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի.
և որ ընդ աջմէ քումմէ:

Ալէ՛: Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ:
Անդրեա՛ յինէն և տացե զքեզ ազգս Թանասս ի ժառանգութիւն. և իշխանութիւն քո քեզ ընդ ամ ծագս երկրի:
Փառք և երե՛: այժմ և միշտ՝ ալէ՛:

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ:
Ընդէ՞ր որ զդաւիթ և զամ հեզոյ Թիրն նորա: Որպէս երդուա՛ տն և ուխտա եդ այ յակոբայ:

Ալէ՛: Տէր հովիւ եսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ պակասեսցի:
Ի վայրի դալարուղ անդ բնակէ ցոյց զիս. և առ ջուրս հանգստեան սընոյց զիս:
Փառք և երե՛: այժմ և միշտ՝ ալէ՛:

Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ:
Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու. և ես այսօր ծնայ զքեզ:

Ա. Ելե՛ւ Յարութիւն Քրիստոսի ՚ի մեռելոց։

Ելե՛ւ ելե՛ւ ելե՛ւ

ամ թշնամիք նր։ փախեա՛ն ատե-
լիք նր յերեսաց նր։
փառք և եր՛։ այժմ և միշտ։ ալե-
լ. լելուիա։ ալելուիա։ ալելուիա։
Օրհնս Տրեք ամ հեթանոսք. ա-
ղաղակեցէք առ ած ի
ձայն ցընծութե։
Տէր բարձրեալ և ահարկու. թագա-
ւոր մեծ ի վր ամ երկրի։
ալ. լելուիա։ ալելուիա։ ալելուիա։
և դարձուցեր զերեսին յակուբայ։
Ծողեր զանկրաւուի ժողովրդեան
քո. և ծածկեցեր զամ մեղս նց։
||փառք և՛։
ալ. լելուիա։ ալելուիա։ ալելուիա։
Յարեա՛ ած և ցրուեցան ամ թըշ-
նամիք նր։ փախեա՛ն ատելիք նր
յերեսաց նր։
Տէր թագաւորեաց զվայել
ընդ միջ ի՛ր էած։ ||փառք և՛։
էուի զգեցաւ. զգեցաւ եր զօրուի
ալ. լելուիա։ ալելուիա։ ալելուիա։

Ալէլուիա՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա։ Ա
Հետէ մինչև յաւիտեան։
Աղեցի անուն նոյն օրհնեալ յայսմ
Նեցէք զանունն նոյն։
Օրհնեցէք մանկունք զՏէր և օրհ
Ալէլուիա՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա։ Դ
Զքո ի քեզ։ ||: փառք և։
Նեթա դրանց քոց՝ և օրհնեց զտրդիս
Նոյա զնոճ քո սիօն։ Օրացոյց ըղ
Ալէլ՝ Ողջոյն եղեմ զնոր՝ և օրհ
Ընդ մեջ ի՛ր էած։
Ըմպեցաւ։ զգեցաւ նոր զօրութի
Տէր թագաւորեաց զվայելչութի
Ալէլուիա՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա։ Գ
Ան մինչև յաւիտեան։ ||: փառք և։
Աղեցի անուն նոյն օրհնել յայսմ հ
Եւ օրհնեցէք զանունն նոյն։
Օրհնեցէք մանկունք զՏէր և։ Օ
Ալէլուիա՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա։ Դ
Զքո՝ և ճաճկեցեր զամ մեղս նոյ։
Ձառագեր զգերութիւնն յակոբայ։
Ալէլ՝ Ողջոյն զանիրաւութի ժողովրդեան
Ածեցար նոր ընդ երկիր քո։ և դար

Թագաւոր մեծ ի վերս ամենայն երկրի։

||փառք ի՛՛։

Ա՛լէլուիա՛ ։ ալէլուիա՛ ։ ալէլուիա՛ ։ դ

Ողորմեա՛ եղիցի մեր ։ և օրհնեա՛ զանձինս մեր ։ զի քո է անուն քո սքանչելոյ ։ օ՛ օրացոյց զնիւթս դրանց ։ քոյ ։ և օրհնեց զտարին քո՛ի քեզ ։

Ա՛լէ՛՛։ Ողորմա՛ծ ան լի՛ եղև երկ՛ կիր ։ և բանի՛ ան երկինքը հաստատեցան։ Ա՛ն հոգւո՛վ բերանոյ նո՛ ամ զօրութի՛ք նո՛ր։ ||փառք՛՛։

Ա՛լէլուիա՛ ։ ալէլուիա՛ ։ ալէլուիա՛ ։ դ

Կ՛անդանի՛ է տէր և օրհնել է՛ աճ ։ և բարձր եղիցի՛ աճ փրկութե՛ն իմոյ։ Ա՛՛ՀԿ՛ որ խնդրե՛ զվերի՛ժ իմ։ և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ը՛ ինեւ։

Ա՛լէ՛՛։ Ո՛ւրախ հարի՛ք ամ հեթանոսք՝ ազազակեցի՛ք առ աճ ի՛ ձայն ցնծութե՛ն։ Ա՛ՀԿ՛ բարձրեալ և ահարկու ։ ի վերս ամ երկրի։

||փառք ի՛՛։

յամենից փոս։ Ալ նստիմք ի քուրբէս՝
եւ ոչ առաջնորդես օրպէս խաչին
Ա՛լէ։ Ալ հովուեսդ խորտկելի նայ
մերում. առլմա առացէք Թադաւորին
Ձայնիմ փոզոյ։ Առլմա առացէք այ
Չամբարձաւ ած օրհնութէ եւ որ մեր
Ա՛լէլուխայ. ալելուխայ. ալելուխայ։
մարդիան։ ||փառք և՛։
և բաշխեաց պարգս և եղ որդւոց
և դերեաց զերութի. էառ աւար
սրբութէ իւրմէ։ Ա՛լ՛ի բարձուն
Հազարք ուղղիչք. և որ ինն՝ի սինէ
Ա՛լէ։ Ահաք այ բիւրապատիկք
պատերազմի։
զօր զօրութէ իւրով. որ կարօղ՝ի
Ալ է սա Թագաւոր փառաց. որ հղ
տենից և մնոյ Թագաւոր փառաց։
Չամբարձէք իշխանք զդրունս ձեր
Ա՛լէլուխայ. ալելուխայ. ալելուխայ։
Ա՛ստուածածին Տէր ողորմեա մեզ։

յայտնեաց առաջի եփրեմի բենիա-
մինի և մանասէի։ ||փառք և"։

ՔԱ Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
Կարգ այ բիւրապատիկք. հազարք
ուղղեցք. և արի՛ նա՛ ի սինէ սրբու-
թէ՛ լերմէ։ Ա՛լէ՛։ Ա՛ի բարձունս և դեր
եաց զդերուն. էառ առար և բաշ
խեաց պարգևս և եւս որդւոց մարդկան։
Ա՛լէ՛։ Ա՛ դնէ յամպս զդնացս իւր.
և շրջի նա՛ ի վե՛ր թևոց հողմոց։
Յոտոտվանութիւն և վեճ վայել
չութի՛ զրեցար. արկեալ ըզ լայս որպէս
զօթոց. ձգեցեր զերկինս ոպէս խորան
և արկեր ի վե՛ր ջուրց զվերնայարկս
նո՛ր։ ||փառք և"։

ՔԲ Ա՛լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
Ար հովհարեալ լեր. նայեաց ար ա՞
ռաջնորդես որպէս խաչին յոլովեփու-
ռ Ար նստիր ի քոթոթէս՝ յայտնեաց ա՞
ռջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի
Ա՛լէ՛։ Ա՛ի՛ ծ եղև ինձէ յերկինս
ողորմութի՛ քո. և մինչև յամպս ճշ
մարտութի՛ քո։ Բարձրեալ ես դու

յերկինս աճ. և յամ երկրի են
փառք քո: ||փառք և":

գՀ ՚Ա՚լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
՚Ա՚ դնէ յամպս զհնացս իւր. և շրջի
ՀՈՂՄՆՈՑ:
Ի նա՚ի վէր թևոց Հողմոց:
Աստուածնութիւն և զմեծ վայել
ՀՈՒԹԻՒՆ և զմեծ
ՀՈՂՄՆՈՑ. արիեալ զոյս ոտ զօ-
թող. ձգեցեր զերկինս ոտ խարան. և
արկեր ՚ի վէր ՀՈՂՄՆՈՑ զվերնայարկս նո-
՚Ա՚լէ": Տէր խոնարհեցոյ զերկինս
և էջ. մերձեաց ՚ի լերինն և ծխեսցին: Փայլեա՛ զփայլատակունս քոյ
և խռովեա՛ զնա. առաքեա՛ զնետս քո
և ցրուեա՛ զնա: ||փառք և":

գՀ ՚Ա՚լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
՚Ա՚ծ եղև մինչև յերկինս ողորմութիւն
քո. և մինչև յամպս Ճշմարտութիւն քո:
Յարձրեալ ես դու յերկինս աճ. և
յամ երկրի են փառք քո:

գՀ ՚Ա՚լէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ:
՚Ա՚լէ": Խոնարհեցոյց զերկինս և
էջ. և մէգ ՚ի ներքուստ ոտից նո-
՚Ա՚լէ ՚ի գերովբէս և թռեաւ. սլացաւ
նա՚ի թևս ՀՈՂՄՆՈՑ: ||փառք և":

մեռ մահիճք ։ փառք և՝ ։

ամենայն երկիր։ Ամէն։

զասացի ամենայն երկիր։

նէին էին կուրացին. և՝ի նմանէ դէ

նեացին. Ճանապարհք որք ի սիզա

և երկինք հալեսցին և անհետք վաս

մեծամեծք ի թուէնոց։

և զհետս շաւղաց նոր երթիցեն

Երեսաց նորա երգեն հարսնածք

Ա. Հելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

պատերազմի։ ։փառք և՝ ։

Հզօր զօրութիւն իւրով. որ կարող է

Ա՛վ է սա Թագաւոր փառաց. տէր

յաւիտեանից և մնցէ թիւրմը փոյց։

նըս ձեր ի վեր. համբարձին դրունք

Ա՛լէ՝ ։ Համբարձէք իշխանք զդրու

և՝ար մեր ձայնիկ փողոյ։

Ա. Հելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

Ա՛լէ՝ ։ Համբարձա՛ աճ օրհնութի

Թագաւորն մեծ ի թուէնոց։ ալացաւ նա ի թիւրմ հոգոյն։

ի՝ն՝ն՝ր՝ ի՝ բ՝օ՝ր՝ե՝ա և

Ա՛ր՝ ի՝ բ՝օ՝ր՝ե՝ա ոտից նր։

Ա. Հելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

պատերազմի։ ։փառք և՝ ։

Հզօր զօրութիւն իւրով. որ կարող է

Ա՛վ է սա Թագաւոր փառաց. տէր

յաւիտեանից և մնցէ թիւրմը փոյց։

նըս ձեր ի վեր. համբարձին դրունք

Ա՛լէ՝ ։ Համբարձէք իշխանք զդրու

և՝ար մեր ձայնիկ փողոյ։

Ա. Հելելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

Ա՛լէ՝ ։ Համբարձա՛ աճ օրհնութի

Թագաւորն մեծ ի թուէնոց։ ալացաւ նա ի թիւրմ հոգոյն։

ի՝ն՝ն՝ր՝ ի՝ բ՝օ՝ր՝ե՝ա և

Ա՛ր՝ ի՝ բ՝օ՝ր՝ե՝ա ոտից նր։

Երեսաց նորա երգեն հարսնածք

և զհետս շաւղաց նր երթիցեն

մեծամեծք ի թուէնոց։

երկինք հալեսցին և անհետք վաս

նէին էին կուրացին. և՝ի նմանէ դէ

զասացի ամենայն երկիր։

Ի. Ողորմեա մեզ աստուած ամենակալ հայր։ Ողորմեա մեզ։
Ողորմեա մեզ։ Ողորմեա մեզ։ Ողորմեա մեզ

և թիւնամէջ նը՝ ի գոյն ոսկւոյ.
՚ի գումարել երկնաւորին ըմբ֊ա
սոյս՝ ի վեր նը՝ ձիւնասպիտն ի սաղմոն֊
ա ՚Ալէ՛՚։ Ընտրեա զոդի քո և ըսպա֊
նատ զնոսա. և նորոգեա զերեսս
երկրի։ Եղեցի՛ն փառք տէր յաւի֊
տեան. և տէր ուրախ եղիցի յարդ֊
ծածս իւր։ ||փառք և՛՚։
գ՚Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Տէր ըղդաւիթ ծառայ իմ. և
իւղով սրբոյ իմով օծի զնա։
Ձեռն իմ ընկալցի զնա. և բազուկ
իմ զօրացուսցէ զնա։
դ ՚Ալէ՛՚։ Այսմանուիթ՝ն բանիւ քով
լուսաւորի է. և խնաստուն առնէ զը֊
տղայս։ Օ՚ երթայն իմ բացի և ա֊
ռի զՀոդի. ի պատուհանս քո փա֊
փաղեաց անձն իմ։ ||փառք և՛՚։
գ՚Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ.
Ընտրեա զոդի քո և ըսպանայս զը֊
նոսա. և նորոգեա զերեսս երկրի։
Եղեցի՛ն փառք տէր յաւիտեան. և
տէր ուրախ եղիցի յարդծածս իւր։
՚Ալէ՛՚։

դըստեան սընոյդ զիս։
նակեցոյց զիս. և առ ջուրըս հան-
Ա. լե՛. Ի վայրի դալարուղ անդ եր-
լերին սիօնի։
Ա. ով ցօղ զի ցօղն ի հերմոնէ ի վե-
իջանէ ի դրախտիս զեհոսող նը։
մօրուսն ահարօնի. և ի մօրուացն
Որպ էր զի իջանէ ի լերինս և ի
Ա. լելուիա. ալելուիա. ալելուիա։ դձ
զիս ի ջուրց բազմաց։ փառք և։
ի բարձանց և ընկալաւ զիս. ընկալաւ
ջել Հոգւոյ բարիոյ քո։ Ա. ողորմեա
Ա. լե՛. Ի սաստիկ քուքմէ սոր և ի շըն
իրաւունս սիրողաց անուան քոյ։
Ա. այսուհետ առ իս և ողորմեայ ինձ ըստ
ի պատուիրանս քո փութացիր անձն իմ
Ա. լելուիա. ալելուիա. ալելուիա։ դկ
Ա. քերան իմ բացի և առի պՀոգի.
զանձն իմ։ փառք և։
արդարութիւք քով Հանգես ի նեղութէ
Ա. ո անուա՛նքո սոր կեցուացես զիս
նորոգեայ լինիմ ի յերկիր ուղիղ։
Ա. լե՛. Հոգի քո սբ և բարի առաջ

Ալէլուիա՛ ։ Ալէլուիա՛ ։ Ալէլուիա՛ ։

ամէն։ Ալէլուիայ։ ալէլուիայ։ ալէլուիայ։

Ա. Ալէլուիայ։ ալէլուիայ։ ալէլուիայ։

Ա. Ալէ՛։ Տո՛ւր զօրութի՛ւն քոյ։ եւ արա՛ զայն արքայութի՛ւն քո։

Ա. Ալէ՛։ Ո՛վ զօրութի՛ւն ծառայի՛ քոյ։ եւ ամենայն ազգք ուղղութի՛ւն գա՛ն առնելոց։ դուռ ազգաց ուղղութի՛ւն գա՛ն սիրտ թշնամեաց թագաւորի՛ն։ Ա. Թո՛ւր քո աճ յաւիտեան յաւիտենից։ եւ ամենայն երկիր լցցի՛ փառաց քոյ։ Ա. Ալէ՛։ Ո՛վ պատուական ընտրեալ ամենայնի՛ն։ որ ընդ ամենայնի՛ն ընտրեցար։ եւ զանգիտացար ընդ ամենայնի՛ն։ Ա. Ալէ՛։ Ո՛վ պատուական ընտրեալ ամենայնի՛ն։ որ ընդ ամենայնի՛ն ընտրեցար։ եւ զանգիտացար ընդ ամենայնի՛ն։ Ա. Ալէ՛։ Տո՛ւր զօրութի՛ւն ծառայի՛ քոյ։ եւ արա՛ զայն արքայութի՛ւն քո։

Ա. Ալէլուիայ։ ալէլուիայ։ ալէլուիայ։

Ա. Ալէլուիայ։ ալէլուիայ։ ալէլուիայ։

Ա. Ալէ՛։ Տո՛ւր զօրութի՛ւն ծառայի՛ քոյ։ եւ արա՛ զայն արքայութի՛ւն քո։

Ա. Ալէ՛։ Ո՛վ պատուական ընտրեալ ամենայնի՛ն։ որ ընդ ամենայնի՛ն ընտրեցար։ եւ զանգիտացար ընդ ամենայնի՛ն։ Ա. Թո՛ւր քո աճ յաւիտեան յաւիտենից։ եւ ամենայն երկիր լցցի՛ փառաց քոյ

ՔԿ Ա. Ելեսոն. Ելեսոն. Ելեսոն.
Տէր ողորմեաց ծառայից քո. կեցո՛
զօրդի աղախնոյ քոյ. և արա առ իս
նշան բարութեան. Տեսցեն առելիք իմ
և ամաչեսցեն. զի դու տուր օգնեցեր
ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Փ Ա. Ղե՛։ Ա. Սակայ տուր ցօր իմ նիւսա ընդ
աջմէ իմէ. մինչև եղիցի զթշնամիս
քո պատուանդան ոտից քոց։
Կատարեա՛ զօրութեամբ առաքեսցէ
քեզ տէր ի սիոնէ. և տիրեսցես դու ի
մէջ թշնամեաց քոց։ ||փառք և՛։

ՔՁ Ա. Ելեսոն. Ելեսոն. Ելեսոն.
Որ պատրաստեցեր զօդդուն և
զերաւունս. և զարդարուն յաիւթոյ
դու արարեր։ Խորհեր արարիք զոր
ասծ մեր. երկիրպադիք պատուանդան
դանի ոտից նր զի սբ է։

Փ Ա. Ղե՛։ Յոյանեսցե՛ն երկինք զք
վայելչութիւն փառաց նր. և օրհ
նուք նր լըցան տիեզերք։
Առաքեալք ոտ ի լուսոյ հաստան
ի նմանէ, և եղիջուք ի ձեռին նր

քա մըխիթարեցեն զնա։

փ Ա՛լ։ Քո՛ւր դո և դաւազան, նո՛ղ
ցաւ զօրութիւն փառաց Նը։
Ձեռին Նը գուան. և անդ Հառաջաբե
ասյ Հատան ի նմանէ. և եղջիւրք
ի՛ տիեզերք։ Առաջեալքն ոտ ի լու՛
փառաց Նը. և օրհնութիւն Նը լցան
Յայանեացեն երկինք զվայելչութիւն
ք Ա՛լելուիա. ալելուիա. ալելուիա։
դիւնաւ։ ||փառք և։"
գինոյ և ձիթոյ խրոխանց լցուցեր
սրտից մերոց։ Ա՛ պաղոյ ցօղունոյ
րեսաց քոց. և հաստ ուրախութիւն
ք Ա՛լ։ "Աշանեցար առ մեզ լոյս ե
ի մէջ թշնամեաց քոց։
քեզ տէր ի սիօնէ. և տիրեսցես դու
Վաւաշն զօրութիւն առաքեսցէ
պատուանդան ոտից քոց։
լմէն. մինչև եդից զքշնամիս քո
Ա՛ տոյց տալ ցլոյր իմ նմուտ ընդ ձեռ
ք Ա՛լելուիա. ալելուիա. ալելուիա։
Թէ փառաց Նը։ ||փառք և։"
դիան. և անդ Հառաջաբեցաւ զօրու

կատարած և բնակեցոյին ի գաւթիդ քո։
Ալէլուիա։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։

ժամանակ դեռևս ոչ հասեալ է ժամ։
փառք և։ Ոտն։
Ով յարուցեալ դեռևս ի վէմ սիոնի։
և յիշատակ քո յազգէ մինչև յազգ։
Ով սիրելի՝ ոտն սուրբ յատուկ կաս։
քո։ Ոտն։ Ոտն սուրբ յատուկ կաս։
և բնակեացին ի գաւթին քո։
Արդարք զոր ընտրեցեր և ընկալար։
Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
դիւկ քաղաքդ սիոն։ փառք և։
Փառաբանեն խօսեցյալ վասն քո սիոն
եղեալքան զամ յարկսըն յակոբայ։
նոր. սիրէ սուր զդրունս սիոնի առաջ
Ալէլ։ Հիմունք նորա ի լերանն սրբ
հիւսիսոյ ի քաղաք թագաւորի մեծի։
Ամ երկիր. լերինք սիոնի կողմանք
Հաստատմամբ ցնծութիւք ցընծասցեն
զաք ամ մերոյ ի լեռան սրբ նր։
Ես ես է որ ևս օրհնել եմ յոյժ. ի բա՝
Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։
դարութիւն։ փառք և։
քոյ. սրբ է ոտնակոխ քո ըսբանչելի ար՝
ցցուք մեք ի բարութենէ տան

մեռեալ եւ շնչահատեալ քոյր։ ||փառք ի՛՛։
խաւարեալ եղեալ անուանեալ քոյր վէմ ողոր
երկնապատիւ ի տաճար աբ. քո՛ ։ օ՛ի լուա՛ր զբանս բերանոյ իմոյ ։
կաց առաքեա առաջի քեզ։
լորով սրտիւ իմով, առաջի հրեշտա՛
սեռել է ժամ։
սիրեցեալ ։ յառաջա՛ն եղեցի՛ք ըստ
սիրեն. ժամանակ զլիժատոյն ՆԻՐ Տ՛
Դու յարուցեալ զլիժատոյիս ի վէ՛
առակ քո յազգէ մինչև յազգ։
Դու որ յարեր ի մեռելոց եւ կեն
ռաջին ուշոյ մերոց։ ||փառք եւ՛՛։
Առնէ եղև այս ։ եւ է սքանչելի ա
ցնծասցուք եւ ուրախասցուք ի սմա
աշխատասիրեալ քաղաքդ ՅԵ՛։
Փառաւորեալն Յոսեփաւ վասն քո
քան զամ յարիկեան յոհիոբայ։
սիրէ ՅԵ՛ զդրունսն սիօնի առաւել
Ընդունելի նորա ի լեառն ՅԵ՛ նորա
լեղուիայ ։ ալելուիայ ։ ալելուիայ։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Տէր ով կացցէ ի խորանի քումմ.
կամ ով բնակեսցի ի լեառնէն սբ քումմ։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Զտեղի յարկի փառաց քոց ։ փառք։

Տէր սիրեցի զվայելչութի տանն քո. և
և պատմել զամ ընթանչելիս քո։

Ալէլ։ Ա՛ծել լինձ զձայն օրհնութե քո.
ողբ մեր առ դրունս երուսաղէմ։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Ուրախ եղէ ես ոչ ըզ ասէինն ցիս՝ ի տունն
մն երթիցուք մեք։ Հասեալ կային
տի իւրում։ փառք և։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Լոութի. և խօսի զձշմարտութի՝ ի սրտի
ալ գինոյ անբիծ. դարձեալ զարդա՝
կամ ով բնակեսցի ի լեառնէն սբ քումմ։

Ալէլ։ Տէր ով կացցէ ի խորունկքումմ։

ռաջի աչաց մերոց։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Ի՞նչ եղև այս. և ե պանչելի ա՞
ծառացուք և ուրախ եղիցուք ի նմա։

Ալէլուիայ. ալէլուիայ. ալէլուիայ։

Յօրը ե զոր արար տր. եկայք ցընծ

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա.

Ալէլուիա. Ցաղագս Յարութեանն։

Մեծ է մեր Աստուածս մեղ. այլեւ ի
ծածուկ մեր եւ ի յայտնի։ Ալէլուիա.
ալէլուիա. ալէլուիա.

Ալէլուիա. Ցաղագս Ծաղկազարդին ոգեգալստեան։

Ուրախ եղիցի սիրտ իմ ի քեզ Տէր
Յիսուս. եւ ցնծասցէ հոգի իմ ի
Հայր եւ ի Հոգին սուրբ։ Ալէլուիա.
Ես ի վերուստ եկի ի գործ առաքելոյ
պատուոյ. ի կատար եւ ի մարմին։
Ալէլուիա. Ո՞ւր է ինձ ի գեղոյ տառապ
հիւանդ ի քաղաքի Յեսուսաղէմի։ Ալէլուիա.
Ես ի վերուստ եկի ի գործ առաքելոյ
պատուոյ. ի կատար եւ ի մարմին։
Ալէլուիա. Ո՞ւր է ինձ ի գեղոյ տառապ
հիւանդ ի քաղաքի Յեսուսաղէմի։ Ալէլուիա.
Ուրախ եղիցի սիրտ իմ ի քեզ Տէր
Յիսուս. եւ ցնծասցէ հոգի իմ ի
Հայր եւ ի Հոգին սուրբ։ Ալէլուիա.
Ալէլուիա. Ցաղագս Ծաղկազարդին ոգեգալստեան։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա.

Մեծ է մեր Աստուածս մեղ. այլեւ ի
ծածուկ մեր եւ ի յայտնի։ Ալէլուիա.

հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ
և
Ալելուիա՝ ալելուիա՝ ալելուիա՝
Ալեկոծեցաւ դշխոյ ընդ ալիւք քումովք ի
ջրհեղեղ յաւուրս Նոյի։ Ալելուիա՝ ալելուիա՝
յաւիտեան։ ||փառք և՛։

Ո՞ր է կուրընչին՝ և դու կաս և ծնաս
ոսկի քոյ եղիկնք են։
երկրի հատատուեցեր՝ և գործք ձե՞ր
Ալելուիա՝ ալելուիա՝ ալելուիա՝
յաւիտեան։ ||փառք և՛։

Ալելուիա՝ ալելուիա՝ ալելուիա՝
Ո՛վ նա առաց և եղէն՝ հրամայեաց
և հաստատեցան։ Արդեւսք ըղնա
յաւէն՝ սահման եդ որ ոչ անցանեն։
Ալելուիա՝ ալելուիա՝ ալելուիա՝
Ալէլուիա՝ ալէլուիա՝ ալէլուիա՝
Ալէկոծեցաւ աւազդ աւազ զաբէլոնն։

ողորմութեամբ։ ||փառք և՛։
Ընդ ժողովուրդս խոր
զերկիր՝ Հատ զաշխարհս արդա՞
Չի ան՝ զի դուք՝ և դուք նա՝ ի դատել
Ալէ՛՝ Երկի՛նք ցնծացեն առա՞
բարձր արարչի ըզքեզ։
Ան եղէց քեզ՝ ած՝ իմ ես դու և
սեղանոյ՝ Ա՛ծ՝ իմ ես դու՝ խոստո՞
տոնս ուրախութե՛ մինչև յանկիւնսըն

և պահ ձեռնեալ։ Եւ երբ դուսաւ և ետես
խոնարհեցաւ զանկն քո. մուռն գիր
զովութիւն քո և զսուն Հօրքո. գիշան
կացաւ Թագաւոր դեղոյ քո։

փ Ալէ՛։ Տարցէ՛ն Թագաւորի կո-
սանք գնեսս նմա։ Ածցէ՛ն ցնծութիւ և ու-
րախութիւ. և տարցին ի տաճար Թագա-
ւորի. և փոխանակ Հարց քոց եղիցին
որդիք քո ։ ||փառք և՛։

դշ Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ։
Որ ասէր ըզՀաց իմ. յաճախեաց
առնել ինձ զնաբէհութիւն։
Ասէ դէ՛ր որ ողորմեաւ ինձ և կանգ-
նեաւ զիս և ես Հատուցից նոցա։

փ Ալէ՛։ Լսեցէ՛ն և խոսեցան ըզ-
էարուն. և զապիրատուն ի բարձունս
խորհեցան։ Եդէ՛ն յերկինս զբե-
րանս իւրեանց. և զլեզուս իւրեանց
ածէ՛ն զերկիրս ։ ||փառք և՛։

դշ Ալելուիայ. ալելուիայ. ալելուիայ։
Ընացից սրբուէք զձեռս իմ. և
շուրջ եղէց զսեղանիդ քո տէր։

Տէր սիրեցի զի լսիցէ տան քո
և զաղեղն յաւիտեան փառաց քոց։
Պատառեսա արարեր առաջի
իմ ըզսեղան. ակն յանդիմանն նեղ
ջաց իմոց։ Ո՞ եր խաղաղ ըզլուսին իմ։
բաժակ քո օրհնեալ անապակ ազգե
ցոյց զնա։ ||փառք և։

Ա. Լեւսին. ալելուիա. ալելուիա. ալելուիա.
Ո՞վ ի քեզ աղեղն քո. ի՞ նեռա կա
պարձից քոց արբեցուցեր ղեռա
ցրոյեցեր վերկիր. և դողացուցեր
ի սասակութենէ անձրևի ոչք անցա
նեն ընդ սա։ Ընդ՞նդ աղաղակէ
ցին մեծապէս. լոյս փայլման արե
գականն արդեաւք. և ծագումն
լուսնին դադարեցաւ։

Ա. Լե։ Ա՞ասուցայ և ոչ եւանկի.
աչք իմ տկարացան յաղքատու
թենէ։ Ա.ղաղակեցի առ քեզ ըզօրինդ. և հաս
բարձի առ քեզ ըզձեռս իմ։ փառք։

Ա. Լեւսին. ալելուիա. ալելուիա. ալելուիա.
Ո՞վ ի զիս ի գբի նեղութեան. ի խա
ւարի և ի ստուերըս մահու։

Ո՛վ Հաստատեցաւ սրտմտութիւն քո՝
զամ զբօսանս քո ածեր ի վէր իմ։
Ա՛լէ՛։ Արկէ ես ունի մարդ առանց
օգնականի՝ և ի մեռեալս աղտաւ։
Ապրէս վիրաւորս ոչք ննջեն ի գե-
րեզմանի։ ||փոխ|| և եր՛։

Յայլ օրինակի է այս։

Ի՞նչն ի գերեզմանի գնաց և՛ ի տա-
պանի սրբեցաւ։ Վաղվաղակ ն ալ
մա խիճք հեղեղատի՝ և զհետ նորա
ամ մարդ գընաց։ ||փոխ|| և եր՛։

Ա՛լէլ-ուիա՛։ Պայծառացէ՛ն Վի՛ր՝ ու
սա վարդապե՛տ։

Ա՛լէլուիա՛՝ ալէլուիա՛՝ ալէլուիա՛։
Վի՛ր են երկինք և քո է երկիր՝ զըն-
դիր իւրով դու Հաստատեցեր։
Օ՛հ՝ հիւսի՛ս և զհարաւ դու արա-
րեր՝ Թաբոր և Հերմոն յանուն քո
ցընծասցեն։
Ա՛լէ՛։ Բարձրուի՛ք լերանց նո՛ր են՝
նո՛ր է ծով և նա արար զնա՝ և ցա-
մաք ձեռն նորա ըստեղծին։

զփառըն նոր։ ‖ փառք և՛։

Պատմեցե՛ն երկինք զարդարութիւն նորա. և տեսցեն ամ ժողովուրդք յերեսաց սո՛ն. յերկոց սո՛ն ամ երկիր։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։

Նարա է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։

Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։

Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։

Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։

Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։ Ա՛լէ՛։ Երի՛նք ոտ մամ հալեսցին ի ձեռս նո՛ր են նո՛ր է ծով և նա արար զնա. և ըզ ցամաքն ձեռք նորա ըմատեզծի՛ն։

Երեք մանկունքն ի բոց հնո[illegible] ցին
Եւ հրեշտակ տէր ի միջ նո[illegible] ցին

կարգաւորեալ Հաստատեալ Հաւատով Հաւատացեալ
սուրբ ժողովոյ: Այլ հաստատ ի տէրունական
աւանդութենէ: Եւ ոչ երեւեցաւ ի զատ եղեալ

ՅԱՂԱԿ ԱՌԱՔԵՒՕ

տուր ողորմութիւն քրիստ. ցնծա-
ցաք եւ ուրախ եղաք զամս
աւուրս որ կիսնաց մեզ:
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն
յորս խոնարհ արարեր զմեզ. եւ տե-
սանն յորս տեսաք զչարչարանս:
Հայեա՛ ընդ ի ծառայսդ՝ եւ ի գործս
ձեռաց քոց. եւ առաջնորդեա որդւոցդ
նոցա. եղիցի լոյս տան այ ի վրայ մեր.

Ընծայեցաք՝ և յանցեալք ապաւասիլ
Ամ՛ի վր՛ մեր՝ վս մեղաց մերոց.
Աղաչեալ և յիրաւի ածեր զայս
մերոց երեսաւոր՝ եմք.
Ի վր՛ մեր, և քաղաքի սոյն Հարցն
Ի վր՛ մեր. լաւ ամի զոր ինչ ածեր
Ի ստուգութեան արդարութենեան ածեր
դատաստանք քո արդար են:
Ա՛նաապարհք քո ուղիղ են, և ամ
դարձք քո Ճշմարիտ են:
Ընդ մեզ. արդար ես դու տէր, և ամ
Ցիրաւունս անցուցեր զայս ամ
բեալ անուն քո յաւիտեան:
Ընծայեալ ես տէր ամ Հարցն
մերոց. օրհնեալ փառաւոր

Օրհնութիւն Ա՛նձնոյն Դանիէլի:

Օրհնեալ էր ես Ա՛նձնոյն
և Հոչակեալ յոյժ. այժմ և՛"։
Օրհնեմ և փառաւորեմ Հօր և Որդւոյ
ցուք. ընկալ կեցո՛ և ողորմեա։
Ես և խոստովանեմ զեր ազաչեմ
յաջողեա մեզ։ փառ՝ Հօր և Որդ՛"։
ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց

երկ

ցուցից զգաստակ ձեր ունկ զաստեղս
Աստուածայր ննջ՝ և աստղեր, բազմ-
հանիկ ծառայի քո, և լեզուս աբեյ քո։
Ա՛ր աբրահամու սիրելոյդ քոյ, իսա-
Թիւնս քո՛ի վենչ։
և մի՛ ի բացեայ առներ զաղօթիս
առնուն քո. մի՛ ցրեր զուխաս քո
Լ՛ս մի՛ մատներ զմեզ խոպառ՝ վասն
եղաք ծառայից քոց պաշտօնէից։
զբերունս մեր. զի յամօթ և նախատինք
Լ՛ս արդ՝ ո՛չ ունք մեզ ժամ բանալ
քան զամ երկիր, մատնեցեր զմեզ
Ա՛ն ձեռս Թշնամւոյ անօրինի և չարի
ապստամբողաց։
Մատնեցեր զմեզ՛ի ձեռս Թշնա-
մաց մերոց. անօրինաց՝ խաւսց և
տանաւ արարեր։
Լ՛ըդ՝ զամ զոր արարեր և զոր ինչ
ածեր՛ի վերայ մեր, արդար դատաս
ըմիս գաղտուկ մեր՛ի քէնն։
Ա՛ պահեցեալ և ո՛չ արարեալ՝ որպէս
պատուիրեցեր դու մեզ, զի զբա-
ուն իրանաց քոց մեք ո՛չ անաւգաբ։
լինել՛ի քէն. մեղաք յաժմ՛ և պատ-

երկնից բազմութիւն. և ասէ ցառաջ
առեալսն Ծովէս։
Այլ արդ տէր՝ նուաղեցաք մեք քան
զամազդս. և եմք տառապեալք յամ
երկրի այսօր վասն մեղաց մերոց։
Այլ գոյ ի ժամանակի յայսմիկ՝ հշ
խան մարդարէ և առաջնորդ. ոչ ոք
չկիցէ պատարագ, և ոչ խունկ
օրինաց, և ոչ տեղի պատարագս մա
տուցանել առաջի քո. և զողորմութի
դառնալ ի քէն։
Այլ անձամբք խոնարհեալ՝ և հոգ
ով տոլ առաւապանաց, ընդունելի լե
ցիցաք մեք ոգի զղջմակից խոյտ և
ընծայարակաց, և որպէս զբիւրաւորս
դառանց պարարտաց։
Այնպէս ընդունելի լիցին պատա
րագք մեր այսօր առաջի քո, զի կա
տարեալ գացուք զինէ քո. և չէ՛
ամօթ յուսացեալսն ի քեզ։
Այլ արդ՝ գամք զհետ քո ամ սրտիւք
մերովք, երկնչելովք ի քէն և խնդրեմք
զերեսս քո տէր՝ մի յամօթ առներ զմեզ
և

Տէր երկնից · գովեալ և՛։
Որ նստիս ի վերոյ Հառատառու֊
և Հայիս յանդունդս · գո֊։
Որ նստեալ ես որ նայիս ի քերովբէս
քայլաքեան քո · գո֊։
Որ նստեալ ես ի վերոյ ամենայ սր֊
բուքեան քո · գո֊։
Որ նստեալ ես ի տաճարի փառաց սրբ
քոյ · գովեալ և՛։
Որ նստեալ է անուն նր փառաց
ցեալ անուն քո յաւիտեան։
Որ նստեալ ես դու որ աջ Հարցն մե֊
ծոց · գովեալ և առաւել բարձրա֊
լոյ ամ տիեզերաց։
Որ նստեալ ես դու որ աջ Հարցն մե֊
միայն, որ փառաւորեալ ես ի վե֊
Որ ծանիցեն զի դու ես որ աջ
նէ խորտակեացին։
ցին բռնութիւք նէ, և ամ զօրութիւք
Էարեն զձառայս քո · ամաչեցեալ լի
ծամէթ լինին ամենեքեան, որք չար
ռաւարեացի անուն քո յաւիտեան։
զմեզ վն պանչելեաց քոց որ · և փո֊
և որ բառնամ սպրմանե քոմ միկեա֊
Ա֊ Ա֊ Ա֊

ՀՆԵՑԵՔ և բարձր արարեք զնա յաւ։
Իրնեցէք երկինք զոր . օրհնե։
Իրնեցէք հրեշտակք ան, և զօրք
որ ի վերոյ երկնից զոր . օրհ։
Իրնեցէք զօրութիւնք ան, արե
գական և լուսին զոր . օրհ։
Իրնեցէք աստեղք երկնից, անձ
րեւք և ցօղք զոր . օրհ։
Իրնեցէք ամ հողմք հուր և ջեր զ։
Իրնեցէք ցուրտ և ամառ, ցօղ և
ձիւնաբեր զոր . օրհ։
Իրնեցէք ասուն և պարզ, եղեամն
և ձիւն զոր . օրհ։
Իրնեցէք տիւք և գիշերք, լոյս և
խաւարք զոր . օրհ։
Իրնեցէք ամպք և փայլատակունք
և երկիր զոր . օրհ։
Իրնեցէք լերինք, բլուրք և ամ
բոյսք երկրի զոր . օրհ։
Իրնեցէք աղբիւրք, ծովք և գետ
զոր . օրհ։
Իրնեցէք կէտք և ամ կայտառք
որ ի ջուրս, և թռչունք երկնից
Իրնեցէք գազանք և անասու

գաւառը յաւիտենից քրիստոս. Ա՛ր եկիր ի փրկութիւն սիրելեցդ թա-
ղարանացդ, ել քաղցր է քո յարութիւնդ ամենայն ազգաց մարդկան:

Ամէն ամէն ասեմ ձեզ ոչ գիտեմ զձեզ: Զայդ ասէ տէրն մեր:

Օրհնեցէք զՏէր ամենայն արարածք զՎերա-
կացուցանող արարածոց. զՏիրն աւերանաց. զՄի-
ածին որդի Աստուածոյ: Օրհնեցէք զուրբ հո-
գին ամենայն արարածոց. զՏէրն ամենայնի. զՄի-
ածին որդի Աստուածոյ. զՏէրն աւերանաց. զՄի-
ածին որդի Աստուածոյ

զգ քեզ փառաւորեմք որդիք հարցն մերոյ
մերոյ։ Կանանձն առեր զ՚ի ջարչարա
նըս կամաւորապէս՝ եւ զմահ ձաշա
կեցեր վասն մեր. զքեզ փառա։
Ընկալեցար վիմայ՚ի գերեզմանի.
եւ յոտն եղեր ընկնիք մահու յանցանաց՝
զքեզ։ Ո՛ւր տեր օրհնեցէ՞ք քարձր
արարէք ընդ յարիւնահեան։ Օ՛ յա՛յ
րուցեալն՝ ի մեռելոցքս առատ՚ճաշ.
որ ընդ մէկ կամիս նեաց յարուքիւն
իւրում՝ քար։ Օ՛ ընկանչելի յարու
թիւնդ քո՝ այ. ամենայն ժողո՛
վուրդք բարեբանեմք՝ զ՚քարձր ա՛։

Կանոն Աւետեաց Ջրեղամատեառն։

Ո՛ւրախ զբըն հայր. սուաջին լոյս
անձառելի. որ՚ի լուսոյ լոյս ներգործ
ծեալ զիմանալեաց գոյական՝ ընդքեզ
ծնանի՛մք որդիք հարցն մերոյ։
Ո՛ւրախ զբըն հայր. սուաջին լոյս ծա
դումն արդի. որ ստարեր՝ ի պաշտօն

Ալ ընդ հովերն բնութիւն մերոյ դ
Պանան Սէօյ Ալ՝ արեւելեայ։

Ձբշմարիտ։

Բարձր արարչ՝ քո զհոդին
պահ՝ն քերօքդ. աթոռք անեղիան
Ալ՝ էդ թեւեա՝ն սերօքդ. քառակերպ
անանձ տէրութիւնք բարձր արա՝ր
մարթիւք. իշխանութիւք զօրութիւք.
տուիւք բարձր արարչ՝ քո
Տայրն երկնաւոր։ Ալ՝ անարգանա՝ց բազ
տակիք և հրեշտակապետք. վերին պե՞
Ալ՝ երկնայի՞ն զընտարթունք. հրե՞շ
~ա՝ք զնա՝ յաւիտեա՝ն։

Ալ՝ ուր՝ օրհնեցեա՞ք բարձր արարչ դ
գեղնաձայնն դասս՝ քո՝ զքեզ։
ասեղծեր՝ ի յոդիս կա՞տարեալ զմ
ռակից որդւոյ Տոդիդ աննե՞ղ. որ
ըզքե՞զ։ Ալ՝ օհօրե՞ բարձրեալդ փա՞
փառաց քոց զերեզինացն զօրս՝ ։

Ճաղիկ բա՛նըդ հօր և հոգւոյն

Ի նոյն Հայծրէն Ի Շատէրոյ։

ջանըս նը եկեղեցւ՛ըմ։ ամէ՛։

Ի՛մ քո արարածդ։ ը՛ն՛կալ՝ զաղ՛ չ՛ամ՛։ Ի՛ր անդադար փա՛ռաբանի՛մ ամէ՛։ Ի՛ր շնո՛ զմեզ սո՛ր մարդասիրու՛թի՛ւն։ զո՛ւցեր զերկինս և զերկիր։ յի՛՛՛ ը՛ղ քեզ օրհնե՛։ Ի՛ր յաջողէ գոյա զարարած քո հոգիդ Աստուածո՛։ օրհ՛։ Ի՛ր ամենայն գործըդ քո ածին։ օրհ՛։ Ի՛ր խնամեա տեսչու՛թ՛ի՛ւն քո ի փրկել զարարած քո ի՛ր մեզ՝ ա՛ր ծ հա՛ւրեն մերոյ։ Ի՛ր լիցեր ծըն՛ունդ քո հա՛ւրեն ամենակալ։ ծ՛ր՛նո՛ղ Հայր քո Տէր Աստուած քո։ Ի՛ր հայեա քաղցրու՛թ՛ի՛ւ յարո՛րա

ուխտիս ընդառաջ։ ը՛ղ ա՛ր։

Ի՛նձ առա՛ջնոյ՝ մ՛ր՛դա՛ր՛ւ՛թ՛ի՛ւ

Հինգ ՃարտԷղի՝ քահանայ՛ք նոցա

տէր ՚ի ամենայն ծ Հայրըն մերոյ։
մեռեալըն ողորմած և կոխիչներ զմահ.
ջնջել զս դատ. որ յարեաւդ ի ( ) ա՛մ
Ա՛նան. հայօրէն անքիւթեայ ՚ի ՚ին։

ու իջեր ՚ի յերկնից ՚ի փրկութիւն աղ
դի մարդկան. ա՛րծ Հարցըն մերոյ։
Ա՛ր պահեցեր յաղթօղ զգձնուի
սեաց ա՛ռաքելոցն. այսօր և միշ ընդ
նոսի՛ն ցնծութեամբ օրհնեմք զս
քիզ ա՛րծ։ Ա՛ր առաւել բարձրա
ցեալդ ես յաւիտենից. այսօր ընդ
դա՛ս վե՛րայի՛դ քո՛ց բարեբանեմք
զ զքիզ. ա՛րծ։ Ընձե՛ր օրհնե՛ցէք
բա՛ն՚ երգր ա՛ստուածք ընկա՛լ յաւիտեա՛նս։
Ա՛ր ընտրեաց զերանելի առաքեալն
և նոքօք ո՛րսաց ՚ի հաւատս ըզտիեզ
րըս երկրա՛ւոյս. բա՛ն։ Ա՛ստ ընտրեալ
կուսա՛ստուածն վա՛նեցին. և ընդ
այս դիտութի՛ն ընդհանուր յերկիր

ծաւալեցի՛ն. ընդ նոսին բա՛ն։

Ա՛ղ
դես մարտիրոսաց գունիս՝ Տէրեայն։
իջեր ապաւէն՝ խոնարհեալ ի դուն
են յանիսեան։ Ա՛ղաչեայ՛ ի հնոյն
Տէրեայն մերոյ աստուածածնիս
ուր ի մէջ սրբոյց քոյ բարեբանիս՝
Ա՛ղաչեայ արդար և ուղիղ գաւառ՝ աձ
Կանոն Համօրէն Առաքելոցս։

ցա՛ք զանուն քո յանիսեան։
աբս քո՝ օրհնեացո՛ւք և բարձր արար
հանդի՛ զսպիս ծառայից քոց ընդ
Ա՛սցէ Ա՛ղաչեմք զքեզ բարերար՝
գործէ՛ ընդունելեան՝ զոր օրէ՛
բազմո՛ ազգամբ ձայնի կենաց
Ա՛յցէ՛ք ամենայն ի զօրաւիգեամբ
եբարձր արարէ՛ք զնա յանիսեան։ դ
Տէրեայն։ տէ՛ Ա՛զար օրհնեա՛ցէք
դանեաց՝ Հանդարեան արժանաւոր
Օ՛րս փոխեցեր յաշխարհըն կենաց
զնդիս ննջեցելոց՝ ձեր ընկալ՝ տէ՛
Ա՛ր մահկանացուս ակնարկեր եւ

Ընչ ես ողորմեցար մեզ, զի մի երբեք
խաբէութեամբ մեք ի մեղաց և ի ցան-
կու-

Գ

Ընչ օրհնեցեք բարձր արարեք
զնա յաւիտեան։ Ընդ եւրելին երկ
նից և երեղինաց։ ի հոլեղինաց հա
ճեցաւ ընտրել իւր զնաւսոս։ բա
ւական և մեք հաւատացեալքս
քրիստոսի աստուածոյ։ ընդ նոսին
խնդրելով զթութեան մեղաց մերոց։
բարձր արարեք զնա յաւիտեան։

Ի ԴՊՐՈՑՆ ՀՈՐԵՑՆ։

Ընկալաբս ամենեքեան ի նա կամ-
ղիկէ և առաքելական եկեղեցի
տաղաչեսցուք զմիածինն որդին աս
ւածոյ որ մեր և ընկերկիչն յիւր
ում եղ փառաց իւոր ի մէջ հնոցին,
և փրկեաց զերիս մանկունսն ի քաղ
դէացւոց անտի։ ոսաւսր և մեք
պահեսցէ զմիտս մեր, զի մի երբեք
խաբէութեամբ մեք ի մեղաց և ի ցան-
կու-

կութենէ աշխարհի։ Ա՛յլ արժանի եղիցուք պահել զպատուիրանս նո՛ր. առնուլ զպատկին լուսոյ և կենաց ի յանձինս մեր։ Օ՜ որ խոստացաւ սի՛ր եւ ճշմարիտ ա՛ծ չէ քո՛ եր մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛։

Տէր ողորմի՛ է՛։

Ալէլուիա՛ և այլոց պէտութեան փոխէ։

Զօր յաղթօղ պատերազմարա՛ծ ո՛ր մեծի յարութենդ քո՛ այլ մերոյ վայելէ փառք՝ իշխանութի՛ն և պա՛։

Ա՛ղե՛ւ Ա՛տէրոսոյ։

Յօրէնս Տ՛ր զցօղ բարերար ողորմութի՛ն քո՛ ի մեղուցեալ անձինս մեր. ընկո՛ղ զբոյ հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկեա՛ զմեզ ի յաւիտեանս կան հրոյն։ Ա՛րա արժանի ընդ երիս ո՛ր մանկունսն՝ և ընդ երանելի՛ն ո՛ր վկայն՝ օրհնել զքեզ և դովել. և քեզ դոհութի՛ն և զփառս մատուցանել Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյդ ո՛ր է. այժմ և միշտ և՛։

Ա՛ղե՛ւ։

Ընդ Պահոց։

Յօղեա՛ Տէր զբօղ բարեբար ոգւոյ մեր՝ մաքրե՛ զբո՛ ի մեղուցեալ անձինս մեր. շինո՛ զբօդ Հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկեա՛ զմեզ ի յաւիտեանս կեանս հրոյն։ Զբա՛ արժանի ընդ երիս սբ. մանկունան՝ և ընդ երանելի սբ. վկայն օրհնել զքե՛զ զօրհնե՛լ և սաղ մոսել զքե՛զ զփա՛ռս։

Ընդ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Ընդ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս։

Ընդ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս ի մեղս և կեցո՛։

Նոյե Աբրահա Ընծանին։



Եճացուսցէ անձն իմ զբարի. և ընճացուսցէ հոգի իմ առատութեամբ փրկչական։ Այլ արար ի վեր խոնարհ զերկինս եջանիցէն ինձ ամ ազգաց։ Զբար ընդ իս ընճացիս զբօրն. և սբ է անուն նո՛։ Աղօթեա՛ի արար յաղագս յաղթ

երկիւղածաց իւրոց, և արար զօրու-
թիւն բազկաւ իւրով:
Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց
սրտից նոցա, քակեաց զգահս յաթոռոց:
Զօխտառկսն բարձրացոյց, զկարօտս
եղից բարութիւն. և զմեծատունս արձա-
կակեաց ունայնս:
Պաշտպանեաց իսրայէլի ծառայի իւ-
րոյ, յիշելով զողորմութիւն իւր:
Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր, ընդ
աբրահամու, և զաւակի նորա
յաւիտեան:

Օրհնեալ Տէր Աստուած Իսրայէլի, զի
այցելոյ և արար փրկութիւն ժողո-
վրդեան իւրոյ:
Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութեան
ի տանէ դաւթի ծառայի իւրոյ. ոյն
խօսեցաւ բերանօք սրբոյն, որք յա-
ւիտենից մարգարէքն էին:
Փրկութիւն ի թշնամեաց մերոց, և ի
ձեռաց ամենեցուն մերոց:

Ընդունել զաղօթս մեր, եւ
յիշել զխոստումնսն որ ըստ
Ներքոմն՝ զոր երդուաւ որ ամե-
նայն հօր մերոյ, տալ մեզ առանց երկ-
կիւղի զփրկութիւն ի թշնամեաց մերոց,
պաշտել զնա սրբութեամբ եւ արդարու-
թեամբ ամենայն օր, զամս առաջս կենաց մերոց,
Եւ դու մանուկ՝ մարգարէ բարձ-
րելոյն կոչեսցիս. դնասցես առաջ
նորա պատրաստել զճանապարհս նո-
Տալ գիտութիւն փրկութեան ժողովրդեան
իւրոյ. ի թողութիւն ամենայն մեղաց մերոց,
Ա՛ն գթութեամբ սրտից նորա, որով
որով երևեցաւ մեզ արեգական ի բար-
ձունից, լուսաւորել նոսա որ ի խաւարի մըն-
նալ ի ստուերի մահու, ուղղել զոտս մեր ի ճանապարհ
խաղաղութեան։

Աղօթք Սիմէոնի Նահապետին։

Տէր՝ արձակեա զծառայս քո ամ
ըստ բանի քում ի խաղաղութիւն. զի
տեսին աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատ-

քեզ երանեն ամե՛ն։

Մերձեցաք ի փայտըն կենաց՝ ։

Ո՛վ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ ի խաչին վրայ մեռար, եւ ի մահուանդ քո զմեզ կենդանացուցեր, մեք ի քէն խնդրեմք զի ի մեր ամենայն ժամ եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ ընկերանաս, եւ մեզ ի ճանապարհ խաղաղութեան առաջնորդես, եւ ի ճշմարիտ ուղղութիւն հաստատես, եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ յաջողես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես։ Ո՛վ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ ի խաչին վրայ մեռար, եւ ի մահուանդ քո զմեզ կենդանացուցեր, մեք ի քէն խնդրեմք զի ի մեր ամենայն ժամ եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ ընկերանաս, եւ մեզ ի ճանապարհ խաղաղութեան առաջնորդես, եւ ի ճշմարիտ ուղղութիւն հաստատես, եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ յաջողես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես։

Ո՛վ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ ի խաչին վրայ մեռար, եւ ի մահուանդ քո զմեզ կենդանացուցեր, մեք ի քէն խնդրեմք զի ի մեր ամենայն ժամ եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ ընկերանաս, եւ մեզ ի ճանապարհ խաղաղութեան առաջնորդես, եւ ի ճշմարիտ ուղղութիւն հաստատես, եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ յաջողես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես։

Ո՛վ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ ի խաչին վրայ մեռար, եւ ի մահուանդ քո զմեզ կենդանացուցեր, մեք ի քէն խնդրեմք զի ի մեր ամենայն ժամ եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ ընկերանաս, եւ մեզ ի ճանապարհ խաղաղութեան առաջնորդես, եւ ի ճշմարիտ ուղղութիւն հաստատես, եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ յաջողես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես։

Ո՛վ Տէր մեր Յիսուս Քրիստոս, որ ի խաչին վրայ մեռար, եւ ի մահուանդ քո զմեզ կենդանացուցեր, մեք ի քէն խնդրեմք զի ի մեր ամենայն ժամ եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ ընկերանաս, եւ մեզ ի ճանապարհ խաղաղութեան առաջնորդես, եւ ի ճշմարիտ ուղղութիւն հաստատես, եւ ի մեր ամենայն գործ մեզ յաջողես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես, եւ ի մեր ամենայն ժամ զմեզ ի քո ծառայութիւն կանգնես։

խորհուրդ կուսի յայտնեցեր մարդ
կան

ի՞ղ քեզ երկնայինն ծագումն ընդ քեզ ածաւ ծին մեր
ծագումնեամբ։ ի՞ղ քեզ երկնայինն
դուռնըն զոր ետեան եզեկիէլ։ Ա՞ստ
ըրն զոր ծանեաւ դեղէօն. սերօբէ
հոլեղէն վճհադայն քերօբէից. օրհ
ի՞ղ ոյս խորհուրդըս ստակա՞ծ ի
քեզ տեառնի ածա՞ծ ին. յիղուի
անաբրծնական. ծնանդ անարատ.
կուսուի յետ ծընանդեան մընալով
անապական. օրհ

ի՞ղ քեզ ե՞րեւաւ դուռն առ
զեհիէլին ըմարգարէէ. ընդ որ ոչ
ոք էանց՝ եթէ ոչ ա՞ծ միայն. ածա՞
ծին կոյս՝ օրհնութեա՞մբ մեծացու
ցանեմք։ ի՞ղ քեզ որ ի՞մարեւոյնն
առ մովսէսի ըմարգարէին. ընդոր
խորհուրդ կուսի յայտնեցեր մարդ

որ ընդ նմանջեցեալսըն մեր հրեղէն
երկիր եղեր տաձար և առաքեալ.
ես ի կանայս։ Արարողին երկնի և
զբերէզ մեծացուցանելիք որ օրհնեալդ
սըն յաղագս կենդանարար անպիղն.
ըսն մայր և կոյս. որ ընդունիցեալ
Աւետեցեալդ ի մեռելոց բնակա-
գաւառ մ
գաւառ մ
դալըստեամբ Հոգւոյն սրբոյ. մե։
Ձայն արարածոց. Ճրշմարիտ իմ
Հոգւոյն սրբոյ. մե։ Այսօր ըղձալ
քեալքն. զարդարեալ ի շնորհից
ի հօրէ։ Այսօր ցընծային առաք
սըրբոյ. մեծացուցանելով զերկրն
ծայէ՛ք ընդ գալստեան Հոգւոյն
գաւառ մ
Այսօր ընդ մեզ գալոյ Հոգւոյն
ցար որդի բարձրելոյն. օրհ։
դեան ի բոլորից փրկիչ յայտնէ
թարգմանաբար. ի ժամանակի ծնեալն
ըն անժամանակ նախատակն ի մօրէ ան
կան ծնեալ. օրհ։ Ընդ քեզ որ ի հօ
Հոգւոյն սրբոյ. մե։ Այսօր ընդ
քեալքն. զարդարեալ ի շնորհից
ի հօրէ։ Այսօր ցընծային առաք
սըրբոյ. մեծացուցանելով զերկրն
ծայէ՛ք ընդ գալստեան Հոգւոյն
գաւառ մ
Այսօր ընդ մեզ գալոյ Հոգւոյն
ցար որդի բարձրելոյն. օրհ։
դեան ի բոլորից փրկիչ յայտնէ
թարգմանաբար. ի ժամանակի ծնեալն
ըն անժամանակ նախատակն ի մօրէ ան
կան ծնեալ. օրհ։ Ընդ քեզ որ ի հօ

Ա՛ղաչեմք ընդ քեզ որբ այծամին
առ քո բարեխօսեա փրկիել զժողո-
վուրդս իւր զոր գընեաց արեամբն
իւրով։

Վասպ զինն ի ծայրագոյնէն
Ա՛ր զայծամինն և զամ որբս բրիսօ
արասցուք առ Տէր ի յերկինս.
զի կամեցեալ ողորմացիս և գթացեալ
հեցուսցե զարարածս իւր. ամեն։

Ա՛ղեր

Ընկալ Տէր զաղաչանս մեր բարե-
խօսութեամբ սրբոց քոց և աղաչա-
նօք միածնիդ որդւոյ քոյ և աղաչա-
նօք Ամ սրբոց քոց և որոց այսօր կ
յիշատակ։ Լուր մեզ սէր և ողորմեա
ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր։
Ընթանալուրեամ գոհութիւնք փառաւ
որել զքեզ ընդ Որդւոյ և Ընդ սրբ
հոգւոյդ։ Ա՛յժմ և միշտ և՛։

Վարդապետ Ծ՚ոյսեփ՚ին Իւրմէնց

Աւարտ։

Ա՛ն սրբ տեղւոյս շինուած և բարե-
կարգութիւն զոր աղաչեցուք։
Ա՛ն ժողովրդեանս որք մտանեն ընդ
դրունս սրբ եկեղեցւոյ՝ զոր ա՛։
Ա՛ն ընդունելոյ զաղաւտանս առջա
ջատ մեծի ողորմութիւնէ իւրմէ, զ՛։
Ա՛ն հոգ։ Նր և աւ։ Օ՚ան։ Ամէն՛։

Աղերսանք։

Ա՛ւե՛ս ես Թէր յաւտնա յաւիտենից
Ա՛ր Ա՚ջ մեր։ Ա՚ւբեզ ընդ հօր և
Հոգւոյդ սրբոյ վայելէ փառք իշ՛։

ՄԻՆՉԴԵ ՅԻ ՅԱՅԵՒԱԵՒԱՐՆ։

ՄԻՆ։ ՅԻՆ ՅԱՅՅԱՐՄ ՀԵՄԵՆ ՄԱՄԱՄԱ
ՀԻՄԵՄԱՆԱՐԱ ՅԱԵՒԻՄԵՆԻՒՐՁԱՑ ԱՒԲՂ
ՀԵ՝ՅԻՆ։ ՆԱԵ ԱՅՃԱՐ ԵՒ ՄԻՉՇԱ ԵՒ ՅԱՂ
ՀԵ՝ՐԱՍՈՒՐՅ ԵՒ ՍԱՐԴԱՐԱՊԱՏՈՒՄՆ ՉՈՒՐՉ
ՓԱՌՔ ԵՒ ԵՐԿԸՐԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ ՉՕՐ
ՅԻՆ ՅԱՅԱՐ ՀԵՄԵՆ ՄԱՄԱՄԱ։

ՕՐՆԵԱ՝ՐԿ ԱՆՈՒՆ ԱՆԻՒՐԱՆ ՈՐԴԻՆ
ՅԱՐԱԲԵԼԻՑ ՄԻՆՉ ՅԻ ՄՈՒԱՆ ԱՐԱԲԱ
ՆԱԵ ՄԻՆՉԴԵ ՅԻ ՅԱՅՅԱՐԱԲԱՐՈՒՆ։
ԵՂԵՑԻ ԱՆՈՒՆ ԱՆ ՕՐՆԵԼ ՅԱՅԱՐՄ ՀԵՂ
ՕՐՆԵՑԻՔ ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ՈՐԴՈՅՆ
Ո՛ՐՆԵՑԻՔ ՄԱՆԿՈՒՆՔ ԸՆՏԱՆԻՔ ԵՒ
ԵՐԱՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԴԿԱՆ։

ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ՈՐԴՈՅՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ՈՐԴՈՅՆ
ՈՐՊԵՍԶԻ ՄԻՆՉԴԵ ՅԻ ՅԱՅՅԱՐՄ ՀԵՂ
ՕՐՆԵՑԻՔ ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ՈՐԴՈՅՆ
ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ՈՐԴՈՅՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ՈՐԴՈՅՆ
ՈՐՊԵՍԶԻ ՄԻՆՉԴԵ ՅԻ ՅԱՅՅԱՐՄ ՀԵՂ
ՕՐՆԵՑԻՔ ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏՆ ՈՐԴՈՅՆ

Վերսկսեմ: Նոյն առաջինորդ։
Փառք քեզ տէր աստ մեծ մեծ։
Ամէն Նոյեմբեր 30 Աւետեաց Աստուածածնի։
Երկրիւղածութեամբ լուսարձակ։
Այր ըմեղ Տէր գթացողդ քոյոյ։
Աստուածածին Ընդունելոյն։
Ով կենդանատուիչ խոնարհ։ Աղաչիր
սրտի
տէր
դող
հող
սրտի
տէր
դող
հող
սրտի
տէր
դող
հող
սրտի
տէր
դող
հող

Եւ յերեկոյն շաբաթուն յորում
լուսանայր միաշաբաթին, եկն
Մարիամ Մագդաղենացի. և միւս
Մարիամն տեսանել զգերեզմանն։
Եւ ահա շարժումն մեծ եղեւ. զի հր
էշխանն էջ յերկնից՝ մատուցեալ
ի բաց թաւալեցոյց զվէմն ի դրանց
անտի և նստեր ի վր նր։ Եւ էր տե՛
սիլ նր իբրև զփայլակն. և հանդերձ
նր սպիտակ իբրև զձիւն։ Եւ յահէ
անտի նր խռովեցան պահապանքն.
և եղեն իբրև զմեռեալս։ Պատաս՛
խան եւս հրեշտակն՝ և ասէ ցկանայսն.
մի՛ երկնչիք դուք. գիտեմ, զի զյն
զնասչեղեալն խնդրէք։ Չէ առա՛քանզի
յարեաւ, ոյլ ասացն. եկա՛յք և տե՛
սէք զտեղին՝ ուր կայր։ Եւ վաղվա
զակի երթա՛յք ասացէք աշակերտացն
նորա, թէ յարեաւ. և ահա յառաջա
նայ քան զձեզ ի գալիլեայ. անդ
տեսանիցէք զնա. ահա ասացի ձեզ։
Եւ երեսք վաղվաղակի ի գերեզմա

եղև
ի գալիլեայ, ի լեառն ուր ժամադրեր
նակ Մեսսիան աշակերտքն գնացին
բաւ այս ի հրեից մինչև ցայսօր։
արարին որպ ուսանն. և եղ համ
րատցուք։ Իսկ նոցա առեալ զարծաթն,
ձեռացուք զնա՝ և զձեզ անհոգս ա
լեցի այդ առ դատաւորն, մեք հա
մինչ մեք ի քուն էաք։ Իսկ եթէ լուր
նորա եկեալ գիշերի, գողացան զնա՝
Իսկ ասեն. ասասջիք եթէ աշակերտքն
արձակեր յոյժ եառն զօրականացն։
հանդերձ ծերոցն, խորհուրդ առեալ
որ ինչ եղեւն։ Իսկ նոքա ժողովեալ
պատճգին քահանայապետին զամ
ի զօրականացն եկին ի քաղաքն՝ և
զնա։ Իսկ նոքա գնացին. ահա ոմանք
երթիցեն ի գալիլեայ՝ և անդ տեսցեն
երթիք առացէք եղբարցն իմոց՝ զի
(Յայնժամ ասէ ցնոս յս՝ մի երկնչիք.
զոտս նորա՝ և երկիրպագին նմա։
ոչիչ եք. և նոքա մատուցեալ կալան
ընթանային պատմել աշակերտացն։
Իսկ ահա պատահեցաւ նոցա յս և ասէ՝
ընթանալին պատմել աշակերտացն։
նէ անտի ահիւ և խնդութեբ բազմաւ՝

եղև նոցա։ Եւ երբ տեսին զնա երկիւղ
պատճին նոցա. և ոմանք երկուցան,
Եւ մատուցեալ էր խօսել ընդ նա և ասէ
տուաւ ինձ ամ իշխանութիւն յերկինս
և յերկրի. որպէս առաքեաց զիս Հայր,
և ես առաքեմ զձեզ։ Վասնզի այսու
հետև՝ աշակերտեցէք զամ հեթանո
սըս. մկրտեցէք զնոսա յանուն Հօր՝ և
որդւոյ՝ և Հոգւոյն Սրբոյ։ Ուսուցէք նոցա
պահել զամ՝ զոր ինչ պատուիրեցի
ձեզ. և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ
զամ աւուրս մինչև ի կատարած հո-

Եւ Աբրահամ էր ՚ի Ուր ըստ Ա՚ւրիոյ։

Եւ երբ երեկոյ եղև՝ քանզի
ուրբաթ էր՝ որ ի շաբաթին մէ
տանէր. Յակեաւ յօսէփ՝ որ յա
րիմաթեացն էր. այր պարկեշտ նա
խաւար, որ և ինքն իսկ ակն ունէր
արքայութեանն ամ. Համարձակեցաւ
եմուտ առ պիղատոս. և խնդրեաց
զմարմինն յի։ Եւ պիղատոս զար
մացաւ, թէ այնչափ վաղ մեռաւ.
և կոչեալ առ ինքն զհարիւրապետն,

եհարց զնա, և ասէ՝ Թէ արդարև այն
էած վաղ մեռաւ։ Եւ ելբև առաջ
գեաց ի հարիւրապետէն անտի, շնոր
հեաց զմարմինն յօսէփայ։ Եւ յո
սէփ դնեաց կաւաւ՝ և իջուցեալ զնա՝
պատեաց կտաւովն. և եդ ի գերեզ
մանի, որ էր փորեալ ի վէմ. և թաւա
լեցոյց զվէմ մի ի դուռն գերեզմանին
[illegible] մերիամ մագդաղենացի. և մերիամ
յակոբայ և յովսէի, տեսին զտեղին՝
ուր եդաւ։ Եւ ելբև էանց շաբաթին՝
մարիամ մագդաղենացի՝ և մերիամ
յակոբայ և սաղովմէ. ջոգան պատրաս
տեցին խունկս. զի եկեսցեն և օծցեն
զնա։ Եւ ընդ առաւօտս միաշաբա
թուն, գան ի գերեզմանն ըստ արեւու
գալն։ Եւ ասէին ցմիմեանս, ով թա
լեցուսցէ մեզ զվէմն ի դրանց գե
րեզմանին։ Եւ հայեցեալ տեսին՝ զի
թաւալեցուցեալ էր վէմն ի գերեզ
մանէն. քանզի էր մեծ յոյժ։ Եւ մը
տեալ ի ներքս ի գերեզմանն տեսին
զերիտասարդ մի զի նստեր ընաջմէկող
մանէ. զգեցեալ պատմուճան սպիտակ.
և

նին, ուր էր բնաւ զայգ եւ ինչ
ռակալաւ. եւ եդ ի կուածոյ գերեզման
պատուոյ պատուոյ
Այլ իջուցեալ զնա՝ պատեաց պատուա
պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն յի՛
քայլ թէ այլ։ Ա՛ա մատուցեալ առ
նոցա. յարիմաթեայ քաղաքէ հրէ
հեալ ընդ խորհուրդս եւ ընդ գործս
գործ եւ արդար։ Ա՛ա էր միաբա
որ էր նախաւարար՝ այլ էարե
Եւ ահա այր մի անուն յոսէփ,
Ա՛ե, Ա՛երկիս ու ըսա Վ՛ասաս։

ին։ զի զնաւէլեանն, յարեաւ. էէ առա
ահաւադիկ սեղինն, ուր եդին զնա
Ա՛յլ երթայք ասացէ՛ք ցաշակերտս
նէր, եւ ցպետրոս, թէ ահա յիւդայն
երթայքն զձեզ՛ի գալիլեայ,անդ տե
սանիցէք զնա, ոպ ասացն ձեզ։ Ա՛ե
իբրեւ լուան, երկիւղ եւ փախեան՛ի գե
րեզմանէն,քանզի զահի հարեալ էին.եւ
ո՛չ ումեք ինչ ասացին. զի երկնչէին։

օրն էր ուրբաթ. և շաբթի լուսանոյր։
Այլ երթային զհետ նոր կանոյք որք
եկել էին ընդ նմա՝ ի գալիլեէ. ուստին
զգերեզմանն, և ոնց եդաւ մարմին նոր։
Դարձան, և պատրաստեցին խունկս
և իւղս. և՝ ի շաբաթուն հանդարտե-
ցին ըստ պատուիրանին։ Այլ՝ ի միա-
շաբաթուն վաղ քաջ ընդ առաւօտն
եկին՝ ի գերեզմանն. բերին զխունկան,
զոր պատրաստեցին՝ և այլ կանոյք
ընդ նոսա։ Այլ գտին զվէմն թաւալե-
ցուցեալ՝ ի գերեզմանէն անտի։
Այլ մտեալ՝ ի ներքս՝ ոչ գտին զմարմ-
ին նոն յիւր։ Այլ եղև ընդ հիանալն
նոցա վասն այնորիկ, և ահա արք երկու
հասին առ նոս՝ ի հնդերձս լուսաւորս
Այլ երբև զահի հարան՝ և խոնարհե-
ցուցին զերեսս իւրեանց յերկիր.
ասեն ցնոս. զի՞ խնդրէք զկենդանին
ընդ մեռեալս։ Չկ ասա, այլ յարեաւ.
յիշեցէք՝ որպէս խօսեցաւ ընդ ձեզ
մինչ էր՝ ի գալիլեայ։ Այլ ասէր Թէ
պարտ է որդւոյ մարդոյ մատնիլ՝ ի
ձեռս մարդոց մեղաւորաց. և՝ ի խաչ

ելանել և յերրորդ աւուր յառնել։
Եւ յիշեցին զբանան նր։ Եւ դար-
ձան, պատմեցին զայս ամ մեռանող
նեցն, և սկզբան ամենեցուն։
Եւ էին մարիամ մագդաղենացի. և
յօհաննէս, և մարիամ յակոբայ, և
սկզբ ընդ նոսա, որք պատմեցին զայս
առաքելոցն։ Եւ երևեցան առաջի
նց շաղիախտութիւնք բանք նոցա և
չհաւատային նոցա։ Բայց պետրոս
յարուցեալ ընթացաւ ի գերեզմանն.
և հայեցեալ տեսանէ զկտաւանն լոկ,
զի կային. և գնաց ընդ միտս զարմա-
ցեալ ընթ ինչ եղեւ։

Եւ ահա երկուքեան ի նոցանէ։
Էին երթևեկեալք յաւուր յայնմիկ
ի ծաձուկ՝ որ կոչի եմմաուս, որ
էր աշակերտ յի՛ի ծաձուկ՝ վե-
ցիւն հրեից. զի բարձեալ զմարմինն
տեսին հրեից. զի բարձեալ զմարմինն
յի. և հրամայեաց պիղատոս. եկին
և եբարձ զնա։ Եւ նիկոդէ-
մոս՝ որ եկեալն էր առ յի՛ի գիշե-
րի զառաջինն, և եբեր զմուռս

խաւն ընդ հալածէս, իբրև լսեր զ-
նորին զմարմինն յի, և պատեցին կը
տաւօք և խնկօք Հանդերձ. ոչ օրէն
էր հրեից պատել զնա էր ի աղօնէն
յորում խաչեցաւ՝ պարտէզ. և ի
պարտիզի անդ գերեզման նոր. յա-
րում ոչնք երբէք էր եդեալ։
Ընդ ա՛ն ուրբաթուն հրեից՝ զի մօտ
էր գերեզման՝ եդին զյն։ Եւ ի միա-
շաբաթուն մարիամ մադդաղենա
յի գայ առաւօտուն ընդ արշալոյսն ի
գերեզման անդր. և առեալ զվէմն
բարձեալ ի դրանց գերեզմանին։
Ապա ընթանայ՝ և գայ առ սիմոն
պետրոս. և առ միւս աշակերտն. զոր
սիրէրն յն. և ասէ ցնա. բարձին
զտր ի գերեզմանէ անտի, և ոչ դի-
տեմ, ուր եդին զնա։ Ել պետրոս և
միւս աշակերտն, և գային ի գերեզ-
մանն։ Ընթանային երկոքեան ի միա-
սին. և միւս աշակերտն յառաջեաց,
ընթացաւ վաղագոյն քան զպետրոս՝
և եկն նախ ի գերեզմանն։ Եւ խո-
նարհեալ տեսանէ զկտաւն անդ կը

տաւքն. բայց ի նոքոցն ոչ եմուտ։ Այլն
և ահմանն պետրոս՝ որ գայրն զկնի նր։
և եմուտ ի գերեզման. և տեսանէ
զկտաւսն, զի կային անդ։ Այս վար-
շամակն, որ էր ի գլուխ նր՝ ոչ ընդ
այլ կտաւսն կայր. այլ ուրոյն ծա-
լեալ ի մի կողմն։ Յայնժամ եմուտ
և միւս աշակերտն. որ եկեալն էր յա-
ռաջագոյն ի գերեզմանն՝ տեսես և
հաւատաց։ Օչ էին եւս գիտէին զը
գիրս՝ թէ պարտէ նմա ի մեռելոց յառ-
նել։ Յոգւոյն դարձեալ առ միմեանս
աշակերտքն։ Այլ մարիամ կայր ար-
տաքոյ գերեզմանին, և լայր. և մինչ
դեռ լայր՝ խոնարհեցաւ ի գերեզ
մանն։ Այս տեսանէ երիւս հրեշտակս
ի սպիտակս. զի նստէին մի ի սնա՛ւոյ
և մի յանուոյ՝ ուր կայր մարմինն յի։
Այս նոքա ասեն ցնա. կին՝ զի՞
լաս. ասէ ցնա. զի բարձին զտէրն իմ
ի գերեզմանէն աստի. և ոչ գիտեմ
ուր եդին զնա։ Օայս իբրև ասաց.
դարձաւ ի թիկունս կոյս. և տեսանէ
զյն՝ զի կայր. և ոչ գիտէր թէ յն էր։

Աշակերտացն, եթէ եւ ես ինձ ոչինչ
եմ, եւ ոչինչ ունիմ, զի ես ոչինչ եմ
եւ ոչինչ ունիմ, զի ես ոչինչ եմ
եւ ոչինչ ունիմ, զի ես ոչինչ եմ

Ո՞վ է որ ինձ փրկէ ի մարմնոյ մահուանէ
յոյժ դառնացեալ հոգւով ողբամ զանձն իմ
ի վերայ մեղաց իմոց բազմաց որ գործեցի
ի կենդանութեան իմում. ո՛վ Տէր ողորմեա
ինձ. Քրիստոս ողորմեա ինձ. Տէր ողորմեա
ինձ. Ո՛վ ամենայնի արարիչ. ողորմեա
ինձ եւ ընդունելի արա զաղաչանս իմ
առ քեզ. Ամէն։

Արդ ազաւհոյն ի-բաւիէկն. էրէց անգ-
դանութիւն։

Ո՞վ է որ ինձ փրկէ ի մարմնոյ մահուանէ
ողբալ զանձն իմ զամ աւուրս կեն-
ի վերայ մեղաց իմոց զոր գործեցի զամ ա-
րեցայց. Քրիստոս ծնանել ընդ քեզ
վիճակ յարութեանդ զո տր. ոչ դադա-
զամ աւուրս կենդանութեան իմոյ։

Արդ զինի ե-շխէրէյ աւետարանին։

Յովհան ավազող լսա արծը էին։
Ալուկան հեթիօղ նմանն ե ղին։
առիւծն արի տիպ մարկոս ա-
Մարդեն քառակ ճգաթէդ ա-

Հայաստան, ի Հայոց աշխարհի, ըստ
Հայաբնակ
բնաւ անտրտում։
Հայաբնակ
նման։ Այլ ես եւ ոչ ոք կարող եմ
նոյնիսկ ի կենդանութեան զերծ մնալ
ուրախութենէ ու հրճուանքէ։
Ո՛չ ոք։
Լռութիւն։
հոգ, օրհնեալ կին, զի սուրբ գո-
ւութիւն։ Այլ երդիկն երդ
ապակեայն մեծ ի գալուստ ընդ
Վանակ լուսեղէնն զգեստաւորեցաւ
Վաղարշակ Արշակունի։
եւ օրհնեցիք զերկիր։
ուածք ոտն ընդ սրբութիւն։
Ես օրհնեցի՛ զքեզ աւետեան ճա-
օրհնեցիք զերկիր։
ռա՛ք ձեր ի սրբութիւն։ ՚ՈՂՋ
Հայաստանեայց աշխարհ։
Օ՛ ամենայն ազգք։
ջէ տալոյ Աստուած երկիր։

ծայրէն խորհրդոյ.

բերն զուշակեալ, մնասուցէն զեղ-
նին բազմաց։ Այլ մեզքն առաջ
քարոզելին իւրեանցմէ մըտաւ զբա-
ղում հոգեղէնք ընդ հովիւսըն
իւր։

Հիւ ծնն

խաշէ. Աստուածեաց ըզբազմուկս
մովսէս ի հեղինէ։

Խշի Այսօր եկեալ կամաւ տէրն ի-

և մեռելոց՝ որ ծանուցին ըզքեզ
թըմրեալք։ Այլ կենդանեաց
և առաքեալքն ի հայրապետն ձայնէն
Ցընծայ թաբօրիա հեռլմոնին.

վրդ լեզուաց բարձանմամբ։

նոքօք յաղթեալ մեղկիան զանազան
ըե վերնատունն։ Այլ հանգեալ
հրաշալիսեաց զընտրեալսն. անկէզ
Ալէլուիա հոգւովն յաւետեան։

Հգ մըտանէ փառօք ի փառս։

րունքս ձերս ի վեր։ Այսօր

Տեսան ընդ առաջին։

Քառասնօրեայ՝ յոգւոյ և՝ մարն ծրի
Նադիր՝ անօրինաբար եկն՝ ի տաճարն
Ընդ սիմէօն զընդունէր գրկօքն. և
յօրինաց կամաց՝ լուծումն հոգւոյն
ի կեանս աւետարանին։

Քառասնից չինէ եղեալ տաճարին և երկոցն
Ո ւնարձանացեալքս մեծաւ ուրա՞
խութեամբ աւետեաց յարուցեալն մերոյ
և փրկչին յիւ քրիստոսի. Որ եղև պատուհ
և անդրանիկ ամենայն ննջեցելոց.
խորհակեաց զդրունս դժոխոց. և
երոյծ զբռնութիւն մահու. և եւս յոյս
Հաստատուն՝ վերստին նորոգմանն
կենդանութեան մեռելոցն։
Խնդրեացուք հաւատով՝ ի փրկչէն
մերմէ յիսուսէ զի զմեզ արժանի արասցէ
ել յարուցեալ իւրոյ կերպարանակից
առնել զմարմին խոնարհութեան մերոյ
ըստ նմանութեան մարմնոյ փառաց իւրոց։
Ա՛ն զի զայս խոստացաւ՝ զմեծ և զանչ
ափաւորն չնորհս պարգեւեաց սիրե՞

լեաց իւրոց Աշմարիան ած յն քն ար
մեր . կեցո և ողորմեա :
Ա՛մենակեցոյց՝ Աշմարիա՝ սբ մեծի
յարուցեն քի այ մերոյ վայելէ փառք
իշխանուէի և պատիւ" :

Սաղմոս . ՏՐ :

Ողորմեա ինձ ած ըն մեծի ողոր
մութե քումդ . ըն բազումդ գթութե
քումդ քաւեա զանօրէնութիս իմ :
Ա՛ռաւել լո՛ւա զիս յանօրէնութէ
իմմէ . և՛ի մեղաց իմոց սբ արա զիս :
Զանօրէնութիս իմ ես ինձէն գիտեմ .
և մեղք իմ առաջի իմ են յամէ ժամ :
Քեզ միայն մեղայ տէր . և չար ա
ռաջի քո արարի :
Ոպ արդար եղիցիս ի բանս քո . և
յաղթող ի դատել գաս :
Ա՛նօրէնութէ յղացաւ , և՛ի մեղս
ծնաւ զիս մայր իմ :
Ա՛ւա՛ւ ար զճշմարտութի սիրեցեր .
զանյայտս և զծածկեալս իմաստութէ
քոյ յայտնեցեր ինձ :
Ցօղեա յիս մշտակաւ , և սբ եղէց .

լսեա, և քան զձիւն սպիտակ եղիցի։
Լսել՝ արա ինձ ուր զցնծութիւն և
զուրախութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք
իմ տառապեալք։
Դարձո զերեսս քո ի մեղաց իմոց, և
զամ անօրէնութիւնս իմ քաւեա յինէն։
Սիրտ նոր հաստատեա յիս ած, և հո
գի ուղիղ նորոգեա ի փորձի իմում։
Մի ընկեներ զիս ուր յերեսաց քոց,
և զհոգի քո սբ մի՛ հաներ յինէն։
Տուր ինձ ցնծութիւն փրկութեան քոյ. և հոգ
ւով պետական քո հաստատեա զիս։
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս
քո. և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։
Փրկեա զիս յարենէ՛ ած ած փրկու
թեան իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ
յարդարութեան քում։
Տէր երէք զշրթունս իմ բանասա, եւ
բան իմ երգեսցէ զօրհնութիւն քո։
Թէ կամեցեալ էիր, պատարագս մի՛
տուցանէիր. բայց դու ընդ ողջ
կէզս իսկ ոչ հաճեցար։
Պատարագ ած հոգի խոնարհ. զսիրտ
սբ և զհոգի խոնարհ՝ ած ոչ արհա
մարհէ։

Բարի՛ արա՝ որ կամաք քուկք սիօնի.
և շինեացին պարիսպքն երուսաղ.
Յայնժամ հաճեացիս ընդ պատարագս
արդարուե՛, յորժամ ուխտիդ պատրա
դրա՛ հանցեն՝ ի սեղան քո զուռ՛ակս։

Ա՛նդ որ՝ ի՛ հօրէ լիջել մարմնացար
՝ի՛ կուսէն՝. խաչեցար կամաւ հօր վա
սըն մեր՝ ըզմեղս ըսպաներ՝. սո՛ւրբ
ացիր աղօրմեա մեզ։ Ա՛ր յարո՛ւթեամբ
ես անբռնադատելի՝. ի՛ խաչափայտին
բևեռեալ ըզմա՛հ կոխեցեր՝. սո՛։
Ա՛ր ի՛նչխնամքն զանկե՛ն ի՛ ճառայ
ուի մահու՝. պատուակա՛ն մարմնով
և արեամբդ քով ա՛զատեցեր՝. սո՛։
Ա՛ր ի՛ հրեղէն զօրաց երինից փառա
բանիւն սատրաճ. որով զերկնայի՛ն
ա՛ նախական ածոյին ըզ հնօրհս հե՛
ղեր յո՛րդիս ադամայ՝. պղատչանաք սո
ցա ողորմեա մեզ սատրաճ։ Ա՛րևե
լով հողեղինացս անհիւթական՝ ի՛
ձև մարմնոյ՝ որք ևս ճա՛ նուղին մար

վերայ վիմի՝ բարձրացոյն քան զայ
Ճարիս զոր շինեցեր շինողդ էիցի՛
փեսային՝ բարե՝ Այ ըզ փառս տա
հեթանոսաց հարսըն սիրելն անմահ
և ըզ դուստրըդ սիօնի զեկեղեցի՛
ըզ հեթանոսս քեզ նոր ժողովուրդ՝
Այ կոչեցեր մկրտելով յաւազանն
Թէ սոցա քրիստո՛ս սղոմեաց մեզ՝
օրինաց և մարգարէից՝ բարեխօսու
նոր օրինօք զքեզ երկին լցեր՝ ի գիրս
դարեան՝ և եկեալ խա՛նարհուիր
առաքեցեր յաշխարհ ըզ նո՛ր մար
Այ աւետաւոր քումդ ծալոստեանդ
ըմ սպասաւորելով՝ աղաչա՝
Մնակեան դասո՛ւքն իւրեանց յերկ
քեցան՝ գաբրիէլ և միքայել՝ անմար
տնօրէնութեդդ զո աւետաբերք առա
օրինա հեզով՝ աղաչա՝ Այ նշաւակել
տեառնդ քաջմասատի՛կ տեսլեամբք
դարձ էին ըզ խորհուրդ զո գալստ

այժմ ըզ նընջեցեալսն՝ ի քեզ ուղղել
տէր պատուեցեր ըզ մեզ. ընկալ և
ա՛ւր սաեղծմամբ ըստ պատկերի քոյ
աւաղանին վերնիցեցի քո սբ. աղա-
ա՛ւր սուքօք լուսաւորչեցեր միրտուէ
հոգւովդ սբով ընդ ամ երկիր. աղ
ա՛ւր ի ձեռըն սուրբ բսիւեցան շնորհք
լոց քոյ. աղաչանօք սուրբ ոդմբեան
տէր որ զերկնելդ քո զառատ
հեղեր յերկինից ի մկնսբց առաքե
ղես ըզ մերսեան և ոդմբեան
տէր որ դարձոյցեր ըզ մաքսաւորն
ի պետուէ ձըշմարտուէ. դարձո և
զիս ըզ մերսեան և ոդմբեան
տէր որ դերկնելդ քո զառատ
դերկնա և յիս ի մեղաւորս և ոդմբ
Թող ինձ ըզ մեղս իմ և ոդմբեան
առ քեզ որպէս զանառակ որդին.
Լոյս բարեմաղթեմ. խոստովանիմ
տէրն հոդւոյն. բարեխօս
տեսանօղքըն ծանուցէք ի իմաս
ուսմինն. և դերազարդ վայելչուէ

ցեալքս ընդ երկարութիւն դիշերիս
Աբրահամեմք քեզ տէր աճ մեր, ան
Քրիստոսեմք քեզ տէր աճ մեր։

Քարոզ ձինէ Աղբեռայինն։

մարդասէր փիլիսիէ. սուգա։

րա լ՚ա, ի գալուստ գո պահեցեր
մարմնով մրպէն զանմարմին. ան
քն. ընկա՚ լ գո գերեզմնէն զաղա
չանըս մեր. սո։ Օ՚ոլս Հոգւով և
Աբրահամեմք մեր. սո։ Ոչ ոլս Հոգւով
գո պահեցեր. յիշատակի խաչեանց զՀո
գիա նց ընկալ մարդասէր. սուո։
Ալ՚ոլ Հաղորդեցին մարմնոյ և արեան
քո տէր. Հանգո՚ զՀոգիս նոցա ընդ
սբեր գո գո՚ տէր. քանզի դի՚՚կք
սո ե՚ն։

Ա՚ոդովեա՚ լթա ի՚ յիշատակ սբ՚ոյ
գոց գերեզմանս. պահէ՚ մք ըզ գեղ
սուգա բարեխօսու՚ն ողորմեա։

Ա՚րիքպատե՚մք առաջի՚ բեմի՚ գոյ
քն. ընկա՚ լ գո գերեզմնէն զաղա
չանըս մեր. սո։ Օ՚ոլս Հոգւով և
Աբրիքպատե՚մք քեզ տէր աճ մեր, ան
ցեալքս ընդ երկարութիւն դիշերիս

Ա՚րիքպատե՚մք քեզ տէր աճ մեր, ան

և կանխեալքս ի տեղւոջ խոստովա
նուե։ Աստուցանեմք զառաւօտու
աղօթս մեր։ Օ՛ քեզ տո՛ր օրհնեմք և
փա՛ռս տամք. և զքեզն տէր գոհանամք.
որ արժանի արարեր զմիշերս խաղա
ղութիւն անցուցանել և հասանիլ ի
ժամ առաւօտուս։ Ընդ ժանաւորեա
զմեզ տէր անձառ խոստմանդ քոյ.
զոր խոստացար սիրելեաց քոց ՀՀմա
րիտդ աՀա յա՛ քո՛ տո՛ր մեր. կեցո՛ և
ողորմեա։ Ողորմածդ մեզ տո՛ր աՀա մեր
ըստ մեծի ողորմութեանդ քումմ. ասաս
ցուք ամբէհան միաբա՛։

Ընդ Յարութ։

Ողորմած՝ գթած՝ Ճշմարիտ տէր մե
ծի յարութենդ քո տայ մերոյ վայելէ
փառք՝ իշխանութիւն և պա՛։

Ընդ Պահոց։

Ողորմութիւն և գթութիւն քով լսեր մեզ
տո՛ր և ողորմեա. ներեա քաւեա
և թո՛ղ մեզս մեր։ Ընդ ժանաւորեա
գոհանալ փառաւորել զՀայր և զՈ՛ր
դի և զՏէր Հոգիդ։ Ընդ յԱմէն։

Աշխ. Աստիրոսաց։

Խաբեխօսութ և աղօթիւք սրբոց
մարդիրոսացն որոց այսօր է յիշատակ
և ամ սբց քոց՝ լուր մեզ տր և ողոր
մեա. Ներեա քաւեա և թող զմեղս
մեր. Աւրժանաւորեա զոհութ փա՜
ռաւորել զքեզ քնդ Հօր և քնդ սբ
Հոգւոյդ. այժմ և՛։

Աւետ՜ Աւետ։

Որհնեցէ՛ք զտր յերկնից.
օրհնեցէ՛ք զնա ի բարձունս։
Որհնեցէ՛ք զնա ամ հրեշ
տակք նր, օրհնեցէ՛ք զնա ամ զօրութք նր
Որհնեցէ՛ք զնա արեգակն և լուսին.
օրհնեցէ՛ք զնա ամ աստեղք և լոյս։
Որհնեցէ՛ք զնա երկինք երկնից. և
ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս, օրհ
նեցէ՛ք զանուն տն։
Օ՛ի նա ասաց՝ և եղեն, հրամայեաց
և հաստատեցան։
Կացոյց զնս յաւիտեան յաւիտ՜
նից. սահման եդ՝ և ոչ անցանեն։
Որհնեցէ՛ք զտր յերկրէ՝ վիշապք և
ամ խորք։

Չուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝
Հոգմ և մրրիկ, որք առնէք զբան նր։
Լերինք՝ և ամ բարձունք՝ ծառք
պտղաբերք՝ և ամ մայրք։
Դաղանք՝ և ամ անասունք, սողունք,
և ամ թռչունք թևաւորք։
Թագաւորք երկրի և զորք իւրեանց.
իշխանք և ամ դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք և կուսանք, ծերք և
տղայք՝ օրհնեցէ՛ք զանուն նո։
Բարձրացաւ անուն նր միայն. խոս
տովանութի նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ եր զեղջիւր ժողովրդ
դեան իւրոյ. օրհնութի նմա յամ
ըբց նր. յորդւոցն իսրայէլի՝ ժողո
վոյն որ մերձ է առ եր։
Օրհնեցէ՛ք զեր յօրհնութի ի նոր.
օրհնութի նմա յեկեղեցիս ըբց։
Ուրախասցի իսրայէլ յարարիչ իւր.
որդիք սիովնի ցնծասցեն ի թագաւ
որն իւրեանց։
Օրհնեսցեն նորին օրհնելով սաղմոսիւք
և օրհնութի՝ սաղմոս երգեսցեն նմա։
Հաճի եր ընդ ժողովուրդ իւր եր.
և բարձր առնէ զհեզս ի փրկութի։

Պարծեսցին սրբքն փառօք, և ցնծասցեն ի հանդիստս իւրեանց. և բարձր արասցեն զաճ բերանօք իւրեանց։ Սուր երկսայրի ետ ի ձեռս նոցա, առնել վհատութիւն ի հեթանոսացն, նուէր ի յանդիմանութիւն ամ ժողովրդոց։ ի կապել զթագաւորս նոցա կապա նօք. զազնւաւորս նոցա ձեռնակապօք երկաթեօք։

Առնել նոցա դատաստան ըստ գրոց. և փառք այս են ամ սրբոց նր։

(Օրհնեցէ՛ք զաճ ի սրբութենէ նր։

Օրհնեցէ՛ք զնա ի հպատակութեան ի զօրութեան նր։

(Օրհնեցէ՛ք զնա ի զօրութենէ նր. օրհ

(Նեցէ՛ք զնա ի բազում մեծութենէ նր։

(Օրհնեցէ՛ք զնա ի ձայն օրհնութե. օրհնեցէ՛ք զնա սղմոսիւք և օրհնութ։

(Օրհնեցէ՛ք զնա ցնծութ. գովեցէ՛ք զնա ուրախութ։

(Օրհնեցէ՛ք զնա ի բանս քաղցր. գովեցէ՛ք զնա ի բարբառ լսելիս։

(Օրհնեցէ՛ք զնա ի ձայն գոհութե. ամ հոգի՛ք օրհնեցէ՛ք զտր։

փառք հօր և որ։

երկրորդին դասուց քահանայից՝
զօրութիք. վեհափղձն իշխանութիք.
բարձող տէրութիւք. անյաղթելիւ(ի)
եւ հեղեղաց։ Արարիչն փառաց
բարեբեր խօս լերուք առ տէր վասն
յերկիւղ(ի)նըս քահանայապետութե
արբասաց ձայնիւ սրօքն. առաջինն
պ Թոռք. բամմաչեաւ(ի) քերթօքն.

Նման արքայ(ի)ն ահարուեստ
դաշտաւ տիեզերաց։
դանարար. առաքեցեր զնա ի փրկ
ռակելոցն և տրտեալ ողջոյն կեն
մահ։ Եւ հանդիպեալ քոյ տէր ա
բեան քրիստոս և խափանեաց ըզ
բարբառ ի հրեշտակէն երեք յա
դրանց գերեզմանին. և լուեալ
Եւ գտին ըզ վէմըն բարձեալ ի
խընկիել զանապակն մարմնին։
խեցի նիւ նայքն ի գերեզմանն. ի

Ընդ լուսանալ միաշաբաթի նան

նահատեաց և մարգարէ՛ց. եր-
րին զօրացն համն ձայնելով. դասք
յօրինութիւն՝ ի նոր. Այ՛ յօր վե-
ղեցիս սրբո՛ւ՛թ՛ց. օրհնեցէք զՏ՛ր
հոգւոյն՝ ի յաղթերացն խելի՛ երկե
ոդք և ըմպէք զառաւաւթուղն վրատակ
մանն առաքելոց և մարգարէ՛ց.
աեր վերին սիօնի. շինեալ ի վե՛ր հի
երկնաւորացն. Այ՛ յօր ոդեւք դեր
օրհնեցէք ըզ տէր երկի՛նս ընդ
բահամու երկիւղածապատուի՛՛ն.
մարգարէ՛ց. դալա՛ւ ածն աբ
նոսաց՝ հրաւիրեալք յառաջադոյն
Այ՛ յօր ժողովուրդք ոդք՝ ի հեթա՛ն
երդեմ՛՛ք ըզվիճաս՝ ի բարձունս
նայապե՛տք. ձեզ համա՛ ձայնեալ
թիք՝ երրորդին յերկի՛՛նս քա՛հ՛ն
երկնաւո՛ոք. հրեշտակաց զինուո՛ոս
տուի՛ք վերին. հրեշտակապե՛՛տք
պե՛տք. բայ՝ Այերադոյն երի՛՛ն պէ՛

տեսնին հանդերձեալ մընայ՝ կա՞
ու՛րոց դատաստական աթոռս ահեղ՝
սուրն հանդիպելով ընորհի՝ վար
նին՝ գեր ի վերոյ անմարմնոց դա՞
սապատառողք եղեն մարմնացելոյ բա՞
ցուք ըզ տր՝ ՚Ալ ականատեսք և
ոտքիք սոցա ամե՛ն նեքեան օրհնե՞
յուսով հասանիլ մասին՝ վարդապե՞
կոչմամբ ըզ տէրերս հրատիրեցին
ի սէր բոլորից հօր՝ առաքելական
քաղցրո՛՚ Տէր որ ուսո՛ցեր մեզ
քում նբ՛յ՝ քաղցրո՛՚
՚Ալ՛ղբ՝ ի սկզբանէ պատուհե՛լ եղե՛ն
յամ ժամ փառբս տալ անուանը՛դ
քաղցրո՛՚ Տէր որ ընորհեցեր մեզ
հեցեր ողորմութի ազգի մարդկան՝
ընկա՛լ զաղաչա՛նըս մեր՝ Տէր որ
նին՝ քաղցրութի՛ խոնարհեա՛լ
ըզ փառս ի բարձունս՝
Տէր որ ի վե՛ր քերօբէից փառաբա՛՚
ի յիշատակի սոցա երդեմք և մեք
գեն ա՛յ զերկրս հոդևո՛՚ խ՛յ՛ր՝

օրհնեմք ըզքեզ, Աստուածածին Մարիամ ա
լեցեալ. Թագաւոր և իշխան վեր
րուն ի ձայնիւ յաւիտեանից ընդ
ալ վայելէ՞ աճ օրհնուի՞լ, որ յա
ղաչիր՝ մի ըզձեզ. բարեխո
պարտաղիք ըմբքս ոչ խոստովանիլոյ.
Աստուածդ ահեղ ատենին, և դատա
նաց և լուսաւորիչդ տիեզերաց. բա
դոցն. ընդունիս՝ զքո ընծայսն կե՞
և չաղաչես՝ զաճ ոչ ի խորհրդ
քիչ ա՞մ աշխարհի. Խորեհայք զի
բարեխօսեցէք ընդորհել զխաղաղու
նաւուր վարդապետին և աշակերտաց.
կանոնիկն եկեղեցւոյ. զի՞ ոչ երկ
Աղաչեալք ոչ սիւնեք հաւատոյ
ղդիտասիրին։
սիրտք ընդ լսել զհամբաւ
համբ պարտաւորեալ. հայտնեցուցանել
առ ասոյ անկ ցուք զըղձացեալ ան
տալիք ի մեզ դնտեսան ըս գրեաքն.

լսատեանըդ զո զքո փառաց Թա
ւոր ։ ի՛ ձայն փողոյ նորոգին հո
նընչեցեալոցն ։ և յառնեն ի մեռե
անապական մարմնովք ։ այլ՝ և ա
ղբ զքեզ աղաչեմըք հայր երկնաւոր
դասաւորեա՛ զնընչեցեալսըն մեր
ի՛ վերինըդ զո եէմ ։ ի՛ ժողովս անդ
րանկաց գրեալոց ի՛ յերկին նա։

(1) այն արիւնել կենարարին ձ-ոյիկն
բարբառովն ։ ասէ եկայք օրհնեալ՛ք
հօր իմոյ ։ ժառանգեցէ՛ք պատրաստե՛լ
ձեզ ըղկեանան ի հանդերձեա՛լ երկ
րի՛ն ։ (1)նդ առ՚ջ եւանել զքեզ հաւա
տա՛լ ի յօ՛դըս վերինս ։ ձ-ոազդեաց
լուսով պայ-ծառացել ի դաս անմար
մնոցն ։ ի՛ լսել ըզձայն երանաւէտ
կոչման նո։ (1)նդաջմէ զուտմէ կացո
ղըն բմասատուն ձբ կո՛ւսանան ։ ի՛
լուսեղէն առ՚ջաստին պայ-ծառաց
ցել ի դաս անմարմնոցն ։ ի ժողովս
անդրանկաց գրեալոց ի յերկին նա։

նոց դատուցն եղէ՛ն երդակիցք։ ապ
երկրի։ վերհամբարձեա՛ք երկնայ
փա՛ռ ձրդնուք պատերազմե՛ալ ի՛
դէմ թշնամւոյն։ ապա՝ նո՛ր հրաշա
կանգնեցի՛ն մեզ նշան յաղթող ընդ
պաշտօնեցին վանեա՛լ հեծելքեցին։ և
կեցո՛ զմե՛զ։ Ա՛ռը ը՛զհաւատար կուռ
եղէ՛ն մեզ առի՛թ։ ալա՛չանաք սոցա
պա բըռնաւորըսըն ցո՛ւցին։ և յայղ
Ա՛ռը ը՛զհանդէս նահատակութե՛ան
ի՛ սրբուի՛ սոցա երդեսցո՛ւք։ օրհ
ղըւարթնոցն։ յիշատակաւ բերկրել
Ա՛ա՛սակեցո՛ցն ընդ զո՛րըս վերի՛ն
և մեծարեա՛ զ պարծի՛ սիօն երդե՛ւ
սրեան սոցա պատեցա՛ւ թշնամին։
ը թագաւորին։ Ա՛նանձ հեղմամբ
ը՛ օրհնուի՛ ի՛ բարձունս երկնա
ընտացըն։ մի՛ աբա՛ նուի՛թ երդե՛ւ
Ա՛ղողեա՛ լըս ի՛ յիշատակ սրբո՛ց մար

Տէր ի բարձունս այ. և յեր-
կիր խաղաղութի՝ ի մարդիկ հա-
ճութեան: Լաւ օրհնեմ քեզ ի
բարձունս. օրհնեալ ես տէր աճ-
մեր. օրհնեմք զքեզ և դովեմք զքեզ:
Աստուածնիմք տէր զքեզ և երկիրպա-
գանեմք քեզ. փառաւորեմք զքեզ.
գոհանամք տէր զքեզն վասն մեծի փառ-
քոյ: Տէր թագաւոր երկնային.
աճ և հայր ամենակալ: Տէր և որդի
հօր միածին յիս քրիստոս որդի
Տէր աճ գառն այ և որդի հօր. որ
առեր զմեղս ի կուսէն: Ողորմեցար
բարձեր զմեղս աշխարհի. և արդ
ընկալ զաղաչանս մեր: Որ ներս
ես հօր՝ ողորմեաց մեզ:
Զի դու միայն սուրբ. դու միայն բարձ
րեալ ես՝ դու միայն տէր մեր յիսուս
քրիստոս ի փառս աճ
ընդ հօր. ամէն:

բարձուն Տէր և Արդար և Տուղ։
Թաղք պատիւ և երկրպագուի
նաչեն զքեզ տէր։
Օրհնեա զողորմութիւն քո՝ ողջ ազ
երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս
որ աղբիւր կենդանութե։ և լուսով
զկնի քո՝ զի դու ես աճ իմ։ Դէպն ի
ւէն ինձ արարի։ ուսո ինձ առնել
մի անտես առներ։ Տէր իմ զքեզ ապա
քո յաւիտեան։ զդործս ձեռաց քոց
փրկութիւն քո տուր մեզ։ Տէր ողորմի
Յիշց մեզ տէր զողորմութիւն քո։ և ըղ
ժըշկեա զանձն իմ։ ես մեղայ քեզ
Ես աղաչեմ տէր ողորմեա ինձ և բեր
Տէր ապաւէն եղեր մեր յազգէ յազգ
ինձ զարդարութիւն քո։ էլոյս էլինեա։
յաւիտեան ամէն։ Օրհնել տէր ուսո
գովեալ և փառաւորեալ է անուն սբ քո
ղութիւն քո։ Օրհնեալ ես տէր աճ հարցն մերոց
Ընդ ամեն արա տէր զօրս զայս խաղա
տեան և յաւիտեանս յաւիտենից։
և գովեմք զանուն սբ քո՝ յաւի
Եւ յայմ ժամ օրհնեմք զքեզ։ ասէր

բերեաց ի կեանս։

Եւ յարուցեալ Տէրն Յիսուս՝ երեւեցաւ նախ Մարիամ Մագդաղենացւոյ, յորմէ եւթն դեւս հանեալ էր։ Եւ նա գնացեալ պատմեաց ընդ նոսա որ ընդ նմա էին, որ սգային եւ լային։ Եւ նոքա լուեալ թէ կենդանի է եւ երեւեցաւ նմա, ոչ հաւատացին։ Եւ յետ այսորիկ երկոցունց նոցա որ երթային յանապատ, երեւեցաւ յայլ կերպարանս։ Եւ նոքա գնացեալ պատմեցին մնացելոցն, եւ ոչ հաւատացին նոցա։ Յետոյ երեւեցաւ տասնումեկին նստելոց, եւ նախատեաց զանհաւատութիւն նոցա եւ զսրտի կարծրութիւն, զի որ տեսեալ էին զնա յարուցեալ, ոչ հաւատացին։ Եւ ասէ ցնոսա. Երթայք յաշխարհս ամենայն, քարոզեցէք աւետարանն ամենայն արարածոց։ Որ հաւատացեալ եւ մկրտեալ լիցի՝ կեցցէ, եւ որ ոչ հաւատասցէ՝ դատապարտեսցի։ Եւ զայսոսիկ նշանք հետեւեսցին հաւատացելոցն. յանուն իմում դեւս հանեսցեն, լեզուաւք նոր խօսեսցին, զգետինս ի ձեռս առնուցուն, եւ թոյն մահաբեր եթէ ըմպեսցեն՝ ոչ վնասեսցէ նոցա, ի հիւանդս ձեռս եդցեն՝ եւ առողջասցին։ Եւ Տէրն Յիսուս՝ յետ խօսելոյ ընդ նոսա՝ համբարձաւ յերկինս, եւ նստաւ ընդ աջմէ Հօր։ Եւ նոքա գնացեալ քարոզեցին ամենայն տեղեաց, Տեառն գործակցելոյ եւ զբանն հաստատելոյ նշանաւք հետեւելովք։ Ամէն։

Եւ ասէ ցնոսա. Երթայք յաշխարհս ամենայն, քարոզեցէք աւետարանն ամենայն արարածոց։ Որ հաւատացեալ եւ մկրտեալ լիցի՝ կեցցէ, եւ որ ոչ հաւատասցէ՝ դատապարտեսցի։ Եւ զայսոսիկ նշանք հետեւեսցին հաւատացելոցն. յանուն իմում դեւս հանեսցեն, լեզուաւք նոր խօսեսցին, զգետինս ի ձեռս առնուցուն, եւ թոյն մահաբեր եթէ ըմպեսցեն՝ ոչ վնասեսցէ նոցա, ի հիւանդս ձեռս եդցեն՝ եւ առողջասցին։ Եւ Տէրն Յիսուս՝ յետ խօսելոյ ընդ նոսա՝ համբարձաւ յերկինս, եւ նստաւ ընդ աջմէ Հօր։ Եւ նոքա գնացեալ քարոզեցին ամենայն տեղեաց, Տեառն գործակցելոյ եւ զբանն հաստատելոյ նշանաւք հետեւելովք։ Ամէն։

Եւ յարուցեալ Տէրն Յիսուս՝ երեւեցաւ նախ Մարիամ Մագդաղենացւոյ, յորմէ եւթն դեւս հանեալ էր։ Եւ նա գնացեալ պատմեաց ընդ նոսա որ ընդ նմա էին, որ սգային եւ լային։ Եւ նոքա լուեալ թէ կենդանի է եւ երեւեցաւ նմա, ոչ հաւատացին։ Եւ յետ այսորիկ երկոցունց նոցա որ երթային յանապատ, երեւեցաւ յայլ կերպարանս։ Եւ նոքա գնացեալ պատմեցին մնացելոցն, եւ ոչ հաւատացին նոցա։ Յետոյ երեւեցաւ տասնումեկին նստելոց, եւ նախատեաց զանհաւատութիւն նոցա եւ զսրտի կարծրութիւն, զի որ տեսեալ էին զնա յարուցեալ, ոչ հաւատացին։ Եւ ասէ ցնոսա. Երթայք յաշխարհս ամենայն, քարոզեցէք աւետարանն ամենայն արարածոց։ Որ հաւատացեալ եւ մկրտեալ լիցի՝ կեցցէ, եւ որ ոչ հաւատասցէ՝ դատապարտեսցի։ Եւ զայսոսիկ նշանք հետեւեսցին հաւատացելոցն. յանուն իմում դեւս հանեսցեն, լեզուաւք նոր խօսեսցին, զգետինս ի ձեռս առնուցուն, եւ թոյն մահաբեր եթէ ըմպեսցեն՝ ոչ վնասեսցէ նոցա, ի հիւանդս ձեռս եդցեն՝ եւ առողջասցին։ Եւ Տէրն Յիսուս՝ յետ խօսելոյ ընդ նոսա՝ համբարձաւ յերկինս, եւ նստաւ ընդ աջմէ Հօր։ Եւ նոքա գնացեալ քարոզեցին ամենայն տեղեաց, Տեառն գործակցելոյ եւ զբանն հաստատելոյ նշանաւք հետեւելովք։ Ամէն։

ՈՒՂԵՂ ԵՒ ՍԸՐՏԻ ՀԲ։

քեզ Ձ. զՍԸՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆՍ ԴԻ ՅԱՂ
ՂՕՐՄՈՒԹԻՒ քո ՈՐԴՔ ՁԱՒ ՆԱՀԵՒ Ն ՀՂ
ՍԱՆԵՒՔ ՀՂԼՍՑ։ Ա.ԱԳԻՍ ՀՂ
ՀՑ. Ե ԼՈՒՍԻՆ ԵՐԵՍԱՑ ՔՈՑ ՍՈՒ
ՀՔԷՆ ՀՔ ՍՈՒՐ ԱՂԲԻՒՐ ԿԵՆԱ
ԵՍ ՍԱՍԱՆԵՑԱՑԵ։

ԿԱՄ ՆԵՂՔՔ ԻՄ ՅՐ ՆԾ-ԱՑՔՆ ԹՔ
ԹՂՉՆԱՄԻ Ն ԹՔ ՅԱՂԹԵՑԻ ՆՄԱ
ՆՐ ՆՔԵՑԻՑ ԻՒ ՄՁՀ։ Ա՛Ի ԱՍԱՑՔ
ՔԱՀՆԱՐԱՒՈՐ ՔԱՀՆԱՐԱՒՈՐՑ. ԶԻ ԻՒ ԵՂԲՔ
Ի ՈՅՆ ՏՈՒՐ ՇՈՐ ԱՀԱՑ ԻՒՄՁՀ

ՈՒՂԵՂ Ե ՀԱՒԱՏԱՊԱՀՈՑ։

ՁԱՐԴ. ԵՒ Ը ՍՈՒՏ ՅԱՂԵՔՐԱՑՆ ԻՆԿԼԻ։
ԼՐՏԱՑ։ ՑԵՒԵՂԵՑԻՆ ԵՍԱՐԵՍԱՆԵՑՔՆ
ՁՀՈԴՈՑՆ ՍԵՑ ՕՐՆԵՍՑՈՒՔ Ը Ը ՂՀ
ՁԱՒԼԵՍՑԱՍ ՀՈԴՈՒՑՆ ՕՐՆԵՑՑՈՒՔ
ԻՄ ՈՒՐ ՄՁ Ը ՀԱՅՆԻՒ ՓՈՂՈՑ։
ՀԱՄԲԱՐՁԱԾ ԱՍԱՑՈՒԱԾ ՕՐՆՆՈՒՔ
։ ՀՂ ՀՈՒՐԵ ՀԱՒԱՏԱՊԱՀՆԱՆ ՎՐԵ։

Ա՛ս ասացի՛ տէր ողորմեա՝ ի՛՛՛

զտա իւրեանց ա ծիւ ինչ զերկիրս։
կինա զբերան նա իւրեանց. և զլե-
շունս խորհեցան։ Այդ ո յեր-
թիւն, և զապիրատու թիւ իւ բար-
թիւն. և զապիրատու թիւ իւ բար-
Խորհեցան և խօսեցան չ ի չարս
ի տաճար թագաւորին։
տարցէ ո նմանս։ Այծեին ցընծա-
թիւ և ուրա խութիւն. և տարցէ ո
հետ նորա. Եւ զունկերթս նորա
Այրցէ ո թագաւորն հռոմայեցւոց չ
դա ևս և մնաս յաւիտեան։
երկիր նը նոյն։ Ոդա կորընչին և
ութեան։ և գործը ձեռաց քոյց
Ա՛ սիլ զբանն տէր զերկիր հաստա
ոյն և փառաւորեսցի անուն։
զիթ ի ձեռաց իւրեանց. և զա ստուա
Ինդ ասա՛ զերկին ծերոյն ոստովք
բոյս համարիմ չ ինոր քաղաք դաւթի։
րըն մեր քրիստոնեայ, ի՛ կե-
Ա՛ յսօր մի՛ տանիք թագաւո-

մեղայ Քեզ, Յիսո Հաստատուեցար սրտում
Հոգւոյ իմ, ի խաւարի՝ ես ի տուէրդում
Հաշտ Դուն ես զիս ի դէմ հերքիչդ Սատանայի.
Ո՜վ ջերմեռանդ սէր Քրիստոսի:

Ցաւ ինձ վէրքերդ հոգւոյ իմ,
Որ վերստին բերան նեղացուցին քեզ
Սիրով լուա՛ ու՛ խոհեմ, զի՛ բերան
Ստօըւածոց օրհնութեան իմոյ
Ա՛յլ ես յաղօթս կայի՛մ
Քեզ Տէր, Տէր, Տէր, Տէր, Տէր.
Խոհանո՛ց սիրոյդ իմոյ մատո՛ւցեմ
Եւ Համբարձի՛ մտքիդ զձեռս իմ:
Զգաստակեցի՛ առա՛ր զերկնային
տկարութիւն յաղթահատեցի՛ նէ:
Ա՛տանեցայ և ոչ՝ երանի՛ և աչք իմ
Ա՛ծաղ օգնա՛ կան յո՛ւսոյ իմմէ:

Ես՝ Տէր ա՛ռ ապաւէ՛ն իմ.
զարի՛ն սիրէ՛ ծ պարտաւո՛ր առնէ՛
Ա՛րասցո՛ն զա՛ն ձին սրտմտո՛ղ, և

եր
Ե՛կ, ասա՛, ո՞վ ես դու, ընկե՛ր, ինչո՞ւ ես դու այդպես
Տխո՛ւր, ինչո՞ւ ես դու այդպես մռայլ

Ա՛րդեօք վերակեցո՞ւ սիրելիք քո.
զի տայցես ուրախութիւն սրտիդ։
Եւ ոչ ոք ասասցէ ցքեզ զայս ինչ.
Ա՛յլ ոչ ինչ ինդիս առ քո. զոր
զօրութիւն ընդ ինձ չիւրք կարծ։
Ա՛յլ ոչ ինչ ինդիս առ քո. զոր
և սանդանակ կտակի սրբութեան քո։
Ցիշեա՛ ոչ ընդ ինձ ի զրկութիւն
Նայն հեգութիւնն նո՛ր։
Ա՛յլ ես ոչ երկնչիմ ևս քո ընդ
հիւր. զաշխարհս լցեալ խորհրդո՛
հաստատութեամբ։ Ցիշեա՛ և զհա՛
րա զոր արարեր. Թաքոյր ի հերձ
ժո՛ն յանունն քո ցրնծասցեն։
Ա՛ չգիտէ արպէս զանձրուկ ի վերայ
գե՛ղմա՛ն. արպէս ցօղ զի ցօ
ղէ՛ր յե՛րկիր։ Ա՛յլ զերանո՛ւնքս
զո՛ւ այնքայն սո՛ւ՝ւ՛ր. ի զարդա՛
զո՛ւ ընդ քո արդեօք թաքաւո՛ր։
Ա՛տուր երկիւղածից քոց նը՛շան
զի տայցես ուրախութիւն սրտիդ։
Եւ ոչ ոք ասասցէ ցքեզ զայս ինչ.

ես զքեզ շահատակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ
օգուտ լիցի. այլ զի ինքն ինձ ի քեզ
օգուտ լիցի։ (Ես քեզ շահատակեցուցի
զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի, այլ զի ինքն
ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։) Ես քեզ շահա-
տակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի,
այլ զի ինքն ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։
Ես քեզ շահատակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ
օգուտ լիցի, այլ զի ինքն ինձ ի քեզ
օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահատակեցուցի
զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի, այլ զի ինքն
ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահա-
տակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի,
այլ զի ինքն ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։
Ես քեզ շահատակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ
օգուտ լիցի, այլ զի ինքն ինձ ի քեզ
օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահատակեցուցի
զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի, այլ զի ինքն
ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահա-
տակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի,
այլ զի ինքն ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։
Ես քեզ շահատակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ
օգուտ լիցի, այլ զի ինքն ինձ ի քեզ
օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահատակեցուցի
զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի, այլ զի ինքն
ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահա-
տակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի,
այլ զի ինքն ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։
Ես քեզ շահատակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ
օգուտ լիցի, այլ զի ինքն ինձ ի քեզ
օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահատակեցուցի
զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի, այլ զի ինքն
ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահա-
տակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի,
այլ զի ինքն ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։
Ես քեզ շահատակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ
օգուտ լիցի, այլ զի ինքն ինձ ի քեզ
օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահատակեցուցի
զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի, այլ զի ինքն
ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։ Ես քեզ շահա-
տակեցուցի զի ոչ ինչ ինձ օգուտ լիցի,
այլ զի ինքն ինձ ի քեզ օգուտ լիցի։

Հայր երկնաւոր, ես մեղայ քեզ։ Ես
դարձեալ ոչ արժանի եմ կոչուելու քո
որդի, ինձ ընդունելութեան արժանի
համարեցիր, ինձ ողորմեցար, ինձ
ներեցիր, ինձ սիրեցիր, ինձ ամենայն
բարութիւնս ցուցուցեր։ Ես ամենայն
ինչ ի քէն ընդունեցայ, եւ ամենայն
ինչ ի քէն ստացայ, եւ ամենայն ինչ
ի քէն ունիմ։ Ես ամենայն ինչ ի քէն
ակնկալեմ։ Ես ամենայն ինչ ի քէն
խնդրեմ։ Ես ամենայն ինչ ի քէն
յուսամ։ Ես ամենայն ինչ ի քէն
սպասեմ։ Ես ամենայն ինչ ի քէն
հայցեմ։ Ես ամենայն ինչ ի քէն
գտանեմ։ Ես ամենայն ինչ ի քէն
գտանեմ։ Ես ամենայն ինչ ի քէն
գտան

Ասացուք ամենեքեան միաբա
նութիւն՝ առ ողորմեալն
Աստուած մեր՝ որ խաղաղութեան մեզ
աշխարհի՝ եւ հաստատութեան սըր եկե
ղեցւոյ՝ զմեր աղաչեսցուք։
Որ ամ սբ եւ ուղղափառ եպիսկո
պոսաց՝ զմեր աղաչե՛։
Որ ամն հայրապետին մերոյ տեառն
այսմ տաճարի՝ եւ փրկութեան հո
գւոյ նորին զմեր աղա՛։
Որ ամն վարդապետաց՝ քահանայից՝
սարկաւագաց՝ դպրաց՝ եւ ամ ուխտի
մանկանց եկեղեցւոյ՝ զմեր աղա՛։
Որ ամն բարեպաշտ թագաւորաց եւ
պաճուճեալ իշխանաց՝ զօրավարաց եւ զո
րաց նոցին՝ զմեր աղա՛։
Որ ի մեր ամենակալ Տեառնէ ող
ջութիւն առատ ի նոյն ամ պատերազ
մունս թշնամեաց՝ զմեր աղ՛։
Պաղատա Հարց եւ եղբարցն մերոց՝ որք
ի գերութեան են եւ ի չար ծառայութեան, զ՛։
Պաղատա ճգնաւորաց եւ նահատակաց

խաղաղութիւնդ հասանիլ ի նաւահան
գիսան բարուեր, զնոր աղա՛։
Յաղագս հիւանդաց և ամ վշտացեր
լոց՝ փութապէս առողջուեր, զ՛։
Յաղագս բարեխաւնուեր օդոյ՝ անձ
րևացքաղցրուեր և պտղոց առատուեր։
Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբեր
ըլոյ ի նոր եկեղեցի սայ, զնոր՛։
Եւ յաղագս այնոցիկ որք մատնեալք
են ի ձեռս անօրինաց վն անուանն
քի, զնոր աղա՛։
Յաղագս հոգւոցն հանգուցեալոց որք
ձշմարիտ և ուղիղ հաւատով ի քն
ննջեցին, զնոր աղա՛։
Յաղագս փրկելոյ զմեզ ան այ յե
րեւելի և յաներևոյթ թշնամեոյն,
զնոր աղաչեսցուք։
Բարեխօս ունիմք նոր զՄարիամ
զՅոսնինն զնեռրեալ և օրհնել միշտ
նոր կոյսն։ նոր զՅովհաննէս մկրտիչն։
նոր զՄատթիանոս նախավկայն։ նոր
զՂազարեանն և զՄինասեան։ զարի
և յաղթող նոր զվկայսն։ Եւ զմեծ
խաւիսիոն Ա՛ի պ՛ոյլեան մեր զնբն

ԳՐԻԳՈՐԻՈՍ Լ ՈՒՍՈՒՑԻՉ

Լուսաւորչին Հայոց առաքելոյ Տեառն։

Յիշեալքիք և զամաբս և զնոքաբշ։

Օ՜ստաւօտս լուսոյ և զառաջի կայ օրս խաղաղութիւն անցուցանել։ Հաւատով՝ի Տէրն խնդրեսցուք։ Օ՜. Հրեշտակ խաղաղութեան պահա՛։ Օ՜. քաւութիւն և զթողութիւն յանցա՛։ Օ՜. սրբոյ խաչին մեծ և կարօղ զո՛։ Ա՛ղաչ՝ անձինս՝ Օ՜ անձինս՝ ա՛ռ և ա՛ռ միա՛։

Ի՛մ ոչ ինչ ինչ ունիմ ի քեզ ասել, զի ոչ ինչ ինչ ունիս դու ի ինձ լսել։ Ա՛յլ ես ի քեզ ասեմ, զի դու ինձ լսես։ Ո՞ր անդադար օրհնաբանիս՝ ի դա՞ս սուտ հոգեղինաց երկնաւոր զըն՞ արքայ։

Եւ առաջնորդք եղեն մեզ ուղիղ դնացիւք ի շաւիղս արքայու-
թեան Հայրապետին Հայոց եւ վարդապետին Հայոց,
Լուսաւորչի տեառն մերոյ, որ եղեւ առաքեալ եւ
առաջնորդ հաւատոյ մերոյ, եւ ուսուցիչ ճշմարիտ
աստուածպաշտութեան, եւ ընդունեցաք զնա իբրեւ
զհրեշտակ Աստուծոյ, եւ ոչ իբրեւ զմարդ մահկանդ-
ուն. զի ոչ միայն ի կենդանութեան իւրում էր մեզ
հովիւ եւ վարդապետ, այլ եւ մեռեալ ոչ դադարեաց
հովանաւորել զմեզ եւ զաշխարհս մեր, զոր ինչ
եւ ասացեալ էր մեզ ի կենդանութեան իւրում, եւ
զոր ինչ եւ պատուիրեալ էր մեզ, զամենայն կա-
տարեցաք, եւ ոչ ինչ ինչ ի նոցանէ անկաք, զի
ոչ ինչ ինչ ասաց մեզ, որ ոչ եղեւ ճշմարիտ եւ
կատարեալ. զի ոչ ինչ ինչ ասաց մեզ, որ ոչ եղեւ
ճշմարիտ եւ կատարեալ. զի ոչ ինչ ինչ ասաց մեզ,
որ ոչ եղեւ ճշմարիտ եւ կատարեալ. զի ոչ ինչ ինչ
ասաց մեզ, որ ոչ եղեւ ճշմարիտ եւ կատարեալ.

Ո՛վ հայ ազգեցան վա՛յ անուանդ քո՛ւմ սբ[ոյ]. Ո՛ղջագնաց սբ[ոյ] մարտիրոսացն սո՛ր ոմն
ցի սէր և արդարու՛թի՛ւն՝ ։ ։ զի ոչ ոք ունի մա՛ծ քան զայս՝ եթէ զանձն իւր դիցէ վասն
զին յարձակմունքն թշնամեաց անկեա՛ն զի խաղաղասիրն խռովի՛ւք դադրեա՛ն
հօտ ունի՛մք առ բարե՛րն որ դիւ՛դ ա՛յ ։ Ո՛ղջագնաց սբ[ոյ] մարտիրոսացն բարե
մարգարէից՝ աղաչե՛մք։
տատեա՛լ ի վե՛ր հիման առաքելոց և
ցեա հաստատուն սբ վեկեղեցի՛ հաս
զանշարժ վիճակաղրու՛թի՛ և պահեա
դի՛դ ա՛յ ։ զի շնորհեացես աշխարհի՛
բարեհաճ ունի՛մք առ բարերար որ
Ո՛ղջագնաց սբ[ոյ] մարտիրոսացն Գր[իգո]ր Ա՛ռաքելոյ՝ և Ա՛գաթեոսայ՝ և
յաւիտեանս ամէն՝ աղա՛՛
թին զՏէ՛ր և զՍուրբ և զնե՛ր Հոգին
փառաւորել զամենասո՛ր վերին
բանիւ և գործո՛ց մերոց ։ սրբու՛թի՛
աղաչե՛մք ։ Պահպանու՛ի խորհրդոց
զոյս ա՛ծ գիտու՛թի՛ ի՛ սիրոս մե՛ր՝
տով և սիրովն Ի՛ր թագաւո՛ր ։ Ծագեցին
երկնից մե՛ծապայծա՛ռ Ջահի՛ր հա՛ա

նայեա յերկրպագուԹի ժողովելոցս
և չնորհեա մեզաց ԹողուԹիւն. և հան
ման և բաժին ընդ սբս ամ, աղա՛
Աղաչանաք սբց արեմբ նահատակել
վկայիցն ՏԵՐ՝ որք զանձինս խրեանց
տաճար մաքրեցին Հնդ.ից քուա՛բ
պարգևեա յերկիրն մերում զբաղց
բախառն օդ. և զգուՇարձալիք ըղ
բոյս. առ՚ի լցուա՛ն լինիլ ամ հարկաց
ուր պիտոյից մերոց՝ աղ՛՛:
ՀարեխօսուԹ սրբուհւոյ Աֆած
նին և ՅՕհաննու կարապետին. սբոյն
Ստեփաննոսի նախավկային. և սբց
Աղաթելոց Ա՛արգարէից և Ա՛ար
տիրոսաց. և սբոյն Գրիգորի մերոյ
լուսաւորչին: ՀարեխօսուԹ և աղօ
Թիւք սբոյն (այս անուն) որոց այսօր է
յիշատակ: Այս ամ սբց քոց ՏԵՐ ողբ
մացան ՚ի սէր ածուԹեանդ քո՝ յիշեա՛
վհոդիս ննջեցելոց մերոց և այց սուրա
՚ի քումդ գալստեանդ՝ աղաչեմք:
Այս և առաւել զյորդորուա՛ն սիրոյ
և զգործս բարեաց պարգևել մեզ
խնդրեմք. Ո՛ՀանձինսՀ մեր և զմի՛՛.
Աղօթեա՛ մեզ՛՛. 242



այր ոք զբանչելի լուսոյն.
որ վկայեն ամ յաւիտեանց՝
յորովայնի քումմէ կրեցեր.
և ցնծութեամբ աշխարհի ծը
նար զբանն արձ՝ աղաչեմք։

Աղաչեա՛ վասն մեր զառ՝ի քէն զմարմ
նացեալն ած. որ խոնարհեցաւ՝ ի
Հոյրական ծոցոյ. էառ զմարմին ըստ
մարդկային բնութեան. առնել խաղա
ղութիւն յերկինս և յերկրի՝ աղա՛։

Աղաչեա՛ զերթել մեզ՝ անառես առ
նել զյանցանս մեր. և տալ օդնակա
նութիւն ընդ դիմակաց լինիլ հակառա
կամարտիցն՝ ի պատերազմի՝ աղ՛։

Աղաչեա՛ ՚Ո՛վ լուսեցին պատե
րազմունք. դաշտաբնակացն յարձակ
մունք թշնամեաց. տրնկեսացն սէր
և արդարութիւն՝ ի յերկրի՝ աղ՛։

Աղաչեա՛ Աչեցուցանել յերկրի մե
ծամ զքաղցր բղխումն աղբերաց.

Տէր ողորմեա՛. Տէր ողորմեա՛. կո՛ւր
Տէր և ողորմեա՛:

Աղօթեմք մեղս եաց մեր ըստ մե՛:
Վասն Տէրունական յանչն եղիցո՛ւ:
Օ՛նձինս մեր և զիմեանս տո՛ւ մի՛":
Խնդրեմք: Տո՛ւր դէպ Աբեղա՛ծ:
Եւ զարձս բարեաց պարգեւել մեզ
Եւ զարծս բարեաց պարգեւել մեզ
Եւ զարծս բարեաց պարգեւել մեզ
Եւ զարծ

Ա. Ես և միա՛ւ։ Ո՛ ան՛ձինն։ Ա՛ղար։ Ո՛ ա՛ղբեդ խաչին մեծ և կարօղ զո՛։
Ո՛ ք՛աւութի՛ւն և զթութի՛ւն յանցա՛։
Ո՛ Հրեշտակ խաղաղութե՛ան պահա՛։
Հաւատով՛ ի՛ անէ խնդրեացուք։
Ո՛ օրս խաղաղութի՛ւն անցուցանել
Ո՛ առաւօտս լուսոյ և զառաջի կոյ
Ա. Մենակա՛լ ասր՛ աձ մեր՛ կե՛։
բարերարութե՛ան իւրով իշխանութի՛ւն ունի։
թէ աձ-սին զօրութի՛ւն. որ ի՛ վե՛ր ամի
և պարապել պահեացէ զժողովուրդս
թութի՛ւն աչացէ անցուցանել ի՛ մէնջ.
խաղաղութի՛ւն և ամ մտադիր զմեր
մանել, զի զերկարութի՛ւն տուընջեան՝
Ա. ղաչեացուք և խնդրեացուք ի՛ նը
աւել ի՛ գիտութի՛ն ճշմարտութե՛ն իւրոյ։
կանութի՛ւ յանապականութի՛ն. յանդի
ի՛ լոյս. ի՛ մահճանէ՛ ի՛ կեանս յաւիտ
Ա. աւաքնորդեացէ մեզ ի՛ խաւարէ
զսղութի՛ւն ի՛ գիշերիս յայսմիկ։
նալով զնմանէ որ պահեաց զմեզ խա
Փառաւորեցո՛ւք զամենակալն աձ
զհայր ոն մերոյ յի՛ քէ. գոհա՛

Ա. Հարցն Պահոց։

Աղերս առ Տէր զբէն։

Ողորմանամբ զքէն տէր աճ մեր.
որ երևեցեալ լուսով քով զմեզ
ձացուցեր զամ արարած քո։ խակ
խմանալի լուսով պատուիրանաց քոց՝
զամենեսեան լուսաւորեցեր գՀա-
ւատացեալս ի քեզ։ Օրացո և
զմեզ տէր՝ ի պահպանութիւն պատ
ուիրանաց քոց ի տուընջեան յայս
միկ և յամ ժամանակի։ Այլ զի լու
սաւորեալ մտօք՝ միշտ գՀաճոյս քո
արասցուք. և հանդերձել բարեգոր
Հասցուք ընդ ամ ընա քո։
Շնորհօք և մարդասիրութ՝ նոյ մե
րոյ և փրկչին յիսուի։ Որում վայելէ
փառք՝ իշխանութիւն և պատիւ։
Այժմ և միշտ և յաւիտեա՛։

Աստղատուիկն Ընդհանուն։

Աստղատուիկն մեր և կեանք՝ որ ի
Հօրէ առաքեցար միածին որդի այ
տր մեր և փրկիչ յիս քս։ Տուր մեզ
զքաղաղութիւն քո՝ զոր շնորհեցեր
սրբոց քոց առաքելոց. փշմամբ քո

Ա-ԻՆ

«Ա՛ն ա՛ծ, որ մատնեցար վա՛ս մեր տղ՛»։

Ս-ՏԵՓԱՆՈՍ ՀԱՅՈՒԼԵԱՆ ՓԻՆՃԵԱՆ

«Ա՛ն ա՛ծ, որ եկիր և գալոց ես տղ՛»։

Ա՛ն ա՛ծ, որ եկիր և գալոց ես տղ՛։

Ս-ՌԱՖԱՅԷԼ ՓԱԼԱՏԵԱՆ «ՔԷՐՈՒԲԻԿ» ՀԱՅՐԱՊԵՏ ՄԱՏՈՒՑԻՉ

Սո՛ւրբ ա՛ծ՝ սո՛ւրբ և հզո՛ր սո՛ւրբ և անմահ, որ յայտնեցար վասըն մեր ողորմեա՛ մե՛զ։

Ս-ՅԱԿՈԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏ ՂԱՆԴԻԼԵԱՆ ՀՈՎՍԵՓԵԱՆ ՓՈՒԼԻԵԱՆ ՔԱՀԱՆԱՅ ՄԱՏՈՒՑԻՉ

Ա՛ն ա՛ծ ըստ պաշտպե՛ն։

Ա՛ն ա՛ծ, որ յարեր ՚ի մեռելոց և մեռցի՛ր վասըն մեր, ողորմեա՛ մե՛զ։

Ս-ՏԵՓԱՆՈՍ ՀԱՅՈՒԼԵԱՆ ՓԻՆՃԵԱՆ

Ա՛ն ա՛ծ, որ յարեր ՚ի մեռելոց և միշտ ես։

Ա՛ն ա՛ծ, որ յարեր ՚ի մեռելոց և միշտ ես։ Ա՛յժմ ողորմեցա՛ր մեզ։ Ա՛ն ա՛ծ մե՛ր։ Ա՛յժմ փառաւորեցա՛ր զքեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւո՛յդ։ Ա՛ն ա՛ծ ընտրեցեալ։ Ա՛ր դո՛հանալով տեղեակ լեր՛ զքեզ տալոյ ՚ի մահ, զաղաչեալդ յայմ աշխարհակալն սա՝ Հոգի՛դ քո սո՛ւրբ։ Ա՛յդ զի՛ և մեք խոստովանիմք զքեզ ՚ի Հայրապետէն և ՚ի ժողովրդենէ։

Ա՛ն ա՛ծ, որ մատնեցար վա՛ս մեր տղ՛»։

Ա՛ծ աճ . որ եկիր ՚ի փոխուստ մեր քոյ և կուսին՝ ով՚։

Փոխան սէ Ընծանին .

Ա՛ծ աճ . որ յայտնեցար ՚ի Թաբոր լերինն՝ ով՚։

Ա՛րդավանին։

Ա՛ծ աճ . որ եկիր և հանդերձար յաղթեալն՝ ողորմեա մեզ։

Գալստեան Հոգւոյն սէյ։

Ա՛ծ աճ . որ համբարձար փառօք առ Հայր՝ ով՚։

Հոյիսարչեանն Գրիգորոսի։

Ա՛ծ աճ . որ յարեար ՚ի մեռելոց ո՚։

Օ՛ ապէն ես յոյս յարութեան Ակնարկեց։

Ա՛ծ աճ . որ Թագեցար վն մեր՝ ով՚։

Ա-րբեան-ե երեւոյին՝ ես շբեան-ե գիշերին։

Ա՛ծ աճ . որ խաչեցար վն մեր՝ ով՚։

Պահոց։

Ա-րբեան-ե ճաշուն՝ ես յոյս ածէր սրբոց։

Խաչէ ես երկեցու։ Աշխ ես յարուցր

աղաչեսո՛ւ և գէթ և աւետրանի՛ ըստ չո՛չափին։
տարան էծշիո՛ւ. և նէր ուսնէչ ուրուհայնաց
Յետոյ էլ ուրիշէչ ասա ընկերանանի Աշե-
նեցէ՛ք զանուն սուն։
Հրկնեցէ՛ք մանկունք զերս. և օրհ
Յաղագս ամենայնի։ 260
փոխ չայնէ՛ զինի աւելոյ նէ ուծին։
Յաղագս ամենայնեան։
դեսյ և Հոգւոյն սըբոյ։ Այժմ և"։
Օրհնութիւն և փառք և իմ
ամենակալ տեր աճ մեր՝ կեցո՛ և ող"։
մեր ողորմութիւն և գթութիւն սուն այ.
նե՛ աճաճնին։ Այս իմանելոյ ի վեր
աղաչանաց մերոց բարեխօսութիւ
Այսան լսելի լինելոյ սուն այ ձայնի
վառնդից մերոց։
Հայրե՛ր։
Այս ես խաչաբանեան ջեր ազ"։
փրկել զմեզ ի փորձութիւն և յայտ
Աղերսանք։
զաղաչանս մեր ողորմելոց և ապ մերոյ։
Ընծայեա մարիամ մոյր Քրիստոսի
փառաւորել և օրհնել միշտ սբ հոգ
Խաչաբանեան ազգեցուկ։
Ով հաւատացեալ ասպետ։



ե՛ւ ելեալ անտի յայն գնաց ի կողմանս տիւրոսի և սիդովնի։ Եւ ահա կին մի քանանացի ի սահմանաց անտի նոցա. ելեալ աղաղակէր և ասէր. ողորմեա՛ ինձ տէր՝ որդի դաւթի. դուստր իմ չարաչար տիւսի հարի։ Եւ նա ոչ եթէ նմա պատասխանի. և մատուցեալ աշակերտքն նո՛ր՝ աղաչէին զնա և ասէին. արձակեա՛ զնա՝ զի աղաղակէ զհետ մեր։ Եւ նա պատասխանի եւ ասէ. ոչ ուրեք առաքեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսեալս տանն իսրայէլի։ Եւ նա մատուցեալ երկրպագանէր նմա և ասէր. տէ՛ր՝ օգնեա՛ ինձ։ Պատասխանի եւ նմա և ասէ. ոչ է բարւոք՝ առնուլ զհաց մանկանց և արկանել շանց։ Եւ նա ասէ՝ այո՛ տէր. քանզի և շունք կերակրին ի փշրանաց անկելոց ի սեղանոյ տանն իւրեանց։ Յայնժամ պատասխանի եւ նմա յի՛ւ և ասէ. ով կին դու. մեծ են հաւատքդ. եղիցի քեզ՝ որպէս և կամիս. և բժշկեաց դուստր նո՛ր ի նմին ժամու։

Ա. Թես. Գ. 7. 13.

Ա

Ա եւ եղեալ միաւանդամ՝ ի սահմանս
նացն սիւրասի եւ սիդոնի. եւ
եկին՝ ի ծովեզերքն գալիլեացւոց՝ ի
միջ սահմանացն՝ ի դեկապօլիս։
Ա եւ բերին առաջի նր խուլ մի եւ
համր. եւ աղաչէին. զի ձեռն դնիցէ
՝ի վր նր։ Ա առեալ զնա ի միոյ
յամբոխէ անտի, էարկ զմատունս իւր
ընդ ականջս նր՝ եւ թքեալ անդր. եւ
կալաւ զլեզուն նր։ Հայեցաւ յերկ
կինս՝ յոգւոց եհան՝ եւ ասէ ցնա.
եփփաթայ՝ որ է բացիր։ Ա նոյն
ժամայն բացան լսելիք նր. եւ լու
ծան կապանք լեզուի նր. եւ խօսէր
ուղիղ։ Ա պատուիրեաց նոցա զի մի
ումեք ասիցեն. եւ որչափ նա պատ
ուիրէր նոցա՝ նոքա եւս առաւել քա
րոզէին։ Ա եւս քան զի՛ւս զարմա
նային եւ ասէին. զամ լինչ բարւոք
գործեաց աս. զի լսել
լսել տայ՝ եւ հա
մրոց խօսել։

Եւ եղեւ ի վաղիւն մինչ իջանէին
նոքա ի լերանէ անտի, ընդա-
ռաջ եղեւ նմա ժողովուրդ բազում։
Եւ ահա այր մի ի ժողովրդենէ ան-
տի աղաղակեաց և ասէ. վարդա-
պետ. աղաչեմ զքեզ՝ հայեաց յորդի
իմ. զի միածնի է ինձ։ Եւ ահա
այս հարկանի ի նմա. և յանկարծ
գոչէ՝ և զարկուցանէ՝ և փրփրեցու-
ցանէ՝ և փրիփրեցուցանէ. և հա
զիւիւ մեկնի ի նմանէ խորտակել ըզ
նա։ Եւ աղաչեցի զաշակերտսն քո՝
զի հանցեն զնա. և ոչ կարացին։
Պատասխանի Յիսուս և ասէ. ով ազգ
անհաւատ և թիւր. մինչև կիրճ է
ղեց ընդ ձեզ՝ և անասցեմ ձեզ.
մատո այսր զորդին քո։ Եւ մինչդեռ
մատուցանէր, զարկոյց զնա դեւն՝ և շարժ
լեաց։ Ետսեռեաց Յիսուս այսոյն պղծոյ.
և բժշկեաց զմանուկն. և ետո զնա
ցհայրն իւր։ Եւ զարմանային ամենքն
ի վերս մեծամեծացն Աստ-

Այդ
ոչ արար զԱնդրէաս կամ զՊետրոս՝
թէ զարմացուցանէր զամենեսեան
զի կաթուածեալն ոտն ի վեր կայր
եւ զի ոչ ոք կարէր ասել թէ
ի մարդկանէ էր զօրութիւնն
այլ ի Տեառնէ։ Եւ զի ոչ
ոք կարէր ասել թէ ի Տեառնէ
էր զօրութիւնն՝ զի ոչ ոք
ոչ ինչ ասէր ընդդէմ նմա։
Եւ զի ոչ ոք ասէր ընդդէմ
նմա՝ զի ոչ ոք ոչ ինչ ասէր
ընդդէմ նմա։ Եւ զի ոչ ոք
ոչ ինչ ասէր ընդդէմ նմա՝

Խրոմի պահապանքն, այլ եւ պահու ցերեկ.
Սրով ի թաղմունէ՝ փառօք յարեալ ցերեկ։

արարչական՝ ասաց լինել լոյս երկին՝
բնութիւնք ածութիւն՝ լոյսն որ անեղ
երրորդութիւնն անձառելի՝ Ո՛րհնաբերեսցեն մի սուրբ՝ միով
տարերս քառից՝ հակառակաց միա-
բանից՝ որով յաւէտ փառաբանի՝
խմանէցըն զնշարինոց՝ և ընդալն
զերկինս երկնից՝ ի սկզբանէ զերկինս երկնից՝
օրհասեղծեալ բանն յանէից՝

խոյրս-ըդ արեգակն՝ և յարս-ըն Կէ՛։

Լոյս ի՛ւ

Ա՛ծ-
ր

ի՛ւ

Լոյսն անեռս խմանալի՝ մանրս հղ
դեղոց տեսանելի՝ ի՛ սոյն ծագեաց
միաշաբաթ՝ մեղ յարուս նբ Ճառս
դայթ՝ ընկոյզ փըրկեաց ընդ զը
ւարթնոյն՝ ուխտ օրհնուի յարուցեալ

Աչերդ սիրալ խոնարհեցար՝ ի վերս
կուբ մեր մարմնացար՝ նովին մարմ
նովին խաչեցար՝ ի դերեզման մահու
եղար՝ այսօր յարեար աճապար՝ ի
հրեշտակաց գարոզեցար՝ ելույք։
Ո՛րևեցար խընկաբերին յողջոյն
կենաց ուրախալից՝ և՝ ի լերի՞ն
գալիլեայ՝ առաքելոց մեռսասանից՝ որ
ժանացո զմեղ ընդ նոսի՞ն՝ զքեզ տես
սանել յօրըն վերջին՝ ելույք։
Սիօնի՞ որդիք զարթիք՝ հարսին լու
սոյ տուք աւետիք՝ եթէ փեսայն գո
յարուսեաւ՝ յաղթեաց մահու իշխա
նուբ՝ գայ պրսակէ ըղքեզ փառօք՝
եր ընդ առաջ պաճնեալ զարդուք՝
երգեա երդ նոր յարուցելոյն՝ նըն
չեցելոց կենա՛ց պը՛՛՛տո՛՛՛յն։

Բարձ Աւրաւէեաւ Տէրունական Տօնից։

Կընդրեացուք հաւատով միաբանա
թեամբ՝ ի նոնէ՝ զի զողորմութի
ղհնարհս իւր արասցէ՝ ի վե՛ր մեր։ Տէրն

ամենակալ կեցուսցէ և ողորմեսցի։
Ակեր՝ ար։ Տէր ողորմեա՛ ։

Ընդ։

Քրիստոս ամենազօր և հրաշալի յարու-
թիւնդ քեզ աճ մեր՝ երկիրպագանեն
զօրք հրեշտակաց։ զի դու միայն ու-
նիս զանմահութիւն բնակեալ ի լոյս
անմատոյց։ Նա մեք հողեղէնս արա-
րածս՝ խոնարհեալք երկիւղիւ եր-
կիրպագանեմք։ զքեզ և զհրաշալի և
զյաղթօղ յարուիդ քո օրհնեմք և
փառբեմք։ Նա ընդ երկնային զօրան մեղ
աւետանեմք զօրհնուիդ և զփառս քոյդ
Տօր և ընդ նոյն Հոգւոյդ սյժմ՛՛։
Օրհնեալ ար մեր յաւ քաւ։ ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս ես՛՛։

Վարդ յորժամ՝ ի ննջեցեալն։

Նա ես խաղաղութեամբ զնոր աղաչեմ՛՛։
Տէ՛ ողորմեա՛։
Այլ ի վերուստ խաղաղութեամբ և փրկու-
թեամբ անձանց մերոց՝ զնոր աղա՛՛։
Տէ՛ ողորմեա՛։

խաչնամատալ պահեցի արևմտեն
կողմ (ընծեցի և պահպանեցի և նայ

"Աչքն։ Աչերնիս ա՞չք"։

Ա՛ն դարձյալ անկէ չէրեա յաբխնաս։

յաբխեանա յաբխենիկ։

Ջուղայ սրբոյն։ Աչխ և միշտ և
հինգ։ անուշամբ Չօր և Աղջայ և
եւ Ուխտ Ուրբաթ Ուրբաթ և միշտ և յաբխեանա յաբխենիկ։

Աչքն։ Աչերնիս ա՞չք։

խաչնամատալ պահեցի արևմտեն (ընծեցի և պահպանեցի և նայ

կողմ աշխահիս։ և Հայրապետութիւն
Հայոց՝ այս նշանաւ ՝ որ Աստիւա և
որ Աբեւտարանաւս և աւուրս շնոր

Ջուղայ սրբոյն։ Աչխ և միշտ և
յաբխեանա յաբխենիկ։

Ա՛ն դարձյալ անկէ չէրեա յաբխնաս։

Աչքն։ Աչերնիս ա՞չք։

խաչնամատալ պահեցի արևմտեն (ընծեցի և պահպանեցի և նայ

կողմ աշխահիս։ և Հայրապետութիւն
Հայոց՝ այս նշանաւ ՝ որ Աստիւա և
որ Աբեւտարանաւս և աւուրս շնոր

Ջուղայ սրբոյն։ Աչխ և միշտ և
հինգ։ անուշամբ Չօր և Աղջայ և
եւ Ուխտ Ուրբաթ Ուրբաթ և միշտ և յաբխեանա յաբխենիկ

Ամենակալ Տէր Աստուած մեր կամ
կեցուացէ զհոգիս ողորմութեամբ իւրով։
Եւ ի սուրբ փրկութեանդ զմեզ ի մեղաց։ և
Եւ յաւիտեան աղաչեսցուք զՏէր՝ զի
Քրիստոսի՝ և պահպանեսցի և նա
(խնամառեալ պահեսցի հարատային
կոյս աշխարհիս։ երկիրս անդաստանս
և պաղաբերութեան տարեդարձ։ այս նշա՛։

Եւ դառնան դէպ ի հիւսիս։

Ասէ։ Աստուած մեր։
(Քրիստոսի՝ և պահպանեսցի և նա
խամնառեալ պահեսցի հիւսիսային
քեն կոյս աշխարհիս։ վանիցս անդաստս։
քաղաքս և գիւղս։ և բնակիչս ժո՛
ղովուրդս ի սուրբ։ այս նշա՛։ Ասէ։

Եւ դառնան ի բեմն և առեն դարձեալ։

Օրհնութի՛ւն և փառք Հօր և։

Կարդայ նաբօղն։

Ես խաչիւս աղաչեսցուք զՏէր՝ զի
սուրբ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց։ և
կեցուացէ հնարիւր ողորմութեամբ իւրով։
Ամենակալ Տէր Աստուած մեր կամ։

Ասէ։

Աղերս։

Պահպանեա զմեզ քո՛ սո՛ւրբ մեր ընդ
հովանեաւ նը՛ւ և պատուական խաչի
քո՛ի խաղաղութե։ Փրկեա յերեսաց և
անէրևոյթ թշնամոյն։ Հրաժանաւո
բեան գոհութե՛ւնս մատուցել զքե՛զ ընդ
Հօր և Ը՛ն՛դ Հոգւոյդ։ Ա՛յժմ՛։
Օրհնեալ ե՛ր մեր յա՛ւ քո՛։ ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս ես՛։

Ի սկ յայլ աւուրս չէ՛ ն՛ր ածին և տարածին
Աղօթս ԼԲ։

Օրհնեցէ՛ք մանկունք զՏէր։ և օրհ
նեցէ՛ք զանուն նո՛ւն։
Աղբիւր անուն նո՛ւն օրհնեալ յայսմ
հետե մինչև յաւիտեան։
Յարևելից մինչև՛ ի մուտս արևուս՝
օրհնեալ է անուն նո՛ւն։
Բարձր է՛ ի վերոյ ամ՛ ազգաց ն՛ր։
և յերկինս են փառք նո՛ւ։
Ո՞վ է՛ նա՛ ն՛ր որ՛ ի բարձունս բնա
կեալ։ և զխոնարհս առեանդ յերկինս
և յերկրի։ Յարուցանէ զաղքատս
յերկրէ։ և բարձր առնէ զառ՛ապեալս
յաղբեւաց։

նիք աչխարհի. բանակիքն ան շուրջ
ըզ կենդանեացն. աղ։ Պահապա՛ս
կանանցն իւղաբերից՝ կենացքարսըն
դեանն աւեսա՛նքն հովուացն. և
ապատաւորե՛ն անօրէնն նո՛ւնե. ի՛ ծնընդն
տո՛ճոյ. որք իշխա՛ք ընդ միածնին
տեսին. խնդրէրդածուք խորոցն սո
մեզա՛ց մե՛րոց։ Տեսանո՛ղք անկ
ըեխօս լերուք առ տէր վե՛քաւուե՛ք
հանդարտացե՛ք. աղաչեմք ըզձե՛ր բա՛ղ
արձա՛ն ուբախու՛ն ի՛ յերկի՛նս երկ
որո՛վ ըզգեալ վերի՛ն հարու՛ածեալ
եկեալ ի՛ խընդի՛ր մեղ մոլորեալսց՝
հովիւըն քաջ Թո՛ղեա՛ կերկի՛նս. և
Արկնաւո՛ր հօ՛ն ընտրեա՛լ. զոր

մկ գկ

սաղ

խաղաղութեան իւրոյ։
Ընակեցուցանէ զամենն ի տան ուրա
խաղացանէ զնա իշխանս՝ ընդ իշ
խաղ ժողովրդեան իւրոյ։

Փառք Հօր և Ո՛ր։

զերկիւղածութիւնդ. բանեւկամք աղաչ-
մարդիան. միջնորդք մահու եւ յա-
րութեան. միքայէլ եւ գաբրիէլ
մի ծգ. որ կայք միշտ առաջի աս-
նասուրբ երրորդութեան. ա:

դկ մկ

ՅՕՐ ցընծայ զսուրբսն ամենայն հոգի
ղեցի հեթանոսացց. տօնեսցուք զսիր
տակ մեծի նահատակին եւ հօրըն
հաւատոյ աբրահամու. օրհնեցեք
մանկունք սիօնի զհայրն լուսոյ
անլռելովք: ՅՕՐ նոր խրախճէ կո
ջեցեալ մարգարէիւքդ առ աճ. ոչ
նաւ ցընծութիւնդ ընդ տօն հովուաց
ինչին առաջնոյ. գովեցուք ընդ գլուխ
անկեան երկուց որմոց յարմարուեր
ՅՕՐ ի գլխոյս լերանդ տաճն
այ հաստատեալ. որ և յաւէտ մնաց
գիս յամպից հոգեւոցն ածաբուղխ
առատահոս անձրեւօք. բարեբանեա
զաղբիւրըն կենաց զարբուսանօղըն

ծաղկաբերաց:

մարմնոյն. քո՛ղ երդե՛ս ան՝
քո տօնեկիր այսօր ընդ զօրս ան՝
զ՚ճրագնո՛ւթիւ՛ ձեռն սրբեաց քոյ
զորդին այ՛ յայտնապէս՝ բարե՛։
՚ւր արժանի եղէք տեսնել մարմնով
բանըն կենաց աշխարհի՝ բարե՛։
պատո՛ւէր քարոզել առաքեա՛ւ ըզ
առ նոր վանքն մեր։ ՚ւթ առնէք ը՛զ
զէրս առաքեալք՝ բարեխօսեցէ՛ք
՚շակերտա՛ք քո՛։ և առ ա՛մ տիե՛
տո՛ւ յարո՛ւցիչ՝ և զմա՛ն։
երեքտասներեան առաւո՛ւ խնայե՛ք քառ
սրբասաց չամաձայնեա՛ք քեզ երդեմ
դի մարդիկան՝ ը՛զ ՚նդ սերօբէ՛ական
՚ւ յերկիր՝ և սըրճա՛ղ ոգերմա՛ւ ազ
՚ւր տեսողդ ես խոնարհաց յերկնից
ցո՛ղ քո պահեա՛ի խաղաղութեա՛ն։
տոր փառաց՝ և զմանկտնա եկեղե
մարդասիրութեդ քո ընկալ Թագա
՚ւթ առաւօտո՛ւ զերկնաերդո՛ւթիւն ։

մարդ
երընջեանս՝ ծադեսցի առ մեզ զուարթ
օծութիւն. ոչ զի ի ծագիլ լուսոյ սոր
ուստուրեան զմեզ՝ այլ ի ժամառա
կանս եւ լոյս ծագեաց յարարածս զո
սրեալ. որ նստիս ի կառս քերովբէա
Ալէ ես այր աճ մեր՝ հզօր և փառա

Ասղն։

միաբանութիւն։ Տէր ողորմեա՛ զնոսա։
ջեալ աղաչեսցուք։ Ազատութիւն անձին
Հաստատութիւն սրբոյ եկեղեցւոյ,
Ա ի խաղաղութիւն ամ աշխարհին և

Վարդապետ Գինի Նահապետեան։

վայելեալ նա ա՛րքայութեան։

Հրաշալ կերպաւ՝ շինեաւ ի լե
արեանն ի մահ։ ահա թէ ընդ դրախ
Ա՛ի կերտեաւ ծառ ընդ քո հեղմամբ
կառակամարտեցան ի պատերազմի։
ըզգեաւ սուրբ։ յաղթեաւ սատանայ զհա
Թեան ըզգեաւ։ հանապատից վառեալ
կացեալ ծառ ընտրեալ ի տիպարս
լեալ ղօրհնաբանութիւն։ Ա՛ր

մարդասիրութեանդ։ քոյ։ Հեռացի՛ ի մէնջ
եր զնաբարութեան սգոյն. և զբանութիւն
նր խոտանեա՛ աղօթիւք և բարեխո
սութիւն սո՛ր մեզ։ Աւրա և զերկիրս
պղծեալս՝ ի անուանդ ծառայից քոց։
Ողորմ Հանապազ փառաւորեալ զո
ւին ամենայնիւ Հայրապետութենէ։

Ա. ՅԺՄ և միշտ և։

Սաղմոս, 114։

Սիրեցի՛ զի լսի՛ցէ տէր զձայն ա
ղօթից իմոց. զի խոնարհեցոյց
զունկն իւր առիս, և ես յաւուրս
իմ կարդացի առնու։
Շ ջրեցան զինեա՛ երկունք մահու.
և վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Ցնեղութի՛ւն և զանգուածի՛ գտի,
և զանունն տեա՛ կարդացի։
Ո՛տր՝ փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած
ե՛ն մեր ողորմե՛ և պահէ զտղայս եր։
Ես խոնարհ եղէ՛ և տէր կեցոյց զիս.
դարձ անձն իմ՝ի հանգիստ քո,
զի տէր օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ՝ի մահուա՛նէ.

զաչս իմ յարտասուաց · և զոտս իմ
ի գայթակղուէ · Հաճոյ եղէց առաջ
Չի տան յերկիրն կենդանեաց։
Հաւատացի զոր և խօսեցայ · և ես
խոնարհ եղէ յոյժ։
Ասացի ի զարմանալ իմում, Թէ
ամ մարդ սուտ է։
Ինչ տացէ տէրտեր տան՝ ընդ ամի
զոր և ես ինձ։
Բաժակ փրկուէ ընկալայց, և զա
նուն տան կարդացից։
Ողջոյն իմ տան տաց՝ առաջի ամ
ժողովրդեան նր։
Պատուական է առաջի տան մահ սրբ
ոց իւրոց · ո՛ տէր՝ ես ծառայ քո եմ,
Ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից
պատարագ օրհնութիւն, և զանուն
տան կարդացից։
Ողջոյն իմ տան տաց՝ առաջի ամ
ժողովրդեան նր · ի գաւիթս տան
տան, և՛ի մէջ քո երուսաղէմ։
Օրհնեցէք զտէր ամ ազգք · գովե
ցէք զնա ամ ժողովուրդք։

Օ օրհասդի ողորմութիւն ինձ ի վերայ մեր ։
և աչխատասիրն ամեն մեռանիլ յաւիտեան ։
Ա՛յ յանուանէ քումմէ կեցո զիս , և ի
զօրութենէ քումմէ իրաւս արա զիմն ։
Ա՛յ լուր աղօթից իմոց ։ ունկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ ։
Օտարք յարեան ի վերայ իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարե
ցան զքեզ աչս առաջի իւրեանց ։
Ա՛հա աչս օգնական իմ. և տէր ընդու
նօղ հոգւոյ իմոյ ։
Ի դարձուցանել զբարն ի թշնամիան
իմ, աչխատասիրն քումմէ առատութեան զնոյ ։
Այս կամաց իմումբ պատարագս մա
տուցից քեզ . և խոստովան եղեց ան
ուան քումմ տէր , զի բարի է ։
Զաւմ նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս .
և ի թշնամիս իմ եռես աչն իմ ։
Տուր զօրութիւն ծառայի քոյ . կեցո
զորդի աղախնոյ քոյ . և արա առիս
նչան բարութեան ։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն .
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա
րեցեր զիս ։ փառք հօր և ։

Աղերսանք ի Տեսէ առ Որդի։

Ընծայ մեր՝ վասն այսքան պատուհասից զերազանցեալ զանդիմ զեղազարուածքդ առ մեզ տուր։ Ա՛ ո՛ր արբուհւոյ Աշխարհին, և Յոյ հանգոյց կարապետին, և սեղն Սահմանակի նախավկային՝ զեղազարուածքդ առ մեզ տուր։

Ա՛ ո՛ սէր քոյ Հռոմեղոց, Աարգսէ րեից, Ա արշակաց, Աարսիրոսաց, Տպրատաչեաց, Ջիճնաւորաց, Կուսանաց, Ախանձանց, և Հրինային զոքրան՝ զեղազարուածքդ առ մեզ տուր։ Ա՛ ո՛ սրբոյն Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին. և Յակոբոյ արքեպիսկոպոսին։ Յակոբոյ առաքելոյն. և Յակոբոյ մինչեանց Հայրապետին. Աստուածէն Հգնաւորին, և Աեղիտահի եպիսկոպոսին, և Գրեգորոյ զօրավարին։

Բարեխօսութիւք յիշատակաւ և աղօթիւք սրբոյն (այս անուն) որոյ այսօր է յիշատակ։ Օխտազարութիւն և զմեծ ողորմութիւնն քո պարգեւեա մեզ մարդասէր աեր։

վանուէ ի յայս կենացդ յատենիդ • զի
ձանն մեր ինքեան ուղղափառ խոստո
ստ օրինակի նոցին կեաց • և զվախ
թշնամոյն : Նորհեա մեզ տէր
մեր փրկեսմ յերեւելի և յաներեւոյթ
զազատացեա զկենցաղավարս թիւրս
աղօթիւք նոյ և բարեխօսեսցէն խա
ղաղ ամ տիեզերս նըզ իցեն : Այլ զի
բերեսս առ քեզ ունիմք • որք ասա և
մեր • և հաղորդս արարեր զնո կա
մաւոր էարչարանաց քոց : Այժ՝ եա՝
լի զվիսան քո (այս անուն) Այ
ր ընտրեցեր և ընկալար զերանե
Տէրդ և Աստուածդ և Արդարեմ
մեր՝ կեցո և ողորմեա :
Այլ և ՚ի ծանի Աստուած և Արդարեմ
մեզ ողորմեացն : Ամենակալ տէր աճ
աղօթիւք նոյ և բարեխօսութեամբ
անթառամ պսակացն արժանի եղեն :
հմբերեցին : Ա ուսեղէն և երկնայնո
ողք զբարան պարտեցին՝ նեղութեցեն
Եւ ձեռնաւորքն առաքեսցուք զնո
ամէն :

մարդասիրութիւնդ յիշեա զմեզ հաւատացեալս քո անմոռաց դիտութիւնդ և անբաւական ողորմութիւնդ Քարերեալ և բազում ողորմ Աստուած մեր և Տէր ամենայնի։

Յիշեա Տէր և ողորմեա՛ ծնողաց մերոց որ ընկալան զհաւատս քրիստոնէութեան։ Հարց և եղբարց մերոց որ ընկալան զհաւատս քրիստոնէութեան։ Ազգականաց և մերձաւորաց մերոց որ ընկալան զհաւատս քրիստոնէութեան։ Ամուսնոց և զաւակաց մերոց որ ընկալան զհաւատս քրիստոնէութեան։ Ամենայն քրիստոնէից որ ընկալան զհաւատս քրիստոնէութեան։ Ամենայն ազգաց

ասացեալ ի քեզ և ողորմեա ամենայն։
Օգնեա և փրկեա յիւրաքանչիւր
վտանգից և ի փորձութեանց։
Ժամանակս ուրեք գոհութիւն մատուսցեն
քեզ զՏէրն և զՄարդին և զնոր Տօ-
դիդ։ Այժմ և"։

Աղեր։ Պատրուսոյ, Անտիոքոյ, և
Սուսանոյ։

Պատկէր սքոյ Ռի՝ որ պատկեա զքո
սքա քո. և առնեա զնաման երկիւղա
ծացքոց. և նայիս սիրով և քաղցրու
թեամբ յարարածս քո։ Լուր մեզ
յերկինից ի սրբութեան քումմէ, բարեխո
սութիւն սքոց քոց ընծայեսցեն և աղաչանօք սա
քոց քոց. և ողոց այսօր ես յինշատակ։
Լուր մեզ տէր և ողորմեա. ներեա քա
հանայապետ և Թոզ զմեղս մեր։ Ժամանակս ուրեք
ուրեք գոհութիւն փառս զքեզ ընդ Տօր
և ընդ սքոց հոգւոյդ։ այժմ և"։

Յուրբ Տէր ողորմեա։ և այլն։

Խնդրեցար և բազումողորմ Աստ"։
Օրհնեալ տէր մեր յաւ քոյ. ամէն։
Տայր մեզ որ յերկինս է"։

Առնասկին մեջը բազմեա գեալ
Սեղմ բանիւ նա քաւեա գեալ

ամենակալ Տէր Աբրահամ
մոլ՝ խաւսակից յաւրհնեալ
և զաւակին նորա արդարոց.
ամենևին՝ թող զմեղս իմ
ալ արարեր վերկինն՝ և վերկիր, և
զամ զարդ նոցա. ամեն"։
ալ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի
նի քո. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ա
հաւր և փառաբեալ անճառք քով. ա"։
ալ ամ ինչ սարսի և դողայ յերե
աց ահի զօրութե քո. ա"։
Ընդաւ է մեծ վայելչութի փառաց
սրբութե քո. սաստիկ է բարկու
ապառնալեաց քոց՝ ի վր մեղաւորաց.
անչափ և անքննին են ողորմութիք
աւետեաց քոց. ամե"։
Աւր ալ բարձրեալ գԹագ, երկայ
նամիտ, բազումողորմ. և զղջանայ
ի վր չարեաց մարդկան. ամե"։
Աւր ալ՝ ոչ եդեր ապաշխարուի
վր արդարոցն՝ այլ Համու խաՀակից
և յաւրհնեալ, որք ոչ մեղան քեզ. ա"։

Ա. Լ եդեր ապաշխարութիւն վասն
իմ մեղաւորիս. զի մեղայ աւելի քան
զաւազ ծովու, և բազմացան անօ-
րէնութիւնք իմ. ամենա՛։
Ձեմ արժանի հայել և տեսանել զբ
բարձրութիւնս երկնից, ի բազմա-
ցեալ անօրէնութենէ իմոյ. ա՛։
Սրտաց եմ ես ի բռնութէ կապանաց
երկաթից. և ոչ գոյ ինձ հանգիստ. ա՛։
Հարկացուցի զարտասուս, և զբեր
առաջի քո արարի. կանգնեցի պատ-
կեր՝ և բազմացուցի զցաւսն ան-
ձին իմոյ. ամենա՛։
Նա արդ՝ ար՝ խոնարհեցուցանեմ զ
ծունր սրտի իմոյ, և հայցեմ՝ ի
քաղցրութէ քումմէ. ամենա՛։
Ա՛ եղայ՝ ար մեղայ, և զանօրէնութիս
իմ ես ինձէն գիտեմ. ամենա՛։
Ընդունէ և խընդրեմ՝ ի քէն՝ Թո՛ղ
ինձ ար, Թո՛ղ ինձ. և մի կորուսաներ
զիս զսա անօրէնութէ իմոյ. ա՛։
Ա՛ի յաւիտեան բարկանար ինձ ար,
և մի յիշեր զբարիան իմ. և մի պարսա
տորեր զիս ընդ իջեալսն ի նեղութ
երկրի ջրհեղեղ. ա՛։

Ո՛վ ի դու ամ՝ ամ ապաշխարողաց ես.
Եւ ինձ ցոյց զբարեբարուքիւնդ քո,
որ անարժան եմ. ա՛ւ.
Ակնածանօք զինս ընտ բազում ողոր-
մութեամբ. և ես օրհնեցից զքեզ
զամ աւուրս կենաց իմոց. ա՛ւ.
Ո՛վ քեզ որ՝ օրհնեն ամ զուսար-
թուն երկնից. և քո են փառք
յաւիտեան՝ Ամէն.
Փառք հօր, և Որդւոյ և Հոգւոյն սըբ
Ա՛յժմ և միշտ և՛.
Ա՛ղաչեմ և խնդրեմ՝ ի քէն տէր,
Թող ինձ զմեղս իմ.
Բազմամեղում ամ, ողորմեա ինձ.
Ա՛ստուած՝ քաւեա զինս զմեղաւորս
՝ի մեղաց, և կեցո՛.
Ա՛յ գթած յինս՝ ի մեղուցեալ ծա-
ռայս. և ողորմեա ինձ բազմամեղիս.
Ա՛յնօրհնեալ սրբուհի՝ և միշտ կոյս
Ա՛ծածին մարիամ. բարեխօսեա առ
ամ վասն մեր.
Ա՛մ սէք այ՝ բարեխօսեցէք առ հայր
՝ի յերկինս վասն մեր մեղաւորացս.
Ա՛յն որդի այ անոխակալ, ընկալ

քեռնեալքս և զտուժանեալքս մեղաց
աշխատելոց · ընդունելով զծանրա-
պաշխարողաց · չնորհելով զհանգիստ
լինել քաւիչ մեզաւորաց · յոյս ա-
յսոսիկ ի փրկել զարարածս. և ասաց՝ զինքն
յաւիտենական · որ եկն կամաւ հօր
Այո՛ զի նա ինքն է նախանձողն աճ
և վերոգաթիւն յանցանաց մերոց ·
խնդրելով ի նմանէ զքաւութիւն
որդւոյն այ դիցուք ի սիրտս մեր ·
խարուեր՝ հաւատալ զոյս միածնի
Ակնարկ ի խոստովանուիլ ապաշ
աղերսելք քով, և ողորմեա մեզ ·
Վհատիլ ·
մեզ ՝ որ՝ յիշեա զմեզ, յորժամ գաս
Եւ մարդասիրութիւնք քով յիշեա ըզ
անխուսափ ի տուէ և ի գիշերի ·
Թեան քո · որ եկեալ պահեսցէ զմեզ
Աշխարհ ՝ որ զհրեշտակ խաղաղու-
պահպանեա զմեզ ·
տար և պատուհասական խաչի քո տէր՝
Յաղթօղ զօրութիւնք ՝ որ և կենդանա-
լինեալ անձինք մեր ·
զաղաչանս մեր · զի ի քեզ են ապա-

յառաչեսարուքի քաւուքե։

Ա՛րդ՝ եկայք ամբեան. խոնարհեալ անձամբք՝ բերեալ սրտիք՝ անկցուք և լացցուք առաջի նո՛ն արարչին մե՛ր։ Զի նա է տէր մեր՝ և մեք ժողովուրդ հանգեան զօրհնուքի և զփառս Հոգւոյ և Որդւոյ և Հաւր։

Ա՛ղաչեսարուքի։

Ա՛յր ամ փրկուքե մերոյ՝ որ ողորմած է և ողորմեայ։ Ա՛մեն։

Ա՛ղաչեսարուքի։

Ա՛յր ամ փրկուքե մերոյ՝ որ ողորմած է և ողորմեայ. երկայնամիտ բազմողորմ և ողջմտաց՝ ի վե՛ր քան զբեաց մարդկան։ որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին. այլ՝ զդառնալ նմա՛ ի չար ճանապարհէն և դնել։ Ա՛ու նր՝ առատ ողորմութի՛ւն քով մխիթարեա՛ զծառայս քո։ և տո՛ր սո՛ւ տեղի ապաշխարութե։ Ա՛շտեա՛ մարդասիրութի՛ւն քով։ և արա՛ զառաջս անդամն եկեղեցւոյ քոյ սո՛ւրբ։ Ա՛ն զի առողջացեալ Հոգւովն խոստովանութի՛ւն և ապաշխարութե մատեն յեկեղեցի քո սո՛ւրբ։

Սաղմոս ՃԽ։

Բանից իմից ունկնդիր եր, և՛ի
միտ առ զաղաղակ իմ։
Լսելո՛ւ ի ձայն աղօթից իմոց, Թա-
գաւոր իմ և Աստուած իմ։
Քո զքեզ աղաչեմ եր, ընդ առաւ-
օսս լուիցես ձայնի իմում. ընդ
առաւօսս պատրաստ եղէց, յանդի-
մանս լինիլ առ քեզ։
Ո՛չ թէ դու Աստուած կամիս զանօրէնութի-
ւն, և ո՛չ բնակիցէ առ քեզ չարք, և անօ-
րէնք մի բնակեսցին առաջի աչաց քոց։
Ատեցեր զամենայն, որք գործեն զա-
նօրէնութիւն. կորուսանես զամե-
նեսեան որք խօսին զսուտ։
Օ՛այր արիւնահեղ և զնենգաւոր՝
պիղծ առնէս դու տեր. այլ ես ըստ բա-
զում ողորմութեանդ քումմէ՛ի տունն
քո. և երկիրպագից՝ ի տաճար սե-
փո՛ն երկիւղիւ քո։
Տա՛ր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարութե-
քո՛ւմ. վասն թշնամեաց իմոց՝ ուղիղ
արա առաջի իմ զճանապարհս քո։
Օ՛ի ո՛չ գոյ՝ ի բերանս նոցա ճշմար-

տուԹի. և սիրաք նոյ նանրեալք են։
Ոչ դերեզմանք բաց են կոկորդք նոյ. և
լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։
Թաւեա զնա ած՝ զի անկցին ի խոր
հրդոց սրտից իւրեանց. քանզ բազում
ամբարշտուԹիւնք նոցա մերժեա զնոսա,
զի դառնացուցին զքեզ։
Ուրախ լիցին ամենեան՝ որք յուսան
ցեալ են ի քեզ. յաւիտեան ցնծասա
ցեն. և բնակեսցես դու ի նոսա։
Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուանի
քո, զի օրհնեսցես դու զարդարես զնո
ւագ զինու հպճուԹիւն քով պատիեցեր զմեզ
ցաք առաւօտու ողորմուԹիւն քով.
ցնծացաք և ուրախ եղաք զամ
աւուրս կենաց մերոց։
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն,
յորս խոնարհ արարեր զմեզ. և ա
մացն, յորս տեսաք զչարչարանս։
Հայեա ետր ի ծառայս քո՝ և ի գործս
ձեռաց քոց. և առիջնորդեա որդւոց
նց. եղիցի լոյս տէն այ ի վերս մեր։
Գործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա
ի մեզ ետր. և զգործս ձեռաց մերոց
յաջողեա մեզ։

Ով խորոց կարդացի առ քեզ՝ որ
լուր ձայնի իմում։
Աղեցեն ականջք քո ի լսել զձայն
աղօթից իմոց։
Եթէ զանօրէնութիւնս իմ քննեսս որ՝ տէր,
խակ ո՞ կարէ կալ առաջի քո։ զի ի
քէն է քաւութիւն։
Ես անուն քո համբերի տէր։ համ
բեր անձն իմ բանի քում։ յուսացաւ
անձն իմ ի տէր։
Ով պահէ առաւօտու՝ մինչև յերեկոյ։
ի պահէ առաւօտու՝ յուսացաւ
իսրայէլ ի տէր։
Ով տէառնէ է ողորմութիւն բազում։
ի նմանէ է փրկութիւն։ և նա փրկ
կեաց զիսրայէլ յամենայն նեղութեանց նոր։
Ահա՛ արա ինձ առաւօտու զողորմ
մութիւնդ։ զի ես ի քեզ տէր յուսացայ։
Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր եւ գնացից։
զի առ քեզ տէր համբարձի զանձն իմ։
փրկեա զես ի թշնամեացդ իմոց տէր։
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո։ զի դու
ես աստ իմ։ Հոգի քո քարի՝ առաջ

Նորոգեսցե ինձ ի յերկիր ուղիղ։
Ա՝ ամն անուն քո տէր կեցուսցես
զինս. արդարութեամբ քով հանցես
ի նեղութենէ զանձն իմ։
Ողորմութեք քով սատակեա՛ զթշնամիս իմ. և կորո՛ զամ նեղիչս անձին իմոյ. զի ես ծառայ քո եմ։
Ա՝ յանաւանս քում կեցո՛ զիս, և՝ ի զօրութե՛ քում իրա՛ւ արա զինձ։
Ա՝ լուր աղօթից իմոց. ունկնդի՛ր բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ի վե՛ր իմ. և հզօրք խնդրեցին զանձն իմ, և ո՛չ համարե՛ցան զքեզ առաջի իւրեանց։
Ա՝հա՛ ած օգնական իմ. և տէր ընդունող հոգւոյ իմոյ։
Դարձո՛ւսցանել զչարն ի թշնամիսն իմ, ճշմարտութե՛ քով սատակեա՛ զնո՛ս։
Ա՛ս կամօք իմովք պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովան եղէց ա՛նուան քում տէր, զի բարի է։
Ընդ ամենայն նեղութենէ ի՛մէ փրկեցեր զիս. և՝ ի թշնամիս իմ տեսես ակն իմ։

Փառք Հօր և Որդ՛։



Աբ երրորդութիւն, մի ծածուծ թիւն.
անձամբ յատկացեալ յանեղ բնութիւն։



Ո՛ղորմեա՛ն բանին հրամանի՝ ի
յերկրորդումն աւուր սկիզբ
բան՝ ընդ ջուրսն ի մէջ ջրոցն
բաժանեց՝ հաստատուն ա-
րամանեց՝ որով զերկս հոգեղինաց ան
ջրական ի հրեղինաց՝ ընդ նմին որով
լուսոյ՝ տուն օրինի երրեակ լո՛ւսաւ՛ յն
Խաղաղեաց հոյլք քրօբէից՝ երեք
սրբեւանդ սրօքէից՝ աթոռաք անեղ
աճուրեան հանդուց երրորդուեն՝
բարեհաճ լերուք առ ար՝ վասն մեր
կանց եկեղեցւոյ՝ ընդ նո՛։

Զերապէն իշխանութիւք՝ և անթո
փոխ միշտ տրութիւք՝ անյաղթելի ար
զօրութիւ՛ի յարարչին փառատրութի՛։
աղաչեցէք զնորն ողորմած՝ անառա
չառնել զգործս ձեռաց՝ ընդ՛։
Զանձ անմարմնոցդ պետութեց՝
հրեշտակապետիդ բարձրութեց՝
Տիզիք հրեղէնք և սպասաւոր՝ ըք հրեշ
տակաց վնտռորութիւք՝ մաղթեցէք
զնորն տերանց՝ վասն մարդկան երկ
րատաց՝ ընդ՛։

Եւ ընտանեաւորաց դասուց վերնոց՝ օրհ
նաբանիչ քոց զբ՚ամբիծնոց՝ քաղցրա
գին տուբեզ գլխաց՝ որ վն մեր Հայր
մարդնեայ՝ զերս և տայեաս մեզ պահ
պան յոյսիս Հեաե մինչ՚ի վախճան. ը
նդ օծեալ՚ն և տրտմեաց՝ իշխանու
թեաց և պետուեաց՝ և ամ անուանե
լոց՝ որք՚ի յերկինս պատատանաք՝ ըն
կալ՚ զաղ ուրախութիւն զմեզ յօր մա
հու և յարութեան՝ ընդ նոսին օրհ
նել Հոգեւոյ զբ՚ զեզ ընդ Հօր փա
ռաւորեալ՚ լոյս։

Ի՛ վան Հրեշտակ դասուն՝ Ե՛ւ Յոհան
նէս Գրաբէնն։

Ա՛ռաջին քանն որ ըՀօր՝ արար
Հոգիոյ և Համազօր՝ յերրորդ
աւուր զՀաւրսըն գետոյց՝ զբ՚ երկիր
և զառուներս բղխեցոյց՝ իսկ՚ի յեր
րորդ դարուն դարձեալ՝ զՀաւրսըն
Հեղեղ ցամաքեցոյց՝ զեզ տապա
նաւն իւր ապրեցոյց՝ զբ՚ կենդան
եաց սեռս ազեցոյց՝ տուք օրհնու

անձառ լուսոյն՝ Հօր և Որդւոյ և
Սրբ Հ՚ւ՚ գ՚ս՚ կ՚ն ։

Ո՞նդ ծառայք երկրի զգալեաց՝ տըն
կեաց և զտունկս խմանալեաց՝ զՀե
զեղ մեղաց ըն ցածուցեալ՝ զդասս
արդարոց բազմացուցեալ՝ յորոց և
մեծն ի ծնունդս կանանց՝ միջնորդ
հնարհաց և օրինաց՝ տո՛ւք օրՀ՚ ։

Ա՞ծդաւորին երկնից զինուո՛ր՝ ար
քայութեն աւետաւոր՝ խընդրեա՛ դը
նել ելս ի սրտի՝ առ ի հովտէս տըրտ
մականի՝ յուխտել տեղին տրունկին
ի խոստացեալն որդւոց մարդկան՝ տո՛ ։

Յ՞ածանգինս Հօր սպասաւոր՝ և յար
դանդէ երկրպագօղ՝ կարապետ և
մկրտիչ այնմ՛ որ մեղաց մերոց քա
րիչ՝ լեր բարեխօս առ նայն գլխաճ՝
ջընջել զղձերս մեր յանցանաց՝ տո՛ ։

Ի՞ Հօրէ լայս ծագեցար՝ մեռել բնու
թեա կենդանարար՝ առաքեցեր յա
ռաջընթաց՝ սբ զյօհաննէս քարոզ
կենաց՝ սորին Տայգմամբ ամենակալ՝
ըզպաղատանըս մեր ընկալ՝ տո՛ ։

Ի՞սաշատ՝ ըզ յերկինս ելին Տր

Նեցայք աղեաք երկրածին՝ առաք օրհ
ինքեն մարմնով պարտուսակի՝ յօր օրհ
տական՝ թէ լայն որ ոչ բովանդակի՝
դարձել հրշտակն՝ ետ զաւետիսն կու
ջրեր դարու խոհիւ՝ ի ջրեր օր
Ծածկել խարհուրդն ծանուցաւ՝
պաշտօնէ կ՚ց։

օրինի առեղծուն էից՝ ի բանաւոր
և աստեղաց պարս յօրինեալ՝ որով
լուսինն ի տիպ լուսոյ առեղծեալ՝
յարեգական նիւթ հաւաքեալ՝
լայն անպայծառ յօր ջրրորդին՝
հալածեցաւ յօրն առաջին՝

Լուսաւորածանին։

Թաւարն անդ ոչ և սկըզբնածին՝
Եւ ի ջրրորդ դարուն՝ և ի առեպեաց
Լուծ վան Ջրրորդ առաջ պատրաստեն։
Լսեք ձեզ եւ ըստ ինձ ասացեալ։
դեսցուք ընդ երջանկացն՝ որդւոց
ընդ երջանկացն՝ որդւոց

Նուիրեալն պատմչի կո՛չ[1]ի։
Աւուրն նախնոյ մերն Եսայի՝ յորմէ
աղաղակն հնչեաց պարսի՝ բարձրանալ անէծ-
քին սրբամանիան՝ զո՛ր ոչ ծնանիցեմք
կոյս մարիամ՝ . աղաչեա զքո միա-
ծինն՝ թողուլ զմեզ սրդւոց նո-
ցին՝ յօր օրհնե՛։
Հաւրան ընծայեալ յերկրէ յերկինա՝
յոր համբառնալոյ առքեզ վհոդիս՝ .
յօր լսեցեալ քոյ պատեհս խընդրեա՝
լինիլ մեզ լսելիս՝ . ձայն աւետեաց
զո՛ր միածնին՝ եթէ եկայք օրհնեալք
հօր իմ՝ յօր օրհնե՛։
Զայնուհետ առքե՛զ սէր պաղատիմք՝
և առաջիդոյ անկանիմք՝ . աղաչանօք
աճաճնին՝ հնչե՛ւ ի մէնջ ըզ բոյս հնո-
ցին՝ . տուր տրտառօք զմեզ ընդ
և վերըստին զմեզ նորոգել՝ յոր՛։
Ո՛ քաւեալ ձարտարպետ՝ անցեր ընդ
ծովկենցաղս անհետ՝ . վերաբերեա
ընդ պետրոսի՝ զմեզ ի յաւետաց մե-
ղաց ծովէս՝ . պատաստանօք դերադա-
նին՝ անապականքոմ ծընողէն՝ յոր՛։

Այրէ վր Հինգերորդէ տօնէ Աբրիլեան.
և վր հինգերորդէ դարուն. Ի թէ Աստ
ուածն Կէ։

Ա՛ստուածածնէ՛ քանն՝ ի հօրէ
յօր հինգերորդըդն հրամայէ՝.
բըլսիլ՝ ի ջրոց սեռս կոյտատաց՝ և
թևաւորս օդականաց՝. իսկ՝ ի դա
րուն հինգ մըկըրտին՝ յամպն և՛ի
ծովն խաբայէն հին՝. ասացուք հրա
շից ներգործողին՝ պատիւ և փառս
անճղ բա՛ռնէ՛ն։

Ա՛սքրապէս օրինակի՝ առաքելոցըն
քի՝. ոըք՝ ի ծովէն տիբերական՝ ի
յերկնայինսըն կոչեցան՝. անցին ընդ
ծով աշխարհական՝ և՛ի հոգին մը
կըծառեցան՝. ասացուք՛։

Յո՛րախառնի՝ ընան անզըսաւական՝
ի հարսանիսն անապական՝. զձեզ ա
ռաքեաց հայրըն փառաց՝ հրաւիրս
տուք սըրտմտականաց՝. սը հարսնա
նեացն յայն հայցեցէ՛ք՝ ընդ ձեզ լի
նել մեզ պարակից՝. ասա՛։

Ս՛ըրտ-ծո՛ւք տիեզերաց՝ ի նախահօրըն

յանցանաց՝. Նորափետուր զարդարե
ցիք՝ զեկեղեցիս Հեթանոսաց՝. պա՞
ղատեցէ՞ք առ նոյն գրքոյծ՝ զմեզ
նորոգել՝ի հնոյ մեղաց՝. տա՛՛:
Ե՞ ինչո՞ւ էիցըս համայնից՝ արարած
ծոց՝ի յանդոյիցդ՝. նոյն չինեցեր զե՞
կեղեցի՝ վէմիւ՝ի վե՞ր վիմին բանիւ՝.
ընդ եղեալ հիմունս՝ի նոր սիօն՝ ըզ
մեզ յօդեա՛ չինամբ՝ի նոյն՝. տա՛՛:
Ո՞ւրախացա՞ք դնացիւք գեհոյ՝ քա
ղաք՝ի քէն չինեալ յի՛՝. յորմէ վը
տակք ընդհաց հոսին՝ զոգիս մարդ
կան ոռոգանեն՝. արբո՛ւ և մեզ՝ի ջրոյն
կենաց՝ հայցմամբ հոգւոյն մատրո՛
սակաց՝. զի բանասուր երկիրըս քո՛՝
պըտղաբերցի՝ի փա՛՛՛ռս քո՛՛՛:

Լուծ վ՚ի եղերուէ ասուր Ա՚բարձեն.
և վ՚ի եղերուէ դարսոն. և՚ի Խաչէս-
ՐՒՆՆ ՎՐԷ.

Զհանդուրժեալ բնութիւք բար
ւոյն՝ ունիլ միայն զանձառ բա
րին՝. այլ ստեղծեալ զմարդ յիւր
պատկերին՝ի վերացուդ առաւօտին՝.

Հու

Ա ոնձին լուսոյ պատուիրանին՝ որ
դարուբ ձանապարհին՝ բարձրանալ
լոյր քո ի խաչին՝ բարձրացուցեր զմեզ
ի մերկինն՝ զի անպատուհաս խոնար
ի հինն զառիկին՝ փոխան դառանցն
ծրինա՛կի՛ն։

Ո՛վ ընդէր փուքիայր հայերն փառաց՝
զի դիմէր պարտեաց մեր յանցանաց՝
որոյ զառեցաւ որդին գլխած՝ ի վեց
դարուն զմարմին մեղաց՝ հօր հա՛
ձուխեաւնէ՝ ի մահ խաչին՝ եկեր կա՛
մաւ՝ ի յարբասիքին՝ գառըն զենաւ
ի հինն զառիկին՝ փոխան դառանցն
ծրինա՛կի՛ն։

Պատանեալ առ դատաւորն յերու յան
ցանաց ադամն հինն՝ զկինըն պատ
ճառ եղեալ խաբանին՝ և կինն զօ
հըն դատաճան՝ որոյ երկիրս այս
անիծաւ՝ փուշ և տատասկ ի տեղ բա
սաւ՝ վաճիւս մահու մարդոյն տըւաւ
դառնալ ի հող ուստի առեա՛ղծա՛ւ։

Ա ոնձին լուսոյ պատուիրանին՝ որ
դարուբ ձանապարհին՝ բարձրանալ
լոյր քո ի խաչին՝ բարձրացուցեր զմեզ
ի մերկինն՝ զի անպատուհաս խոնար

տէր, եւ մեզ յոյս հաստատուն՝ եւ հան
լոյց՝ եւ իմաքեան գործ է եղելոյց՝ ու
գործոյ՝ այն որ հանդիսաւ աշխատե
ծոյ՝ հանդերձ յեօթին օրն ի

Ի ՔՐԵՄ յետ առեղծմանն սրտագ
հանգուցեալ։

Եւ ՎԱ ԵՕՒՆԵԼՈՒԴԷ ԴԱՐՈՆ. Ե՛Ւ ԽՈՐՀՈՒԴ
Ի՛ՐԵՒ ՎԱ ԻՕՒՆԵԼՈՒԴԷ ԱՒՈՒՐ Ի՛ՐՈՒԵՆԵՒ։

զի Համաձայն խաչագրեցիցն ըզքեզ
օրհնեմք յաւի՛տեան՝ ա՛մէ՛ն։

Հաւատոյ ընդ մեզ աւր գրեցուք՝ եւ
Թող զմեզ ողորմ՛ելիսն մեր։
Սահակեանք սերոբէից՝ եւ աշտարակք
քերովբէից՝ խոնարհեցեալ ի չորեքտասան
երիցսրեղի բնութէ մարդեան՝ ի խա
չին զմեզ ընդունէր՝ եւ գթասիրեալք
մեհու լուծեր՝ Հաշտեսոյ ընդ
Ո՛Վ ՔՀԱՏՈՅՆ ԲՆԱՒԼԵԼ ԷԻՑ՝ ԵՒ ԱՒԱ
րիչ ըստ բարւոյն՝ յորժամ ծագեաց
զխաչիդ նշոյլն՝ ի գալստեան քոյ
միւսանգամ՝ ընդ երկրպագուս այժմ հա
ւատով լուսաւորեալ նորին լուսով։
զի Համաձայն խաչագրեցիցն ըզքեզ
օրհնեմք յաւի՛տեան՝ ա՛մէ՛ն։

դրստեամբըն շաբաթուն՝ թէ աստ
դուրծել զգուրծս այ՝ անդէն հանդ-
էիլ ընդ աստուածս։

Յաջուանաբաթ վարդապետիկք՝ յօրի
նակէ ուրն խրատիւք՝ որ ի յերկիրդ
արարչուէն՝ յետ կատարման տնօրէ
նութեն՝ յերթեներորդ օր հանդըր
ուեան՝ ինքել մարմնով ի գերեզման՝
վկայակալ հոգիան վերածեաց՝ զա-
նանց հանդիստըն պատրաստեաց։

Յօղդ որ ի քնդ կողէ ցօղեալ՝ էը
ժըշկեացէ ըզհանդուցեալան՝ ինչ
ի հող մահու նոցին՝ և բուսուցէ
յօրըն վերջին՝ կենդանարար ձայնիւ
ըդ քո՝ կոչեա զնա ի կեանըս քո՝ և
դասեցո ընդ արդարոցն՝ երդել քեզ
փառս ընդ զըլաւրթեանցն։

Խնծեալ զբնութիւն կենաց ու-
նօղ՝ դարձոյց յանցանքն ի մահու
հող՝ խակ անմահիդ մեռելութիւն՝
շնորհեաց դարձեալ զանմահու-
թիւն՝ զորս են ընդ քեզ թաղեալ մահուամբ
աւազանին մկրըտուեաւ՝ յորո ընդ

քեզ քոյին փառաք՝ արեդական նը
ման լո՛ւսո՛վ։

Փոյլին արդարքն յարքայութե՛ն և
Հրեշտաւորքն ի՛ հանդըստեն՝ մարտի
բոպքն պըսակին՝ և կուսանաց լապ
տերք վառին՝ դասեցո՛ ու ընդ նոյ
սին՝ որք զքե՛զ ա՛ծ խոստովանին՝
արդարութի՛ դասեսցին՝ այլ դը
թութի՛ քո քաւե՛սցի՛ն։

Կո անպատմե՛լ խոնարհութի՛ն՝ որ
Թագեցար մեռեալութի՛ն՝ և յարուցեր
յորդւոց մարդկան՝ որք հաւատով
ի՛ քեզ անկան՝ յարո՛ և զմեզ արդա
րութի՛ և ընկնչեցեալն ազատութի՛՝
զի կենդանեացըս բերանով՝ տացին
քեզ փառք ե՛ւ օ՛րհնո՛ւ
դութի՛։

Տայր Աստուած։

Ամէն։

Որ ընծայեալ ես մեզ քո ամէն։

Բարեբան և բազմամղորմ Հայր։

Ընծայեա՛, Տէր և ողորմեա՛։

Տօր և ընդ Հոգւովդ։ սիրէ՛ և՛

Եւ ընդ ամենայն իմաստութեան։ Հոգեւոր ընդ

Հոգեւորին միաւորել զբեզ ընդ

Հոգեւորին միաւորել զբեզ ընդ

Հոգեւորին միաւորել զբեզ

Ամէն աշխարհաց։

Ողորմեա՛ մեզ Աստուա՛ծ ամենակալ Հա՛յր ամենայն
գթութեան, եւ ամենայն մխիթարութեան, որ
ի բարձունս բնակեալ հայիս ի խոնարհսն, եւ
տեսանես զամենայն ծածուկս սրտից մերոց։
Դու ես որ ասացեր զանձին քո ի մարգարէսդ
քո սուրբս, եւ ի մեզ ի ծառայսդ քո ի հաւատով
կոչեցելոցդ անուն քո սուրբ։ Ընկալ զաղաչանս
մեր զոր մատուցանեմք առաջի քո ի ժամ
աղաչանացս մերոց։ Եւ զոր խնդրեմք ի քէն
տուր մեզ ի ժամ խնդրուածոցս մերոց։ Եւ
զոր ինչ ոչ խնդրեմք ի քէն, զայն ինքն տուր
մեզ ի ժամ աղաչանացս մերոց։ Եւ զոր ինչ
ոչ խնդրեմք ի քէն, զայն ինքն տուր մեզ
ի ժամ աղաչանացս մերոց։ Եւ զոր ինչ ոչ
խնդրեմք ի քէն, զայն ինքն տուր մեզ ի ժամ
աղաչանացս մերոց։ Եւ զոր ինչ ոչ խնդրեմք
ի քէն, զայն ինքն տուր մեզ ի ժամ աղաչանացս
մերոց։ Եւ զոր ինչ ոչ խնդրեմք ի քէն, զայն
ինքն տուր մեզ ի ժամ աղաչանացս մերոց։

ըզ ծածուղն լուսոյ։

Յարեւելից յարեւմուտս մինկուն
սիրտ. օրհնեցէք միշտ ա՛նդադար
Յարեւելից յարեւմուտս մինկուն
դիտութեանն իւրոյ, ի՛մաց։

Յոբելեան։

Ո՛ր ծածուղն ըզ լոյս ամենայնի
ղաղտութե՛ն. Ո՛վ գովեցէք ընդ Տէր
հ՛Տիեզերացն. սո՛ր ծածուղն ըզ լոյս
Յաւա՛ւօտուն լուսոյ զառա՛ւօտ խա-
նիչք ամենասո՛ւրբ Աստուածածնէն.
Աղօթեցի՛ք արդարոց, փա՛ռաբա-
այսօր յայտնի՛ւ եղեւ։
նո՛ր ծածուղն ըզ լոյս արեգական
օրհնեցէ՛ք զտարփելիչն աստղածից.
աղքատ հաղո՛ղութ յօրհնութի՛ն նոր
Տիւսիսոյ և՛ի հարաւոյ. ամենայն
Յարեւելից յարեւմուտս մինչ՛ի մուտս՝ ի՛

Աստ ալեւտալին։

Օրհնութի՛ւն և փառք Տէր և Արդեւոյ
և Տոգեւոյն սբ՛յ։ Ա՛յժմ և։

ցուք. ընկալ կեցո՛ւց և ողորմութ։
Ա՛ւ և՛ս խաղաղութի՛ւն զնո՛ր աղաչեմ

Ո՛վ հեղեցիք արդարոց ի փառաբա-
նիչք • բարեբանեցէք որ ևս զի-
մաստուս լուսոյ։

Կ՚ասէ։

Յարևելից մինչև ի մուտս արևու
ընդ ամ տեղիս քրիստոնէութե-
ուր և կարդան զանուն նո՛ն սրբուբ,
որ աղօթիւք նոց և բարեխօսու թիւն
մեզ ողորմեացի։ Ա՛խարհք զնա ու
դաչեսցուք • զի նա փրկեսցէ զմեզ ի
մեղաց և ի ցանկութենէն աշխարհի։
Ընկալցի զսխտաս և զխնդրուածս
սրտից մերոց • և արժանի արասցէ զմ
մեզ հաւատոց և պատուիրանաց իւրոց
ընդ ամ նբա իբր • ասենա՛։

օ՛ առաւօտս լուսոյ և զառաջնիսոյ
օրն խաղաղութեամբ անցուցանել՝
հաւատով ի նմանէ խնդրեցուք։

Կ՚ասէ։

Յարևելից մինչև ի մուտս արևու
օրհնեալ ես տէր • մի զի Թագաւոր

Եւ ևս միա։ օ՛ անձինս։ Ողորմեաց։
Կ՚ասէ։
օ՛ Հրեշտակ։ օ՛ քաւութ։ օ՛ նբա։
Հաւատով ի նմանէ խնդրեսցուք։

քաղցր ես. և անուն քո ահեղ է ընդ
ամենեսեսին։ Հաղորդեցին սաղմոս
երգուելիք մեր առաջի քոյ. և երգեն
իրաւունք յարդարութեամբ իմով
կարուելոս մեր. և փոխանցի ամենայն
անուն քո։ Այս մեք արժանի եղիցուք
իսկ ի պատուիրանսդ քոմ. և քեզ
երգել զօրհնութիւն և զփառս հօր և։

Աղաչանքն Ընդհանուր։

Ո՛չ միանձնեանս՝ այլ յաւիտեանին.
որ ի սատրին աշխարհս լոյս ծագեր
ցաւր՝ և լուսաւորեցեր զմեզ ի խաւա
րային մեղաց մերոց։ Որ վասն մեր ի
ջոխանօրութիւն եկիր անցանել աճ. և
հեղեալ ծաւալեցեր զնոսա հոգ
ւոյդ սուրբ յաւետարանս քոյ։ Այժմ և
յաւիտեանս ժամանակաց բարեբա
նեալ ես ամենասիծդ Ո՛չ ընդ հօր
և ամենասուրբ հոգւոյդ։ Այժմ և։

Տես Սաղմոս, 99։

Ո՛՝՝՝

‘Ա՛յ արար զմեզ, և ո՛չ մեք էաք. մեք
ժողովուրդք և խաշն արօտի նո՛ր։
Ա՛ստէք ընդ դրունս նո՛ր խոստովանու-
թիւ, և օրհնուի՛ր ի յարկս նո՛ր։
Խոստովանեալ եղերութ՛ան, և օրհնե՛-
ցեալ զանուն նո՛ր։
Քաղցր է տէր՝ յաւետեան և ողորմութի՛
նո՛ր. ազգէ մինչև յազգ և ճշմար-
տութի՛ն նո՛ր։

Լուե։

Լ՚ըսնաւո՛ւքը Աստուծոյ և՝ ամենայն
ժառանգո՛ւրդք երկնից աքքայե՛ցին.
ո՛ւխտ՛ը փոխանակեա՛լ՝ը զանցա-
ւորս՝ առիք զանանցնէն բաշխեցան.
բարեխօսեցէ՛ք սո՛ւրբ վասն մեզ
կանոց ճկե՛ղ ցո՛ւյց։
‘Ա՛ճապա՛ւկը պանծալիք է սիրե-
ցեալք՝ի յերկինս՛ր Հօրէն. ո՛ւխտ՛
ըս մը կերտեցայք ընդ ‘Քի՛ ա-
րեամբ ձերմո՛վ՝ի մէջ խաչին. բա՛։
Ա՛տաւո՛ւք ցանկալիք. և՝ օթե-

վանք չունի ճշմարտութեան.
ոչ ոք ընդ
յաղթեցիք հոգւով կաց
րեաց եւ ցանկութեց. բարե՛.
Գովելի՛ քո աշխարհի. եւ բազում
լիք վերնոցը՝ պետութեց. ո՛ր
երանութե մանկն հասիք քան զա
մենայն արդիս մարդկան. բա՛.
Ամա՛ր ո՛վ պատարագք մի՛ նկուանք
սիրք և կատարեալք իմ աստո՛ր.
ո՛վ ընդ
զինին զմոլեցո՛ւցիչ. բա՛.

Յաղագս

Ընդ
կայք Քրի. բարեխաւսեցէք առ
Տէր վասն անձանց մերոց.
Ո՛հ, աշխատասիրք կենդանեաց սրբոցդ
Քրի. որք զարշարեցայք մարմնով
վասն անուան Տեառն.
Արտերսեալք ցանկալիք մարդկան
ըղձալիք. հայեցեալք ի սուրբ

և մեք ևս զքեզ աղաչեմք զքեզ
Ես ևս ար և՛ի սբս հանդուցեալ.

Աշեղ։

Ես ար մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա՛։
Զքեզ ողորմեսցի։ Զմենակալ ար աճ
անթառամ պսակաւն արժանի եղեն։
Զողթիւք նց և բարեխօսութեամբ
Հմբերեցին։ Ի ուսեալէն և երկնային
ողք զբարան պարտեցին՝ նեղուեցան
Զքո ձգնաւորքդն աղաչեսցուք զմեր
աղաչեմք ողորմեա՛։ Ա՛ ողթիւ
Զաչեմք ողորմեա՛ ար բարեբար.

Ա՛ղաղեան։

և մեզ ձեզ պըսակ կակից։
կա՛ մանկունք. Հայցեցէք լինիլ
Ամենեւր ոբ պատուիրակ գք. Հաստ
զպատերնն ասէ եկեղեցւոյ։
Ճանք աշխարհի. Իբ նոքուցէք զնաց
Գալեցիք վերնոյ դասուց. պարք

Ա՛ղաղեան։

Ես ար մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա՛։

բարեխօսուէ՛ նը Աստուծոյ եւ աղա-
չանօք ամ՛ նբ.քոյ՝ մի մերժեր զմեզ
յոյսմանէ քոմմէ • այլ կեցո՛ զմեզ
աղօթիւք սուրբն • զի դու ես բաղում
ողորմած • և քեզ վայելէ փառք՝ իշ
խանուէ՛ և պատիւ • այժմ և՛՝:

Ընդ՛ Տէր և աղաչեա՛:

Ա՛ստուածածին և բաղումողորմ ած՛՝:

Աղօթս, 62:

Ո՛՞ ած՛ իմ, ես առ քեզ առաւօտ
առնեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի
իմ. քանի՞ պատիկ ես և մարմին իմ:
Ո՛՞վ երկիր անապատ և անջուր՝ ուր
ոչ գոյ՛ ինձ ճանապարհ: Այսպէս
զի սբս երեւեցայց քեզ, տեսանել ինձ
զզօրութիւն քո և զփառս քո: Ա՛ զի
լաւ է ինձ ողորմութիւն քո քան զկեանս
իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն զքեզ:
Այսպէս օրհնեցից զքեզ՝ ի կեանս իմ,
և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ:
Ասէ՛ս՝ ի ճարպոյ պարարտանէ՛ հոգի
անձն իմ, շրթամբք ցնծութեան օրհնեսցէ
ցէ զքեզ բերան իմ: Օ՛ի թէ յիշեի
զքեզ յանկողնի իմում, ընդ առաւօտս

կանխատես խօսէին ընդդէմ։ Օ՛ի երեք
իմ օգնական, ի հովանի քեւոյ փոյ
նեցայցուք։ Այլ զինէիքոյ անձն իմ.
և վէս ընկալաւ զիս քո. և նոքա ի
նանիր կանխեցին զանձն իմ։ Մտցեն
ի ներքոյ անկանողաց երկրի. մատնեա
ցին ի ձեռս սրոյ, և բաժինք աղուէս
սուց եղիցին։ Առաքեալ յուսացաւ
ի սա. զուարճացին ամբեան ոյք երդ
նան նովաւ. խցցին բերանք սոցա
ցին՝ ոյք խօսին զանդրտուքիւն։ Ա
ուր ած աղօթից իմոց յաւաչել ինձ
առ քեզ. յերկիւղէ թշնամւոյն փրկ
կեա զանձն իմ։ Ծածկեացես զիս ի
ժողովոյ չարաց. ի բազմութենէ ոյք գոր
ծեն զանօրէնութիւն։ Ոյք սրեցին ունդ
սուսեր զլեզուս իւրեանց. լարեցին
զաղեղունս իւրեանց բիրս դառնու
թեան։ Ձգել ի գաղտնիս անարգի՝ ոյք ո
չինչ երկնչին սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն
ցեն ի նմա, և մի երկիցեն։ Ոյք զօրա
ցուցին յանձինս իւրեանց զբանս չա
րութեան. խորհեցան թաքուցանել ինձ
որոգայթ. և ասացին ոչ տեսանէ զոյս
եր։

Ոչ ոք կարէ երկուց տանուտերաց ծառայել. զի կամ զմի ատեն զայնմանէ ատելի լինիցի, կամ զայնմանէ զմիւսն։ Եւ ոչ ոք կարէ երկուց տանուտերաց ծառայել. զի կամ զայնմանէ զմիւսն ատեն

դուխ ընդ Հօր՝ ։ ի ծագել լո՛ւս։
Ի սկզբան էր Հայր եւ Որդի եւ Հոգի սուրբ
բարութիւն ։ Հոգի՛ սուրբ այ՛ն ։ մանկ
կունք հնչեցուց ընդ հրեշտակս
ընդ քեզ բարեբանեն ։ ի ծագել ։
Ի սկզբան էրկեաւ եւ մի՛ ա՛նբաժանելի
աւր ե՛՛՛ էրկրորդութի ։ զքեզ ընդ երկ
նայնոցն երկրածինքըս միշտ
ռաւորեմք ։ ի ծագել

Յարութիւն։

Ա՛նեղանելիդ Ա՛ն Հայր ամենա
կալ ։ ընկալ զաղաչանըս մեր քոց
պաշտօնէից ։ ի Հօրէ ծագումն ան
ճա՛ռ՝ աւրեգաւին արդար ։ ծաւեա՛յ
ի յանձինս մեր ըզ լսոյդ ողորմե՛ն
։ ի Հօրէ բղխեա՛ Հոգի՛ սրբութիւն
բարութե՛ն ։ լո՛սով քով լըցո՛ զմեզ
մեզ յայսմ առաւօտու։

Լուրջ անձի՛նք եւ մի՛ բնութի՛ւն ։ զքեզ խոստովանիմք
մի՛ ծածուկի ։ զքեզ խոստովանիմք
յաւիտե՛ան երրորդութի՛ն ։

Աղաչանք։

Լուսով քով Հիւս ամբեան լուսա
Հօրեցաք. և ի սէր խաչ քո փրկիչ
Հաւատացեալքս ապաւինեցաք։
Լուր մեզ ած փրկիչ մեր. ոյս
մեզ գնացողութիւն քո. և արա առ մեզ
զողորմութիւն քո մեծդաստէր տէր։

Կրկին։

Լո՛ւր և ես խաղաղութիւն ընդ ապա՛։
Խոստովանեցաք զամենակալն ած
որ ծագեաց զլոյս առաւօտու յարա
բաձս իւր. ծագեսցէ և այժմ զա
ռաս ողորմութիւն իւր ի վեր փո՛բանչաց
անուանն իւրոյ Յիսուս։

Ելից։

Ո առաւօտու աղօթիս և զբանասուր
պաշտօնս ընկալ ամենակալ ամենա
մեծդ ած ի քո անապական և յերկ
նային խորանէդ։ Ապեա առ մեզ
զաթեաստուածդ և գնահատութիւն զլոյս
արա զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս աւր
էքընչեան։ Ոչ զի ի գալ աւուրս եղ
կիւղածութիւն վարեացուք զնենս մեր.
և առանց դադարման կարեացուք
զի դուն ես օգնական և փրկիչ մեր.
և քեզ վայելէ փառք յհ։

Տէր հալածեսցէ զնա. և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցի. Ի վայրի դալարուքն
անդ բնակեցոյց զնա. և առ ջուրս հան
դաստեան անդոյց զնա. Դարձոյց զանձն
իմ առ նա. և առաջնորդեաց ինձ ի
ճանապարհս արդարութեան վասն անուան
իւրոյ. Եթէպէտ և գնացից ես ի միջ
սոսկալեաց մահու, ոչ երկեայց ի չար
բանէ դու ես ընդ իս ես. Գաւազան քո
և գաւազան նոքա միխիթարեացեն զնա.
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսե
ղան՝ ակն յանդիման նեղչաց իմոց. Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո
ոգի անպակ արբեցոյց զնա. Ողորմութիւն
քո ետր՝ զկեաս իմ եկեսցէ զամ աւուրս
կենաց իմոց. բնակիլ ինձ ի տան տն
ընդ երկայն աւուրս. Փոյթ ինձ ձայ
նիցէ՝ յոր և գնացից. զի առաքեզ ետր
համբարձի զանձն իմ. փրկեա զնա ի
թշնամեաց իմոց ետր. զի զքեզ ապաւէն
ինձ արարի. Ուսո՛ ինձ առնել զկամս
քո՝ զի դու ես աստ իմ. Հոգի քո բարի
առաջնորդեսցէ ինձ ի երկիրն ուղիղ.

Ա՛ն անհնա՛ն քո՛ւր կեցուածքս վիս.
արդարութի՛ւք քո՛վ հանցես՝ ի՛ն ներքնե՛ն
զանձն իմ։ Ա՛ղբմունքի՛ւք քո՛վ սահեսցես
վիշտս իմ. և կորուսցես զամենե
զհոգս անձին իմոյ՝ զի ես ծա՛ռ քո եմ։
Ա՛յո մեր ապաւէն և զօրութի՛ւն. օգնակա՛ն
ի վե՛ր ներքուե՛ց ոգւոք գտին զմե՛զ յոյժ։
Ա՛խ ո՛չ երկեցուք մե՛ք ի խառնվել
երկրի. ի փուխխել լերանց ի սիրտս
ծովու։ Ա՛ոչեցին և խառնվեցան ջուրք
նո՛ց. խառնեցան լերինք ի զօրութե՛ն նո՛ր։
Ա՛նապատ գետոց ուրախ առնեն զքա՛ղաքն
զաքն սո՛յ. և սո՛ք արար զյարիս խոր
բարձրեալն։ Ա՛յ ի մէջ նո՛ց և նուա՛ք
մի սասանեսցին. օգնեսցէ նո՛ց աստ ի
վաղորդեան մինչև ի վաղորդեան։
Խառնեցան հեթանոսք և խոնարհե
ցան թագաւորութի՛ւք. եհա զձայն իւր
բարձրեալն և խառնեցաւ երկիր։
Տէր զօրութե՛ց ընդ մե՛զ. ընդունո՛ղ է
մե՛ր աստ յակոբայ։ Ա՛կայք և տեսէ՛ք
զգործս սո՛յ՝ որ արար ինչպես և զար
ձե՛ս ի վե՛ր երկրի։ Ա՛ՀԱր զպատե՛րազմ
ի ծագաց մինչև ի ծագս երկրի.

զաղեղունս փշրեաց, զվէնս խորտա-
կեաց, և զասպարս այրեաց հրով։
Անխեղճ եք և ծանրք՝ զի ես եմ ած՝
բարձր եղէց ի հեթանոսս՝ և բարձ
բացայայ ի վե՛ր երկրի։ Տե՛ր զօրութեց ընդ
մեզ. ընդունիմ ի մեր ած յակոբայ։
Լո՛ւ յօդնել ինձ նայեցաց. և սո՛ր յերն
կերել՝ ինձ փոքիմ։ Լմնչեսցեն և
յամէն լեզին ոչք խնդրելին զանձն իմ
դարձցին յետս և ամաչեսցեն ոչք խոր
հէին ինձ չար։ Դարձցին առ ժամայն
ամաչելեօք՝ ոչք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ։
Ցնծասցեն և ուրախ լեցին ի քեզ
ամէն՝ ոչք խնդրեն զքեզ սո՛ր։
Արածցեն յայմ ժամ, մեծ և ած. ոչք
սիրեն փրկութիւն քո։ Ես աղքատ և
տնանկ եմ ած օգնեա՛ ինձ. օգնական
և փրկիչ իմ ես դու սո՛ր. մի յամե՛
նար։ Տո՛ւր զօրութի ծառային քո.
կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա՛ առ
իս նշան բարութեան։ Տեսցեն ա
տելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու սո՛ր
օգնեցեր ինձ և մխիթարեցեր զիս։

Փառք Հօր և որդւոյ և՛

պարկն և՛ի կեանսն յաւիտենից։

Ազգ ուղեաց զգնացս մեր և՛ի ձգելոյն
խաղաղութեամբ։ Ազգ ուղեաց և առաջ
նորոգեաց հոգւոց մերոց և ամ հատ
ամենայն գնալ յարդարութեան ճանա-
պարհն և՛ի կեանսն յաւիտենից։

Ա՛ղաւնաւոր։

Ազգ ուղեաց զգնացս մեր և՛ի ձգելոյն
խաղաղութեամբ։ Ազգ ուղեաց և առաջ
նորոգեաց հոգւոց մերոց և ամ հատ
ամենայն գնալ յարդարութեան ճանա-
պարհն և՛ի կեանսն յաւիտենից։

Ա՛ղաւնաւոր։

Ազգ ուղեաց զգնացս մեր և՛ի ձգելոյն
խաղաղութեամբ։ Ազգ ուղեաց և առաջ
նորոգեաց հոգւոց մերոց և ամ հատ
ամենայն գնալ յարդարութեան ճանա-
պարհն և՛ի կեանսն յաւիտենից։

Ա՛ղաւնաւոր։

Ազգ ուղեաց զգնացս մեր և՛ի ձգելոյն
խաղաղութեամբ։ Ազգ ուղեաց և առաջ
նորոգեաց հոգւոց մերոց և ամ հատ
ամենայն գնալ յարդարութեան ճանա-
պարհն և՛ի կեանսն յաւիտենից։

Ա՛ղաւնաւոր։

Ազգ ուղեաց զգնացս մեր և՛ի ձգելոյն
խաղաղութեամբ։ Ազգ ուղեաց և առաջ
նորոգեաց հոգւոց մերոց և ամ հատ
ամենայն գնալ յարդարութեան ճանա-
պարհն և՛ի կեանսն յաւիտենից։

Ա. ղաչեսցուք զամենակալն Աստ՝ զի
յաջողեալ ուղեսցէ զձանապարհս
ծառայից իւրոց՝ ի բարի և ի խաղաղ
ղուբ։ Ա. Ամենակալ Տէր՝
Ա. ուաջնորդեա կենաց և պարգեւիչ խոս
ղաղուեք քան Աստ մեր. առաջնորդեա
մեզ դնալ ի ճանապարհս քո արդար
րուք. և խաղաղութիւն ժամանել ի նա
ահաւոր կենաց և փրկութեան
շնորհօք ողորմութեան քոյ զի դու ես
օգնին և փրկիչ մեր. և քեզ փայ՝
Ա. ղօթ պահպ. յորս ասէ ոչ լինի։
( ) րհնեալ ես Տէր Աստ փրկիչ մեր՝ որ
յամ ժամ ընդ մեզ ես. և ոչ երբեք
թողուս՝ ի ձեռանէ քումմէ զայնոսիկ
ողք հաւատով և ճշմարտութեամբ կարդան
առ քեզ Ա. ղաչեմք և խնդրեմք ի քէն
Տէր՝ ձգիտողականից լեր ծառայից քոց
քոյին վերակացութիւնդ՝ պահելով ի
խաղաղութեան. և առաջնորդեա մեզ
միսանգամ խաղաղութեամբ և խնդութեամբ
հասանիլ յիւրաքանչիւր բնակութիւն
ի քո յՏէր մեր։ Ա րուամ վայելէ՝
Տայր մեր որ յերկինս ես՝
( ) րհնեալ Տէր մեր յՏ քո. ամէն։

Եւ զառաքեալսն ի վերնատուն հնոլհօք լցեալ։
Նախ խոստացեալ Հոգին ձեզ առաքեցէ։

Աւարեալ-սքանչելեան հաստատակաց պաշտպան եւ
դրան ժամուն ելիր խաւարեալ, ի դէմ թշնամւոյն
գեղոյն սրբոյ, ելր ի դէմ նմա նախաւօրէն Յեսուէ
տոյ ի պաշտօնեայն Աստուծոյ։

Վերջ

Եւ վերջ իմ առաջի իմոյն Յիսուսի Քրիստոսի։ Օ՜
անօրէնութիւն իմ ես ինձէն դիտեմ։ Օ՜ անօրէնութիւն իմ ես ինձէն դիտեմ։
իմոյ։ եւ ի վերայ իմոյ ես արար զիս։ Ընդառել լսեա զիս յանօրէնութենէ
քումմէ քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։
մուէ քումմ. քան բազում դիմեալ
Աղօթեա ինձ ա՜ծ քան մեծի ողոր

Սաղմոս • 50։

Ողորմեա ինձ ա՜ծ ըստ մեծի ողոր
մութեան քումմ։ եւ ըստ բազում դիմեալ
քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։
Ընդառել լսեա զիս յանօրէնութենէ
իմմէ • եւ ի վերայ իմոյ ես արար զիս։
Օ՜ անօրէնութիւն իմ ես ինձէն դիտեմ։
եւ վերջ իմ առաջի իմոյն Յիսուսի Քրիստոսի։
Վերջ

քո. և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։
Ասացից անօրինաց զճանապարհս քո.
Տուր ինձ ցնծութիւն փրկութեանդ քոյ. և հոգւով պատուական քով հաստատեա զիս,
և զհոգի քո նբ մի հաներ յինէն։
Ի ընկենուլ զիս ինր յերեսաց քոց,
դի ուղիղ նարդեա՛ի փորի խմոր։
Վերա նբ հաստատեա՛ յիս ած, և հղ
զամ անօրինութիւն իմ քաւեա՛ յինէն։
Յաւելո՛ իմ ասել զճանապարհս քո,
և ցնծասցեն ոսկերք
զուարճասցի, և ցնծասցեն ոսկերք
Լսել՛ սրա ինձ տր զցնծութիւն և
ուրախութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք
Յօրեա՛ յիս միակաւ, և նբ եղեց.
լուա՛, և քան զձիւն սպիտակ եղէց։
Ողորմեա՛ ինձ ած զքո մեծ
ողորմութիւն քոյ։
Ոչ արդար եղիցիս՝ի բանս քո. և
յաղթող՝ի դատել զոք։
Ընծայութիւք յղացաւ, և՝ի մեղս
ծնաւ զիս մայր իմ։
Զոր տր զճշմարտութիւն սիրեցեր.
զանյայտս և զծածկեալս իմաստութիւն
քոյ յայտնեցեր ինձ։
Զարձո՛ ինձ զուարճութիւն փրկութեան քոյ,
և հոգւով հաստատեալ զիս,
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո,
և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։

Լուան ոտից խոնարհեցաւ՝ ձի ղպատ
տեղիեր մարդ՝ ի պատկեր քո՝ ըստ
բարձեր ձեռագ նիւթ՝ ի հողոյ՝ և ըստ
կնքեն՝ էից էակ՝ ի յանդոյիցդ՝
Ո՞րպեսզի ըզքե՞զ չսպր անըս-
դեալին։

Աւրէ էրդրէ ժամս առաքն գնէ Աղա-
փադք հօր և որդ։
Հանցեն՝ ի սեղան քո զնուարակս։
արդարութէ, յորժամ ուխտիդ պարգե-
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարագս
և շինեսցին պարիսպքն Երեմ։
Խարի ասա ևր կամիք քումք սիրանի.
ոչ արհամարհէ։
սիրտ տուրբ և զհոգի խոնարհ՝ ած
Պատարագ այլ հոգի խոնարհ. ըզ
հէզս խոհ ոչ հաճեցար։
տուցանէաք. բայց դու ընդ ողջա-
Ով կամեցաղ էիր, պատարագս մա-
րան իմ երկեսցէ զօրինուածս քո։
Տէր եթէ զշրթունս իմ բանասա, բե-
յարդարութեան քումն։
Թեան իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ

Փրկեա զիս յարենէ ած ած իրիկու

հիրան քո մուտացաւ՝ դարձեալ ա-
սեմք ընտանուակին՝ Թէ հայր մե-
ղայ քեզ՝ ի յերկին եւս։
Ո՛րինաւորաց ձեն անքննելի՝ եղեր
մարդկան սեռանեղլի՝ զդեցար պատ
կեր հողեղինի՝ Պատկերդ հօր ան-
փոխելի՝ եղեր յերրորդ ժամ՝ ի խա-
չին՝ վասն ադամայ նախաստեղծին՝
ընդ աւազակի քում խաչակցին՝ աղ-
ժանացո զմեզ դրախտին։
Ածդաւոր Թագաւորաց՝ առաւօ-
տուդ Հոգի շնորհաց՝ ժողովե-
լոցն ի վերնատանն՝ առաքելոցն եր-
կոտասան՝ ի հրոյ լեզուս երևեցար՝
յոտիս նոցա վերանստար՝ լուր յա-
նուն քո ժողովելոցս՝ ի՛ջ և առ մեզ
յերրորդ ժամուն։
Աղաղակ։
Յամ ժամու աղաչանք իմայս են՝ ի մե
ղաց իմոց նը ասա զիս որ՝ և յօտարէն՝
պահեա զծառայս քո մարդասէր որ։
Նա և խաղաղութիւն զոր աղաչես
ցուք՝ ընկալ կեցո և ողորմեա։
Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որ-

Խոնարհ առաջեալ։

Այնաբան ամենեքեան զոհացարուք
զմարդասիրէն այլ և զնիկէն մերմէ
յիսէ քէ • որ ազատեաց զազգս
մարդկան ի դատապարտութէն անկ
ծման • և եբարձ զմեզ աշխարհի ի
ժամուս յայսմիկ խաչիւն իւրով •
և հնարհեաց առաւտապէս զպարգեւս
Հոգւոյն սբոյ երանելի առաքելոցն։
Խնդրեացուք հաւատով զի զմեզ
զամենեսեան՝ արասցէ հաղորդ մե
ծամեծաց և ահաւոյին բարեացն այնո
ցիկ • աղօթիւք և բարեխօսութէք
սբ • ողք սուտ և ընդ սմ տիե
զերս • Լսոյ զի անարատ վարուք և
շնորհիւ առաքինուէ կացեալք ըստ
կամացն նր յայսմ աշխարհի, զման
և զվիճակ ժառանգուէ ընկալցուք
ընդ սմ սբս նր • զբնակուէի յաւ
տենական և երկնային խորանացն։
Օ՛ որ խոստացաւ սիրելեաց իւրոց
շնորհիւն ահ յս քս որ մեր.
կեցո և ողորմեա։

Օ՛ ժամ

պաղոյն ձաշակման՝ նշանաւ ամենա-
տեղծին պատուիրանազանցութեան
տուն՝ եւ զնախատա-
ջակից նը հոգւոյդ։ Ալ եւ զնախատա-
բանդ ած, էակից հօր՝ եւ արար-
Ալ էիր յառաջ քան զյաւիտեանս

Ա՛ղօթք։

Ալ ՚ի քրօջէական եւ յանապատում
հանդուցեալ եմ յաթոռ՝ եւ այցելու
եմ միշտ արարած-ոգւոց։ Ալ եւ ՚ի ժա
մուս յայսմիկ հեղեր յերանելի առա
քեալն զընտրեա հոգւոյդ սրբոյ։
Ո՛ւր՝ յառաջնիկոյ ժամուս եւ յայ
սէտ մինչև ՚ի կենցաղոյս աւարտումն՝
տպաւորեալ միացո զմեզ ընդ ամ բա
րեգործուե յորդորմանա. և խոս
տացելոց բարեացդ հաղորդս լինիլ
զմեզ արժանի արա։ Տէր մեր և փրկիչ
յո՛ քո՛ . որ ես օրհնեալ ընդ հօր և
ընդ սրբ հոգւոյդ։ այժմ և միշտ և՛։

Աղաչանք Ընդհանուր։

Ալ էիր յառաջ քան զյաւիտեանս
բանդ ած , էակից հօր՝ եւ արար-
ջակից նը հոգւոյդ։ Ալ եւ զնախատա-
տեղծին պատուիրանազանցութիւն
պաղոյն ձաշակման՝ նշանաւ ամենա-

յաղթի խաչն քո՛ ի ժամուս յայսմիկ
ենթադրեալ՝ ի կենդանութի՛ փո-
խեցեր. և զանօրինութիս մեր՝ ի նմա
բևեռեալ՝ կեանք անապական և նո-
րոգութիւն կենաց յուսացեալց՝ ի քեզ
խոստացար. Որոց մանաւանդ և ըզ
մեզ արժանի արա՛ մեր յիս քո՛.
որ ես օրհնեալ ընդ հօր և՝
Ընդ ամենայն սրբոց։
Տէր ա՛ծ օրհնեալ. օրհնեալ եր զօր-
հանապազ. Ա՛ծ մեր ա՛ծ կենարար
և նա փրկեացէ զմեզ։ Տէր ա՛ծ օրհ-
նեալ. օրհնեալ եր զօրհանդէս. առաջ
նորդեացէ մեզ ա՛ծ փրկիչ մեր։
Ղ
Կոչումն։
Կոնդակացու՛ք հաւատով՝ ի տունէ վա-
ճառապարհորդաց՝ հարց և եղբարց
մերոց. որք ընդ ծով և ընդ ցամաք
գնացեն. ունի՛ զի առ Ք՛ն ուղղորդեսցէ նոցա.
խաղաղութի՛ պահեսցէ և սարել հո-
սեսցէ յիւրաքանչիւր տեղիս եր ա՛ծ
մեր։ Ա՛ ո՛ զի նա ինքն ի առաջնորդ
կենաց և ի յոյս փրկութե՛. որ յաջողէ
ամենա՛։

Նոր

Վարձայ զանձն իմ առ իս. և առաջ
զիս. և առ ընդս հնդատեն անոյշ զիս
ի վայրի դալարուջ՝ անդ բնակեցոյց
պահատեսցի։

Ածմա, 22։

Ոչ հովիւեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցի։

Լատերատ և բազումողորմ Ես"։
Ցնէ՛ Տէր և ողորմա՛։
տիչ ոբ Հոգւովդ։ Ա՛յժմ"։
Ինդ որում օրհնել ես հայր ամենա-
կալ՝ Հանդերձ կենդանաբար և ազա
Նորդ կենաց և յոյս փրկութեան։
փրկչին յի քէ. որ եղև մեզ առաջ
Ե նորհօք միածնի քոյ՝ ան մերոյ և
նապարհատոյ յաւիտենական՝ ի կենդ
ընթացս ծառայից քոց անարատ ձա
ժամանեցո զհոգևոր և զմարմնաւոր
զկեանս մեր, և զենացո՝ ի հաճոյս քո
արդարութ. պահեա՝ ի խաղաղութե
ուսո մեզ դնալ՝ ի ճանապարհս քո
Առաջնորդեա մեզ որ ած մեր, և
Ա՛ղթ։

Նորդեսց լինձ՝ ի ճանապարհս արդա-
րութեանն զիս անուանան իւրոյ։
Վասն որոյ և դնացից ես՝ ի մէջ սուրբ-
բաց մահու, ոչ երկեսցից՝ ի չարէ,
զի դու ինձ ընդ իս ես։
Յուպ քո և գաւազան՝ նոքա մխի-
թարեցեն զիս։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսե-
ղան՝ ակն յանդիմանն նեղչաց իմոց։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ, բաժակ քո
ոյր անապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութիւն քո ար՝ զկեաս իմ եկեսցէ
զամ աւուրս կենաց իմոց, զնակիլ
ինձ՝ ի տան տն ընդ երկայն աւուրս։
Յոյց լինձ ճանապհ յոր և դնացից.
զի առ քեզ ար համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս՝ ի թշնամեաց իմոց ար.
զի զքեզ ապաւէն լինձ արարի։
Ուսո լինձ առնել զկամս քո, զի դու
ես աստ իմ։ Հոգի քո բարի՝ առաջ
նորդեսցէ լինձ՝ ի յերկիր ուղիղ։
Ի՞ անուանդ քո ար՝ կեցուսցես զիս.
արդարութեամբ քով հանցես՝ ի նեղու-
զանձն իմ։

Այո՛։ Հայր մեր որ յերկինս ես՝։

(Կրնաբաղ տար մեր յիս քո. ամէն։

և քնդ ողբասյն միածնի. այժմ և՝։

րուս զոհութիւն միաձնի. ողորմեա՛։

հեան և ինձ զհեղս մեր. արժանաւո

րութիւն. Կերեան և լուր մեզ. տէր

տուհատի յանցանաց մերոց բարեր

մեր. Կնոյն ի մէնջ զցասումն պա՛

ծառայից քոց՝ ընդունելով զաղաչանս

մարիա՝ որ ի վեր ե քան զամ միտս

Աղաչեմք քոյ հոգիդ սբ աճ ձրէ

Կամէ՝։

ղցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց

բարերարութեն իւրմէ։ Կամէ՝։

մեզ ի նմանէ. զի անցուսցէ ի մէնջ

րատ հոգին աճ՝ և խնդրութեամբ զողոր

Կոհատանելոյ աղաչեցաւք զբարե

Կնա՛ և ես խաղաղութեն ձեր աղ՝։

Կհարց։

Կաւք հօր և որ՝։

զի ես ծառայ քո եմ։

իմ. և կորո զամ նեղիչս անձին իմոյ.

Կաղաչեմք քոյ սուսանիան զիշնամիս

Լուսաւորութեան հաւատացեալ ազգիդ Ս. Հոգ-
եւորէն ժառանգ. Ար հաւատալ ի դէպս Հօր աս-
ՀՀյն ի դէպս չարչարանաց և խաչելութեան
Որդոյն աս։

ՕՐՀՆԱԿԱՆ ՀԱՅՕՐ

ԱՐԱՐՔ ՅԱՇՄԱՐԻԱ • ԱՄԵՆ։

Սաղմոս • 50։

Ողորմեա ինձ Աստ՝ ըստ մեծի ողոր-
մութեանդ քումմէ. ըստ բազում գթութե-
քումմէ քաւեա զանօրէնութիւնս իմ։

Լուր ինձ Ելոհիմ։

Լուսաւորեցաւ լոյսն արեւուն՝ ի վերոյ
երկրիդ ժամ ուրբաթուն. ծանոյց
Քէ լոյսն արարչական՝ նըսեմացոյց
զլոյսն երկական. կախեալ ըզքեզ

Վարդան։

Եւ Գրիգորն ասէ։ Այժմ եւ
միշտ եւ յաւիտեան։ Ամէն։

Ո՛ր ես խաղաղութիւն զոր ապաչէս։
Այժմ ժամուս ապաչեմք։

Աղաչանք։

Զբաժանեալ ընդ հօր փառաւորելոյն
հայ։ ոդիք պարակից մեզ լինելով
հիացին ըզմեզք բանակիւք հրեշտա-
կաց՝ որ ի ծածուկ։ շուրջանակի բանա-
զաւանեց մի խոյկուսք՝ ի խաւարէն
վայելչական աչաց մարմնոյս։ նետուք
ձեր ի մէջ մեր ասէ մարմնոյս։ Այժմ
ժամուս ասէ ընդէն ամուս
ցէ՝ եւ զմեզ լուսով քոյ վառեացէ։
վայելչին։ մերժել ի մենք չալածես
Հառաջագիտ՝ զառ՝ի յերկինից անկեալ
սրբոյ խաչին։ Շրջանաւորեալ զոյ
յոգւոց մեր հեղուսոյ՝ զոյ հրշանաւ
յայս ժամուս պատուրագիս։ զօրել
ձեռնձգուսք մանրս ոսոյն չարի՝ որ
տուխիւն՝ շրջիոզ զինեն ի ջրոյկն։
ծածկէին։ հեղուս ի մենք ըշխան

զհան ած յաքս ուր մեր. կեցո՛ և ող՛։

Խոստացաւ սիրելեաց իւրոց Հայր

մարմնով փառաց իւրոյ։ Ա՛ յ զի զայս

խնամարհութիւն մերոյ՝ բան նմանութ

այ. կերպարանակից առնել զմարդին

ցուք ի յայտնութ միածնի որդւոյն

և ի փառս կենդանացուցիչ անձնան

մարդասէրն աճ կեալ առաքինութ

թոստութ առ նոցս՝ ընդհատից մեզ

հութ պահելով ազօխնութ և բարե

ի հաւատարակ աւուրս։ Յորմէ զգաս

գնացից՝ ի դայթակղութէ զերծին

թռչէի ի տուէ. յիրաց խաւարտին

զմեզ յամ հրեղէն նետից սատկի որ

շուրջ զմեզ, և աներկիւղ պահեսցէ

ձանց մերոց. որ եկեալ քանակեցէք

զերեզման խաղաղութէ պահապան ան

Հաւատալ խնդրելոցդ ի նմանէ

ռաջի սո մերոյ և ակնկալին ի քէ

դուլ կայցուք միաբան յաղօխս ա

Աղերս ընդ Տէր

Լսեսցէ մեզ և անդբօս խորհրդ

ուսան մեզ առնել զարդարութիւն Հշմար-
տոյին Յիսուսի Քրիստոսի Տեառն մերոյ, և
դառնալ յօդնականութիւն անձանց մերոց:
Եւ զամենայն մեղս մեր տուր մեզ թող-
թո՛ւ: Ա՛յո, Տէր, զի քեզ ոչ ոք դիւ-
րին է ներել մեղս բազումս, բայց միայն
քեզ, որ ես միայն անմեղ: Ողորմեա՛ց:
Ա՛ղերս:
Ո՛վ Տէր Աստուած մեր, որ ընդունիս
զաղաչանս մեր, և զհամբաւս ազգաց
ընդդէմ մտանելոյն պատերազմաց:
և զամ հրեղէն նետս նոր չինջուցանես
յոմ անկասկած լինելոյ քեզ խաւա-
րասիրին դևոցդ ի դայթակղութիւն դէ-
ւին ի հատարակ աւուր: Եւ զդա-
տաստանք վայելչական տունկիցեամբ
առաքինութիւնք կացցուք ի փրկուին
անձանց մերոց ի տառին և ի փառս
Տեր Աստուածդ մեր: այժմ և՛"
Աղաչանքն Ընդհանուն:
Երկնաւոր խաղաղութիւն քով պարգև
պահել պահեա զանձինս մեր սուր զօ-
րութիւն: Ա՛ր զի դու ես աճ խաղա
ղութիւն. և քեզ է զոյդ փառք և՛ զի-
տեմք. և զանազ քո ամենազօր հայր
դամբ յօդնականութիւն անձանց մերոց:
Ա՛յսօր յերկրպագութիւն մեր, և

տա[illegible]

անդու[illegible]թիս ի ժողովրդենէ քոմմէ
[illegible]թարանեան գլուա[illegible]ս և բժշկեա զհի[illegible]

Աշխ.

կէս յա՛ քո՛ւ. կեցո՛ւ և ողորմեա՛։

միածին որդին աս։ Ցի՛ մեր և փրկե[illegible]
հօրմէ՝ ի բժշկու[illegible]թէ աշխ մարդկան՝
յանախատ կիւանա։ Ալ առաքեցաւ՝ ի
առաջել զնոմանս՝ ի միաբանեալսն և
խօսոց. և կատարեալ առաջնոյն հա
[illegible]թիս հոգւոց և մարմնոց ծառացից
և բժշկեացէ զախտս և զհիւանդութիւնս
ազաչեսցուք զփրկիչն մեր քրիստի որոյ
մեացի լսա մեծի ողորմութե խոստա
և ո՛չ հիւանդացաց և ոչ մի վշտացեաց

Բ. ողոր.

Հեռ զմեզս մեր մի՛ անուանի քոյ։
ան[illegible] քոյ. Ցի՛ փրկեա զմեզ և ներ
մեզ ոճ փրկիչ մեր՝ մի՛ փառաց անո
վաղվաղեացէ ող մեզ ողորմութի
քո՛ զի տղքատացաք յոյժ։ (Դնեա)
Ցի՛ մի յիշեր զմեղս մեր զառաջինս։

ցուք զՀոյր և զորդ։

Սաղմոս։

տութե։ Ո՛ր դոհու[illegible]ք փառաւորես

ՅԵ

զնա ար։

զնանկն, յաւուր չարի՝ փրկէ
Արան՝ որ խորհի զաղքատն և

Սաղմոս։

Բարեբաստ և բազմամեղսիր ես՝։

Ընկեր Տէր ի ոգւոցն։

Թիւնդ՝ Ա. յԺամ և միշտ և՝։

Հարեալ գոմն ամենայն Հրէից
ալեաց. յորոց Հանապազ փառա-
արարածոց գոց՝ ըստ իւրեանչիւր
Հեան զառաւտ ողորմութիւնս քո՝ ի վեր
րոց։ Պարգևէդ բարեաց՝ պարգե-
որոմ յայտնի են պէտք կարեւոր մեզ
զահաս և գՀինանդութիւս ի մէնջ.
րօղ ես Թողուլ զմեզ, և մերժել
և բազմամեղսիր ես՝ որ միայն կա-
կեանք մեր և փրկութիւն բարեբար
նոց և փրկութեան մերոյ։ Ոչ ես
և դատապարտեցեր զՔրիստոսին կե-
ձեր զտկարութիւն ապրեմ մարդկան,
ամենայնի խաչի քո, որով բար-
զխաւարել առաջս Թիւն նշանաւ
պատարագ ընծայ մեր, և շնորհեա ամենեցուն

Տէր փրկէ զնա և կեցոյ զանձն. երանե-
լի առնէ զնա ի վերն երկրի. և ոչ մատ-
նէ զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց:
Տէր օգնական է նմա ի մահիճս ցաւոց
իւրոց. զամ անկողինս նոր դարձու-
ցանէ ի հիւանդութենէ նորա:
Ես ասացի տէր ողորմեա ինձ. բժշկ
հեա զանձն իմ, զի մեղայ քեզ:
Որ բնակեալն է յօդնութիւն բարձ-
րելոյն, ընդ հովանեաւ այ յերկինս
հանգիցէ:
Ասացէ ան՝ ընդառաջ իմ ես. ապա
ւէն իմ ած, և ես յուսամ ի նա:
Ա՛ա փրկեացէ զնա յորոգայթէ որսո-
ղին, և՝ի բանից՝ի խռովութիւն:
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ.
ի հովանի թեւոց նր յուսացիս:
Ոչ վնաս շաւիղ եղիցի զքեզ՝ ձշմար-
տութիւն նորա:
Ոչ էրկիցես դու յերկիւղէ գիշե-
րի, և ոչ ի նետէ՝ որ թռչի ի տա՛ւսէ:
Զորդ որ շրջի ի խաւարի, ի գայթակ
ղութիւն դիմին ի հասարակ աւուր:
Ընկիցեն ի կողմանէ քումմէ հազարք,

նմա փրկութիւն իմ։ 330
երկայն առաւելագոյն լցուցից, և ցուցից
փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
և առ նմա եղեց ի ներողութիւն։
Արդարացեալ առնիմ և ես լուծանց նմա.
զանուն իմ։
Կանչէ յիս յաւուրս, և փրկեցից
զնա. Հովանի եղեց նմա, զի ծանեաւ
և ակնկալեաց։
Ի վերոյ իմմէ և քարոզից զնասցես
դու, և առ ոտն իմ խոնարհեաս զառիւծն
զոռոգ քո։
Ի քաղաքին խրեանց ընկալցին զզ
քեզ, զի մի երբեք հարցես զքարի
պարկս քո։
Ի բազում խրեանց ընկալցին զզ
քեզ, զի մի հարցէ զքեզ յամ ճանա
պարհս քո։
Ճրեշտակաց իւրոց պատուիրեսցէ ի
ձեռանս, ի պահել զքեզ յամ ճանա
պարհս քո։
Ի ծառուիս իւրեանց ընկալցին զզ
քեզ, զի մի երբեք հարցես զքարի
զոռոգ քո։
Ի վերոյ իմմէ և քարոզից գնասցես
դու, և առ ոտն իմ խոնարհեաս զառիւծն
և զվիշապն։
Կանչէ յիս յաւուրս, և փրկեցից
զնա. Հովանի եղեց նմա, զի ծանեաւ
զանուն իմ։
Արդարացեալ առնիմ և ես լուծանց նմա.
և առ նմա եղեց ի ներողութիւն։
Փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
երկայն առաւելագոյն լցուցից, և ցուցից

Փառք Հօր և որդւոյ և Հոգւոյն
սուրբ. Այժմ և՛:

Քահանայ:

Այս ևս խաղաղութիւնք ընծայ ազ՛:

Ի սկզբանէ ստուերաւ՛ի հօրէ
վասն քաւութեան մեղաց և թողութեան
յանցանաց. փրկելոյ զմեզ՛ի վշտաց
և՛ի նեղութեանց. ի քանդելոյ՛ի վէր մեր
ողորմութիւն և թողութեան տան մեզ ամ՛
նախալին. կենդ և ողորմեա:

Ա՛ջք:

Նայեա՛ դթութեամբ և ի՛ն ամենակա՛ր
թութեանդ. որ ակնածարեա զմեզ յամ՛
նեղութեան մերում. լսէ և այժմ
ձայնիւ պաղատանաց ծառայիդ քո՛
ընդունելով զաղաչանս մեր:
Ընդ՛ի մէնջ գործեա՛ զհաճոյ
յանցանաց մերոց բարեգործութիւն քո՛վ
ներեա և լսէ մեզ. քաւեա և թող
զմեղս մեր. արժանաւորեա զոհունա՛
փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյդ և
ընդ սուրբ Հոգւոյդ այժմ և միշտ՛:
Ամէն:
Խնդրեա՛ ամէն ոք յերկինս եա՛:

Աստուածածնի հաւատարիմ աղախին լինել
մինչեւ ի մահուան եւ բանալոյ հոգեաց
սուրբ ծնանի։

ՕՐՀՆԵԼ ԱՐԴԻՒՆՔ

որ Քո հաճութիւնդ է ամէն։

Աղաչեմ քեզ Տէր, զի ինձ ողորմես եւ զիս
քո ծառայ զանարժանս եւ մեղաւորս
քո քաւես զանօրէնութիւնս իմ։

Երէ ինչ մոլորեցայ ես ամենայն
ողորմութեամբ քով ինձ զիս ողորմեցար։
Ապաշխարակցեալ քեզ տիր լուսոյ
երիցք ժամուս խաւարել։ պայծառ
առաքեալ յինեն երկրին, ի տիպ լոյսն
ես

մահու սուր երին։ Զահէդ լուսոյ մէջ
Թագաւորաց՝ աւանդեցեր զհոգիս
առ հայր։ ահիւ կրցուր քեզ՝ իւր
կինս ըզմեզ ուղեւս հոգեւոր քոյին։
Սանդարամէտ ամբ առաքեցին՝ զիապել
հոգիան արձակեցին։ միմբ՝ ի միմեդ
պատառեցան՝ ի տապանաց մեռելոք
յարեն։ տարերք երկրի սուտանէին
և աշխարհն սիրեաց զօդային։ բա-
մեալքս առ քեզ պաղատիցուք՝ զի
ընդ արդարսն դասիցուք։

Յ՝ուզեր յայնժամ ըսբանչելին՝ և
այժմ մեզ ողորմեացին։ հիւծեալ
բնութիս քո ոչնչացաւ՝ չնորհեա և
մեզ լինել անցաւ։ փրկան մահու քո
կենարար՝ կեցո ըզմեզ ար բարերար։
քեզ պաղատիմք ընտ առազակին՝ յիշ
հեա ըզմեզ յօրն ահագին։

"Յամ ժամու աղաչանք իմ այս են"։
"Ես և խոստովանեան ընդ աղ"։
"Երկնութիւն և փառք հօր և որ"։

Կարգ ընծ Պատճին։

Ողորմ սրտիւ և հառաչանաւք հա-

մարդասէրն Աստ ըզ Հաճոյան իւր և
և բարեխօսութիւնքն՝ ընդհեսցէ մեզ
էին բոլորեցուն։ Ողոց աղօթիւք
վարուց մերոց ունելով զամ սբա և
ի սկզբանէ Հաճոյ եղիցին ան և փրկիչ
ժամանակս՝ ի ձեռս է, զոր ես ցուք
տեառնական կորուստն։ Այլ մինչդեռ
զի մի կորնչիմք անապաշխար՝ զյաւէ
խնդրել զթողութիւն մեղաց մերոց։
խաստովան լինիլ նմա զմեղս մեր և
մերոց ահիւն այ։ Ա՛ի յապաղիցուք
տարեցուք ըզ սրբութիւն անձանց
հոգիս ղբանս և զգործս մեր։ կա՛
ածելով սրբեսցուք ի մեղաց զկոր
կրեաց նա։ Այս մեք զայս ամ զմտաս
յայսմ ժամու մի՛ մեր մեղաւորացս
արեան նորա։ և զսոցին նմանս՝ որ
խաչին, և զհեղուսն ազատեցուցիչ
շնորհ։ զհամբերութի կենաստու
Յիշելով զմեծամեծս նորա զանչափ
առաջի ան մերոյ և փրկչին յի քէ։
տաւորէ կացցուք միաբան յաղօթս

զօգուտն մեր խորհիլ միշտ և առնել.
և անպատուհաս պարգեւացն հաղորդս
գառնել: Օ՜ղոր խոստացող սիրելից
խոցոց Աշխարհան ձո՝ յիւրն որ մեր.
կեցի և ողորմեա:

Օ ժամն և զառաջինեայ օրս խաղ՝:
Օ՜ Հրեշտակ: Օ՜ քառա: Օ՜ Աբէլ:
Ո՞ւր ես դու: Օ՜ անձինս: Ողորմեաց:

Ընծան:

Ո՞ր զօրուձեղ՝ որ կամաւոր մահուամբ
քոյ՝ի ժամուս յոյսիկ կենդանացոս
ցեղ զմեզ՝ի մեռելոցէ մեղաց մերոց.
և բեւեռեցեր զնիսիք դատապարտուհ
մերոյ՝ի խաչին. և չնորհեցեր ազա-
տուհի ազգի մարդկան՝ի ծառայուհէ
սատանայական յաղաստուհ փառաց՝
հեղմամբ արեան քոյ սրբոյ: Ընդէմ և
այժմ զաղաչանս մեր. և յաջողեա մեզ՝
ուղիղ հաւատով և առաքինասէր վա
րուք կեալ յայսմ աշխարհի. և ար-
ժանաւոր լինիլ յաւիտենական և երկ
նային ուրախուեցն ընդ ամ սբս քո:
Ո՞ւր դահանալով փառաւորել զբեզ
ընդ հօր և սբոյ Հոգւոյդ. այժմ և՝

Ի ՍԱՂՄՈՍԷՆ ԱՆԴԷՍԻՈՆ։

Բառդումաղորմ ած և հաստիչ խոշ-
ղոգութ. հաստատեսի զանձինս մեր
քոյով խաղաղութ. որով ուսիս յիւրա-
քանչիւր կարդի զնմ արարած-սդ.
ուղիղ հրամանատ մատակարարելով
Ա ման զի այդ իսկ է կամք քո խաղա-
ղական և հոգևոր սիրով կալ մեզ առ
միմեանս. և ազատել արիւնն մաք
յայանութէ միածնիդ ած և փրկչիդ
մերոյ յի քր։ Որոմ արժանաւորք
եղիցուք հանդիսիլ ամպովք ընդ ա-
ռաջ նո յօդս. զսնարիներս կաց-
ցուք յաջմէ քոմմէ ընդ ոչխս և ընդ
սիրելիս անուանդ քո սբց. և ժա-
ռանգեսցուք զպատրաստեցեալ ի սկզբ
բանէ աշխ սբց քոց զարքայութիդ։
Որ ընդ նմանն դոհանալով փառաւո-
րութիւնք զքեզ ընդ հօր և ամե-
նասրբոյ հոգւոյդ։ Այժմ։

Ի ՍՂՈՒԽ։

Տէր մի մատներ զմեղ խոպան վասն
անուանդ քոմմ սրբոյ. մի զրկեր
զսխաս քո. և մի ի բացեայ առներ

զմեղսոյս ամենայն ողորմեա՛ ինձ։

Ա՛նկեալ առաջի քո բարեխոսք և քա-
ղցրագոյն ամենայն սրբոց քոց, զորս
ընտրեցեր ի սկզբանէ աշխարհի, որ
ընկալ ուրախ զպաշտօնեայս քո Տա-
նիէլ զհրեշտակ քո, որ կամաւոր խոշտանգե-
ցաւ մեր քա՛ւ որ կամաւոր խոշտանգեցաւ
խրոխտ զարարածս փրկեաց։ և հեղ
մանր արեան իւրոյ զիմաստուն շնոր-
հեաց յաւասարեցոյց իւրոց աշա՛կերտ։

Ղազար։

Ա՛նկեալ առաջի քո բարեխոսք և քա-
ղցրագոյն ամենայն սրբոց քոց, զորս
ընտրեցեր ի սկզբանէ աշխարհի, և ո՛ր ի բացեայ առներ զողորմա-
նուէրս քո ընդ ո՛ր ոգիս զուխտս քո։
Ա՛ն ասէ աբրահամ սիրելոյ քո։
խնայեսցէ ծառայի՛ և իջեալ սպաս քո։
Տ՛ը ո՛ր մատաղեր զմեզ խոպան վասն
անուանն քո սրբոյ ո՛ր ոգիս զուխտս քո։
և ո՛ր ի բացեայ առներ զողորմա-
նուէրս քո ընդ ո՛ր ոգիս զուխտս քո։

Աւետ Տեառն Աբեղեսի։

Ա՛ստուածային սքանչելեաց՝ հայցմամբն
ընկալ ուրախ զպաշտօնեայս քո Տա-
ռային քոմ սահակայ՝ խնդրելոյ ի
ծովքն ի մեզ գթած։ Ի ենասուսին իա
բայէլ։ Աիրով սրբոյդ ի մեզ խնայ
եա։ Աերեքսրբբեան երիւք սուքին։
Աբրեան գՀոգի գիտաս և գմարմի՛ն։

Վարդ։

Ա՛ղաչեսցուք զևենասուս փրկիչն
մեր քա՛ւ որ կամաւոր խաչեցաւ
խրոխտ զարարածս փրկեաց։ և հեղ
մանր արեան իւրոյ զիմաստուն շնոր-
հեաց յաւասարեցոյց իւրոց աշա՛կերտ։

Ա՛ղաչեսցուք զևենասուս փրկիչն
մեր քա՛ւ որ կամաւոր խաչեցաւ
խրոխտ զարարածս փրկեաց։ և հեղ
մանր արեան իւրոյ զիմաստուն շնոր-
հեաց յաւասարեցոյց իւրոց աշա՛կերտ։

Ղազար։

Ա՛նկեալ առաջի քո բարեխոսք և քա-
ղցրագոյն ամենայն սրբոց քոց, զորս
ընտրեցեր ի սկզբանէ աշխարհի, և ո՛ր ի բացեայ առներ զողորմա-
նուէրս քո ընդ ո՛ր ոգիս զուխտս քո։
Ա՛ն ասէ աբրահամ սիրելոյ քո։
խնայեսցէ ծառայի՛ և իջեալ սպաս քո։
Տ՛ը ո՛ր մատաղեր զմեզ խոպան վասն
անուանն քո սրբոյ ո՛ր ոգիս զուխտս քո։
և ո՛ր ի բացեայ առներ զողորմա-
նուէրս քո ընդ ո՛ր ոգիս զուխտս քո։

Աւետ Տեառն Աբեղեսի։

Ա՛ստուածային սքանչելեաց՝ հայցմամբն
ընկալ ուրախ զպաշտօնեայս քո Տա-
ռային քոմ սահակայ՝ խնդրելոյ ի
ծովքն ի մեզ գթած։ Ի ենասուսին իա
բայէլ։ Աիրով սրբոյդ ի մեզ խնայ
եա։ Աերեքսրբբեան երիւք սուքին։
Աբրեան գՀոգի գիտաս և գմարմի՛ն։

արտիւք մերովք և խնդրեմք զՔրիստոս
Քի՝ ինքն . ոմն խոստացար ծառայից
քոց և ասացեր՝ զամ զոր ինչ խնդրի
ցեզ Հաւատով յանուն Որդւոյ ի
Հօրէ , տացի՛ ձեզ : Ընդհեան և
այժմ Հաւատացեալքս ի քեզ և կա՛
տարեա ի բարի զխնդրուածս մեր .
զի ի քեզ եմք ապաւինեալ : Այս քո
առատ ողորմութիւդ մխիթարեա զմեզ ի կեանս այսորիկ . և առաքեսո՛
դեւսդ Հաւատ յանձատ երկնից աղբեայ
ուրիդ . ի փառաբանուի և ի պատիւ
ամենանաք Երրորդութեդ՝ այժմ և՝
Ընդ՛ Տէր և ողորմեա՛ :

Բարեբար և բազմամողորմ ած՝ :

Սաղմոս , 114 :

Սիրեցի՝ զի լսիցէ Տէր զձայն աղ
օթից իմոց . զի խոնարհեցոյց
զունկն իւր առ իս , և ես յաւուրս
կամ կարդացի առնուս :

Շրջեցան զինեա երկունք մահու .
և վիշտք դժոխոց գտին զիս :

Զնեղութիւն և զանձկութի գտի ,
և

Տաեր զիապանս իմ. քեզ մատուցից
ծառայ և որդի աղախնոյ քո.
Քաց խրոց ո՛ տր՝ ես ծառայ քո եմ,
Պատճառանս է առաջի ոն մահ սրոյ
ժողովրդեան ներ։
Օ՛ ողորմիա իմ ան ասց՝ առաջի ամ
ոտն ան կարդացից։
Օ՛ քաժակ փրկուե ընկալայց, և զա-
զոր և ետս ինձ։
Օ՛ ինչ տայ տրիտուր ան՝ ընդ ամ
ամ մարդ ստուտ է։
Այս ասացի՛ ի զարմանալ խմբեմ, Թէ
խոնարհ եղէ յոյժ։
Չաստացի զոր և խօսեցայ. և ես
ի գայթակղուե. Հաձոյ եղեց առաջ
զոչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ
Փրկեաց զանձն իմ ի մահճանէ.
դարձ անձն իմ՝ ի հանգիստ քո, զի
տր օգնեաց քեզ։
Այս խոնարհ եղէ՝ և տր կեցոյց զիս.
Աճ մեր ողորմի՝ և պահէ զաղայս տր։
Օ՛ տր՝ փրկեա զանձն իմ. ողորմած
և ճշմարիտ զանձն իմ։

Ո՛վ ամենակալ Տէր Աստուած Յիսուս Քրիստոս, որ
ասացեր առ աշակերտս քո. Խաղաղութիւն թողում
ձեզ, խաղաղութիւն իմ տամ ձեզ. մի՛ նայեր
մեղս մեր, այլ հաւատոյ սրտիս, որ ունիս առ
քեզ. եւ ոչ ըստ մեղացն մերոց արա մեզ, այլ
ըստ ողորմութեան քում մեծի. զի դու ես
Աստուած մեր, եւ մեք ժողովուրդ քո եւ հօտ
արոտից քոց. եւ ոչ ունիմք այլ ոք յաղագս
մեղաց մերոց բայց զքեզ միայն Տէր, որ
ունիս զօրութիւն թողուլ մեղս. զի դու ասացեր
եւ ոչ ուրուք այլոց. զոր ինչ կապիցէք յերկրի,
կապեալ եղիցի յերկինս. եւ զոր ինչ արձակիցէք
յերկրի, արձակեալ եղիցի յերկինս. եւ ոչ
գտանի ուրուք, որ կարասցէ ասել առաջի քո
թէ ես սրբեցի զսիրտ իմ, եւ մաքուր եմ ի
մեղաց իմոց. զի դու ես միայն, որ ունիս
զօրութիւն թողուլ մեղս. եւ ոչ ուրուք այլոց
ունելի է զայդ. զի դու ես միայն, որ
ունիս զօրութիւն թողուլ մեղս. եւ ոչ ուրուք
այլոց ունելի է զայդ. զի դու ես միայն
Աստուած մեր, եւ մեք ժողովուրդ քո եւ
հօտ արոտից քոց. եւ ոչ ունիմք այլ ոք
յաղագս մեղաց մերոց բայց զքեզ միայն Տէր,
որ ունիս զօրութիւն թողուլ մեղս. զի դու
ասացեր առ աշակերտս քո. Խաղաղութիւն
թողում ձեզ, խաղաղութիւն իմ տամ ձեզ.
մի՛ նայեր մեղս մեր, այլ հաւատոյ սրտիս,
որ ունիս առ քեզ. եւ ոչ ըստ մեղացն
մերոց արա մեզ, այլ ըստ ողորմութեան
քում մեծի. զի դու ես Աստուած մեր,
եւ մեք ժողովուրդ քո եւ հօտ արոտից
քոց. եւ ոչ ունիմք այլ ոք յաղագս մեղաց
մերոց բայց զքեզ միայն Տէր, որ ունիս
զօրութիւն թողուլ մեղս. զի դու ասացեր
առ աշակերտս քո. Խաղաղութիւն թողում
ձեզ, խաղաղութիւն իմ տամ ձեզ. մի՛

ա՛րեա՛ն քո է՛ն։ Ա՛յսպէս օրհնեալդ
ի կա՛նանչս մայր և միշտ կոյս և խնդ
նալի լոյս. ծընօղ արարչին մերոյ
անդադար բարեբանեսցո՛ք։

Ո՛րարիչ աշխ և բասեղծիչ ազգի մա
մարդկա՛՛՛ն. մի՛ անտես առներ զմեզ
նոյնչեաւսըն մեր. այլ հանդո՛ զհո
գիս նոցա ընդ սո՛րբսըս քո՛։ Ա՛րդիւդ
միա՛ծինն յարուցեալ ի մեռելսըն՛՛՛ց.
մի՛ անտես առ։ Հո՛գիդ ճշմարիտ
մխիթարիչ սրգաւորա՛՛՛ց. մի՛ ան
հոգոյն զմեզ քե՛ հովանացեալ միայն
սրբբուհի. ծընար զմեզ բա՛նն աշ
զանճառելո՛ւ հօր ծընունդ. և յայտ
նեցա՛ր միութի երրորդութե՛։

Ա՛ր կոչեցեր առաքեզ որ զմեզ ի մե
զերս ամ. ընկա՛լ զաշեր ա՛զնչեցեան
ի դո՛ղ նահատակեանն աբրահամու.
ողորմա՛ծ տո՛ր փրկիչ և բարերար։
Ա՛ր թողուեց ես տըէզ տո՛ղ. թո՛ղ

եկ Ո՛ր որդիդ ես և բանդ աստուա՛ծ.
Հաւատարակից ընդ հօր յերկնէ.
առ քեզ կարդամբ մարդասէր՝ հան-
դո՛ւր գնդիմ՝ ննջեցեալդ մեր ընդ
սբբս քո՝ Ո՛ր լքեր յերկինից վասն
մեր՝ զառաջինն առեր զանցեանն
ադամայ՝ մերմով բնութիւնդ բարձեր
ի վեր խաչին անարատ ձեռօք՝ հան-
Ո՛ր լուծեր զիշխանութիւնն մահու
կամաւորական մահուամբ քո քո՛.
բանաւորաց զաղաչանս առաքի՛ քո

հեղեալ մանկեամբ. Հան. Ջիրուհի
անարատ մայր ա՛ն և կոյս մարիամ.
քրօջէական աչօք ընդ քեզ տեսաք
ի յերկիր. բարեխօսեա առ որ վա՛
սքն մերոյ տիկնոջ Թեան։

գՅայր բարեդութ՝ որ զքեզ ածար ի
յազգս որդւոց մարդկան. առաքե
ցեր ընդ միածինդ ի փրկութիւն.
յիշեա՛ զհնդիս նընջեցելոց մերոց
և հանդիր ընդ սուրբս քո՛։ Որդիդ
միածի՛ն որ յաջեաջդ ի մեռելոց.
ի միասանդամ գալստեանն քո՛ յոր
ժամ մեզ խոստացար. յիշեա՛։
Հոգիդ ճշմարիտ մխիթարիչ որ
գա՛ռաքս. աղաչանօք նոր ածածկեին
և ամ՛ քոց նոց. յիշ՛ ի բարեխո
սո՛ւթիւն մեզ նոր ածածկին.
առ ի փրկել ընդ ժողովուրդս ի մէ
ղա՛ց և յատականութենէ։

դՅանըսկզբնականն ծոցոյ հօր խո

ծբնընդհան՝ · որ մա՛ ընտրել ծբնաը
աղաւ Ա՛պաւար և անբի՛ծ կոյս յեսու
նուիրեան պատուհասեցեր աշխարհի ·
ր երեքօրեայ յարուցեալ ղկենդա՛
նեմք զանչափ քո՛ զմարդասիրութի՛ն ·
ոչն ըզ գերեզման · աղ՛ Խաչբա՛
խոս փըրկեցեր ի՛ մեղսամա՛ր բան՛
նիր յանձն առեր՝ ի՛ջանելով ի՛ դժո
Ա՛ր փոխանակ մեղաւորաց ըզ մեռա՛
յանցանա՛ց քա՛րիչ քո արեամբ · աղ՛
մահո՛ · և արժանի արարեր թողու
մահո՛ամբ քո լուծեր զերկունս
խաչելութի՛ն · աղ՛ Ամենողորմած
հաճեցար բառնալ ըզ մեղս Եկ՛ քո
Ընտիակալ քաղցրա՛թիւ որդի՛ այ ·
յորժամ գա՛ս թագաւորութի՛ւդ քո՛
ուղիղ հաւատով · յիշեա՛ ասե՛ր
չեմք զբեզ զննչեցեալսն մեր ի՛ քեզ
ահ՛ն վասն փրկութե՛ մերոյ · աղ՛
նարհեա՛ բանիդ մարմնացար ի՛ կու

պատուական և սքանչելի քոյր
և զկնի մի անտես առներ՝ այլ միտեա
սէ՛ր. անձառելի քոյին ծնեցեմբ.
ի յերկնից և մարմնացար ի սե կու-
հէն և առուր. որ մի՛ ոք լքցէ
տէա առներ ընդ մեզուցեալըն յոյ
բազմադութ ողորմած տր. մի՛ ոք
պէն. աղաչեմք զձ՝ Ընդոխակ
ռաքինեացն ի վերայ լուսեղէն ա
ծագման քո տր. ցնծան դասք
ջանգան՝ Յաւիտեան լուսոյ
Հնազանդ և ընդ մեր ընդ ննջեցեալն
ընդ տուրբս քո. որ միայնոյ
քեամբ՝ մաղաչեմք զձ՝ քեզ փրկիչ
լեալ դժոխոց արարած ծր՝ ի յաղթ
տեան քո տր. յայնժամ զարհուր
Յորժամ հարիա՞նի մտ՞ գալոյ
խաչանալեաց գերհեղման.
խօս լեր ընդ անձանց մերոց՝ փրկել
զարձակօրն ի կապից մահու. բարե

Ա՛ր թագաւո՛րդ ես յաւիտե՛նից
քո՛ արդ՝ ընկա՛լ ըզ ծառայս քո՛ի ի
բարի. ե՛ւ շնորհեա՛ի յաջակողմեա՛ն
քոմ դասել: Ա՛ր ունի՛մ իշխանութի՛ւն
մահո՛ւ և կենդա՛ն. հանգո՛ւց զհոգի՛ս քոյդ
ծառայի՛դ. ե՛ւ Ձ՝օրժամ կարդի՛մ
աղա՛ւն տրուելդ քո՛. և հաստատի՛մ
առեա՛ն դառաստանին՝. յոյնժամ իմ
նայեա՛ի՛ ծառայս քո՛. ե՛ւ շնո՛ր
Ա՛ղեօրհնեա՛լ աճմանդ մարիամ.
քերովբէակա՛ն ամբո՛ւ արարչին մերոյ
արեւօրէնութեա՛ն՝. զո՛ր երանեցո՛ւ

Աւ՛ ազնուքդ Հանապազ

Յոգւոյն Հանգուցեալոյդ քո՛ աճ՝ արա՛
Հանդիստ և ողորմութի՛. և մեզ մեղաւո
րացս՝ շնորհեա՛ զթասիրութի՛ յանցանաց:

Ա՛ւ ես խոստովանիմ ցքեզ աղա՛:

Ա՛ ո՛ Հանգուցեալ Հոգւոյն աղաչեա
ցուք զսիրելին մերքո՛ զի զնո՛ ընդ
դարան դասեսցէ՛. և զմեզ կեցուսցէ՛
շնորհի՛ ողորմութե՛ իւրոյ. ամենա՛:

Աղերս։

Ո՞ւր ոդիւ այ անոխակալ և բարե-
դութ. գիւ՛ զո ապարչական սիրովդ
ի հոգիս հանդուցել ծառայից քոց։
Ցիշեա յաւուր մեծի դալստեանդ
արքայութիւն քո։ Լսո արժանիս ո՞
զորմութիւ քաւութիւ և թողութիւ մեղաց։
Խոստովանութիւ պայծառացո՛ ընթա-
քո յաջակողման դասուն։
Օ՛ դու ես տէր և տարածիչ ամենայն.
դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։
Ընդ քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն
և պատիւ։ Այժմ և՛։

Օրհնեալ տէր մեր՛։ Հայր մեր որ՛։

Աղաչանք։

Օ սաղմոս երգուիս և զաղաչանս
ընկալցի մարդասէրն աստ ի հանգիստ
բարերար կամաց իւրոց. մեր մեղաց
և յանցանացն թողութիւն շնորհեսցէ։
ի բարեաց փրկեսցէ. ի մեղաց պահպանէ։
և նմա փառք յաւիտեանս ամէն։

Օրհնեալ թագաւորութիւն Հօր և
Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և՛։



Ի՛ր ի հօրէ առաքեցար փրկիչ
և մարմնացար ի սէր կուսէն.
որ վէմ մեր ի յերկինից էիր և
լուսաւորեցեր զմեզ ըստ
ողորմութեան քոյ. Ո՛վ
խաղաղութի՛ն քո ասէր մեզ սուրբ, որ
խաղաղութեաց ես Թագաւոր. զխաղաղ
ղութի՛ն և զողորմութի՛ն որ յամի ես
դու կարօղ մարդասէր.

Որ ըստ ասի զմիտս անցանես, զխա-
ղաղութի՛ն քո ասէր մեզ հանապազ
զքեզ աղաչեմք.

Ա՛ինաժին որդի և բանդ աճ և անմահ էութի՛ն, որ յանձն առեր մարմնանալ ի սրբուհւոյ աճապաղանէն և ի մշտակուսէն. անախտախեղդ մարդեղութի՛ն քո աճ մեր. մահուամբ զմահ կոխեցեր. մինդ ի սէր երկրի դուքն փառաւորակից ընդ հօր և սէր հոգւոյն կեցո զմեզ.

Ա՛ճաժին անհասանացեալ զբանն անբա-
կիզեալ յարացար և զանձն անխմանալի
ճնար. զանապատ բերլեն ի զբրդա-

բարձեր. նմա անդադար բարեխոս
սեա վա անձանց մերոց:

Յաճախին զքեզ խոստովանել երկրի պագել եկեղեցի ուղղափառաց, զի ուր քերօրէքն բազմահեպաք և աղ թուք հրանելիք և վեցկնեան սերո բէքն նայիլ ոչ իշխեին, կրեցեր անսերմնապէս զանապականութիւն ի յար գանդի քումմէ աղախին զոր. և ծը նար ոմն զմարդ զոծըն քոյորից զմար ծուցեն առ ի քէն զանձառ զբանն ի փրկուէ հի և կենաք անձանց մերոց:

Յաճախին բարձրելոյն զօրութեն հո վանաւորել և աբ հոգոյն եհաւորու թիւն լուսաւորել, որ զամ գոյութեց ստեղծիչն յայտել ծնար անձառապա. մարմնացելոյն առ ի քէն բարեխոս սեա կեցուցանել զանձինս մեր:

Երանելին այսօր Իմէօն հոգւովն ընդ այր ի ձերն երևեալ քերօրէիցն վեհագոյն, զի որոց Թևաբն առ ունել ոչ իշխեին նայիլ ի յահեղ փառացն սա ի գերկուս ի ր բարձել համբուրեր

Յոր

երկութիւն անձանոյ մերոց։

Ո՛ր պատ ի չարչարանս ամենայն հօր ի՛ ՀՈՐ
ժողովեալ ամենայն, օրհնել
յորդ և մեծադոյնդ ամենից զարհուրելիս։
յիշեսի՛ զի յայտնացես զսիրելին քո։
զաղաչու զինքնումն որպէս կանխա
ես՝ յիշել առնելի. որ և՛ ի բեթանիա
փառք քեզ։

Ա՛ՐԱ ՀՈՐ ի փրկութիւն մեզ
զօրութեանդ, լեր են երկինք և երկիր փա՛ռ
պուճեմք առ քեզ որ, սբ՛ սբ՛ սբ՛ տէր
Ա՛ՅՐ ՀՈՐ ծերունեացն սիմէոնի վերա
կացեալ՝ արձակեա զիս՝ ի խաղաղու
թիւն զի՛ ի փրկութիւն քո՛ տեսին աչք իմ
զոր պատրաստեցեր առաջի ամենայն
ազգաց լոյս ի յայտնութիւն հեթանոսաց
և փառս ժողովրդեան քո Իսրայէլի։
Ո՛ր ի բարձրեալսն ի մէջ հրեշտակաց
նստիս և ի քերովբէսն երևեցար, ո՛ր
նոցին կատարեցեր զարհուրանս։ Ո՛
Տէր ամենակալ, որ ի սաղմոսէ ես
ի մարդ եղեր, և ի մանկութեան
մերում ժամանակաւ. սբ՛ սբ՛ սբ՛ տէր
զաւրութեանց և անկարօտ մեքրութեանց։ Ո՛
ի՛ տաճարն քառասնօրեայ, զորմէ
նոյն կանխեցեր զարհուրանս։ Ո՛
Տէր ամենակալ, որ ի սաղմոսէ ես
ի մարդ եղեր, և ի մանկութեան
մերում ժամանակաւ. սբ՛ սբ՛ սբ՛ տէր
զաւրութեանց և անկարօտ մեքրութեանց։ Ո՛
ի՛ տաճարն քառասնօրեայ, զորմէ
նոյն կանխեցեր զարհուրանս։ Ո՛
Տէր ամենակալ, որ ի սաղմոսէ ես
ի մարդ եղեր, և ի մանկութեան
մերում ժամանակաւ. սբ՛ սբ՛ սբ՛ տէր
զաւրութեանց և անկարօտ մեքրութեանց։ Ո՛
ի՛ տաճարն քառասնօրեայ, զորմէ
նոյն կանխեցեր զարհուրանս։ Ո՛

յաւիտեան։ Ամէն։

Յորժամ եկեալ կենարարդ ի դե-
րեզմանն ողորմած յորժամ եկեալ
կենարարդ ի դերեզմանն ողորմած ո-
հետաւոր ձայնիւդ աղաղակելոյ առ
լամ զմարմնիս արի եկ արտասան։ Ասէ մա
ռեալն ի դերեզմանէն յարեր և նոյն
ինքնիւ զանմահութեան պարգեւսդ եառեր
սիրելոյդ, և ահ ալիւն ձայնիւդ ի դե
րեզմանէն կոչեցեր։ Ա՛յ և մեզ
երկիւղ
Թագաւորութիւդ։ Ընդ նոսին և մեք
առեալ, ողորմեալ օրհնել զ գալուստ
քո. օրհնութիւն ի բարձունս, օրհնել որ
գալոդդ ես անուամբ տեն։

Ընծայ եկեմ և զարդուրեամ զանդաստ
քո սիրոն. քանզի ահա Թագաւորդ
Քո՞ նստել ի յաւանակի նորոյ հե
զութեամբ ի ցածանելոյ դոյ մանկունք յառա
ջաստքն։ Ա՛ր մեք աղաղակեմք, ողորմեան
նոյ օրհնեալ եկեալ ի յանուն տեն
որ ասէն զմեծ զողորմութիւն։

Ա՛ր յարեաւ ի մեռելոց ահա ասէ
զմահ հոխեաց. և յարուցեալն ի բոլոր
մեզ վիճակաս պարգեւեաց. նմա փառք
յաւիտեանս Ա՛մէն։

Հոգի զօրութեան. այսօր համբարձաւ փառք ի
երկինս. եւ զհրաշալի գալստեանդ քո ցուցեր
զկարգ. եւ զհրաշալի գալստեանդ քո ցուցեր
զկարգ. զաթոռ եւ զաթոռակալ եւ զամենայն
զինուորս հրեշտակաց. զի ահա Տէր Յիսուս
Քրիստոս ելանէ ի վերայ արեգական. եւ
ամենայն ազգք երկրի ողբասցեն զանձինս
իւրեանց. զի ոչ ոք կարէ ասել զքեզ թէ
ստեղծեալ ես. այլ միայն զի ելանես ի
վերայ արեգական. եւ ամենայն ազգք երկրի
ողբասցեն զանձինս իւրեանց. զի ոչ ոք կարէ
ասել զքեզ թէ ստեղծեալ ես. այլ միայն զի
ելանես ի վերայ արեգական. եւ ամենայն
ազգք երկրի ողբասցեն զանձինս իւրեանց.
զի ոչ ոք կարէ ասել զքեզ թէ ստեղծեալ ես.
այլ միայն զի ելանես ի վերայ արեգական.
եւ

խնայեա՛ և կեցո՛ զմեզ
եղելոց և խաղաղարար աշխարհի՛,
ա՛ծ, որ ես պատճառ կենդանութե-
և այժմ աղաչեմք զքեզ՝ որ Հոգիդ
Հնագեր յառաքելոն՝ լսեսորելով զնո-
Յօր՛ի հրեղէն լեզուս բաժանել
ղակեմք որ խնայեա՛ և կեցո՛ զմեզ:
ժանել անձառելիօք ցուցար նոյ. աղա-
պետութ լեր. և՛ի հրեղէն լեզուս բա-
որ զոդիտուր աշակերտացն բազում
նուիրեր եղելոցս և խաղաղարար հո-
երկիւղիւ պնեմք. որ ես պատճառ կենդա-
և մեզ հնդիսիլ զեզ ամպովք՛ի միտս
անգամ քո գալստեանդ. որ միայնոյ
ես մարդասէր:

Հոգ

Ա՛Ն զքեզ խոստովանիմք զնոր Հոգիդ և

Էշ

Յօր՛ի հրեղէն լեզուս բաժանել
ղակեմք որ խնայեա՛ և կեցո՛ զմեզ:
Հնագեր յառաքելոն՝ լսեսորելով զնո-
և այժմ աղաչեմք զքեզ՝ որ Հոգիդ
ա՛ծ, որ ես պատճառ կենդանութե-
եղելոց և խաղաղարար աշխարհի՛,
խնայեա՛ և կեցո՛ զմեզ:

բացդ լուսեղինաց ինձեր յերկինից՝ ի դաշ տըն
գաժ նի և փրկիչ յիշքնոր աղօթիւք և
միջնորդութ բազմաչարչար վկային քո
և Տօրն մերոյ սըքն գրիգորի լուսաւոր
չինն, մեծաւ փառաւք և բազմութ զո
զաղաւթիդ սմ աշխարհի։
Ո՛ ամեն և փրկիչ յիշքնոր աղօթիւք և
ընդունայ միանգին խառնովանութիւք. և
Տայցեմք մեզ՝ իվերնոյ տուողէդ զՏոգե
ւորական խաղաղութիւն. որ փառք քեզ
Երկրի արդ այսօր աշակերտացդ՝ ի թա
փօրականն լերինն. և աշակերտացդ զար
Տուրեալ աղաղակէին ասելով. արաս
ցուք երիս տաղաւարս՝ մի նոր, և մի մո
սէի և մի եղիայի։ Ընդ՝ և մեք բանա
ւոր Տօրս երդեմք ընդ ձայնիւ վկայ
Տոցդ՝ ասելով՝ ի մեղ զայս քո շնորհ ցդ
Տիքոյ միասանգամ գալստեանդ և կեցո
ղաջի պահական ամենայաղթ խաչդ
քո անկինիմք երկրպագելով և խնդրեմք
զքեզ ողորմի յանցանաց մերոց. քանզի տո
վաս բարձեր զաւուրս պարսուի ազգի
մարդկան։ Ի այժմ ևս ոչ այ ածոյին
քոյ նշանի շնորհեա զերկինային զնա
զաղութիդ սմ աշխարհի։
Ո՛ մեր և փրկիչ յիշքնոր աղօթիւք և
միջնորդութ բազմաչարչար վկային քո
և Տօրն մերոյ սըքն գրիգորի լուսաւոր
չինն, մեծաւ փառաւք և բազմութ զո

տուն այ բանին խափանել կարծելով՝ որ
յիշ ընթացուն քո և գնարատել
խոստովանիմք տէր և աճ կեցո զմեզ։
ի մի հատատ զկնի եկեղեցի։ զքեզ
թշնամեաց պատերազմ։ և հաստատեա
ի՛ նոսա զնաղաղուն և զանշարժուն
նաղաղեա զնորհեա եկեղեցւոյդ մեր
հոգի։ յորոց միշտ փառաւորի ամենանուն
հիանալս սոցին մինչև ի կործած աշխարհ
զարդուն եկեղեցեացս մերոց և մանր
տանեցից։ Այդ պահեա զնա անարատ
հաստատուն և անաղօտ, ի պայծառա
ուարելդ արծիւ եկեղեցեաց հայոց
նոց՝ ի լինել ծնօղ դաստիարակ և կա
մեր զնա էջմիածին։ և արարեր զնա
շուեմարան անսպառելի ընդ հոգի ածոյ
մամբ հրաշակերտեցեր զմայր աթոռն
դրամատունց։ ուր և լուսաձև յօրինն
դընդ ոգի, և հալածեցեր զգունդս սան
և սուրբ հոգի եկեալ ի վերուստ ան
յատկինն սերոյդ և ամծի ողորմութեդ։
տըն արարատեան, ի յայցելուի փոքու
հօտիդ քոյ աղբիւս հայոց և ի ցուցումն

որոյ դերազանցել ի փառս առաւել
քան

քրենն Քրի Հռոմեցւոցն ի կողէն։ Ա
քրենն իւր խառներ ընդ փրկական ս
և եղեւ անն։ Ես ղմարտիրոսական ս
լոմ բոլորեր պահս փոխանակ փշոցն
քարանցն որով զծաղիկս հաւաքե
ի յաթոռ փառաց։ Ար զբաղմութի
բանն Հօր ի կերպի ադամոյ նառեալ
կակերտ տեսլեամբ տեառաներ զկերպա
կինս զոր փակեաց ադամ։ և Հրեշտա
ցեալ Հօր։ Ար աղօթիւք բանայր զեր
Աստիանոսն նախասկսինքն վկայե
Քրիստոսիկ եկեղեցի աբ՝ յիշատակս սըբոյն
Ընծա այսօր ցնծա և զուարճացիր
և զմեծ զաղտմութիւնն։
նադրեցեր պարզևել զհաղաղութի
բարբառով ձայն, գոչեա որում ձեռ
զրեալ է։ Ար դու որ յանձակ
ցե զբանս որ զանձն ձեռնադրեցեր
ամեց աղջիկն Հաճոյացոյց զի զքոյդ Հատ
և բազմեցոյն Հերովդէսի զկաթաւս ո
ղՀաւատեալդ անօրինութիւ բորբոքել
դրիսանէնարտասլս ընկեց։ Ար և այժմ
որ ի ձեռն կնոջն զնախատեցեր ի

ցել արքայն իւրական զօրօքն ընտ-
ան անհամեմատ համբերութեամբ զառաջս
դիմի նահատակելոցն փառօքն։ Եւ
նոքա ի յերկիւղէ խոնարհէին ի տես հան-
մացուցեալ. ոմք և զունդ զունդ յերկ
Ընդ ոտն ձգնաւքն զերեզմանն զար
ջարանօքն զաշխարհս ամ հեծացուցեալ։
Ընդ երիվարիս։ Ա. քաջայաղթութեանն ջար
ուսաւորիչ ասեաց Թորգոմայ որդի
բազանցել ի հարս նբ Նայրապետ և
սիւ զհանրատենչ յիշատակ՝ ով գե
եկեղեցի նբ՝ ոսկեզօծ մեծաւ հանդի
Ընծայ այսօր ընծայ և զուարճանայ
հեա մեղաւոր զմեծ քո զաղօրմանդիդ։
լով ի համարիլ սէր զայս մեզս։ Ոտ
ձգողացն աղերսէր առաքեալեան
քարոզուեցան. որ ի վերնասրահին քարա
փաննաս վկայ ձմանրիա առաքելական
Նոա յերկայնէ ընտրեալ նբն Ստե
յերկայնէ ընտրեալ նբն Ստե
վախճանիլ և զմեծ զաղօրմանդիդ։
վերնատունէն զպարգեւս կենաց ան
քան զամ նբա՝ հայեցե՛ և վա՛ մեր ի

իւքդ նոճաձեցեր։ Աբ աճ։ հաճոյ ս
զօթիւքդ զկուրծլ միտս նցին լուս
ւորեցեր և աւետարանին քի պաշտօ
նեայս արարեր։ Ընդ նմին և զաղաս
հայոց նորոգ հոգևոր ծննդեամբ լուսո
աճդիտուեր աճեր։ Ալ ոչ և յատկապա
լուսափայլեցուր զի մեջ ամբոխ, և զառա
քեալին ընկալար զսքոռ և զպատիւ,
և ըստ նոսին պսակեցեր զքեզ ոչ։ Աղբ
ով հոյր մեր և լուսաւորիչ հոգւոց մե
րոց։ աղաչեմք զքեզ միաբան ուխտիւք
եկեղեցւոյդ, զի յաւուրս հրաշալեաց
ոնի քոյ յատկապես բարեխօսիցես առ
քո աճն մեր, զի զեկեղեցիս և զհաւատս
ժողովրդեանդ պահեսցէ ի խաղաղու
փրկեալ ի հոդևոր և մարմնաւոր թըշ
նամեաց։ զի և մեք միշտ գոհանիցիս
կատարելով փառաւորեսցուք զհայր և
զորդի և զսուրբ հոգին յաւիտեան ամէն։

Արիդար սբ քահանայապետ՝ որ զհա
ւատս ուսուցեր և զբանիկս դիմացն
հալածեցեր։ մարդկան ուսուցեր քա
րոզել զերկրորդումն, պսակեցաւ յար
քոյնէն։ արդ բարեխօս լեր առ տէր
վասն մեր։

երկրեւոյթքն առեր զպատիւ երկ
նից։ Հրեշտակունն զարդասրեցեր աշոռ՝ի
ձեռն մարդասէր։

Ձեռներ՝ի խաղաղութէ զոս պահեա
Ձգնութէ վիպից զԵնաման սորա վա
դապետս՝ առ՝ի հաստատուն սէց։ Ա
ռաքեալս և մարգրեաս, հովիւս և վար
վիմի հաստոյ, և կարդեցեր՝ի սմա ա
ր՝ որ հիմնեցուցեր զեկեղեցւոյ՝ի վր
քո ժողովրդս որ միայնոյ ես մրդեսէր։
մողթանօք սէց սոր՝ խնայեա՝ի փրկել
ոսօնողացս անուանց խրենց։ Ա՛րդ՝
թեց։ և միշտ հոգւեն՝ի՛ջ զբաւուն
րեցին զահեզերս յանօրէն կռապաշտու
զին յերկնից՝ կերակուր կոչելով յորդե
դրուն զմեզ վերնոյն սիօնի։ Հատատ
տուքն հաւատոյ և պարծանքն եկե
ղեցւոյ, որք զօղով սրեն խրենց մար
դրեցին զանեզերս յանօրէն կռապաշտու
թեց։ և միշտ հոգւեն՝ի՛ջ զբաւուն
ոսօնողացս անուանց խրենց։ Ա՛րդ՝
մողթանօք սէց սոր՝ խնայեա՝ի փրկել
քո ժողովրդս որ միայնոյ ես մրդեսէր։
Ա՛ր որ հիմնեցուցեր զեկեղեցի՝ի վր
վիմի հաստոյ, և կարդեցեր՝ի սմա ա
ռաքեալս և մարգրեաս, հովիւս և վար
դապետս՝ առ՝ի հաստատուն սէց։ Ա
Ձգնութէ վիպից զԵնաման սորա վա
ներ՝ի խաղաղութէ զոս պահեա
ած ոսկ մարդասէր։

Հրեշտակունն զարդասրեցեր աշոռ՝ի
երկրի, ած առեր զպատիւ երկ
նից՝ի երկնից՝ կերակուր կոչելով յորդե
դրուն զմեզ վերնոյն սիօնի։ Հատատ
տուքն հաւատոյ և պարծանքն եկե
ղեցւոյ, որք զօղով սրեն խրենց մար
դրեցին զանեզերս յանօրէն կռապաշտու
թեց։ և միշտ հոգւեն՝ի՛ջ զբաւուն
ոսօնողացս անուանց խրենց։ Ա՛րդ՝
մողթանօք սէց սոր՝ խնայեա՝ի փրկել
քո ժողովրդս որ միայնոյ ես մրդեսէր։
Ա՛ր որ հիմնեցուցեր զեկեղեցի՝ի վր
վիմի հաստոյ, և կարդեցեր՝ի սմա ա
ռաքեալս և մարգրեաս, հովիւս և վար
դապետս՝ առ՝ի հաստատուն սէց։ Ա
Ձգնութէ վիպից զԵնաման սորա վա
ներ՝ի խաղաղութէ զոս պահեա
ած ոսկ մարդասէր։

Հրեշտակունն զարդասրեցեր աշոռ՝ի
երկրի, ած առեր զպատիւ երկ
նից՝ի երկնից՝ կերակուր կոչելով յորդե
դրուն զմեզ վերնոյն սիօնի։ Հատատ
տուքն հաւատոյ և պարծանքն եկե
ղեցւոյ, որք զօղով սրեն խրենց մար
դրեցին զանեզերս յանօրէն կռապաշտու
թեց։ և միշտ հոգւեն՝ի՛ջ զբաւուն
ոսօնողացս անուանց խրենց։ Ա՛րդ՝
մողթանօք սէց սոր՝ խնայեա՝ի փրկել
քո ժողովրդս որ միայնոյ ես մրդեսէր։

նուստ՝ ծանր քո՛վ երթնեալդ՝ ի տարս
ոբ Տյրապետս։ Վանալի՝ զո վարդա
պետութեդ սերմունկդ՝ բարեպաշտութե
բուստին Հասկս ուրախութե պտուղ
Հատուցանելով և Հաւատացելոցս փրկու
Թի՛ շնորհելով։ վայ բարեխօսեա առ
ար վս անձանց մերոց։

Ընդ Ա՛ յեսո՛ ածասեր Թէրին լեզու եղե
կիա՝ յարոյց ածզյովսէ՝ որ զամիւռա
պաշտութիան՝ ի բացընկիեցյոպ և զբարե
պաշտն Աստուածդիանոս, որ զարխոսի
զմոլուն խաւխանեաց։ և զմեծն Աւե
դոս յարոյց ածոյին նմանաձուն վաստե՛
ը զեմ այնցիկ որք զբոզին Հայհոյ
էին։ Ա՛ րդ՝ ով ածարբե և ուղղափառ
ոբ Թէրս՝ աղաչեա զմեր՝ ի փրկել զմեզ
ի մոլորատպաշտ Հայհոյուէ։ զի և մեք
ոնեացուք զյիշատակս քո՝ խնդրելով
ի քէ զՀաշտուէ և զմեծ զողորմի։

Ընդ Ա՛ յեսո՛ ածասեր Թէրին լեզու Աղե
կիա՝ յարոյց ածզյովսէ որ զամիւռա
պաշտութիան Ինոյ ժողովրդենն՝ ի բաց
ընկեցյոպ և ի նորոգումն յարոյց զինդրա
նիկն Թէրոյ զբարեպաշտն Ա՛ դա

ՀԱՅ

ՀԱՅ

ՀԱՅ

բեզ ամէն, և լուսաւորեցին համանգա
մայն զաշխարհս հոյաստանեայց. փա
րատեցին զնաւաարն անդիտութե կուա
պաշտութե. և լուսաւորեցին զամ հոգի
հաւատով աճդիտութե։ ՚ԱՁ բարեխօ
սութքն քո աճ՝ պարգևեայ աշխարհի
քում զնաղաղութի. և անձանց մերոց
զթեղաց թողութի. ոմ մարդասէր ու
Գ՚ՅՈՒՆ՚ՍԱՆԱԿ ձեր զհանդէս զուար
ձացեալ ոտանէ եկեղեցի սբ. քանզի սրբու
թի ստացողք զկուսութի. և՚ի մարմ
նի զանմարմնոցն ցուցիք զհանդէս։
ՏԱՐԱՆԱՑԵԼՔ քի երկնաւոր փեսային
դատերզ վերին սիօնի. խնդրեցէք՚ի
քէ զհաշտութի և զմեծ ողորմութի։
ՎԱՐԴԱՇԻՆՔ՚ի ճակատագրութին՝ յաշխար
հահան՚ի ճակատագրութն և՚ի մեծ պա
տերազմին ընդդիմամարտել լինէր անօ
րինացն պատերազմակ երանելինահա
տակքն՝ զմոլուկ անօրինացն խափանե
ցին և յաղթօղ դուան. քնզի՝ որոց ատե
ցեալ էր զնճայնին զօրութի, ոչ ժուժկա
լէր նէ մարմնաւորական պատերազմ։
ՈՐԴԻՔ՝ ՈՐ ԱՁ՚ սուգա բարեխօսուքն
խնայեա՚ի մեզ և ողորմեա։ 362

ի յոյս սիրոյդ քոյ՝ որ փառաց քեզ
ընկալ և զարդեցո ի ժողովոյս միտոյ
լոյս առքո։ Այդ՝ սկզբնաւորեցեր
ծածկինդանձուցն հոգւովիցի ազգակե
քինաբար՝ զինքն ըստրել ի յանիւթ
ըհն պակասեացի, այլ դողալով առա
զի մի լուծել ոք բազանեօք անցաւո
կոխին։ Որք և քրիստոսին զմիմեանս
յամօթ ի քարընկէց յերեսս բնաստ
ի յերկինս, ի սեբաստիայ նհատակին ի
կէ եկիցի քոյ մեծատան պայծառնոյ
քանզի թիւրեալքն ի քէն դիմեալք
նալով փոշոյ ի փառս կաթուղի
խօսեա առ սիր քո անձանց միտոց։
զացս զօր նահատակաւք քոյ, բարե
Այդ՝ ի յաղթօղ պատերազմի ածող
կուսին և անապրեցեր զպշտամանեալ
դուց նիզ, զո սյնորիկ լուցեր զաստիար
ազդեցութիւն դիտելով գայրեցուսն հո
լեան անօրէնն բռնաւորին։ Այլ վերին
փրկիւնս, և ոչ ածեր զմտաւ զսպատնա
խանակեցեր զմարմնոյդ ընդ հոգւոյդ զամ
Հատակեցեր սբդ (Եւդոկիա) որ փո
օրհնեան և վկայ ձշմարիտ քոյ նահ

Եբէց
Յան

Ալ՝ի վերջ երօբէին հանդչիս ևի ղօ
րացն Հրեղինաց օրհնաբանիս, իջեր՝ի
բ՛բիլոն և փրկեցեր զերիս մանկունան
՝ի հրոյն բռնութ։ Ալը աղաղակեմք ա
էհիներդ նոր։ Ամդորձք օրհնեցեք և
բարձր արարէք։ Ալ։ Երբ փառաց և ո
րարիչ բոլորից, որ մարդասիրութիւն դը
Թացար՝ի սբ մանկունան և փրկեցեր՝ի
բորբոքել բոցոյն։ որք անարդեցին զը
բանութ Թագաւորին և չիջուցին զզօրու
Հրոյն։ Ը նոքին և մեք քեզ վերագոչեմք
փրկեա զմեզ՝ի հրոյն յաւիտենից։ Օ՛ի
դու միայն ես բազմագութ որ՝ քեզ

փառք յաւիտեանս ամէն։

Հրէշ Օ որ օրհնեն անլռելի ձայնիւ իմանալի
Օ՛ օրութիք՝ երկնաւոր նահապետութիք.
Հրեշտակք և Հրեշտակապետք. Արդուք
և Տրութիք. Իշխանութիք և Պետութիք.
Ալերօբէք և Քերօբէք՝ և մեք օրհ
նեսցուք զնոյն ամենայնիւ Երրորդու
թիւն և զմի աճուրդիւնն։

Ալ՝ յաւր երկրաւորս եկիցուս քահա
նայապետութի, ցնծալ Հրաշափառեալ
զերկնաւոր քահանայապետեդ կատա

մարդասէր Տէր,
նայեայ ողորմութիւն քո պարգեւեա մեզ
օր ի յիշատակ զհաւատարմսն ի քէն
Նոյին ողորմութիւն, Յակոբայ և Յովսեփայ,
և Մովսիսի, Յեսուայ և Դաւթի, Սամուէլի
և Հեսայեայ, Եղիայ և Եղիսէի, Յովնանայ
և Յովնանու, Եզեկիայ և Յովսիայ, Երեմիայ
և Դանիէլի, Եզրասայ և Եսթերայ, Մարդքէի
և Ամբակումայ, Սոփոնիայ և Անանիայ,
Ազարիայ և Միսայելի, Դաւթի և Սողոմոնի,
Ասարեհադոնայ և Մանասէի, Ամոնի և Յովսիայ,
Յեքոնիայ և Սաղաթիէլի, Զորոբաբելի և Աբիհուդի,
Եղիակիմայ և Ազովրայ, Սադովկայ և Աքիմայ,
Եղիհուդի և Եղիազարայ, Մատթանայ և Յակոբայ,
Յովսէփայ և Մարիամայ, Ստեփանոսի և Թեկլէի,
Գէորգի և Աբրահամու, Սարգսի և Գրիգորի,
Ներսիսի և Սահակայ, Ներսէսի և Ներսէհ,
Ներսէհ և Ներսէհ, Ներսէհ

Եւ ես խաղաղութիւն զոր աղաչէաք
ցուք. ընկալ ի ձեռն և ողորմեաւ։
Օրհնութի և փառք Հօր և որդւոյ"։
Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Խրատ։ Հրեշտակ, Ծննդեան, Յն ը առա-
Քին, Ա աշտարակին, Վերափոխման, Ե ու-
ռնկ ծածկին ձագը փոխն այս է։

Ա ճաշացուցէ անձն". և այլն, 186։
Հրեշտակին, Ծաղկազարդին, Խոփոց գա-
ւառն, Ասէին, Այնքան ու ուրուքէն
ձագը փոխն այս է։

Ոչ թագաւորեաց՝ զկայսերութի զգե-
ցաւ, զդեցաւ որ զօրութի՝ ընդ մէջ
իւր էած։ Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի
մի սասանեսցի. պատրաստ է աթոռ
քո՝ ի սկզբանէ յաւիտեանս դու ես։
Բարձան գետք որ, և ամբարձին
գետք զձայնս իւրեանց. և յարիցեն
գետք ի վնասս իւրեանց։
Ի ձայնէ ջուրց բազմաց. սքանչելի
երեն զբօսանքք ծովու։
Սքանչելի ես դու որ ի բարձունս.
վկայութիւնք քո մեք յոյժ հաւատացաք։
Տան քում վայելէ սրբութիւն որ՝
ընդ երկայն աւուրս։ Փառք"։

Օգտին փնջի ի հովտոյ գալոսան՝ այս է
ձագը փոխն։

ցիք զնա առ Ժողովուրդք։ Գոլե
ցիք զնա առ Ժողովուրդք։ Գոլե

Արձակեցէք զնոր առ ազինաք • գոլե
Արձակեցէք զնոր առ ազինաք • գոլե

( ) Ցրուեցէք զնոր առ ազինաք • գոլե
( ) Ցրուեցէք զնոր առ ազինաք • գոլե

Ցրուեցէք զնոր առ ազինաք • գոլե

Ո՛վ Տէր Աստուած, ամենակալ հայր մեր, որ ամենայն ինչ ի քեզ կայ, եւ ոչ ինչ առանց քո կամաց լինի

ցեալսըն մեր՝ և հանդո՛ր ընդ սբ[ս]ս քո՛ր
Ա՛յսպէս երկնաւո՛ր՝ յիշեա՛ զընկե՛րդ
վա՛ռաբա՛նութի՛ւն առաքեմք քեզ
Աղեկա՛ն էրէ՛ւշաբա՛ն պա՛հոց և ո՛ւրբաց։
բազմե՛ցեր աճա՛յին անօրէ՛նութի՛ւն։
դոյ հօր և հո՛գւոյն՝ լուսաւորե՛լով
լուսեցին մեզ հրաւի՛րօքըն հա՛մա՛
Հո՛ր ձշմարիտ մարդեղութի՛ւն՝ զոր քա
ձառագայթի՛ւք՝ լի՛ա՛ Աւրհնեցա՛՛
յոր եմո՛ւա բանն աո՛ր ծ եօթնատիպեն
հիմնեցուցին ընտրեա՛ք սբ հոգւո՛ն։
նութի՛ւն։ Ամէ՛ն ըզ տաճա՛ր հաւատոյ
իմանելո՛վ՝ սաղմոսին աճա՛յին անօրէ
ցուցեր զաեւտղութի՛ մարգարէին՝
նելի՛ աւրհնի՛։ յաւաղագո՛յն հրաշա՛՛ ա՛ղ
Ա՛ւաղագո՛յ անձառ լուսոյ անքնն

Ա՛ւրէ՛ւէէ։

մա՛՛ փիլիպպո՛ն առաքա՛ւո՛՛ սբ՛ւ։
մարդիա՛ն։ զերդեա՛ս հոգեւո՛ւս յան՛
նո՛ր՛ն երդս առեալ պարե՛՛ն ընդ

Ո՛ր էակի ցդես հօր և հետայ որդիդ
միածին՝ յիշէ Ո՛ր փրկիցդ ես հօր
և որդւոյ՝ հոգիդ՝ Շնորհիւ՝ յիշէ

Հինգշաբաթի Աւուրց

Ո՛ր սիրօդդ հաք արարչին արարած
ծոց քի սուրբ առաքեալք՝ բա
րեխօսեցէք առ՝ որ վասն մեր
Ո՛ր քարոզդ հաք ընդհանուր ամե
ղերաց քի սուրբ առաքեալք՝ բա
Ո՛ր պատկդ հաք ամ եկեղեցաց
քի սուրբ առաքեալք՝ բար
Ո՛ր անբակի զքն յերուե՛ հիւր յարշ
խարհ՝ մոռնացար ի կուսէն յաղագս
մերոյ պարտեաց՝ հանդո՛ւրժ զնըն
ջեցեալըն մեր Ո՛ր ի հօրէ լոյս
ոյ լոյս ծադեցար մեզ ևկեանք՝
միածին որդի հօր համագոյակից՝
հան Ո՛ր ի վերդ ես քան ըզմիտս
և ըզ խորհուրդս՝ ևս խաչէ հաճեր
բեալ փրկեցեր զմարիերս՝ հան

Ա՛ղբիւր ողորմութեան, որ ի Հօրէ բղխեցեր, եւ ի Հոգւոյն սրբոյ ծորեցեր, ամենայն ազգաց ազգի մարդկան, եւ ամենայն լեզուաց լեզուի մարդկան

պանակ կատարանաց նորոյ ուխտիս.
Ջաւ կրկին ըստ. վայ. Աւետարանի տա
կրեցեր. որով ընտրեա կիզեալ շի
շի՝ հատ ածուէնս իքեզ առեալ
տաճար և մերենի անկիզելի. որ զան
միշտ մեծացուանեմք. Նահապետական
ցիր. վասն որոյ ամենեքեան զղջեզ
և նըմատեցաք ի խաւարի լոյս ծագե
արուեալ արեգականն արդարութե
վայրապարկ արփոյն կենաց. որ եղէ
Ա՛ստուածածինն խորան լուսոյ ան
առ բերեալ ի հօրէ լուսոյ. ըզ
մահուանն ձերոյ. Հրաշափառ անձկութեան
զջրկեն իջեալ ի պատուիր պատարագի
թեցեալ բարձիք. ըզձեզ ի երինայի
զըստուերական խաւար կատարեալ
պայծառացան ի ձեզ ի կիզեցիք. Ո
Քանզի հեղմամբ արեանն ձերոյ
ա ն ձ ա ն ե ց մ ե ր ո յ.
ձեզ ունիմբք բարեխօս առաքեալ վասն
մահ յանձն առիք վասն ան. ըզ

աղաղակէր ի տաճարին. արդ արձա-
կեա զծառայս քո տէր ըստ բանի քում
յայտնապէս ճանուցանելի ա՛ն
եւ որոյ եւ սիմէօն ընծայեաց Տոմե-
ան զանգիտ ի ծնդ տեառն. զի
տեսին աչք իմ զփրկիչ քո զոր
պատրաստեցեր յերեսս ամենայն
ազգաց. լոյս ի յայտնութիւն հեթա-
նոսաց եւ փառս ժողովրդեան քո
Իսրայէլի: Եւ էր հայր նորա եւ
մայր հրաշանալով ի վերայ բանից
որ խօսէին վասն նորա: Եւ օրհնեաց
զնոսա սիմէօն եւ ասէ ցմարիամ
զմայրն նորա. ահա դա դրեալ է ի
հարուած եւ ի յարութիւն բազմաց
ի Իսրայէլի եւ ի նշան որոյ հակա-
ռակեսցի. եւ քո անձինդ սրով անց-
անիցէ զի յայտնեսցին ի սրտից
բազմաց խորհուրդք: Եւ էր աննա
մարգարէուհի դուստր փանուէլի
յազգէ ասերի. եւ ինքն յոյժ ծեր
էր եւ կեցեալ էր ընդ այր իւր եօթն
ամ ի կուսութեան իւրում. եւ ինքն
այրի մինչեւ ութսուն եւ չորից
ամաց. որ ոչ հեռանայր ի տաճա-
րէն պաշտելով զաստուած պահօք
եւ աղօթիւք. եւ նա յայնմ ժամու
կացեալ խոստովանէր տեառն. եւ
խօսէր վասն նորա ամենայն որ-
որ ակնկալէին զանդրանկ
փրկութիւն յերուսաղէմ: Եւ իբրեւ
կատարեցին զամենայն ըստ օրինա-
դատաստանին տեառն դարձան ի
գալիլեա ի քաղաքն իւրեանց ի նա-
զարէթ. եւ մանուկն աճէր եւ զօրա-
նայր հոգւով լցեալ իմաստութեամբ
եւ շնորհք աստուծոյ էին ի վերայ
նորա: Եւ երթեւեկէին ծնողք նորա
յերուսաղէմ յամենայն տարի յտօն
զատկին. եւ իբրեւ եղեւ նա ամաց
երկոտասանից. ելին նոքա ըստ սո-
վորութեան տօնին. եւ կատարեալ
զաւուրսն. յորժամ դառնային նոքա
մնաց մանուկն յերուսաղէմ. եւ ոչ
գիտացին ծնողք նորա. այլ կարծե-
ցին թէ ի խումբն է. եկին մի օրա-
ւուր ճանապարհ. եւ խնդրէին զնա
ի ծանօթսն եւ յազգականսն. եւ ոչ
գտին. դարձան յերուսաղէմ խնդրե-
լով զնա. եւ եղեւ յետ երից աւուր
գտին զնա ի տաճարին նստեալ ի
մէջ վարդապետացն. լսելով եւ հար-
ցանելով զնոսա. եւ ամենայն որ
լսէին զնա զարմանային ի խելս եւ
ի պատասխանիս նորա. եւ տեսեալ
զնա զարմացան. եւ ասէ ցնա մայր
նորա. մանուկ ընդէ՞ր արարեր մեզ
այսպէս. ահա հայր քո եւ ես տրտմե-
լով խնդրէաք զքեզ. եւ ասէ ցնոսա
ընդէ՞ր խնդրէիք զիս. ոչ գիտէիք
թէ յայսոսիկ որ հարկ է ինձ գոլ:

Հայր մեր որ հանդարտանաս այսօր աշխարհիս վրայ

Հայր մեր որ հանդարտանաս այսօր աշխարհիս վրայ
զաշխարհիս լուսաւորեցիր. աչքերդ
լոյս ի մեռելոց աչքերուն բացիր. ու
երդեցիր քու ոտդ. աչքէն յորդեցիր
արեւելահայ. Հիպոլիտոս Դպրուցիէ
Յարեաւ քրիստոնեայ ի մեռելոց
աւետարանութիւն. օրհն:

Յաւէտն:

Հնչեմք երգով քաղցր ձայնիւ փա
ռս ընդ սուրբ մեծին դասս բազմութիւն. ընդ
Հիպոլիտոս քաջ ժողովուրդք ընդ անմար
ի ծերոց և ի տղայոց փութարեցաւ. օրհն
ի վերս քառակերպեցին բազմի. այսօր
Յառաջ քան զյաւիտեան որդին որ
աղբեայ երկեալ անյաղթելի թագաւորն
յաւանակի նորոյ նստեալ. օրհնեաք
քերովբէից հանդիչ. այսօր ի վեր
Ընկերիզբն բանըն հօր՝ որ ի վեր

Նուագ տեսի զերկիրս ու սաղմոս:

Հայր մեր որ հանդարտանաս այսօր աշխարհիս վրայ

զաշխարհիս լուսաւորեցիր. աչքերդ
լոյս ի մեռելոց աչքերուն բացիր. ու
երդեցիր քու ոտդ. աչքէն յորդեցիր
արեւելահայ. Հիպոլիտոս Դպրուցիէ
Յարեաւ քրիստոնեայ ի մեռելոց
աւետարանութիւն. օրհն:

Յաւէտն:

Հնչեմք երգով քաղցր ձայնիւ փա
ռս ընդ սուրբ մեծին դասս բազմութիւն. ընդ
Հիպոլիտոս քաջ ժողովուրդք ընդ անմար
ի ծերոց և ի տղայոց փութարեցաւ. օրհն
ի վերս քառակերպեցին բազմի. այսօր
Յառաջ քան զյաւիտեան որդին որ
աղբեայ երկեալ անյաղթելի թագաւորն
յաւանակի նորոյ նստեալ. օրհնեաք
քերովբէից հանդիչ. այսօր ի վեր
Ընկերիզբն բանըն հօր՝ որ ի վեր

ղեալ. ի դաս առաքելոցն լուցու-
այսօր. ի յերկրէն ց սա՛ստկի հե՛-
ղումն մարդկան. ի յառաջ բերեալ անհատաբար. ի յո-
գիս սրբոց տիրապետ նոր հոգին
ա[1] ի հարթաշարժ. ի յառաջդիմելն

Հոգեւոյ գալստեան։

եւ ազատիչ ազգի մարդկան. Համ։
Թադաւոր փառաց՝. փը՛րկիչ հո՛-
դին երկն նո՛ր սահմա՛ն. սա ինքն
պատուիրեալն հրաշակի ձա՛յնիւ. ել
Համբար։ Աղանակէն ն վերնատան
մարմնով և սքանչելի՛ գործովքը
ով է սա Թագաւո՛ր փառաց. Եկեալ
նիւ ազատակի՛ն առ մեռա՛նող
կան իշխանութիւնն և սահմանի՛ ձա՛յ-
դարձ փառաց։ Հիացա՛ն վերնա-
դրօնեալ ձեր՛ ի՛ վե՛ր և մտցի՛ք թա-
սեղով. Համբարձեա՛լ ք իշխանիք ո՛ր
կան դասո՛ւցն. ողջ նըւադեցի՛ն ո՛ր
ապատասխանել ի՛ տրէշտակա-
շիչնա՛ւ ի՛ հայրապետ՝ ի՛ հա-

զգեցեալ արարչագործ մեր։

Ղեկտեմ արարչագործ մեր։

Լուսոյ զնիւթս. ընդ որում ամենայն
բարիք ստեղծեալ էին. զոր ի մեղս
անկեալ մարդոյ՝ ի չարս փոխեցաւ։
Եւ ոչ միայն զայս, այլ եւ զանձինս
մեր ի մահ մատնեցաք։ Զի զոր
ինչ ի մեղս գործեցաք, ամենայն
ի մահ մեզ ներգործեցաւ։ Եւ
զայս ամենայն ոչ ոք կարէ
ասել, եթէ ոչ միայն
մարդ։ Զի
ոչ
ոք
կարէ
ասել,
եթէ
ոչ
միայն
մարդ։

Քաղաքավարեալ իմ մարմնիկ անո՛ր
Նարսիս ամենագեղեան զքեզ ըմբռ՛
ոչինչ զոր ես ընդ քեզ ոչ ունիմ ընդ
սուրբ ծնողացդ քոց. ոչ ունիս դու
ընդ իմ հարցն. ոչ ունիս ընդ իմ
ազգ. ոչ ունիս ընդ իմ ցեղ. ոչ ունիս
ընդ իմ ծագումն. ոչ ունիս ընդ իմ
ծնունդ. ոչ ունիս ընդ իմ ծնեալս.
ոչ ունիս ընդ իմ ծնողս. ոչ ունիս
ընդ իմ ծնեալս. ոչ ունիս ընդ իմ
ծնողս

փա՛ռաբան աստուա՛ծոյ։ Ալ ըզևարհ՛ուդ
դայն ի սինա լերինն ։ լուսաւորելով
հեաց մովսէս խորանաւն երկնահան
զոր նախանձիւր տեսչու՛թ նիշանաց
տեցեր զեկեղեցի՛ հօր իմոտու՛թ ։
Ալ ի սկզբանէ իմաստու՛թ հաստա

Տապանակին։

ակ

ցու՛ք փառք և պատի՛ւ յաւիտեա՛նս։
տիս նը խաչին։ և փը՛ կիսոզին մտաս
Ա՛յսօր և մեք ասնեացուք զնաւա՛կա
խաչի՛ն ։ նըմա՛ն ըզնուաս երդեացո՛ւք։
նը զեկեղեցի։ և ալը՛ սակեաց նը
Ալ եկն ի լուսաւորել զընտրեա՛լ
որին քի հաւատացել ժողովո՛ւրդք։
բարձուն երդեացո՛ւք ։ Թագա՛ւոր
Յաղթո՛ղ և զնոր օրհնուի՛ միշտ ի՛

գ՛կ

անձկան անօրինութեանդ քո՛ի սրբոյ
կուսին. սըզաւորելով տապանակին
ածային ուխտի կտակարանացդ բանիդ
աստուծոյ. փառաց անեղիդ տեղի
համբառեա՛ն։ Ո՛ր ի կեանս վերա
դարձի բնութեա՛ն դարձմամբն յարդա
նանե՛ օրինա կճեցեր. և ըղբռնութի
մահու և դըժոխ խոց կործանմամբն
երիքովի տապանակաւ խաչին հրաշա
գործեա՛ն նոր խորհրդի. օրհնութի
քեզ տե՛ր երկեսցե՛ն մա՛նկունք։

Կ՚ուղեցոյց։

Ո՛ր հաստատեցեր բանիւ զերկերե՛
ցիքդ ի վե՛ր առաքելական վիմի.
երդեալ ի սաճ զերդըս հոգևորս։
Կանգնեալ ի սմա սեղան սրբըծու
բաշխեր զմարմին իւր և զարիւնն. և
տայ ի ամենի մեղնորոգութի ի թո
ղութի մեղաց մերոց։ Լցեալ հո
գևոյ աղաւնակերպ երևմն
դուն սրբոյ աղաւնակերպ երևմն
ծիւ ի վե՛ր մարմնոյ և արենըն տ՛ն
ծիւ ի բըժշկութի ծնն հո՛գւոց մերոց։

Հաշրաթեաց։

Ո՛յսօր երկնայինքդ ընդ մեզ՝ ոճնա

Ի Հայրապետին մերոյ տեն (այս անուն)
պիսկոպոսաց գներ աղաչեացուք։
Ի տէրունական աւուրս եւ ուրբաթս եւ
Հատուածոյ եկեղեցւոյ գներ ։՚։
Ի ամենայն աւր եւ ուրբաթս եւ
ի խաղաղութիւն աստուածային։
Ա՛ր ես խաղաղութիւն գործ ։՚։
ալն ըս պատշաճի։ Լրիւս կրկնէ։
Ի՛ աճ աւր եւ հալօր աւր եւ անմոռ ։
քեն։ երդեն ընդ նասի՛ն զնեռաւրս
յաւիտեան։
Ի՛ զարդարեցան երկնային շնորհ՚՚ք
շատակ աւր վարդապետաւ ծեն։ սրով
եր եկեղեցւոյ վերապատուեն գմի
Ի՛ յսօր քահանայք եւ պաշտօնեայք
տաւ ՚՚ծեն։ որք խնասուեց նոցին գնոր
սիօնի՛ծ։ ի յիշատակի աւր վարդապե
դաւք։ տօնակից գոլով դասեր վերին
Ի՛ յսօր առաքելոց եւ մարգարէիցն
կացըն գաւս վերակարդեցա՛ն։
տոյ մանկո՛՚՚ն։ և ընդ հրեշտա
տաւծեն։ ընդ լուսաւորեցին գհաւա
խրմբելով գյիշատակ աւր հայրապե

Ողորմեա՛ մեզ՝ Աստուած Հօրեղբայրութեամբ եւ
Հաշտարարութեամբ քո Միածնին Յիսուսի Քրիստոսի
տեառն մերոյ՝ որ ասէ՝ Ես եմ ճանապարհ եւ ճշմարտութիւն
եւ կեանք. ոչ ոք գայ առ Հայր՝ բայց ինձանով։ Ողորմեա՛
մեզ՝ Աստուած Հօրեղբայրութեամբ քո Միածնին Յիսուսի
Քրիստոսի տեառն մերոյ՝ որ ասէ՝ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝
եթէ հայր ինչ խնդրէք յանուն իմ՝ տացէ ձեզ։ Ողորմեա՛
մեզ՝ Աստուած Հօրեղբայրութեամբ քո Միածնին Յիսուսի
Քրիստոսի տեառն մերոյ՝ որ ասէ՝ Խաղաղութիւն թողում
ձեզ՝ խաղաղութիւն իմ տամ ձեզ։ Ողորմեա՛ մեզ՝ Աստուած
Հօրեղբայրութեամբ քո Միածնին Յիսուսի Քրիստոսի տեառն
մերոյ՝ որ ասէ՝ Ես եմ որդի մարդասէր եւ ողորմած։

Աղաչանք։

Ողորմեա՛ մեզ՝ Աստուած Հօրեղբայրութեամբ քո Միածնին
Յիսուսի Քրիստոսի տեառն մերոյ։ Ո՛վ Հոգեւոր՝ որ ամենայն
ժամ եւ ամենայն ատեն ներկայ ես ամենայն տեղեաց եւ
լնես զամենայն. գանձ բարութեանց եւ կեանց տուիչ՝ եկ
եւ բնակեա՛ ի մեզ եւ սրբեա՛ զամենայն պղծութենէ մարմնոյ
եւ հոգւոյ մերոյ։ Եւ ազատեա՛ զմեզ ի չարէ ամենայնէ
եւ ի մահուանէ յաւիտենից։ Եւ ի ձեռն քո՝ ընդունելի
լիցին աղաչանք մեր առ Հայր քո Միածին։ Ո՛վ Հոգեւոր
սուրբ՝ որ ամենայն ինչ կարես եւ ամենայն ինչ գիտես։
Ամենայն ինչ ի քեզ կայ եւ ոչ ինչ ի քեզ պակասի։ Ո՛վ
Հոգեւոր

Ալենիմ զյոյս առ աճ. որաւմ և դոքա
բրէնան և՛ի մարդարէս դրեալ է։

Վ Ընդէրչոճաճա՛ ի գործոց առաւելոյ
յնպէս պաշտեմ զՀայրենի աճն
հաւատացեալ ամի՝ որ ինչ յԸ
ղէնան և՛ի մարդարէս դրեալ է։

դիտատ

նինջ արտաւանաց իմոց · կամ Հանդ
Թէ տաց քուն աչաց իմոց · կամ
Հեղից յանկողինս մահճաց իմոց ։
Թէ ոչ մտից ի յարկս տան իմոյ · Թէ
այլ յատկութեան ։
Որպէս երդուաւ տէն · և ոչխաս եդ
զուարթութեան նմ ։
Ելիցէ տէր զաւթիդ · և զամ հե՞
տուստանակ կտակի սրբութեանդ ։
Ա՞րդ տէր ի հանդիստ քո · դու և
Տապանակն ճշդութեան քո ։

ի Թիւն 19 ։

Այլ լուր ազօթից իմոց · և ապրն ոտ
ի յերկիր ուղիղ ։
Ծոցի քո բարի՝ առաջնորդեացէ ինձ
Տէր ։ Տէր վարձեան ճշդութեան հատոյց ինձ ։

սրբեալ ի տաճարին ։
պատարագիս ։ Որովք գտին զնա
Թէս եկիր առնել յազգդ իմ. և եթող
յաւէտ ժամն ի բազում ամաց ողորմա
միտս ունիլ առ ած և առ մարդիկ
Ցորում և ես իսկ ձգնիմ. անխիղճ
նելոց և արդարոց և մեղաւորաց ։
իսկ ակն ունին Թէ յարութիւն լի

դիատ իրանաց իմոց · մինչև դուից զգ
տեղի յարկի ան այ յակոբայ։
Ահա լուսաք գնանեք յերփրաթայ · ես
և դուք գնա՛ի դաշտս մայրեաց։
Ածուք՛ի յարկս նո՛ր երկիրպատգուք
՚ի տեղւոջ ուր կացեալ են ոտք նո՛ր։
Ապ՛ր ար՛ ի հանդիպիա քո՝ դու և
տապանակ կտակի սրբուե՛ք քո։
Հանապազք քո զգեցցին զարդարու
թի՛ · և արք քո ցնծալով ցնծասցեն։
Ա՛ր դաւթի սիրելոյդ քո, մի դարձու
ցանես զերեսս քո յօծելոյ քումմէ։
Երդուաւ տէր դաւթի ճշմարտու՛թ՝
և ո՛չ ստեաց նմա ։՚ի պտղոյ որովայնի
նո՛ր նստուցանել յաթոռ նո՛ր։
Թէ պահեսցեն որդիք քո զուխնս իմ։
և վկայութիս իմ. զոր ուսուցից նոցա։
Որդիք նո՛ր նստցին յաւիտեանս յա՛ր
ւիտենից յաթոռ քո։
Ընտրեաց տէր ընդ սիօն. և ընտրեաց
բնակիլ ՚ի նմա։ասէ՝ այս է հանդիստ
իմ յաւիտեան յաւիտենից. ՚ի նմա բնակե
ցայց՝ զի հաճեցայ ընտ՛ ։ Օրհնեալ սո՛ր
օրհնեալով օրհնեցից · և զաղքատս սո՛ր
լցուցից հացի։

տապա՛ւ։ և այլն ունի ի Թիւրն, 383։

Ա՛րի՛ տեր ի հանգիստ քո. դու և
արքայ՝ նա մի սասանեսցի յաւետն։

Ա էրփեխան ՝ճԺՃԺՆԻՆ ՃաղաՀ ասէ՛։ Ա

այլ ի մէ՛ն ներ Ժաղեսցի սրբուհի խն։
Ա՛շնամեաց սր զգեցուցից զամօթ.
պատաստ արարից զՀրաշ օծեալդ խնդ։
Ա՛նդ Ժադեցից եղջիւր ի դաւիթ.
և ա՛յք սր ցնՃալով ցնՃացեն։
Ա՛րիացանց սր զգեցուցից զերկուս.

Ա ապրաՀամեան ՃաղաՀ ասէ՛։ Ա

Ա՛յր ով կացցէ ի խորանի քում։ կամ
ով բնակեսցի ի լեառն սբ քո։
Ա՛ր դնայ ամբիծ, գործէ զարդարութիւն,
խօսի ճշմարտութիւն ի սրտի իւրում։
Ա՛ր ոչ նենգաւորեաց լեզուաւ իւր
ով. և չար ընկերի իւրում ոչ արար։
Ա՛խտոհնս ի մերձաւորաց ոչ առ
նու. արհամարհեալ է առաջի նր
չարագործն։
Ա՛յլ երկիւղածս տէն փառաւորէ. ար
երդնու ընկերի իւրում և ոչ ստէ։
Ա՛րծաթ իւր ի վարձու ոչ տայ. և
կաշառս ի վնաս իրաւանց ոչ առնու. որ զայս
արասցէ՝ նա մի սասանեսցի յաւետն։

Ա էրփեխան ՝ճԺՃԺՆԻՆ ՃաղաՀ ասէ՛։ Ա

Ա՛յ խաչին ձայնս առ՚՚։

Աշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսացքոց՝
և եռաւր ուրախասի սրտից մերոց։

Ի կարդալ խմուտ լի՚՚։ և այլն, 479։

Ո՛չ պակասին և այլոց հիւղերէ փոնի՝

Ո՛ղջոյն առ ձեզ ի Տէր։

Ընկալաք ձեր զտղայոմասիսն զոր ի
ձէն զհիմնանս էարկ նոմա յաւիտեան.
ձէջ ժողովեցեալ զոր։

Այս է ար և օրհնել է յայժ՚ի քէն
զաք այ մերոյ ի լեառն սբ նէր։
Հաստատեսցի ցնծասցէ ցնծասէ ամ
էրկիր լերինք սիոնի կողմանք հիւսիս
սոյ՝ ի քաղաք թագաւորին մեծի։
Ձէ ի տաճարի իւրում յայտնի՚ի
ժամանակի ոսկ օգնական լինելը նոյ։
Հաւատասիկ թագաւորութիւնք երկրի
ժողովեցան և անկցին ի միասին։
Ընդեռանք տեսին այսպէս՝ և զարմա
ցան խռովեցան՝ սասանեցան՝ և դո
ղութիւն կալաք զնոս։
Ընդ երկունք սոյ ի ծննդեան. և հողմն
սաստիկ փշրեսցէ զնաւս ի Թարսիս։
Այ լսեաք սոյնպէս և տեսաք ի քաղա
քի տեն զօրութեց ի քաղաքի այ մերոյ։

Ա՛յդ զՀիմունս էարկ նմա յաւիտեան.
ընկալաք աճ զողորմութիւն քո ՚ի մէջ
ժողովրդեան քո։
Այս անուշութեամբ աճ՝ այնպէս և
օրհնութիւն քո ընդ նմա տիեզերս.
և արդարութիւն լի է աջ քո։
Ուրախ եղիցի լեառն սիօն. և ցընծասցեն դստերք յուդայ վասն իրաւանց քոց տէր։
Շրջեցարուք զսիօնիւ պաշարեցէք զնա. և պատմեցէք զաշտարին նր։
Ուխք զսիրտս ձեր ՚ի վերջ ազգաւորեայ նր.
բաժանեցէք զամուրս նր՝ զի պատմեսջիք յետնոց։
Այս է աճ՝ աճ մեր յաւիտեան յաւիտենից.
և սա Հովուեսցէ զմեզ մինչև յաւիտեան

Հաւետեաց աճածնին ճաշու ասղ։
Տէր ասացէ զբան՝ ազգ աւետարանեն զօրութիւնք բազմաւ։
Յարիցէ աճ և ցրուեսցին ամբիծք նորա. փախիցեն առեւլիք նր յերեսաց նորա։
Այլ պահապան ճուխ՝ պահապեսցին. ոչ հալէ մամ առաջի հրոյ՝ այնպէս կորիցեն մեղաւորք յերեսաց աչ։

Ա՞ր դարձը ուրախ եղիցին և ցնծասցեն առաջի նորա. և գոչարձասցին ամենայն

յուրախութեան իւրեանց։

Որպէս ցիք զայծ մեր՝ և առակս առասցէք անուան նր. Ճանապարհ արարէք նմա՝ որ նստի ընդ արևմուտս. և տէր է անուն նր։ Ցնծասցեն առաջի նր. և խռովեսցին յերեսաց նր։

Որ հայրն է որբոց և դատաւոր այրեաց ամ՝ ի տեղւոջ սրբութեան իւրոյ։

Ա՞ն բնակեցուցանէ զմիակրօնս ի տան. և հանէ զկապեալս քաջութեամբ իւրով. սակայն և զդառնացօղս՝ որք բնակեալ են ի գերեզմանս։

Ա՞ն ընդ ելանելն քո առաջի ժողովրդեան քո. ընդ անցանելն քո յանապատ՝ երկիր շարժեցաւ։

Քանզի և երկինք ցօղեցին յերեսաց ամ՝ այ սինային առաջի այ իսրայէլի։

Անձրև կամաց պատրաստեցեր այ ժառանգութեան քում. թէպէտ և հիւծան դադար, սակայն դու հաստատեցեր զնա. և գազանք քո բնակեսցին՝ ինձա՝

Պատրաստ արարեր քաղցրութեամբ քով

աղ

աղբատի ած. եր տացէ զբան՝ ոչ
աւետարանեն զօրուբ բաղմաւ.
Ա՛ւ զօրուեց սիրելոյ. գեղեց
կու տան քո բաժանեալ՝ աւարի.
Թէպա և ննջեալիք ի մէջ վիճակաց
Ա՛ւ աղաւնոյ արծաթապատ. եւ
Թիկնամէջ նր ի գոյն ոսկւոյ.
Ի գումարել երկնաւորին զթագաւոր
ի վր նր՝ ձիւնասպիտն ի սաղմոն.
Լեառն այ՝ լեառն պարարտ. լեառն
մանեալ՝ լեառն պարարտ. և զինչ
կարծէք լերինք հպարտացեալք.
Լեառն ընդ որ հաճեցաւ ած բնակ
կել ի նմա. քանզի և եր իսկ բնակ
կեսցէ ի նմա յաւար.
Կառք այ բիւրապտիկք. հազարք ուղ
ղիչք. և եր ի նմա ի սինէ սրբութեամբ
Ել ի բարձունս՝ և գերեաց զգերու
թիւն. էառ աւար. բաշխեաց պարգև
և եւս որդւոց մարդկան. քանզի թերա
հաւատից և բնակել Եղիցին ի նմա.
Օր ած օրհնեալ՝ օրհնեալ եր զօրհ
նապազ. առաջնորդեացէ մեզ ած
փրկիչ մեր. Ա՛ստ մեր ած կենարար. և
ի նմանէ են ելք մահու.

Բայց սակայն ած փշրեսցէ զդլուխս
թշնամեաց մերոց. և զհերն կարճնոտ
վինն՝ որք գնան յանօրէնութեան իւրեանց։
Ասաց տէր ի խորոց անդնդոց դար-
ձուցից. և ի միջոյ ժանեաց՝ զսոյն ի
դուրս կորզեցից։
Որ թացցի ոտն քո յարիւն. և լեզուք
շանց քոց յարևնէ թշնամեաց քոց։
Երևեցան դնացք քո ած. դնացք
այ թագաւորին մերոյ սրբոյ։
Առաջի եղին իշխանք հանել զօրինուի
ի մէջ դուստեաց և զուլեաց։
Օրհնեցէք օրհնեցէք զած. և զտէր
աղբերացն ի լեռնէ։ Ընդ բենիամին ի
տղայոցէ զարմանալի. իշխանք յուդայ
առաջնորդք նոր. իշխանք զաբուղոնի
և իշխանք նեփթաղիմայ։
Հրամայեա ած զօրութիւն քոյ. զօրա-
ցո զայս՝ զոր հաստատեցեր ի մեզ։
Ի տաճարէ քումմէ յերկիր՝ քեզ մա-
տուցեն թագաւորք պատարագս։
Սաստեա ի գազան եղեգան. ի ժո-
ղովս զուարակաց և ի դասս երկնից։
Ետուր սմանիկ ոչք ընտրեալ
ն

են արծաթով. ցրուեա զհեթանոսս
ոչք կամին ընդ պատերազմ։
Լիկեացեն հրեշտակք յեգիպտոսէ.
հնդիկք յառաջապոյն ձեռընտու
լինին առ աճ։
Աթաւորութիւք երկրի օրհնեցէք
զնա՛. և սաղմոս ասացէք նմա։
Ա՛նապարհ արարէք ոմանիկ՝ որ նըս
ուի յերկինից երկինս ընդ արեւելս։
Ահա ասացէ զձայն իւր՝ ի ձայն զո՛
րութեան. և մեզ զիաւս նմա։
Ի վե՛ր երեսն մեծ վայելչութիւն ներ. և
զօրութիւն ներ մինչև յամպս երկնից։
Սքանչելի է աճ՛ ի վերոյ սեզ իւրոց
աճ խոստանալի։
Ա՛յս ասացէ զօրութիւն հաստատութիւն
ժողովրդեան իւրոյ. օրհնել է աճ։

Ծննդեան Ք՚ի՛ ճաշու աղ։

Տէ՛ ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և
ես այսօր ծնայ զքեզ։
Ընդէր խաւսեցան հեթանոսք. և
ժողովուրդք խորհեցան՛ ի սնոտիս։
Յանդիման եղեն թագաւորք երկ՛
րի. և իշխանք ժողովեցան՛ ի միասին
ւն ան և ւն օծեալ նր։

Խզեսցուք զկապանս նոցա և ընկեսցուք
ցուք ի մէնջ զլուծ նոցա։
Բնակեալն յերկինս ծիծաղեսցի ընդ
նոքօք. և Տէր արհամարհեսցէ զնոսա։
Յայնժամ խօսեսցի ընդ նոսա բարկութիւ
իւրով. և սրտմտութիւ իւրով խռովեսցէ
ցուսցէ զնոսա։ Եւս կացի թագաւոր ի
նմանէ ի վերայ սիովնի սրբոյ նորա
ի պատմել զհրամանս նորա։
Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու.
և ես այսօր ծնայ զքեզ։
Խնդրեա յինէն և տացի քեզ հեթա
նոսս ի ժառանգութիւն. և իշխա
նութի քեզ ընդ ամ ծագս երկրի։
Հովհեսցես զնա գաւազանաւ երկա
թեայ. և ունի զանօթ բրտի բշրեսցես
զնոսա։ Եւդ թագաւորք ջայս ի
միտ առէք. և խրատեցարուք ամենե
քեան՝ դք դատէք զերկիր։
Ծառայեցէք տն երկիւղիւ. և ցըն
ծացէք առաջի նր դողութիւ։
Ընկալարուք զխրատս նորա՝ դի մի՛
բարկասցի տր. և կորընչեցիք ի ճա
նապարհացն արդարութե։

զերդ

Ստուերացի ծով լերին իւրով. տիե՛
աղաղակեցէք առաջի Թէոտորին նո՛ն։
նուէք ցնծուէք. ևի՛ ձայն երգոյ փողոյ՝
նուէք ցնծուէք. ևի՛ ձայն օրհնուէ կուսածոյ փողոյ՝ ևի՛
ձայն օրհնուէ կուսածոյ փողոյ՝ օրհ
նուէք. օրհնուէք ևի՛ ձայն սաղմոսաց։
ցէք։ Սաղմոս ասացէք սկ մեր օրհ
օրհնեցէք՝ ցնծացէք՝ և սաղմոս ասա
Սաղաղակեցէք առ Տէր ամ երկիր
այ մերոյ։
և տեսին ամ ծագք երկրի զփրկուն
Աշխարհս ուրախ իւրով զտունն լինել.
Յիշեաց ողորմութիւն իւրով զյակոբ.
ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր։
Լցոյց ամ զփրկութիւն իւր. առաջի
սուրբ իւր։
փրկեաց զնա աջ իւր. և բազուկ
զի պատնէշեաց արար։
Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր՝
Թիւն այ մերոյ։
Տեսին ամ ծագք երկրի զփրկու

Ստուածնօրեայ գալստեան Քրիստոսի։

պք յուսացեալ են ի նմա։

բարւոյն ներ։ Երանի ամենեցուն

ի ժամանակի յորժամ բորբոքեսցի ի,

երկիր և ամ բնակիչք նորա. և դեպք
ծափս հարցեն ի միասին ձեռամբ:
Երինք ցնծասցեն առջի նն՝ զի գայ
զի հասեալ է որ ի դատել զերկիր.
Դատե զաշխարհս արդարութիբ. և
զժողովուրդս իբր ուղղութեամբ:
Երինք ցնծասցեն առաջի նն՝ զի
գայ. զի հասեալ է որ ի դա"։
(Արնեցէք զոր յօրինութիւն նորա:
և այլն ոմն ի վերոյ։

"Աստուածոյ Լերանցն ճշդութեան՝ ասէ"։
Ելեալ վայելել օրհնութիւն ածի ի սիօն.
և քեզ տացին աղօթք յերկիր:
Ձայր աղօթից լսող՝ զի առ քեզ
մինչեւ մարմին եկեսցէ:
Բանք անօրինաց զօրացան ի վերս մեր.
և զամբարշտութիս մեր դու քաւեսցես:
Երանի՝ զոր ընտրեցեր և ընկալար.
և բնակեսցին ի դաւիթս քո:
Յագասցուք մեք ի բարութենէ տանդ քո. սբ է
տաճար քո սքանչելի արդարութբ:
Լուր մեզ ածե փրկիչ մեր. յոյս ամ
ծագածաց երկրի՝ և որ ի ծով հեռի:

Ա՛ պատրաստէ ըղձերինս զօրութիւք
իւրով, և զդեցեալ է զօրութիւն։
Ա՛ խոռվեցուցանէ զմեծուն ծո-
վս, և զձայն ալեացն նոր ցածուցանէ։
Խռովեսցին հեթանոսք և երկիւղեն
բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց քոց։
Ցերև առաւօտու ընդ երեկոյս գոչ-
արձացին. հայեցար յերկիր՝ արբե
ցուցեր զնա. և բազում արարեր զղ
ժեծութիւն նորա։
Զհան այլ ի եղև ջուրբ. պատրաստ
արարեր զհերակուր նորա. զի այս
պէս է պատրաստութիւն։
Ոչակօս նորա արբեցուցեր. և բազ
զում արարեր զարմանս նր։
Ի ցօղել նր զմարթ եղեցի բոյս նր.
օրհնեցի պսակ տարուց քաղցրութ.քո
Դաշտք.քո լցցին պարարտութ. պա
րարտացին գեղեցկութիք անապատի։
Խրտուիլք զգենուն զգեցցին. և
զգեցցին խոյք մաքեաց։
Հովիտք բազում արասցեն զցորեան
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն։

Ջրբշտահատեալ՝ ձաշա ասղ։

Ա՛ արար զհրաշիկս իւր յոդիս. 395

և զպաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ։
( )րհնեա՛ անձն իմ զՏէր. Տէր աճ իմ
մեծ եղեր յոյժ։
Խոստովանութիւն և զմեծ վայելչութիւն
զգեցար. արիեալ զլոյս ոպ զօթոց.
ձգեցեր զերկինս ոպ զխորան. և սր
կեր ի վեր ջուրց վերնայարկս նր։
Ո՞դնէ յամպս զդնացս իւր. և շրջի
նա ի վերայ թևոց հողմոց։
Ո՞ արար զհրեշտակս իւր յոգիս. և
զպաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ։
Հաստատեաց զերկիր ի վր հաստատուն
թե իւրոյ՝ ոչ մի սասանեսցի յաւիտեան։
Խորք ոպ զգեստ վերարկու է նր.
ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք։
Ի սաստէ քումմէ փախչիցեն. և ի
ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցին։
Ելանեն լեռնանան՝ և իջանեն դաշ
տանան. ի տեղի յոր հաստատեր զնս։
Սահման եդեր և ոչ անցանեն. և ոչ
ևս դառնան ի ծածկել զերկիր։
Ղրկեցեր զաղբիւրս ընդ ձորձորս.
ի միջոյ լերանց գնասցեն ջուրք։
Ընբռուցանել զամ դաշտանս վայրի.

յաղեսցին ցերեք ի ծարաւս իւրենց։
Ընդ թռչունք երկնից բոյնս դիցեն.
ի միջոյ վիմաց տացեն ձայնս իւրենց
Ընբռուցանէ զերկինս ի շտեմարան
նաց իւրոց. ի պաղոյ դործոց իւրոց
լցցի երկիր։
Հուսացեր զհոտս անասնոց՝ զդալա
րի ի ծառայութիւն մարդկան։
Չաներ զհաց յերկրէ. գինի ուրախ
առնէ՝ իւղ զտեսլեաւ. և հաց հաստա
ւէ զսիրտ մարդոյ։
Յագեսցին ծառք անտառի. և մայր
քն լիբանանու զորս դու տնկեցեր։
Ընդ թռչունք երկնից ձագս հան
ցեն. և բոյն արագիլ ապաւէն է նոցա։
Երկինք բարձունք են եղջերուաց.
և վէմք ապաւէնք նապաստակաց։
Ընարեր զլուսին ի ժամանակի. արե
գակն ծանեաւ զժամ մտանելոյ իւրոյ։
Ընարեր զխաւար՝ և եղև գիշեր. ի
նմա գնան ամ դազանք անտառի։
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն և յա
փշտակեն. և խնդրեն յայ զկերա
կուրս իւրեանց։
Ծագեալ արեւու ժողովին. (397)

և՛ի մորից իւրեանց դադարին։
Յլանէ մարդ՝ի գործս իւր. և՛ի վաս
տակս ձեռաց իւրոց մինչև յերեկոյ։
Որպէս զի մեծ են գործք քո Տէր.
զամենից իմաստութեամբ արարեր. և լցաւ
երկիր ստեղծուածոցդ քոցիք։
Այս ծով մեծ և անդորր՝ի սմա են
սողունք՝ որոց ոչ գոյ թիւ. գազանք
մեծամեծք և մանուկք՝ի սմա և
նաւք գնան. վիշապն զոր ստեղծեր
խաղալ նովաւ։
Ամենեքեան քեզ սպասեն. և դու
տաս զկերակուր նոցա՝ի ժամու։
Տաս դու նոյա և կերակրին. բանայ
զձեռն քո և կերակրես զամենեսեան
կամք քովք.
Դարձուցանես զերեսս քո՝ի նոցա
նէ՝ և խառնին. հանես զոգի՝ի նոցա
նէ, պակասին և՛ի հող դառնան։
Առաքես զոգի քո և ստեղծանին զնոսա.
և նորոգես զերեսս երկրի։
Լինիցին փառք Տեառն յաւիտեան. և
Տէր ուրախ եղիցի յարարածս իւր։
Որ հայի յերկիր և տայ դողալ սմա.

մերձեսցի ՚ի լերինն և ծխեսցին։
Օրհնեցից զեր ՚ի կեանս իմ. սաղ
մոս ասացից այ խնդ միտել եմ ես։
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութի՛ն իմ.
և ես ուրախ եղեց ՚ի տեր։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ.
և անբարիշտք մի՛ և ս գոյցին ՚ի նմա.
օրհնեա անձն իմ զտեր։

Աւետեաց և մարգարէից ճաշու սաղ՚։

Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ նոյ. և
մինչև ՚ի ծագս երկրի են խօսք նոյ։
Երկինք պատմեն զփառս այ. և
զարարածս ձեռաց նորա՝ պատմէ
հաստատութիւնն։
Օր աւուր բղխէ զբան. և գիշեր
գիշերի ցուցանէ զգիտութիւն։
Ոչ են բանք և ոչ են խօսք՝ որոց ոչ
լսին ձայնք նոցա։
Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ նոցա.
և մինչև ՚ի ծագս երկրի են խօսք նոյ։
Յարևու եհար զխորան իւր. և նմանք
որպէս փեսայ՝ զի ելանէ յառաջաստէ
իւրմէ. և ցնծայ նա որպէս հսկայ

յընթանալ զճանապարհս իւր։
Ի ծագաց երկնից են ելք նոր. և հան
դիստ նոր մինչև ի ծագս նորուն. և
ոչ ոք իցէ որ թագիցէ ի տապոյ նր։
Օրինք տն անբիծք են՝ և դարձու
ցանեն զհոգիս. վկայուի տն հաւա
տարիմ՝ և իմաստուն առնէ զողայս
Արդարութիք տն ուղիղք են և ու
րախ առնեն զսիրտս. պատուիրանք
տն լոյս են և լոյս տան աչաց. երկ
կիւղ տն սբ է և ճեայ յաւիտեան։
Վճռատատան տն ճշմարիտ է և արդ
դար է ի նոյն։
Յանկալի է նա քան զոսկի. և քան
զականս պատուականս բազումս.
քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ։
Բանալ ծառայ քո պահեսցէ զայս
ի պահել նմա հատուցումն բազում։
Օ յանցուածս իւր ո՞վ կարէ առնուլ
ի վից՝ ի գաղտնեաց իմոց սբ արա զիս
որ. և յօտարէն պահեա զծառայ քո։
Ապա թէ ոչ տիրեսցեն ինձ յայնժամ
անբիծ եղէց և սբ եղէց ի մեղացն մե
ծաց
Արկցին քեզ հաճոյ բանք բերանոյ
իմոյ

ծին առաքեաց յաշխարհ · զի եղիցի
սէրն այն ի մեզ, զի զորդին իւր միա-
ծաք սէր ե՛ն · Այլ զի յայսմ երևեցաւ
որ ոչն սիրէ՝ ոչ ճանաչէ զԱստ · զի
յայր է ծննեալ և ճանաչէ զԱստ · և
զի սէր յայր է · Այլ ամ սիրէ՝
Սիրելիք՝ սիրեացուք զմիմեանս ·
ասէն ընդունի ե ընկերացուծու։ 4 · 7
Յովհաննու առաքելոյն ի կաթուղիկէսցն ե

ուղ ի Թիւրն, 339։

Յաւատացի զոր և խօսեցայ։ և այլն
ոյ և որդի աղախնոյ քոյ։
խորց · ո՛ւր ես ծառայ քո եմ · ծա՛
Պատուհասիկն ե առաջի ուն մայ ասեց
Յովհաննէս Աստուածաբան ասէ՝

ուղ ի Թիւրն, 383։

նէր։ և այլն որպ ի Թիւրն,
Յիշեա՛ զոր զգաւիթ և զամ հեզուի
Բահանայք քո զգեցցին զարդս՝ և
Յովհաննէս Աստուածաբան ասէ՝

և սիրելիք իմ։
ջի քո յամ ժամ · որ օգնական իմ
խոյ · և խորհուրդ սրտի իմոյ առաս

զի որպէս նայն է՝ նոյնպէս և մեք եմք
ունիցիմք յաւուրն դատաստանի։
սէր նո՛ր ի մեզ, զի համարձակութիւն
նման բնակիմ։ Այսմիկ կատարեալ է
ի սէրն՝ բնակեալ է յիս. և ես ի
ում առ մեզ։ Ոչ սէր է. և որ կայ
տացաք և ծանեաք զսէրն որ ունի
բնակի և նա յիս։ Ի սմա՛ մեք գիտեմ
ցի եթէ յո՛ է որդւոյ այ, ես ի նմա
իւր փրկիչ ՚ի։ Որ ոք խոստովանեսցի
կայեմք զի Հայր առաքեաց զորդին
եմք և նա ի մեզ. զի ի հոգւոյն իւր
մէ ետ մեզ։ Ո՛ւր մեք տեսաք և վկ
ղխաւսիմք եթէ մեք ի նմա բնակեալ
նո՛ր ի մեզ կատարեալ է։ Այսմիկ
զմիմեանս սիրել։ Ո՛ւսճ ուրուք եր
բեք չէք տեսեալ. եթէ սիրեսցուք
բեաց զմեզ, ապա և մեք պարտիմք
լոց։ Սիրելիք՝ եթէ սուճ այնպէս սի
զորդին իւր ի քաւութիւն մեղաց մե
զի նա սիրեաց զմեզ. և առաքեաց
սէրն, ոչ զի մեք սիրեցաք զսուճ, այլ
ցուք նովաս կենդանիք։ Այսմ է

յաշխարհն յայսմիկ։ Արկիւղ ոչ
դոյ ի սէր. այլ սէրն կատարեալ ի
բաց մերժէ զերկիւղ։ զի երկիւղ
ըստ տանջանաց է։ իսկ որ երկնչի՝ չէ
կատարեալ ի սիրոն։ Այս մեք սիրեմ
ցուք զնա՝ վասն զի նախ նա սիրեաց
զմեզ։ Եթէ ոք ասիցէ եթէ սիրեմ
զնա և զեղբայր իւր ատիցէ, սուտ է
որ ոչ սիրէ զեղբայր իւր զոր տեսանէ՝ զնա զոր ոչն տեսանէ զի՞նչ կարէ
սիրել։ Այս զայս պատուիրեցաք ու
նիմք առ ի նմանէ. զի որ սիրէ զնա
սիրէ նա և զեղբայր իւր։

Ա Էսեղէ ճաշս չինանչն չկնէ գործոցն.
ի կրէ շաբաթն ալեա։
Գալեա եէմ և այլն ի թիւն 367։ դշ
Կարճր արարէք զնր նա մեր. եր՝ եշ
կիրպադէք պատուանդանի ոտից
նր զի սբ է։
Տէր թագաւորեաց՝ բարկացան ժո՞
ղովուրդք. որ նստիս ի քրովբէս՝
սասանեցաւ երկիր։
Տէր ի սիօն մեծ է. և բարձր է ի վեր
Տամ ժողովրդոց։ 403

Աստուածային եղիցուք անուանքս մեծ
մեծի զի աշաւոր և նբ է. և պատիւ
թադաւորի զերաւունս սիրէ։
Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն.
զերաւունս և զարդարութիւն յակոբայ
դու արարեր։
Խնդձր արդիւք զնա ամ մեր. երկիրպա
դիւք պատուհանդանի ոտից նր զի նբ է
Սովսէս և ահարօն երիցունք նր.
սամուէլ ընդ այնոսիկ՝ որք կարդան
զանուն նր։
Արդեամբ առ նա՝ և նա լսէր նց.
և՝ի սիւն ամպոյ խօսէր ընդ նոս։
Պահէին զվկայութիւն նր և զկրամանս
զոր ետ նց։
Տր ամ մեր՝ դու լսէիր նց. ամ դու
քաւիչ լինէիր նց. և վրէժխնդիր
՝ի վր ամ գործոց նց։
Խնդձր արարէք զնա ամ մեր. երկիր
պադիւք՝ ի լեառն նբ նր՝ զի նբ է
եր ամ մեր.
Տեսին ամ ծագք երկրի զփրկու"։
շաբ Օրհնեցէք զեր։ ոպ՝ ի Թ[illegible], 393։
Ընդ ողորմած մեզ և օրհնեա զմեզ. ե
րև

Բանից խմոց ուն։ և այլն՝ ի Թիւն 278
կեցեր զմեզ։
Տէր՝ ոպ զինու Հաճու Թիւ քով պատ
և այլն ոպ՝ ի վերոյ։
Ձեզ վայելէ օրհնու Թի՛ ած՝ ի սիօն.
ի Թիւն, 278։
Ձեզ վայելէ օրհնու Թիւն։ և այլն ոպ
երկիցեն համ ծագք երկրի։
Ընդ մեր օրհնեացէ զմեզ. և՛ի նմանէ
զմեզ աճ աճ մեր։
Երկիր եա զպտուղ իւր. և օրհնեաց
վուրդք աճ՝ խոստովան եղիցին աս
քեզ ժողովուրդք համ։
Խոստովան եղիցին աս քեզ ժողո
վուրդք աճ. խոստովան եղիցին աս
քեզ ժողովուրդք համ։
Ուրախ եղիցին և ցընծասցեն ա
զինք. զի դու դատես զժողովուրդս
յուղղուԹեան. և ազգաց երկրի
դու առաջնորդես։
Խոստովան եղիցին աս քեզ ժողո
վուրդք աճ. խոստովան եղիցին աս
քեզ ժողովուրդք համ։
Երկիր ետ զպտուղ իւր. և օրհնեաց
զմեզ աճ աճ մեր։
Ընդ մեր օրհնեացէ զմեզ. և՛ի նմանէ
երկիցեն համ ծագք երկրի։
Ձեզ վայելէ օրհնու Թի՛ ած՝ ի սիօն.
և այլն ոպ՝ ի վերոյ։
Տէր՝ ոպ զինու Հաճու Թիւ քով պատ
կեցեր զմեզ։
Բանից խմոց ուն։ և այլն՝ ի Թիւն 278

Ա՝սկ այս ոչ է որ դիմեալ դայ յե՛ղ
դումմոյ. կարմիրութիւն ձորձոց
իւրոց՝ ի բռատրայ. գեղեցիկ պատմու
ճանաւ և բուռն զօրութիւն։ Ա՝յս խո՛
սիմ զարդարուն և իրաւունս փերը՛
կուէ։ Ա՝ւ էր կարմիր են ձորձքդ.
և հանդերձք դո իբրև ինձանահարի
լեոյ ինձանի կոխեալ։ Ինձան հարի
միայն. և՛ի հեթենոց ոչ ոք էր ընդէս.
կոխեցի զնա արտաւարքէ և ճմլեցի
զնա բարկութեբ՝ և իջուցի յերկիր.
և զսմ հանդերձս իմ թաթաւեցի։ Օ՛ր
մանն. և ամ փրկուէ եկեալ հասեալ։
Ա՝յեցայ՝ և ոչ ոք էր որ օգնէր. ըզ
մտաս ածի՝ և ոչ ոք էր որ՝ի թիկունս
հասանէր. փրկեաց զնա բազուկ իմ
և արտաւարն իմ միայն զդէմ կալաւ։
Կոխեցի զնա բարկութբ իմով. և զե՛
նի զնա արտաւարքէ իմով. և իջուցի
զնա յերկիր։

Ա Եւ եղե՛ ձայն ընթերցողին նախ քան
զվերջն։

Ղ Ազաչեմ զքեզ ազաչեմ զամենայն
տեղիս ։ և աղաչեմ զքո յանդիման
յաղթել ։ Հաւատում է սիրտ իմ քանզի
խօսեցայ ։ և արդարև է յամ դատաստան
Երկիւղիւ զքո սիրել ։

Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուանդ
քո ։ զի օրհնեացես դու զարդարին ։

Կեցո՛ զծառայս քո ած իմ ի քեզ
յուսացեալ ։

Ողորմեա ինձ տէր զի առ քեզ աղա-
ղակեցի զօրհնանապազ ։

Բարձր արարիք զար ած մեր ։ երկ-
կիրպադիք պատուհանդանի ոտից
նոր զի սբ է ։

Տէր Թագաւորեաց՝ բարկացան ժո-
ղովուրդք ։ որ նստիս ի քրովբէս՝ սա-
ռանեցաւ երկիր ։

Տեսին ամենայն ծագք երկրի զփրկ-
կութիւն այ մերոյ ։

Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն նոր՝ զի
գործեաց արար ։

Ա Ե Ա Ե Ի Ա Ե Ա Ե Ի Ա Ե Ա Ե Ի

Ա՛ստուածդ հաշտ ՅԱրօնԵան։

Ա՛մենայն երկիր՝ երկիրպագեն քեզ՝ ա
և սաղմոսասասցեն քեզ։

Աղաղակեցէք առ Աստ ամ երկիր ։
սաղմոս ասացէք անուան նորա ։ և
տուք զփառս օրհնուԵ նր։

Ասա՛ցէք առ Աստ ամ ՄԵր ։ և քարձր
արասցուք զանուն նր ի միասին։

Օրհնեցից զՏր յամ ժամ ։ յամ ժամ բ
օրհնուԹիւն նր ի բերան իմ։

Օրհնեցէք զՏր յօրհնուԹիւն նորա։
Օրհնեցէք զՏր ամ երկիր ։ օրհնե
ցէք զՏր և օրհնեցէք զանուն նր։
Օրհնեցէք զԱստ ՄԵր ։ օրհնեցէք և գ
սաղմոս ասացէք ՏՆ Մեզ։

Տէր Աստ օրհնեալ ։ օրհնեալ է Տր
զօրհնանապազ։

Ասա՛ցէք ի Տր ՄԵր ։ և ՄԵծ է զօրուԹ դ
նր խնաստուԵ նր ուՀ գոյ բաւ։

Օրհնեցէք զՏր զի բարի է ։ սաղմոս
Տր ՄԵրոյ քաղցր եղիցի օրհնուԹի։ դ

Սաղմոս ասացէք Տր ՄԵրում սաղմոս
ասացէք ԹԹրին ՄԵրում սղմն անցէք։

Ա՛ռաիս Հարէք Տամ հեԹանոսք ։ աղա ղա

զակեղեցիք առ ած ՚ի ձայն ցնծութե։
Աչք ե տաճարքդ պահպանելի արդարութե։
Վերզվայելչ օրհնութե ած ՚ի սիօն.
և քեզ տացին աղօթք յերկիր։
Այսօր ե զոր արար տէր. եկայք ցընծասցուք և ուրախ եղիցուք ՚ի նմա։
Խոստովան եղերուք տեառն զի քաղցր է.
զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Անեղեր Աշխոյ Աբրահիմեան։
Ա՛հաւասիկ դիք և կերերցիք տեն ոչ մի։
Ծայանի ե ՚ի հրէշտասանի ած. և յիմել մեծ ե անուն նորա։
Աստղիկ Գծի Ալ-բիքաւան ճաշտան։
Աւետարան Մաղթո, 34։
Ծարեան ՚ի վեր իմ վիպոյք չարագ. և զոր ինչ ոչ դիտեի հարցանէին ցիս։
Դատեա տէր զպատասխի ոյք դատեն զիս. մարտիր ընդ պատասխի ոյք մարտնչին ընդիս։
Աւետարան Մաղթո, 37։
Ես ՚ի տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւք իմ առաջի իմում են յամ ժամ։
Տէր մի սրտմտութեամբ քում յանդիմանես զիս. և մի բարկութեամբ քով խրատես զիս։
Աւետարան Մաղթո, 40։

Ո՛ր ոչ գոյ ինձ հանգիստ։
Աղօթից Սաղմոս, 87։
Ընկալայ ես ի խորս անդնդոց
իմ. ընկալայ ես ի խորս անդնդոց
Եկեր զիս ահ ի քո հասին ջուրք յանձն
Ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։
Հատան ի կերակուր ինձ լեղի. և ի
Հատան ի կերակուր ինձ լեղի. և ի
փրկեա և ապրեցո զիս։
Ի էջէրդէդ Սաղմոս, 68
յաւիտեան յարդարութեան քում.
Ի՞նչ ոք յուսացայ՝ մի ամաչեցից
Ի՞նչ ոք յուսացայ՝ մի ամաչեցից
Ի ձեռսդր յանձն առնեմ զհոգի իմ։
Ի ձեռսդր յանձն առնեմ զհոգի իմ։
իմմէ վա՛ր բանից յանցանաց իմոց։
Ինկէէրդէդ Սաղմոս, 30։
Թողեր զիս. Հեռի եղէ ի փրկութէ
Ա՛ճ ահ իմ նայեա առ իս՝ ընդէր
իբրեանց. և ի վերայ պատմուճանի
Բաժանեցին զՀանդերձս իմ ի մէջ
Ժողովրդ Սաղմոս, 21։
Նանկն. յաւուր երեկոյ վրկէ զնա ար։
Երանի որ խորհի վաղքաման ի գործ
զանօրէնութիւն յանձն իւր։
խօսէր ի սրտի իւրում. և ժողովեր
Առանձինր սեռանել զնանրութիւն.

անչափս։ Ողբ մանաւանդ խնդիրս
Հոյիլ յառաւպելն՝ ի տոհմաքիւռ
ոմանց էլինիլ օտարոտամուն, և չը
մահիդօնիա. զի պատուհէր տացես
ղքեզ հիալ յեհեսոս՝ մինչ երթայի՛ ի
ի՛ տանէ մերմէ յէ քէ։ Ոպ աղաչեցի
ոզորմութի խաղաղութի յայ հօրէ և
որդւոյ սիրելւոյ հաւատովք՝ ընդոհ
քի յի յուսոյն մերոյ։ Տիմոթէոսէ
Հրամանի փրկչին մերոյ Ա՛Յ և
Պօղոս առաքեալ ՅԻ ՎՌԻ ըստ
Ելչիոյն է ընկերցուածոյ։

Պաշտի առաւէլոյն ի Տիմոթէոսէ առաջին

ներ ղերեսս քո յինէն։

Ցաղթող ոսկր իմ՝ի մարմնի իմ. նը
մանեցայ ես Հաւատոյան անապատի։ Տը
իմ առաքեղ եկեսցէ. և մի դադրեցա
խոր ղերեսս քո յինէն։

Ո՛ւրնէսդրէ Պաղնս, 101։

Տը ասծ փրկուեն իմոյ. ի տունէ կար
դացի և գիշերի առաջի քո։

Ղ՛ւկասայ Պաղնս, 101։

Ա՛ղեցաւ ոսկր իմ՝ի մարմնի իմ. նը
մանեցայ ես Հաւատոյան անապատի։ Տը
լուր աղօթից իմոց. աղաղակ
իմ առաքեղ եկեսցէ. և մի դադրեցա
ներ ղերեսս քո յինէն։

Ա՛ղէ՛տ տայ ձեզ Տէր Աստուած ձեր զհամբերութիւն
որով եղէք դուք հաւատարիմ։
Աւետարանին փառաց երանելոյն այ է. ողջամիտ վարդապետութեամբ՝ որ ըստ
մանց։ Այս եթէ այլ ինչ ելցէ հակառակ
տաց. մարդեղութեացդ. աստ. սբ[ա]երդ
մարդասպանաց. պատկաց. արուճագի
ծոց. վհայր և վմայր անարդողաց.
տաց և մեղաւորաց. անարբաց և պղծ
րինաց և անչնաղանդից. ամբարշտ
դարուց օրինք. ոչ կան. այլ՝ ի վե՛ր անօ
Խոյց զայս դիտասցէ՝ զի՛ ի վե՛ր ար
օրինք. եթէ ոք զնա օրինաբն կրեսցէ
տեղն են։ Վասնեմբ՝ եթէ բարեաք են
մանան զինչ խօսին. և ոչ վայ պըղ
վարդապետք օրինաց։ Ինքեանք ոչ ի
յուսոյնուն բանից։ Այսինն լինիլ
Յորոց ոմանք վրիպեցան՝ խոտորեալք
ըեաց՝ և յանկեղծաւոր հաւատոց։
նեին սէր է. ի՛ բաց սրտէ՝ և՛ի մտաց քո
տովք։ Կանգնէ գլուխ պատուհիրա
յուշեն. և ոչ զանտեսուինն այ հաւա

Ա՜ղա
ղեր՝ ի վերոյ։ Օ՜ մեղս մանկութե՛ իմոյ՝ եւ
զանգիտութե՛ իմոյ՝ զոր գործեցի առաջի քո՝ եւ
ես արհամարհեցի զհրամանս քո՝ եւ զոչ
ինչ օգտեցաւ ինձ։ Օ՜ զնացից իմ ուղիղ առա
ջի քո՝ եւ ոչ ինչ ընծայեցից ինձ ի գործս
իմ։ Ա՜յլ ի քէն ինձ է ամենայն յոյս իմ։

Ալէլուիա։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։

Աղաղակեցէք առ որ ամ երկիր. ծառայեցէք տեառն ուրախութեամբ։
Մտէք առաջի նորա ցնծութեամբ. ալէլուիա։

Ո՛վ Տիրոջ Աստուած։

Ալէլուիա։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։

Աղաղակեցէք առ որ ամ երկիր. ծառայեցէք տեառն ուրախութեամբ։
Մտէք առաջի նորա ցնծութեամբ. ալէլուիա։

Ալէլուիա։ Ալէլուիա։ Ալէլուիա։

Գիտացէք եթէ Տէր է Աստուած. նա արար զմեզ եւ ոչ մեք զմեզ։
Ժողովուրդ նորա եւ ոչխարք արօտից նորա։
Մտէք դրունս նորա ի խոստովանութիւն. ի գաւիթս նորա ի փառս։
Խոստովանեցարուք նմա. օրհնեցէք զանուն նորա։
Զի քաղցր է Տէր. յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։
Եւ ազգաց ազգաց հաստատութիւն նորա

Թ. Ելից մեծ՝ ի վեր ամ երկրի աճ է.
ասացեալ ասացէք նմա խնասաւութիւն.
Ո. Երկնեցէք զեր յօրհնութիւն նոր.
օրհնութիւն նմա յեկեղեցիս սբց.
Ծ. Ընդ հարս հարեալ ամ հեթանոսաց ազգ
ձակեցէք առ աճ՝ ի ձայն ցնծութեան.
Ի. Ընդ դուս դարձեալ կեցուացես զմեզ և
ժողովուրդք ոչ ուրախ եղիցի՝ ի քեզ.
Ա. Լուր եր աճ իմ՝ ի հրամանս քո զոր
պատուիրեցեր. և ժողովեալ ժողովուրդ
դուց շուրջ եղիցին զքեզ. վերս այսոցիկ
ի բարձունս դարձ եր.
Ա. Ուրախ եղև երկիր յաւիտեան. որդիք
սիովնի՝ ցնծասցեն՝ ի թագաւորն իւրեանց.
Ակայք և տեսէք զգործս այ. ոչ զի
ահեղ են խորհուրդք քան զամ որդիս
մարդկան. Չաձեցար եր ընդ երկիր
քո, և դարձուցեր զգերեալ յակոբայ.
Բարեաւ աճ և ցրուեցան ամ թըշ
նամիք նորա. փախեան ատելիք ներ
յերեսաց ներ.
Օ. Պսակն.
Հասեալ կայրին ոտք մեր առ դրունս
քո երուսաղէմ.

յուրախասէրք երեսաց քոց։

Տացես զնա յօրինուն յաւիտեան յաւիտենից. և ուրախ արասցես զնա
դիպեաս ի վերայ նր։

Մեծ են փառք նր ի փրկութեան քում. զփառս մեծ վայելեսցե քո
նման ընդ երկայն աւուրս՝ յաւիտեան յաւիտենից։

Պատրաստեա զթագաւորն. ի փրկութենէ քումմէ
ցնծասցէ յոյժ։

Ո՜վ ցանկութիւն սրտի նր եղեալ
գեղեր ի նմանէ։

Յամառ արարեր զնա յօրհնութիւն քաղցրութեանց քո. և եդեր ի գլուխ նր
պսակ՝ ի քարէ պատուականէ։

Կեանս խնդրեաց ի քէն. և ետուր
տեառնէ յաւիտենից։

Վասն զի յուսայ ի Տէր. և ողորմութեամբ
Վասն զի յուսայ ի Տէր. և ողորմութեամբ
աիօն։ և այլն ոտ ի թիւն, 367։

Վասն զի յուսայ ի Տէր. և ողորմութեամբ
Վասն զի յուսայ ի Տէր. և ողորմութեամբ
Վասն զի յուսայ ի Տէր. և ողորմութեամբ

Թագաւոր յուսացաւ ի նոր, յորոր
մուէ բարձրելոյն նա մի սասանեսցի։
Գոտի ձեռն քո ի վերայ թշնամեաց քոց.
և աջ քո գտցէ զամ առելիս քո։
Դիցես զնոսա ոպէ հնոց հրոյ ի ժամա
նակի երեսաց քոց։
Տէր բարկութեամբ իւրով խռովեցուսցէ
զնոսա. և հուր կերիցէ զնոսա։
Զտուղ նոցա յերկրէ կորիցէ. և զա
ւակ նոցա յորդւոց ի մարդկանէ։
Խոտորեցան ի քէն չարութեամբ. և խոր
հեցան զխորհուրդս, զոր ոչ կարացեն
հաստատել։
Ընդացես զնոսա հալածեալս ի ծառա
ւածս քո. և պատրաստեացես զերեսանդ
Բարձր լեր տէր ի զօրութեանդ քումմ.
օրհնեսցուք, և սաղմոսասացուք
ի զօրութեան քումմ։
Ոչ վայելէ օրհնութիւն աճ ի բերան
և այլն ոպէ ի Թիւնն, 394։
Տէր՝ ոչ կացցէ ի խորանի քումմ։
և այլն ոպէ ի Թիւնն, 384։
Տէր թագաւորեաց՝ վայելչութիւն
և այլն ոպէ ի Թիւնն, 394։

(5) Ընծայեցէք առ Աստուած օդնական ի մեր. աղաղակեցէք առ Աստուած Յակոբայ։

Առէք սաղմոս, եւ տուէք օրհնութիւն. սաղմոս ասացէք նմա՛ի ձայնի գոհութեան։ Փոխ հարէք ի գլուխս ամենայն. յա՛ւ ուրախ եղերուք առաջի Տեառն Աստուծոյ մերոյ։ Զի հրաման է այս Իսրայէլի. եւ իրաւունք են այ Յակոբայ։

Ի կայսրութեան յովսեփու՝ զոր եդ զնա ի նահատակութեան, երբ ելանէր նա յերկրէն եգիպտացւոց, լեզու զոր ոչ գիտէր լսեաւ։ Բաց արար ի բեռանց զթիկունս նորա, եւ զձեռս նորա յօրթ ածին։ Ի նեղութեան կարդացեր առիս՝ եւ փրկեցի զքեզ. լսեայ քեզ՝ ի գաղտ որոտի մրրկին, եւ փորձեցի զքեզ ի վերայ ջուրցն հակառակութեան։ Լուր ժողովուրդ իմ՝ եւ վկայեմ քեզ, եւ խրատել թէ լսելիցես ինձ։ Ի՛նչ եւս եղիցին քեզ աստուա՛ծք առ ժամանակ. եւ մի երկիրպագանիցես դու այլ օտարի։

Ա՛յս եմ տէր Աստուած քո՝ որ հանի զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բաց զբերան քո եւ լցից զդա։

Յաղագս որդի իմոյ լուսաւ ձայնի իմում, և ինքն յիս ինչ ոչ նայեցաւ։
Յարձի Թողն զնոսա երթալ զհետ կամաց սրտից իւրեանց. զի գնացին նոքա ըստ կամս անձանց իւրեանց։
Օ՛ի թէ ժողովրդեան իմոյ լսէաւ էր ինձ, կամ Իսրայէլ զձանապարհս իմ գնացեալ էր։
Արդեօ զչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ զթշնամիս նոր, և՛ ի վերայ նեղչաց նոր արկեալ էր զձեռն իմ։
Թշնամիք տն սատկին նմա. և եղիցին ժամանակք նոցա յաշխարհի։
Կերակրեաց զնա՛ի պարարտուէ ցորենոյ, և՛ի վիմէ մեղր յագեցոյց նմա։
Պաւղեա եղեմ զնր. և օրհ՛։ և այլն ունի՛ ի վերոյ մինչև ցհամբարձումն։

Ընտրեալ Համբոյնն Ռէ

ըստ ասորւոյ։

Համբարձէք իշխանք զդրունս ձեր և համբարձարուք դրունք յաւիտենից և մտցէ Թագաւոր փառաց։
Համբարձէք իշխանք զդրունս

Ցիշեա՛ տէր զդաւիթ՝ եւ զամէն հեզու-
թիւնեն նորա։
Որ երդուաւ Տեառն, եւ ուխտեաց
Հզօրին Յակոբայ։
Եթէ մտանեմ ես ի խորանն տանս իմոյ,
Կամ ելանեմ ի մահիճ անկանելոյ իմոյ։
Եթէ տաց քուն աչաց իմոց,
Եւ նինջ ի թարթունս իմ,
Եւ հանգիստ ի քունս իմ,
Մինչեւ գտից տեղի Տեառն,
Հանգստեան Հզօրին Յակոբայ։
Ահա լուաք զնա յԵփրաթա,
Գտաք զնա ի դաշտի անտառի։
Մտցուք ի խորանս նորա,
Երկիր պագցուք ի տեղւոջ յորում
կայցեն ոտք նորա։
Յարիր Տէր յհանգիստ քո,
Դու եւ տապան սրբութեան քո։
Քահանայք քո զգեցցին զարդս արդարութեան,
Եւ սուրբք քո ցնծասցեն ցնծութեամբ։
Վասն Դաւթի ծառայի քո,
Մի դարձուցաներես զօծեալ քո։
Երդուաւ Տէր Դաւթի ճշմարտութեամբ,
Եւ ոչ դարձցի ի նմանէ։
Զի յարդեաց զՍիովն,
Եւ ընտրեաց զնա բնակութիւն իւր։
Ասէ՝ Զայս հանգիստ իմ յաւիտեան,
Ի սմա բնակեցայց զի ընտրեցի զնա։
Զպատարագ նորա օրհնեալ արարից,
Զաղքատս նորա յագեցուցից հացիւ։
Զքահանայս նորա զգեցուցից փրկութեամբ,
Եւ սուրբք նորա ցնծութեամբ ցնծասցեն։
Անդ ծագեցուցից զեղջիւր Դաւթի,
Պատրաստեցի լոյս օծելոյ իմոյ։
Զթշնամիս նորա զգեցուցից ամօթ,
Եւ ի վերա նորա ծաղեսցէ սրբութիւն իմ։
Ալէլուիա։

Շաբ. Ելեղեցիս օրհնեցէք զԱստ. և զեր
յաղբերացն Իսրայէլի։

Ընդ-հայ Տոմանաչին։

Ա. Որ ի հանդիստ քո. դու և
տապանակ կտակի սրբութեան քո։

Ընդ-հայ ձաղս ալելուիատրեանն ի.
որ ի՞ղէ Ա՞ստուած։

Կիր. Ամէն լուսաւոր հովանի լինէր նոցա,
ձայն եղէ յամպոյն որ ասէ, դո՛ է
որդի իմ սիրելի քեզնո՛ր հաճեցայ։
Բարձրուեալք լերանց նորա են. նո՛ր է
ծով և նա արար զնա. և զցամաքք
ձեռք նորա ստեղծին։ Եկայք երկիր
պագցուք նմա. անկցուք և լացցուք
առաջի տեն արարչին մերոյ։
Երդ. Որ են երկինք և քո է երկիր. զշա
լորիւ խրոմ դու հաստատեցեր. ըղ
հիւսիս և զծովասա դու արարեր. Թա
բոր և Հերմոն յանուն քո ցնծասցեն։

Ընդ-հայ ձաղս նաստասիեաց Ասէ
և Յիսուսեան։

Շաբ. Սիրեաց տէր զսիօն և ընտրեաց զբ
նակիլ ի նմա, ասէ՝ այս է հանգիստ
իմ

իմ յաւիտեան յաւիտենից. ի սմա
բնակեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։
Տուր զօրուն ծառայի քո. կեցո զոր
դի աղախնոյ քո. և արա առիս վնշան
բարութեան։
Լաւ եր կիւղածից քոց նշան. զի
ապրեսցին յերեսաց աղեղան։
Որպէս ողորմեցար ինձ. և ընտրեցար ես"։
Տէր՝ սիրեցի զվայելչութի տան քո.
և զտեղի յարկի փառաց քոց։
Այլ սիրելիք են յարկք քո որ ղօրու
թեաց. ցանկայ և փափագի անձն իմ
ի գաւիթս քո։ սիրտ իմ և մարմին
իմ ցնծասցէ առ աճ կենդանի։
Լաւ եր կիւղածից քոց նշան"։
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո
աջով քով և լուր մեզ։
Հիմունք նորա ի լեառն սրբ նորա.
սիրէ տէր զդրունս սիոնի՝ առաւել
քան զամ յարկսն յակոբայ։
Փառաւորեալն խօսեցաւ վասն քո
աշխատասիրիկ քաղաքդ այդ։
Տէր՝ ոչ կացցէ ի խորանի քում.
կամ ոչ բնակեսցի ի լեառն սրբ քո։
Որ գնայ ան"։

Հոս

Հոդ. ում ալ զօրացեալ ըլլ. ստեփան
Ա. յսօր ծնաւ որ ի՛ Տ՛ն. ում ի վերոյ։
Ա. յսօր ծնաւ որ ի՛ հօրէ յաւէտ քան
զյաւիտեանս որդին. որ է օծեալ
Ա. յսօր ծնաւ որ ի՛ հօրէ յաւէտ քան
նին աւուրն։
Ա. էրեփոխան ածած՝ Ա. էրեփոխան ածած՝
Ա. էրեփոխան ածած՝ ծննդեանն շուտ աւուրց։
Ա. էրեփոխան ածած՝ Ա. էրեփոխան ածած՝

Ա
Ա
Ա

Ամէն։ Ա՛ռ զնա՝ եւ ի՛ մտանել քո՝ ի տաճարն։

Տէր՝ ի տաճար սուրբ խրատեա՛. որ յերկինս յաթոռ խրատեա՛։

Ա՛ծէ ողջոյնդ ձայնեա՛։

Տէր աճ մեր երեւեցաւ մեզ. արարէ՛ք ասեա ուրախութե՛ն կանխաւ մինչեւ յանկիւնս սեղանոյ։

Ընդ-ա՛ռ ձայնս՝ Հրեշտակապետից։

Աղօթեա՛ք ոն լի՛ եղիւ երկիր. եւ քա՛ նիւ ոն երկինք հաստատեցան. եւ հո՛ դով բերանոյ նո՛ր ամ զօրութիւ՛ նց։

Յովհաննու Աբեղապետին։

Դու մանուկ՝ մարգա՛՛։ ոյ՝ ի վերոյ։

Յովհաննու Զալոպոնին։

Աստուածեան յովհաննո՛՛։ ոյ՝ ի վերոյ։

Հայոցն Ա՛ստուածէն։

Յեկեղեցիս օրհնեցէ՛ք զա՛ծ. եւ ըզ նո՛ր՝ յաղաւթսացն լիցի։

Ընդ-նայն Ա՛ստուածոյ։

Ա՛ցուսցես զնո՛ խշնամանս ընդ ամ՛ նայն երկիր. եւ յիշեսցի անուն քո՛ ընդ ամ՛ ազգս ազգաց։

Ընդ ամ երկիր եւ բարբառ նոյ. և
միմեանս ի ծագս ձի են խօսք նոյ։
Ղուկ և Յովհ։
Յիշեա տէր զդաւիթ և զամ հեզու-
թիւն նր։
Ղեւտ։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ. զարդա-
րութիւն և զիրաւունս իսրայէլի։
Դեւտ և Թագ։
Համբերելով համբերի տն. և նայէ
ցաւ առիս և լսեաւ աղօթից իմոց։
Յայտնեցաւ և ասէ։
Ես նկ զո զեռցին զարդարութ.
և սբք զո ցնծալով ցնծացեն։
Ա Թես։
Երանելի են որք բնակեալ են ի
տան տն. յաւիտեանս յաւիտենից
օրհնեսցեն զքեզ։
Ասաղ։
Ասացէք դշխոյ ընդաղմ քումմէ ի
հանդերձս ոսկեհուռս զարդա-
րեալ և պաճուճեալ։

Պար
սրտից եղև ուրախութիւն։
Լոյս ծագեաց արդարոց, ուղղոց
սրտիւք արդարոց։ Ի
արասցեն զնոճ բերրանօք իւրեանց։
ցեն ի հանդիստ իւրեանց. և բարձր
Պարծեսցին սբքն փառօք. և ցնծա
ցո՛ւ ես նոցա ի ժամանակս նեղութե։
փրկութի արդարոց ի տանէ է, վերակա
պահէ զնոսա։
Հարկանէ զնբա իւր. այլ յաւիտեան
Տէր սիրէ զիրաւունս և ոչ ընդ վայր
ա՛ղաչ
ուսուցոս եղիցի ուրախութիւն։
Ընդ երեկոյս հանդիցէն լալիք. և
Ընդ առաւօտս ճաղա՛ Արձակեսցես։
զան. ակն յանդիման նեղչաց իմոց։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղ
Ածէ հինգշաբթի։
և հաներ զմեզ ի հանդիստ։
Ընդառաջ մեք ընդ Տուր և ընդ Ջուր.
Քառասնից՝ և երկոց բնութեան։
ցնծասցէ յոյժ։
Թագաւորն ի փրկութենէն քոյ
Տէր ի զօրութե քոյ ուրախ եղիցի
Ածէ ուրբաթ։
Փրկութե արդարոց ի տանէ է, վերակա
ցո՛ւ ես նոցա ի ժամանակս նեղութե։
պահէ զնոսա։
Հարկանէ զնբա իւր. այլ յաւիտեան
Տէր սիրէ զիրաւունս և ոչ ընդ վայր
ա՛ղաչ
ուսուցոս եղիցի ուրախութիւն։
Ընդ երեկոյս հանդիցէն լալիք. և
Ընդ առաւօտս ճաղա՛ Արձակեսցես։
զան. ակն յանդիման նեղչաց իմոց։
Պատրաստ արարեր առաջի իմ սեղ
Ածէ հինգշաբթի։
և հաներ զմեզ ի հանդիստ։
Ընդառաջ մեք ընդ Տուր և ընդ Ջուր.
Քառասնից՝ և երկոց բնութեան։
ցնծասցէ յոյժ։
Թագաւորն ի փրկութենէն քոյ
Տէր ի զօրութե քոյ ուրախ եղիցի

Տ՚ոչ
ցանկ զնեք և ասեք։ Արդեանկ աղքատացա
եմ զի բացեալ զբերան իւր՝ ուսուցա
մատեան առ նմա աշակերտսն նր։
Եւ սեսեալ զժողովուրդսն՝ եկ
ի լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝
Ի տեսեան ըստ Մատթեոս։ 5 • 1։
Այս ընկերանալ առեպան ըստ պատշաճի.
Ես չեմոյ առ Հանգանակն Աւետեանն։

Պարծեսցին սբքն փա՛ռս ՚ի վերոյ։ բ
Աւրդացին արդարքն առ սր՝ և սր
լսեաւ նոցա. յամ նեղութենէ նց։ բ
փրկեաց զնոսա։
Ա՚ն զո մեռանիմք զօրհանապազ. գ
համարեցաք ոչ զոչխար ՚ի զենուման։ գ
Արթո լեգին ամենեքեան ոչք յոյ դ
սացեալ են ՚ի քեզ. յաւիտեան ցընդ
ծածգեն և քնակեսցիս դու ՚ի նս։
Ա՚րդարքն ոչ զարմաւենիս ծաղ դ
կեսցին. ոչ զմայրան լիբանանու
բազումք եղիցին։
Հազում նեղութիք են արդարոց. դ
յամ փրկէ զնս սր. և պահէ զամ ոս
կերա նց. և մի ՚ի նոցանէ ոչ կորիցէ։

Հոգւոյ՝ զի նոքա է արքայութիւն երկնից։
Երանի սգաւորաց՝ զի նոքա միխիթա
րեսցին։ Երանի հեզոց՝ զի նոքա ժա
ռանգեսցեն զերկիր։ Երանի ողբքաղ
ցեալք և ծարաւիք իցեն արդարութե
զի նոքա յագեսցին։ Երանի ողոր
մածաց՝ զի նոքա ողորմութիւն գտցեն։
Երանի սրտովիկ ողք սրբք են սրտիւք՝
զի նոքա զԱստուած տեսցեն։ Երանի խաղաղա
րարաց՝ զի նոքա որդիք այ կոչեսցին։
Երանի ողք հալածեալք իցեն վասն
արդարութեանն զի նոցայ է արքայութիւն
երկնից։ Երանի է ձեզ՝ յորժամ նախա
հատիցեն զձեզ և հալածեսցեն. և
ասիցեն զամ բան չար զձէնջ սուտ
վասն իմ։ ցնծացէք և ուրախ լերուք
զի վարձք ձեր բազում են յերկինս.
զի այսպէս հալածեցին զմարգարէսն
որք յառաջ քան զձեզ էին։

Ա՛ետարան ըստ Ա՛ղուկասու։ 3. 13.

Եւ նա՛ ասէ ցնոսա՝ մի՛ զոք ինչ
ինչ կամեցաւ. և յոմանց
ինչ ինչ առնոյր։ Եւ ասէր ցնոսա՝ զի
Երանի՛ ի լեառն և կոչէ առ ինքն

Ա սէ և ցկոչնատէրն . յորժամ առնիցես ճաշ կամ ընթրիս , մի կոչեր զբարեկամս քո . և մի զեղբարս քո . և մի զազգականս քո . և մի զդրացիս քո . և մի զմեծամեծս . զի մի և նոքա փոխարէն կոչիցեն զքեզ և լինիցի քեզ հատուցումն : Այլ յորժամ առնիցես ընդունելութիւն , կոչեա զաղքատս և զխեղս և զկաղս և

և

լիցեն զնովաւ . և զի առաքեացէ զնո քարոզել : Այս ունիմ իշխանութիւն բժշկելոյ զցաւս և հանելոյ զդեւս : Այս եղ զանուն սիմոնի Պետրոս . Այս Յակոբոս զեբեդեայ և Յովհան նոյս եղբօրն յակոբայ՝ եդ նոցա անս նոմանս Բանեργէս . որ է որդիք որոտման : Այս զԱնդրէաս . և զփիլ ղիպպոս . և զԲարթուղիմէոս զԱռ թէոս մատթաւոսն . և զթովմաս . և զՅակոբոս աղփեայ . և զթադէոս . և զԱիմոն կանանացի : Այս զՅուդա իսկարիոտացի . որ և մատնեաց զնա :

ցեն։ և եղիցին մի հօտ և մի հովիւ։

Ա-եսարան ըստ Յովհաննու։ ԺԱ։ ԺՕ։

Ես եմ հովիւն քաջ. հովիւ քաջ՝ զանձն իւր դնէ ի վերայ ոչխարաց։ Իսկ վարձկանն որ ոչ է հովիւ՝ որոյ ոչ իւր են ոչխարքն՝ իբրև տեսանէ զգայլն գի գայ, թողու զոչխարան և փախչի. և գայլն յափշտակէ զնա և ցրուէ։ Վարձկան է և չէ փոյթ նմա վերայ ոչխարացն։ Ես եմ հովիւն քաջ. և ճանաչեմ զիմանն, և ճանաչիմ յիմոցն։ Ոյգ դիտէ զիս Հայր, դիտեմ և ես զՀայր. և զանձն իմ դնեմ ի վերայ ոչխարցն։ Ա՛ւ և այլ ևս ոչխարք են ինձ որ ոչ են յայսմ գաւթէ. և զայն ևս պարտ է ինձ ածել այսր. և ձայնի իմում լսեն։

որ կերիցէ զաշ յաղքայութենէ այ։

թէ արդարոց։ Իբրև լսեաւ զայս ոմն

և հատուսցի քեզ փոխարէն ի յարու

ոչ ունին փոխարէն հատուցանելոյ քեզ

և զկոյրս։ Այս երանելի լինիցիս. զի

Հանգանակ Լեւիաւան։

Ա՛ստուածդ ի մի՛ աճ Հայրն ամենա-
կալ։ յարարիչն երկնի և երկրի.
երևելեաց և աներևութից։
Տե՛ր մի՛ որ յաքո Աստուածն այ. ծննդեալ
յայ Հօրէ միածին՝ այսինքն յէութէ
Հօր։ Աչ յայ. լոյս ի լուսոյ. աճ
Աստուած յայ Աստուծոյ։ Ծնունդ և
ոչ արուեստ։ Այն ինքն ի բնութէ Հօր.
որով ամէն ինչ եղև երկինս և ի վեր
երկրի. երևելիք և աներևոյթք։
Որ յաղագս մեր մարդկան և վասն
մերոյ փրկութեանն իջեալ ի յերկինից
մարմնացաւ մարդացաւ ծնաւ կատա
րեալ ի մարիամայ սբ. կուսէն
Հոգւովն սբ։ Որով էառ զմարմին
Հոգի և զմիտս. և զամենայն որ ինչ է
ի մարդ՝ Աստուածպես և ոչ կարծեաց։
Չարչարեալ, խաչեալ, թաղեալ.
յերրորդ աւուր յարուցեալ. երեալ
ի յերկինս նովին մարմնով նստաւ
ընդմէջ Հօր։ Գալոց է նովին մարմնով
և փառաւք Հօր՝ ի դատել զկենդանիս
և զմեռեալս. որոյ թագաւորութեան

ոչ գոյ վախճան։ Հաւատասցամք և՛ի նոսա
Հոգին • յանեղն և՛ի կատարեալն։
Որ խօսեցաւ յօրէնս և՛ի մարգարէս
և յաւետարան։ Որ էջն՛ի յորդանան •
քարոզեաց զառաքելն • և բնակեցաւ
՛ի նոսա։ Հաւատամք և՛ի մի միայն
ընդ հանրական և յառաքելական ե-
կեղեցի։ ՛Ի մի մկրտուխ • յապաշխա
րուխ • ՛ի քաւուխ և՛ի թողուխ մեղաց
՛ի յարուխ մեռելոց • ի դատաստան յաւ
տենից • հոգւոց և մարմնոց։ Յարքայու
թին երկնից և՛ի կեանան յաւիտենից։
Եւակ որք ասեն՝ էր երբեմն յորժամ
ոչ էր Որդի • կամ էր երբեմն յորժամ
ոչ էր սբ Հոգի • կամ թէ՝ յոչէից եղեն
կամ յայլմէ էութէ ասեն լինել զորդին
ոյ և կամ զսբ Հոգին • և թէ՝ փոփոխա
կանք են կամ այլայլելիք՝ զայնպիսիսն
նզովէ կաթողիկէ առաքելական եկեղեցի
՛Ի սուրբ ընտրեալքն հրով ասպետաց։
Եւակ մեք փառաւորեսցուք որ յիշ
խան զմեսիհնան • երկիրպագանեմք
սբ Երրորդութեան և միոյ աճուքեն
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սրբոյ։
Ամէն։

կամաւդ ի ժամուս յայսմիկ Համբե-
բարերարութե՛ւդ քո։ Այո դու քոյին
ողորմութեամբ եւ առատ պարգեւօք
Տէր մեր եւ փրկիչ յի՛սս. որ մեծ-դ ես
Ողորմած մեզ։

Ա՛ր ես Տէր։ Ա՛ն ես Աստուած։ Դո՛ւ ես Հայր։ Ո՛չ
եմք արժանի ընդ
դունելութե՛ւդ արասցե. լուծիցէ տր
ձայնի աղաչանաց մերոց։ Ա՛նկալցի
զխնդրուա՛ծս սրտից մերոց. Թողցէ
զանցանս մեր. ողորմեսցի՛ ի վե՛ր մեր։
Ա՛ղօթք մեր եւ խնդրուա՛ծք յա՛յժ ժամ
մուցէ առաջի մեծի տրութեան նո՛ր։
Ա՛ր նա տացէ մեզ միաբան միով հա՛
տով արդարուե՛ վաստակիլ ի գործս
բարեաց։ Ո՛չ զողորմութե՛ւդ զքնարէն
իւր արասցէ ի վե՛ր մեր տրն ամենա՛
կալ. կեցուսցէ եւ ողորմեսցի։
Ժամ և զառաջիկայ օրս խաղ։
Հրեշտակ խա՛ղ։ քաւութի՛ւն։
Ընդ խա՛ղ։ Ա՛ր ես միա՛ն։ Ո՛չ
Աղերսանց մեզ։

ըներեր էարբարանաց խաչի և մահու
յաղագս մեղաց մերոց։ Եւ պար-
գևեցեր առաւտապէս զպարգևս հո-
գւոյդ սրբոյ երանելի առաքելոցն։
Հաղորդս արա և զմեզ սուրբ ազաչեմք
զբեզ ածոյին պարգևացդ Քրիստոս
մեղաց և ընդունելոյն հոգւոյդ սրբոյ
Այլ զի արժանաւորք եղիցուք դոհանալ
փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սրբոյ
հոգւոյդ • այժմ և"։

Խաղաղութիւն ընծեցուք։

Խաղաղութիւք քրիստոս փրկիչ մեր •
որ ի վեր եկաս զամ միտս և զբանս •
ամբաստան զմեզ և աներկիւղ պահեա
յամէն ժամ։ Հաւատարեա զմեզ ընդ
ճշմարիտ երկրպագուս քո • որք հո-
գւով և ճշմարտութիւք քեզ երկիրպա-
դանեն։ Այ զի ամենասէր երկրո-
դութեդ վայելեն փառք՝ իշխանութիւն
և պատիւ • այժմ"։

Օրհնել տէր մեր Յս քս տէր աճ
օրհնեացէ զամենեսեան • ամէն։
Հայր մեր որ յերկինս ես"։

Սկսայ աշ • միայն սուրբ • Յս քս ի
փառս այ հօր։ Ամէն։

Օրհնեալ Հայր որ՝ Ամէն ձշմարիտ։
Ամէն։
Օրհնեալ Որդիդ որ՝ Ամէն ձշմարիտ։
Ամէն։
Օրհնեալ Հոգիդ որ՝ Ամէն ձշմարիտ։
Ամէն։
Օրհնութիւն և փառք Հօր և Որդւոյ
և Հոգւոյն որ։ այժմ և՛։
Հայր որ։ Որդիդ որ։ Հոգիդ որ։
Օրհնութիւն Հօր և Որդւոյ և որ
Հոգւոյն։ այժմ և՛։
Աղիցէ անուն սո՛ն օրհնել յայսմ հետ
ուր մինչև յաւիտեան։ Ամէն։

Աստուածն օրինաց և մարգարէից
դու ես քո՛ ած փրկիչ մեր. որ լցեր
զամ Հայրապետ անօրինութիւնք. լեր
և մեզ Հոգւովդ քով որ
Օրհնեցից զքեզ յամ ժամ. յամ ժամ
օրհնութիւն ներ ի բերան իմ։
Օրհնեալք եղերուք ի տնօրհաց սրբ
քոյ Հոգւոյն. երկայնք խաղաղութ
և Տէր եղիցի ընդ ձեզ և ընդ ամ
նեսեան. Ամէն։

Օրհնութիւն առեալոյ վասն խորհուրդ հիւանդաց, եւ ըմբէնոց:

Պատրաստեն զբերանն հացիւ, եւ զաչսն աչերդութեան հիւանդին. եւ հայ ինքն խաչակնքէ զինքն ի ճակատն եւ ի կուրծսն. եւ ձեռն իւրեանց ի գլուխ հիւանդին. եւ ասէ աղօթս հետեւեալս:

Ա. Էք ամենայն ի քեզ յուսան. եւ դու տաս կերակուր նոցա ի ժամու:

Բարձր առնես զբեզ ձեռ իմ եւ թեր դասուր իմ եւ օրհնեմ զանուն քո յաւիտեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Օրհնասացաղ օրհնեցիցէ զբեզ. եւ գովեցիցէ զանուն քո յաւիտեան եւ յաւիտեանս յաւիտենից:

Արձ է որ եւ օրհնեալ է յոյժ. եւ մեծ թեան նոր ոչ գոյ չափ:

Ա. Ղբ եւ աղբ գովեսցեն զգործս քո. եւ զզօրութիւն քո պատմեսցեն:

Մեծ վայելչութիւն փառաց սրբոցդ խօսեսցին. եւ զքնդեղիս քո պատմեսցեն:

Զօրութիւն ահի քո ասասցեն. եւ զմեծութիւն քո պատմեսցեն:

Հիշատակ բազում քաղցրութեան քո

բղխեսցեն. և արդարութիւնդ ցօղել ցկն
ծասցեն: Զի ճած ոտքսնած է ար.
երկայնամիտ և բազում ողորմ:
Հաղթ է ար առ ամեն. և զիւրմէ
նր ի վե՛ր ամ արարածոց իւրոց:
Յոսաոավան եղիցին առ քեզ ար ամ
գործք քո. և սբք քո օրհնեսցեն զքեզ
Օ՛փառս արքայու՛թե քո ասասցեն.
և զզօրութիւն քո պատմեսցեն:
Լ՛անաչել որդւոց մարդկան զզօրու
թիւնս քո. և զփառս մեծ փայլելոյ
թեան արքայութե՛ քո:
Ա՛րքայու՛թիւ քո արքայու՛թիւ ամ յաւիտից
և տէրու՛թիւ քո յազգէ ի՛նչէ յազգ:
Հաւատարիմ է ար յամ բանս իւր.
և արդար է յամ գործս իւր:
Հաստատէ ար զամ գոյթակղեալս.
և կանգնէ զամ դէյրեալս:
Ա՛չք ամենուն ի՛քեզ յուսան. և դու
տաս կերակուր նց ի ժամու:
Բանաս զձեռն քո և լցուցանես զա
մենեսեան քաղցրու՛թե կամաք քո՛վք:
Ա՛րդար է ար յամ ճանապհս իւր.
և սբ է յամ գործս իւր:

Ա՛երձ է տէր առ ամենեան՝ որք կարդան առ նա. առ ամենեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտութեամբ։

Օ՛ղջոյն երկիւղած լերուք առնէ տէր. ազօթից նոցա լսէ և կեցուցանէ զնոսա։

Պահէ տէր զամենն որք սիրեն զնա. և զամ՛ մեղաւորս սատակէ տէր։

Օ՛րհնութիւն տան խօսեսցի բերան իմ. օրհնեսցէ ամ՛ մարմին զանուն սբ նր յաւետն և յաւիտեան յաւետից։

Վասն հօր և որդւոյ և՛։

Պահանայն։

Ղորմած դիմած է տէր. երկայնմտութ և ողորմած երկիւղած լերուց։

Սուիսափն Պատրէ։

Ո՛վ ես դա խաղաղութիւն զոր ազ՛։

Հաշտեցուք զամենայնիսկն ընդ ինքեան զի պարգեւեսցէ մեզ երկայնմտութիւն և լցուսցէ զսիրտս մեր ի լոյս ուղիղ արարածոց լերուց. ամե՛։

Պահանայն։

( ) ընդունեա քո ընծայ մեր ի տօնեա քում և զմխիթարիս նուիրեալ զերկրակուրս և զմխիթարիս

զանոյշ, դարձեալ հայցէին ի փեղլա էրբոնց։

Ի պատասխանի Հիւանոյին

Ի՞նչ ասացէք, եղբարք, եւ ես ձեզ ոչ ասացի՞։ Ո՞ւր է ինձ ձեռնտու դարձեալ ձեզ ընդ ոտն ելանել, որ ինձ ոչ հաւատայք։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։

Ի՞նչ ասացէք, եղբարք, եւ ես ձեզ ոչ ասացի՞։ Ո՞ւր է ինձ ձեռնտու դարձեալ ձեզ ընդ ոտն ելանել, որ ինձ ոչ հաւատայք։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։

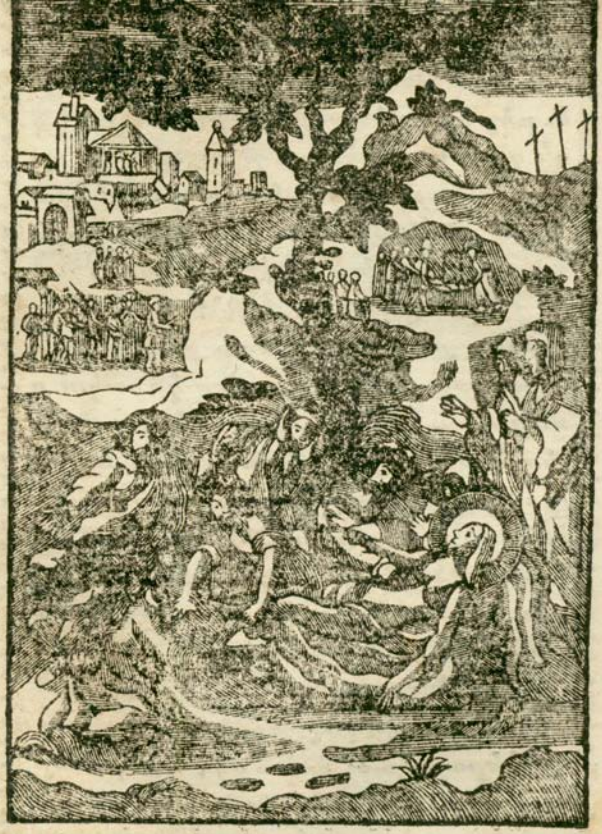
Ի՞նչ ասացէք, եղբարք, եւ ես ձեզ ոչ ասացի՞։ Ո՞ւր է ինձ ձեռնտու դարձեալ ձեզ ընդ ոտն ելանել, որ ինձ ոչ հաւատայք։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։

Ի՞նչ ասացէք, եղբարք, եւ ես ձեզ ոչ ասացի՞։ Ո՞ւր է ինձ ձեռնտու դարձեալ ձեզ ընդ ոտն ելանել, որ ինձ ոչ հաւատայք։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։ Ի՞նչ ինձ ոչ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ, եւ ոչ ինձ ասացէք, որ ես ոչ գիտեմ։

Օրհնեա՛ հա՛ր աճ մեր՝ որ կերակ
ուս տայ մերոյ։ Ամենակա՛լ տէր՛։
Ամէն։

Ո՛չ ցաւք ի բարեթեանց քոց։ Տա՛ր
ուրախութիւն ոգւոյ մերոյ։ Զի տա՛ր
ես ի վեր երկիւղած սրտից։ Եւ
պատրաստ յոտն յոյսոյ մերոյ։
Փրկել ի մահուանէ զանձինս նոց։
Եւ կերակրել զնա ի սովու։
Ընդէնք մեր համբերեացեն տա՛ր։ զի
օգնական և պաշտպան մեր է։
Զոհ ուրախ եղիցին սիրտք մեր։
և յանուն սո՛ր յուսացուք։
Եղեց ողորմութի՛ քո տէր՛ ի վե՛ր մեզ՝ ոյն
յուսացաք ի քե՛զ։ Փառք՛։
Երկարութիւն ուրախարար տէր՝ փառք
քեզ։ լուսացանող քո դոհնամք զքէն։
Ո՛ւր ես խաղաղութի՛ն քո աղ՛։
Յոհացարո՛ւք ի վե՛ր լեռնեց պարգեւ
աց տա՛ն այ մերոյ։ Որ կերակրէ զամէն
օրըստօրէ առատապէ քաղցրութի՛ կեա
ծո՛ք խնդութի՛ւ։ Օ՛ի հոգեւոր բարութի՛ն
և երկնից ալքայութի՛ն Հաղորդս արաս
ցե՛ զՔո՛նդ խո՛ր ըստ ակնկալութե՛ յոյ
սոյն մերոյ։ Ամենակա՛լ տէր՛։

ամեն: Այ
րեաց և լեացոյց նմա փառք յաւի-
տեան ամէն: Օրհնեալ ես դու Տէր աստուած
հարցդ և երախտաւորացդ վարձս
բարեաց պարգեւեսցէ, և օրհնեսցէ
զամենեսեան: Այո՛ այո՛ որ զմեզ կերակ
րեսցէ ի ծառս քոյս ի սուրբ տեղիդ
ի քո յայ ի ներ մեր: Զորս վայելէ
փառք իշխանութիւն և պա՛
Ապաղաւնին Ղեւոնեցւոյն:
Փառք քեզ տէր՝ փառք քեզ Թէ՛ր
փառաց, որ ետուր մեզ կերակուր
ուրախութիւն և լցուցեր զսիրտս մեր՝ի
լիութիւն ամենաբաւականն ողորմութեամբ քոյ,
լցո՛ և այժմ զմեզ Հոգւովդ քոմբ սրբով.
որպէս զի գոցուք առաջի քո Հաճոյիդ
և մի՛ ամաչեցցեմք. զի դուն գաս և Հա՛
տուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործս
իւր. և քեզ վայելէ փառք իշխա՛
Օրհնեալ ես մեր յա՛քո. ամէն:
Տէր ողորմեա՛:
Ո՞վ երկրագդ աճ օրհնեացէ. սպասա
ւորացդ և երախտաւորացդ վարձս
բարեաց պարգեւեսցէ, և օրհնեսցէ
զամենեսեան: Այո՛ այո՛ որ զմեզ կերակ
րեաց և լեացոյց նմա փառք յաւի-
տեան ամէն:



Եդեալն ի կոյտ դերեզման նի,
փըրկեց զնահանս ծննդովք քո ըլ։

Այրգաւառսւրաբ Հասարակաց Ձգօրէից Երե-
ւելեաց Հոյժ ժամուն Այլ հասարէ ի դէմս Այլոց ան-
ձանց։

Եւ Այլ եկն ի խաչէն և պատեալ պատառաքաղ-
եալ ի Վերբերմանէ։

ԵՒ ԱՄԱՒ ՅԵՔ ԱՐԱՐՈՒԱԾՈՅ՝
և նա լուաւ ինձ ձեռբեկեալ՝
ի վաղորդեան՝ և ի հասարակ
աւուր։

Ապաւէն ոյ լինի և անկն ունէի կէ-
նարարին որ փրկէ զծառայս իւր և
կենդանէ։

Փառք Հօր և Որդ։

Եւ ես խաչալուծեան ջէր ա։

Օրհնութիւն և փառք Հօր և որդ։

Խաչալուծն Ընդհանուն։

Ողորմեցո՛ աչեր զուռնկեն քո և լսեր ինձ. զի աղքատ և տը
նանկ եմ ես։
Պահեա զանձն իմ սբ՝ սէր. և փրկեա՛
զծառայ քո աճ իմ որ ի քեզ յուսացայ։
Ողորմեա՛ ինձ տէր՝ զի առ քեզ աղա
ղակեցի զօրհանապազ. ուրախ արա
զանձն ծառայի քո՝ զի առ քեզ տէր
համբարձի զանձն իմ։
Զի դու տէր քաղցր և ուղիղ ես.
բազում ողորմ առ ամենեսեան՝ որք
կարդան առ քեզ։
Ունկնդիր տէր աղօթից իմոց. և ևնայ
եա՛ ի ձայն խնդրուածոց իմոց։
Յաւուր նեղութեն իմոյ կարդացի
առ քեզ և լսեր ինձ։
Ոչ ոք է նմանն քեզ յաստուածս տէր.
և ոչ ոք է ոճ գործս քո։
Զամ ազգս զոր արարեր՝ եկեսցեն
և երկրպադցեն առաջի քո տէր. և
փառաւորասցեն զանուն քո յաւիտեան։
Մեծ ես դու տէր և առնես սքանչե
լիս. և դու միայն ես աճ։

Աղաչեմ զքեզ Տէր Աստուած իմ ողորմեա՛ ինձ
զի դու ես ողորմած եւ ողորմելի ամենայն
մարդկան. եւ ոչ ոք է որ կարող է ինձ
ազատել յանհնարին չարեաց որ հասին
ինձ. եթէ ոչ դու Տէր Աստուած իմ որ
ամենայն ինչ կարող ես առնել. եւ ոչ
ոք է որ կարող է ինձ ազատել յանհնարին
չարեաց որ հասին ինձ. եթէ ոչ դու Տէր
Աստուած իմ որ ամենայն ինչ կարող ես
առնել

Օրհնութի՛ւն և փառք՝ Հօր և որդւոյ
և Հոգւոյն սրբոյ։ Ա՛յժմ և՛։
Խաղաղութի՛ւն Ա՛ստուածոյ։

Սաղմոս, 136։

Պարծի՛ զիս որ՝ ի մարդոյ չարէ.
յառնէ անիրաւէ փրկեա՛ զիս։
Խորհեցան զանօրէնութի՛ւն ի սիրտս իւր
եանց. զօր ամ պատրաստեցան՝ ի պատերազմ։
Սրեցին զլեզուս իւրեանց ունի զօձի.
և թո՛յնք իժից՝ ի նեղբոյ շրթանց նոցա։
Պահեա՛ զիս տէր՝ ի ձեռաց մեղաւորի,
և՝ ի մարդոյ չարէ փրկեա՛ զիս։
Խորհեցան խափանել զընացս իմ. թա
քուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ։
Եւ արս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց.
շուրջ զշաւղօք իմովք՝ եդին ինձ
գայթակղութի՛ւն։
Ասացի՝ տէր աստ իմ ես դու. ունկն
դիր տէր ձայնի աղօթից իմոց։
Տէր տէր զօրութի՛ւն փրկութե՛ն իմոյ. հովա
նի զլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։
Մի՛ մատներ զիս տէր՝ ի ցանկութի՛ւն
մեղաւորաց, զի՛ խորհեցան վա՛ր իմ,
ընդ վայր հարկանել զիս։

Օ՛ի՛ երբեք բարձրացին, և
խորհուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին.
վախճան կատարած նոցա՝ վաստակ
շրթանց իւրեանց ծածկեսցէ զնոս։
Ընկեցա՛ ի վերայ նոցա զիայծակունս
հրոյ. և կործանեսցես զնոս. ի ապառա
պանաց մի՛ կարասցեն կեալ։
Արդոյ լեզուանուագ մի՛ յաջողեսցի
՛ի վերայ երկրի. զայր մեղաւոր՝ չա
րիք իւր որսասցեն ՛ի կորստեան։
Ծանեայց, զի առնես տէր՝ զդատաստան
աղքատի, և իրաւունս անանկի։
Ընդ այդ պարտին գոհացեն զանունդ
քումդ. և բնակեսցին ուղիղք
առաջի երեսաց քոց։
Տէր՝ կարդացի առաքել և լուր ինձ.
նայեա՛ ՛ի ձայն աղօթից իմոց ՛ի կար
դալ իմում առաքել։
Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ ոսպ խառնիկ
առջի քո տէր. համբարձումն ձեռաց
իմոց՝ պատարագ երեկոյի։
Դիր տէր՝ պահապան բերանոյ իմոյ,
և դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի՛
խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չարութ։

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ
մարդս, այլ գործեն զանօրէնութիւն.
և ոչ եղեց կցորդ ընտրելոց նոցա:
Ես տրտնջեմ զիս արդարն ողորմութեամբ
և յանդիմանս արասցէ. իսկ մեղաւո-
րի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ. այլ աղօթք
իմ ի կամս նոցա:
Ընդելան ժերձ առ վիմին դատաւորք
նոցա. լսի՛ցեն բանից իմոց՝
և քաղցրասցին.
Ոպ թանձրութիւն հողոյ զի ախտեալ է
ի վերայ երկրի. ցրուեսցին ոսկերք
նոցա մերձ ի դժոխս:
Ընդ քեզ՝ տէր՝ են աչք իմ. ի քեզ
յուսացայ, մի՛ հաներ զհոգի իմ ինձ:
Պահեա զիս յորոգայթէ՝ որ թակա-
ցաւ ինձ, ի գայթակղութենէ գոր
ծողին զանօրէնութիւն:
Ընկղմին ի ցանցս նորա մեղաւորք.
միայն եմ ես մինչև անցից:
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի.
ձայնիւ իմով զտէր աղաչեցի:
Փուռեցից առ՚ջի նմա զաղօթս իմ. և
զնեղութիւն իմ առաջի նորա պատմեցից:

կան. տեսաք ըզ լոյս յերեւումն։
առա. Ա՛կեալքս ի մեռանել աչերգա
քան կենարարին Յիսուսէ Քրիստ
նահատ՛ Հոր. ե՛րկնա՛ւորի սըր
բոյ կենարարի Յիսուսէ Քրիստ

Ա. Հրեշտակաց Ա. Հրեշտակաց։

Ոյժ զուարթ. ՚ի ք վանա՛՛՛ց. ա՛՛՛
ար ծանեար զշաւիղս իմ. ՚ի ձանապարհ
յոր և գնայի թագուցեալ ինձ որոգայթ։
Դարձեալ յինէն հոգւոյ իմոյ, դու
Նաչէր զիս, կորեաւ յինէն փախուստ
իմ և ոչ գոյր խնդրօղ անձին իմոյ։
Ղազարեցի առ քեզ ՚ի՛ր՝ և ասացի,
դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին
կենդանեաց։
Այսօր ՚ի՛ր յաղօթս իմ զիս ես խոնարհ
եղեր յոյժ. ապրեցո զիս ՚ի հալածչաց
նոցա, զի հզօրք եղեն քան զիս։
Տէր՝ հան ՚ի բանտէ զանձն իմ. դո՛ղ
հանամ զանուանէ քումմէ։
Զի՛ քեզ սպասեն արդարքն՝ մինչև
հատուսցես փառք հոր և՛։

Ա. Հրեշտակաց Ա. Հրեշտակաց։

Ոյժ զուարթ. ՚ի ք վանա՛՛՛ց. ա՛՛՛
նահատ՛՛ Հոր. ե՛՛րկնա՛՛ւորի սըր
բոյ կենարարի Յիսուսէ Քրիստ
առա. Ա՛կեալքս ի մեռանել աչերգա
կան. տեսաք ըզ լոյս յերեւումն։

Ա. յԺմ և".

փառս Հօր և որդւոյ և Հոգւոյդ Սուրբ.
զոց. և քեզ երդեմք զօրհնուի և զՔ
ասասցուք օրհնել է անուն Սբ փՔ
դեա՛ ի սիրտս մեր։ Այս մեք միաբան
եար. և զոյս քո կենդանի՛ սուր ծա
Սբ և աՔչին լոյսն, Ի քէն փախուս խա
սինն և զաստեղս՝ լուսաւոու գիշերոյ
բեգաւին լուսաւոու աուՔընչեան. զու
տրա Ի բարձունս. յերկնից զոյս ծա
գեցեր ըՔ ամ սիեզերս։ Ա. Ըարերը զա
ծուեա քո. որ Հաստատեցեր զերկնա
ձուն. և օրհնեալ են փառք մե
Ա. Ադնան։

(ՕրհնելՔոր որ բնակեցաւ ես Ի բար

և աշխարհս ըՔ քեզ փառաւորէ։

Ա. Ըր տայ զկենդանութիւն. վասն որոյ

զանուն փՔց ամենասՔ երկրպագեսՔ

մեզ յամ ժամ օրհնել Ձոյնիւ երգով

անՔը ամէն։ Ա. Ըրժանաւորեա ըզ

Սբ Հոգիդ ամատՔծ։ Այս ամէն

(ՕրհնելՔը ըզՀայր և զորդի և ըզ

ժողովուրդք խորհեցան ի սուտս։
Ընդէր խռովեցան հեթանոսք. և
և ես այսօր ծնայ զքեզ։
Յն ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու.
Աստուածայայտնութեան Քրիստոսի մերոյ. և աւետարանի
և վերափոխման. և այլոց տօնից ամենայնի։

Աստեալքս ի ժամ երեկոյիս՝ ամբն
համբառնալով զձեռս մեր փառաւո
րեմք զքեզ տէր ամ մեր. որ չնորհե
ցեր մեզ զտիւս խաղաղութ անցու
ցանել և հասանիլ ի ժամ երեկոյիս։
Լ. Յժանաւորեա զմեզ տէր ամբ սրտիւ
հրեշտակային երգով զոհաբանութի
մատուցանել քեզ այ ամենակալիդ.
կեցո և ողորմեա։ Ողորմեաց մեզ տէր
ամ մեր՝ ըստ մեծի ողորմութե քոմ.
աստացուք ամբեան միաբանութ։
տէր ողորմեա է։

Աստեալքս ի ժամ երեկոյիս՝ ամե
նեքեան անդադար փառաւորեմք
զՀայր և զՈրդի և զսբ Հոգիդ.
Լ. յժամ և միշտ և"։

Ա՛ն

Ա՛ե՛ծացուսցէ անձն իմ զնո՛ր. և զբն
ծասցէ հոգի իմ առ փրկչա՛ւ իմո՛վ։
Օ՛ւ հայեցաւ ՚ի ստորա՛պանս աղախ
նոյ իւրոյ. ա՛ւհ յայսմ հետէ երա՛ջ
նիցեն ինձ ամ՛ աղդ՛
Լքցե՛ ոմ զանձրև ՚ի վե՛ր գեղմա՛ն.
ոմ՛ գօղ զի գօղէ յերկիր.
Ա՛յ՛ զերաւունս քո աղքայի՛ տուր.
և զարդարութի՛ւն քո որդւոյ թագ՛ի։

Ա՛ե՛ե՛ի՛ Յարութեան։

Տէր կարօղ և հզօր. որ կարօղ ՚ի
պատերազմի։
Տեառն է երկիր լցի՛ւ իւրով. աշ
խարհ՝ և ամ՛ բնակիչք նո՛ր։
Ա՛ռաւ քո ձո՛ւ յաւիտեա՛ն յաւիտ
նից. գաւազան ուղղութե՛ան՝ գա՛
ւազան աքքայութեան քո։
Ի՛ղեհաց սիրա՛ իմ զբան բարի. և
ասե՛մ զգործս իմ թագաւորի։
Տ՛ը թագաւորեց՝ ցնծասցէ երկի՛ր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Ա՛րուեցան փայլատակունք նո՛ր առ
ի՛ւ զերացեռս և սասանեցաւ երկիր։

Տ՛ր ած մեր երևեցաւ մեզ. արդ՝
օրհնեալ որ գայ յանուն տեառն.
Օրհնեալ որ գայ յանուն տեառն. Տոք
Հեղին արեգական մինչև՛ ի մուտս
արևու։
Ո՛չ աստուածոց աբր խօսեցաւ. և դ
կոչեաց զերկիր։
Ո՛չ մեր ապաւէն և զօրութի՛ն դ
ի վե՛ր նեղուեց ոգի դժին զմեզ յոյժ։
Ո՛չ մեր յերկինս և յերկրի. զամ դկ
զոր ինչ կամեցաւ և արար։
Հեղիցի ձեռն քո՛ ի վերայ առն. ա՛ղ դգ
քո՛ ի վերայ որդւոյ մարդոյ. զոր ը
բացուցեր զնա՛ ի քեզ։
Ո՛չ հաւնեսցի ինձի նայեսցի. որ ա՛ղ
ռաքնորդես ոգի խաչին յոյսեփու։
Ո՛չ աստուածոց աբր խօսեցաւ. և դկ
կոչեաց զերկիր։
Հեղին արեգական մինչև՛ ի մուտս
արևու։
Օրհնեալ որ գայ յանուն տեառն. Տոք
օրհնեալ որ գայ եւս։
Տ՛ր ած մեր երևեցաւ մեզ. արդ՝
Ածուցէ՛ք ընդ երդ նոր առ երկիր. բկ
Ածուցէ՛ք ընդ ուրախութի՛ւն։
Ա՛ռէ՛ք առաջի նո՛ր ցնծութեամբ. դ
Ծաներ՛ուք զի նա է տէր ած մեր։
Լա՛ւ լա՛ւ եւ տեսէ՛ք զործս այր որ արար դգ
զնչանս և զարհուեստս ի վե՛ր երկրի։
Ո՛չ մեր ապաւէն և զօրութի՛ն դկ
ի վե՛ր նեղուեց ոգի դժին զմեզ յոյժ։
Ո՛չ մեր յերկինս և յերկրի. զամ
զոր ինչ կամեցաւ և արար։
Հեղիցի ձեռն քո՛ ի վերայ առն. ա՛ղ դգ
քո՛ ի վերայ որդւոյ մարդոյ. զոր ը
բացուցեր զնա՛ ի քեզ։

որ արար զերկինս և զերկիր։

Օդնութիւն ինձ ի տանէ հկեսցէ
զօրհնանապաղ։

Տէր աճ օրհնեալ, օրհնեալ է տէր
աճ խորայելի։

Աքանչելի է աճ ի վէր արդոյ իւրոյ
ցոյս է նոցա ի ժամանակս նեղութե։

Փրկութի արդարոց ի տանէ է վերակա
հարկանէ զաբա իւր։

Տէր սիրէ զերաւունս և ոչ է վայր
վայելէ օրհնութիւն։

Ցնծացէք արդարք ի տէր, ուղղոց
ուել յուսացարք ի քեզ։

Ալէլուիա։ Ապաւէնաց։

Ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա։
Օ, ի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ ինս
Թից իմոց։
Սկսեցի զի լուիցէ տէր ձայն աղո
կիս իմ։
Ա կայք ի տան տն ի դատարան այ մերոյ
Ես օրհնեցէք զամ ծունգք տն զտէր։
Ա կայք ի տան տն ի դատարան այ մերոյ
Ես օրհնեցէք զամ ծունգք տն զտէր։
Ես օրհնեցէք զամ ծունգք տն զտէր։
Ա կայք ի տան տն ի դատարան այ մերոյ

Ա՛ե
Երթա՝ այ մերոյ Ծաղկեացին,
Տնկելոք եղիցին՝ ի տան տն. և՝ ի գա-
ղթական եղիցին։
Ծաղկեացին՝ որ զարմանելիս Ծագ
կեացին. ոտ զմայրան լերանանոյ
բազուկք եղիցին։
Ո՞վ փառաւորեալ է՝ ի խորհուրդս
սքզբ իւթոց. մեծ և ահաւոր՝ ի վե-
այնոցիկ որք շուրջ են զնովաս։
Նոահովան եղիցին երկինք ապանէ
լեաց քոց սուր. և՝ ձմարտութիւն քո
յեկեղեցիս սրբոց։
Սիրեցից զքեզ սուր զօրութիւն իմ։ սուր հաս
տատիչ իմ։ ապաւէն իմ և փրկիչ իմ։
Ես՝ օգնական իմ և ես յուսամ՝ ի նմա.
ապաւէն իմ. եղջիւր փրկութե
իմոյ ընդունող իմ է։
Ա՛երձ է տէր առ ամենեսեան՝ որք
կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝
որք կարդան առ նա ճշմարտութե։
Ո՞կաման երկիւղածից իւրոց առ
նէ սուր. աղօթից նոցա լսէ և կե
ցուցանէ զնոսա։
Ընդարձակ որպէս զարմանելիս Ծագ
կեացին. ոտ զմայրան լերանանոյ
բազուկք եղիցին։
Տնկելոք եղիցին՝ ի տան տն. և՝ ի գա-
ղթական եղիցին։
Ա՛ե
Երթա՝ այ մերոյ Ծաղկեացին,

Ա՛ե՛եէէ՛ ապաչաչա՛ե։
Տ՛ը՛ լ՛ւեցե՛ ինձ՛ ի՛ կը՛ր՛դ լ՛ւմե՛մա՛ռ՛նա՛
ի՛ կարդալ լ՛ւմե՛մ լո՛ւա՛ ինձ՛ աճ՛
ըստ արդարութե՛ ք՛ւմ՛ոյ։
Ա՛ք՛ ասասցե՛ թշնամին իմ թե՛ յաղ
թեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծա՛ս
ցեն թե՛ ես սասանեցայց։
Ա՛ինչե՛ ւ՛երբ դարձուցանես զերեսս
քո յինէն. մինչե՛ ւ՛երբ բարձրանայ
թշնամին ի՛ վե՛ր իմ. նայեա՛ և լո՛ւր
ինձ՛ ար՛ աճ՛ իմ։
Խերան արդարոյ խորհի զիմաստուն
և լեզու՛ նո՛ր խօսեսցի զիրաւունս։
Ա՛ի՛ նախանձէր ը՛ չարս. և մի՛ ընդ
այնոսիկ ոյք գործե՛ն զանօրէնութի՛։
Ո՛ւաղցրութի՛ արարեր ընդ ծառայի
քո՛ւմ ար՛, ըստ բանի՛ քո՛ւմ։
Ո՛ւաղգր ես դու ար՛. և քաղցրութի՛
քո՛վ խրատեր զիս։
Նայեա՛ և լո՛ւր ինձ՛ ար՛ աճ՛ իմ։
Ա՛ինչե՛ ւ՛երբ ար՛ մոռանաս զիս իմ
պատ. մինչե՛ ւ՛երբ դարձուցանես
զերեսս քո յինէն։
Ո՛ւթուիք քո ը՛զտեն ար՛. ը՛ն իրա
ւանց քոց կեցո՛ զիս։

զի ապրեսցին յերեսաց ախեղան։

Ա՚ տոնէ տէռ Ա՚ ՚ՀԷ։

Տէր Աստուած երկիւղածաց քոց նշան ։

Ի հատուցումն և՚ի գայթակղութիւն ։
Ի՚ղիցեն սեղանք նոցա սէջինոց յորս էին
Ի՚ծառաս իմ արբուցին ինձ քացախ ։
Ի՚ստուն ի կերակուր ինձ լեղի ։ և՚ի

Ա՚ ՚ՀԷ Ա՚ ՚ՀԷ։

զտեղի յարկի փառաց քոց։

Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տանն քո ։ և
շուրջ եղէց զսեղանով քովաւր։
ձայնից արբունից զձեռս իմ ։ և
Ա՚ ՚ՀԷ Չ՚ ԻՆՂԼԲՈՒ։

ի քաղքէ ոչք գործեն զանօրէնութիւն։

Ճանկեսցես զնս՚ի ժողովոց չարաց
մեռցին փրկեա զանձն իմ։
ինձ առ քեզ յերկիւղէ թշնաւ
Ա՚ ՚ՀԷ ՚ՀԷ ՚ՀԷ։

մօթ լեցին որք խնդրէին զանձն իմ։
րել ինձ փուքիւ։ Ա՚մաչեսցեն և յա
Ա՚ յօգնել ինձ նայեաց։ և աւր յընկե

զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Տէ՚ս զնառարհուն իմ և փրկեա զիս։

Ով փրկեցան սիրելիք քո. կեցո՛
աջով քով և լուր մեզ։

Աւրէ ողէղ եղէցեայ։

Աղեղ եղեցին աղօթք իմ ոտն խաւնակ
առաջի քո տր։ Համբարձումն ձե՛
ռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։

Յոան չաքաքեան։

Աղեղ եղեցին աղօթք իմ ոտն խաւնակ
առաջի քո տր։ Համբարձումն ձե՛
ռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։
Ընդէ՞ ի ձայն խնդրուածոց իմոց
յաղաղակել իմում առ քեզ։

Ալ դէթ Հինգէաեան։

Աղեղ եղեցին աղօթք իմ ոտն խաւնակ
առաջի քո տր։ Երեկոյի աղօթս
մեր ընկալ տր. և զաւրաճոումն
ձեռաց մերոց։

Ալ դէթ Աւէաեան։

Աղեղ եղեցին աղաչանք մեր որպ
խաւնակ առաջի քո տր։ Համբար՛
ձումն ձեռաց մերոց՝ պարգ երեկոյի։

Ո՜վ երեկս մերձեալ՝ և զառաջինսդ
ամենակալ կեցուցեալ և ողորմեցեր։
Նամանդն խոստակեցեր ի մեզ։ Տէր
հեացե՛ւ։ և զայժմ պատերազմանս թշնա-
զմուռս և զելս մեր խաղաղութիւն պա-
վարս, զզօրադլուխս, զժողովուրդս,
իւրոյ։ Ո՜վ պետս դաւառաց, զզօրաց
ցէք մեզ ընդ աճ մեր։ և զիաղաւորս
և առաքելական եկեղեցւոյ։
Ո՜վ զգաղաւորս ամն խաղաղութիւն տաս
և ամենայն ժողովուրդ քրիստոսասէր
և ամենայն հոգևոր կարգ սրբոյ
Հայր ոն մերոյ յիշ զի՝ զիաղաւորն
խաղաղութիւն յաղագս խաղաղութեան
և վանն միանոյ սուրբ կաթուղիկէ
և առաքելական եկեղեցւոյ։
զաչերացուք զամենակալն աճ ընդ
Եւ ասեն ամենեքեան միաբանութիւն
տեր ողորմեա։
Ա՜ խաղաղութիւն ամ աշխարհի։
և ասեն ամ ի թիւն, 236։
Ի՜ պատուհ, ի ծնի պէտս և պահս։
Եւ ասեն ամենեքեան միաբանութիւն
տեր ողորմեա։
Ա՜ խաղաղութիւն ամ աշխարհի։

Յիշել երկնապատանեալ տէր Յիսուս մեր
Ի ձայնէ մերոց Տէր Յիսուս մեր, զկամքար
ընկոյզ զաղաչանս մեր, զհամբար
ձուկն ձեռաց մերոց՝ եւ զբանս աղօ
թից. սրբեալով զերեկոյի պատարագս
մեր՝ ի հոտ անուշից՝ ի հաճոյս քեզ
պատրաստեալ: Յաւել՝ ի մեզ սէր ա
ճենակալ զհաւատս, զյոյս, զսէր,
եւ զայր գործս առաքինութեան:
Այլ զի ըստ կամաց քոց բարեխրատ՝
մեզ կրօնաւորութիւնդ բարեպաշտուն
ի տուէ եւ՝ ի դիշերի՝ արժանաւորք
եղիցուք յաղագս անձանց մերոց փըր
կութեան. եւ վերջ հոգեւոր կենացդ
ազատել զքեզ սէր. եւ գտանել՝ ի քէն
զնորհս եւ զողորմութիւն. եւ գոհանալ
լով փառաւորեցուք զհայր եւ զորդի
եւ զսուրբ հոգին: այժմ եւ"
Աստղաբնին Ընդհեղեան:
Ի հեղ երկնապատանեալ տէր Յիսուս մեր

մեր՝ գոհանամք զքեզն յաղագս ամ-
ղաղութեամբ անցուցանելոյ ի մէնջ
զերկարութիւն տաճկութեան։
Տուր մեզ որ աղաչեմք զքեզ՝ զե-
րեկս և զառաջիկայ գիշերս առանց
մեղաց և առանց գայթակղութեան
անցուցանել։ Հաստատուն կալ և մը-
նալ ի հաւատ՝ ի յոյս՝ ի սէր՝ և ի
պատուիրանապահութիւնքո։ Այնպէս
լով զնաղաղութիւն ամաչհարհի. և ե-
կեղեցոյ քում սբց զհաստատուն.
և անձանց մերոց զփրկութիւն։ Այլ զի
ընդունելով ի քէն զհայցուածս մեր՝
և զմեծ վայելչական փառաբանու-
միշտ ի բարձունս տէրունական
նաղօր տուրեդ քո աճ մեր։ Ա՛յժմ՝՝։
Այս ասէ աճ քան պաղատի։
Այլ աճ սբ և հզօր սբ և անմահ որ
խաչելցար վասն մեր ողորմեա մեզ։
Այրեցո էլինէ՛։ Այս զինի զվառա-
տրեալն գացես ի թիւն, 248։
Աղաղակ։
Փրկել զմեզ ի փորձուէ և յամե-
նայն վտանգից մերոց։

Ա՛ն ինձ զքեզ ի ծառայութիւն։ Ա՛ն ինձ զքեզ ի ծառայութիւն։

մեծն ի ծննդեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, ի
յարութենէ երեքտասներորդ օրն։

Աղաչեմ զքեզ, Տէր Աստուած, զի ողորմեսցիս ինձ
մեղաւորիդ, եւ ներեսցես ինձ զամենայն մեղս իմ, զոր
գործեցի առաջի քո ամենայն աւուրս կենաց իմոց, եւ
զոր ոչ գործեցի առաջի քո, զոր ոչ ինչ ինձ ի սիրտ
դնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի միտս առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ
ի բերան դնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի լեզու առնեմ, զոր ոչ
ինչ ինձ ի շրթունս դնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի ձեռս առնեմ,
զոր ոչ ինչ ինձ ի ոտս առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի
գործ դնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի մարմին առնեմ, զոր ոչ
ինչ ինձ ի հոգի առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի միտս
առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի խորհուրդ առնեմ, զոր ոչ
ինչ ինձ ի կամս առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի ծածուկ
առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի յայտ առնեմ, զոր ոչ ինչ
ինձ ի գիտութիւն առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի
տգիտութիւն առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի մոռացումն
առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի յիշատակ առնեմ, զոր ոչ
ինչ ինձ ի ձեռն առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի ձեռն
առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի ձեռն առնեմ, զոր ոչ ինչ
ինձ ի ձեռն առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի ձեռն առնեմ,
զոր ոչ ինչ ինձ ի ձեռն առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի
ձեռն առնեմ, զոր ոչ ինչ ինձ ի ձեռն

զեր յանապատի աղտ աւրծոյ բարբա
ռանէն. ըղ ծագումն լուսոյ արեգա
կանն արդարութե՛ն. Ա՛ղաղարիս մար
գարէ և ձեռնադրօղ որդուոյն այ՛.
յառաջընթաց կարապետ և պատմօղ
ածոյին ն օրինացն. Հոգւովն Ջան՛
պարհ Թագաւորին յաւիտենից.
Յանօրէնն գինարբուսըն մոլեգնել
հերովդիադայ. ի պարգևի մանկն
խնդրեր ըզգլուխ մարգարէին. շի
ջուցանել զարուսեակն և զանաղօտ
լապտերն. Աղբեւրոյ աճաճանչին
բարեխօսո՛ւք պարգևեա երկրըպա
դութեամբ աւետեաց. Աղրօրդո՛եդ.
զյարուն յուսոյ կենացըն յաւիտե
նից. Հաւատացեալ ժողովուրդըս
ա՛ր Աղրօրդո՛եդ. և զապաւէն ձեր ա
խոյան փառացըդ. պահեա անեղը
ռամբ ի խաղաղութեան.

Ղ՛ուր յարութիդ օրհնեմըք մար

որ ի յերկինից վայր անկեալ։

ապաստանչական Թշնամւոյն

րանայն։ ցիչ ըզ տեղի անկելոցն

խմոյ. ժառանգորդք երկնից խո-

վկայեալ. առ եկայք օրհնեալք Հօր

քի որդւոյն այր։ Զայն ի յերկինից

ծացել բերկրին ընդ առաջեւ ան

Յօր մարտիրոսաց դասքըն ցըն-

եւ անմահ Թագաւորն։

Ալ աւրհ. սո՛ւրբ է՛ Հըզօ՛ր։

յարեաւ ի գազատեցեր ի մեղաց։

էջցար վասն մեր Թաղեցա՛ր է՛ն

վա՛ռք յարու Թե՛ան տր։ Ալ խո՛

ասեացն երգե՛ն ե՛ն ասեմըք

Ա՛ռեա՛ւ և մեր զօրնուԹիըս Հրեշ

բառամ. աղաղա։

դար բերանով. անհանգիստ բար-

դոլին քերօքէքն. աղաղա։ Ալեդա

քեզ։ Օդր օրհնե՛ն սերօքէքն. և

դասեր՝. աղաղակելով տեր փառք

Ա՛ստուած Հայրն ողորմեսցի մեզ։

Ա՛ստուած Որդին ողորմեսցի մեզ։

Ա՛ստուած Հոգին ողորմեսցի մեզ։

Ա՛ստուած Երրորդութիւն ողորմեսցի մեզ։

Ա՛ստուած Հայր ողորմեսցի մեզ։

Ա՛ստուած Որդի ողորմեսցի մեզ։

Ա՛ստուած Հոգի

ղաց՝ և Հոգւոյն Հանգուցելոց։

Ո՛վ դո՛յ խոստովանողաց՝ ապաշխարող տացելոց՝ Ճանապարհորդաց՝ նաւորդեցելոց՝ հիւանդաց՝ վշտացելոց՝ աղքատաց՝ կարօտելոց՝ Ողորմած եր ամ աշխարհի՝ և եկեղեցւոյ քումմէ ընդունելոց՝ գթութիւն քոյ։

Ա՛ռաւօտ եւս առ ամենեսեան՝ պարտ է մեզ ի ժամ երեկոյին՝ որ ծառայից քոց ի ժամ երեկոյին՝ ընկալ զպաղատանս մեր արարածոց՝ ընկալ զպաղատանս մեր՝ որ ի ձայն դիմաց բարեխնամող՝ արարիչ ամենայնի։

Ա՛ղօթք։

աղաչեսցուք՝ առաւօտուք ամե՛ն։

Հաստատուեա՛ սէր եկեղեցւոյ զոր ի խաղաղութիւնն ամ աշխարհի՝ և

Ա՛ղօթք։

ծընողի՛ քո՝ և առա։

աղօթս մեր ընկալ՝ ո՛վ բարեխօսութիւն Քրիստոսի՝ և հաճոյ քոց՝ և առա։

Ո՞վ է Աստուած մեծ՝ որպէս Աստուած մեր՝ դու ես Աստուած՝ որ առնես զհրաշս՝ ի վերայ ստեղծ ամենայն արարածոց՝ և առաքեա՛ ի մեզ տէ՛ր զողորմութիւնդ քո՝ և զերկնային շնորհսդ՝ և լեռնէն սրբոյ քումմէ՝ և ի մեղ տէ՛ր զողորմութիւնդ քո՝ և առաքեա՛ ի մեզ տէ՛ր զողորմութիւնդ քո՝ և զերկնային շնորհսդ՝ և լեռնէն սրբոյ քումմէ՝ Աստուած մեր՝ ընկալ զաղաչանս ծառայից քոց՝ և ողորմեա՛ մեզ։

Ա՛ղօթք։

Ա՛ղօթք։

Ո՛չ ջրուէ քում իրաւ արա ինձ,
Ո՛չ յանուն քում կեցո՛ զիս, և՛ի
արհամարհանօք ամբարտաւանից,
խաւսանօք, որք նախատէին զմեզ. և
Այս առաւել լցան անձինք մեր նա՛
զի բազում լցաք արհամարհանօք։
Ողորմեա՛ մեզ տէր՝ ողորմեա՛ մեզ.
մեր, մինչև ողորմեացիս ի վե՛ր մեր։
Աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ.
Այնպէս են աչք մեր առ քեզ տէր Աստ
Աչք ծառի ի ձեռն տանն իւրոյ, նո՛յն
բնակեալդ ես ի յերկինս։
Ո՛ւր բնակեալն ես յօդնութիւն բարձ՛։
և այլն տե՛ս ի Թիւն, 328։
Ո՛ւր բնակեալն է յօդնութիւն բարձ՛։
Յաղթահոյնն ասէ Տէր ամենակալն Աէր երկն
և աղօթն յառաւօտս ժամուն կոչէ։ Ուս
յայլ առաւօտս, Ո՛ւր բնակեալն։ Աչեանն փոխ։
վայելէ փառք՝ իշ՛։
ընդ Որդւոյ և ամենասուրբ Հոգւոյդ
պետս մեր և զկարիս՝ առաւել քան
զոր խնդրեմք և իմանամք։ և քեզ

Աչք լաւ աղօթից իմոց. ունկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ի վէր իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարե-
ցան զաբեզ աճ առաջի իւրեանց։
Կամ աճ օգնական իմ. և աւր ընդու-
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել չարն ի թշնամին
իմ, ճշմարտութեամբ քում սատակեա զնա։
Կամք իմոք իմովք պատարտա մա-
տուցից քեզ. և խոստովան եղէց ան-
ուան քում տեր, զի բարի է։
Ձաւր նեղութենէ իմմէ փրկեցեր զիս.
և ի թշնամիս իմ երեսս տակն իմն։
Փառք Հօր և որդ.

Աղաղակ։

Օ բարձրեալն զՔո աստուածութ
մեզ ապաւէն՝ զի ոչ հասցէն սո-
մեզ չարք. և տանջանք մի՛ մերձե-
ցին ի յարկս մեր։

Հարսղ։

Կամ մեք միաբան զղջմամբ ի տանէ
խնդրելով, աստուածութ ամէնն միա-
բանութ ՅՐ ող. ։

Աղէ՛ք։

Յոյս կենաց՝ ընդունող աղօթից՝ քոյ
լիլ մեղայ՝ և կատարիլ խնդրուա՛ծ
ծաց Քո Աչ մեր • ընկալ զպատա՛
տանս մեր՝ ի ժամ երեկոյին՝ բարեխո
սութիւբ սո՛ւրբ ածածնիդ և ազաչանաբ
ամ սուրց քոց։ Լո՛ւր մեզ տէր և ողոր
մեա • ներեա՛ քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս
մեր։ արժանաւորեա՛ զՔՀՈՒԲ փառա
ւորել զքեզ Ը Հօր և ընդ սուրց Հո՛։

Ցկէս Տէր և աղերսե՛։

Ի՛ամերեար և բազումողորմ ա՛ծ։

Չիայր ձեր ով չերկինս է։

Փոխ Ակրոստոխ։

Ա՛սա օրհնեցէ՛ք ամ ծո՛ւրք տեն զտեր
• ի կայք ի տան տեն, և ի գաւիթս տ
մերոյ։ Վ՝ գիշերի համբարձէ՛ք զձեռս
ձեր ի սրբութի՛ն • և օրհնեցէ՛ք զտեր։
Օրհնեսցէ զմեզ տեր ի սիոնէ • որ
արար զերկինս և զերկիր։
Խոստովան եղէց քեզ տեր՝ բոլորով
սրտիւ իմով • առաջի հրեշտակաց
սաղմոս ասացից քեզ։

Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութ-
ի՛ւ
Տէրն ողորմութիւն եւ խաղաղութիւն
զոր՛՝։ եւ այլն ոսկ ի վերոյ։

Ի՛ւրմէ։

Ընդ յանուն քումդ կեցո՛ զիս ։ եւ ի՛
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։
Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան ։ զգործս
աջ քո ։ եւ մի՛ հատուսցե ընդ իմ։
Զգեցեր զձեռն քո՛ եւ փրկեաց զիս
ցուսացեալ զիս ի բարկութէ թշնամւոյն։
Ահ դնացից ես ի միջ նեղութեցի՛կ
ի հեռաստանէ ճանաչէ։
Ես ի հեռաստանէ երեւեցաւ նմա ։
զհանարհս տեսանէ ։ եւ զբարձունս
Ածծ են փառք տն ։ բարձր է տէր ։
դաւորք երկրի ։ զի լսեան ձայն բեր-
բանութեան։ եւ օրհնեսցեն զձնպրհս քո։
Հաստատեան եղիցին առ քեզ ամբա-
արատեսս զօրութի՛ւն իմ։
վաղվաղակի լսեր ինձ ։ եւ բազում
յորում աւուր կարդամ առ քեզ ,
Ածծ արարեր յամի զանուն սբ քո ։
ողորմեա՛ եւ ճշմարտեա՛ քո։
խոստովան եղիջ անուան քում , վա՛
երկերպագիջ ի տաճար սբ քո ։ և
Ո՛վ լսեար ձայն բերանոյ իմոյ ։

ի նանէ՝ զի զողորմութեանէ զընորհս իւր
արասցէ ի վերայ մեր։ Տէրն ամենակալ
կեցուսցէ և ողորմեսցի։ Կեցո՛ Տէր։

Ընդ։

Յաղաւորի խաղաղութեանէ օդնական
և փրկիչ անձանց մերոց քոյ աճ մեր։
Պարտական եմք պահեալ զժողովուրդս քո
ընդ հովանեաւ սէր և պատուական
խաչի քո ի խաղաղութեանէ։ Փրկեա
յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամեացն։
Ընծայաւորեա գոհութիւնս փառաւորել
զքեզ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ։

Ղեւս։

Ամէն խաչիւս աղաչեսցուք զնոր՝ զի
սուաւ փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց. և
կեցուսցէ զնորհիւ ողորմութեանէ իւրոյ։
Ընդ։ Ամենակալ տէր աճ մեր՝ կա՛։

Ընդ։

Պահպանեա զմեզ քո աճ մեր ընդ
հովանեաւ սէր և պատուական խաչի
քո ի խաղաղութեանէ. փրկեա յերեւելի
և յաներեւոյթ թշնամեացն։ Ընծայ
նաւորեա գոհութիւնս փառաւորել
զքեզ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ։

Այսպէս վասն երկրպագութեան եկեղեցւոյ։
Աբրահամ եղեւ հաս՝ զոր ասէին ցնա՝ ի
տուն նոր երիվցուք մեք։ Հասեալ
կային ոտք մեր առ դրունս քո Երու-
սաղէմ։ Երուսաղէմ շինեալ ոպէ քաղաք
և բնակութիւն նմա շուրջ զնովաւ։
Ընդ որանէին ազգք՝ ազգք տեառն՝ ի
վկայութիւն իսրայէլի, խոստովանել անուան տեառն։
Ընդ այնմիկ եղեն աթոռք դատաստանի՝
աթոռս արկեալ են ի տան դաւթի։
Հարցէք զողջոյնս երուսաղէմի, և
շինութեանն՝ զոր սիրեն զքեզ։
Եղիցի խաղաղութի ի զօրութեան քումմ,
և շինութի յաշտարակս յամուրս քո։
Ա՛յ եղբարց և ընկերաց խնդ խօսեմ
ցայ զնաղաղութի՛ն քո և զնա տան տեառն
այ մերոյ խնդրեցայք զբարութի՛ն քո։
Տո՛ւր զօրութի ծառայի քո՝ կեցո՛
զորդի աղախնոյ քոյ՝ և արա առ իս
նշան բարութեան։
Տեսցեն առեւլիք իմ և ամաչեսցեն՝
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա-
րեցեր զիս։ Փառք Հօր և՛՝ Որ

Ղեւոնդ։

Ողորմեա՛ եկեղեցեաս աղաչեսցուք
զքո՝ զի սովաւ փրկեսցէ զմեզ ի
մեղաց. և կեցուսցէ հնարհիւ ողոր
մութեանդ։ Ալէլուիա՛։

Ղեւոնդ։

Որ դրան աբեղ եկեղեցւոյս և առա
քիչ աճընկալ և պայծառացեալ ըս
նշանացս խառնարհել երկիւղիւ եր
կիրպագանեմք. զնբ և զհրաշալի և
զյաղթող տրութիւդ քո օրհնեմք և
փառաւորեմք և քեզ մատուցանեմք
զօրհնութի և զփառս հօր և սո՛։

Փոխ։

Ղաղակեցէք առ տէր ամ երկիր.
ծառայեցէք տեն ուրախութիւ։
Ո՞վ փոխն ման ասա՛. և փոխ փո՛։

Ղեւոնդ։

(Օրհնեսցուք զամենակալն աճ ըղ
հայր տեն մերոյ յի քի. որ արժա
նի արար զմեզ կալ՛ի տեղւոջ փառա
բանութե և երգել զերգս հոգեւորս։
Ղամենակալ տէր աճ մեր՝ կե՛։

Ղշմ։

Աղօթք։

Ով մեր տաճարիս և ամէն աճ-
կնկալ և պայծառացեալ տուր
և տուր սեղանոյս՝ խոնարհեալ եր-
կիւղիւ երկիւղածանեմք · զտուր
և շնորհալի և զյաղթօղ յարու-
թիւդ քո փառաւորեմք · և քեզ մատու-
նեմք զօրհնութիւն և զփառս
ընդ Հօր և ընդ Սուրբ Հո՛։

Աղօթք։

Յարիւ սրբուհե և՛ի տեղւոջ փա-
ռաբանութեան · հրեշտակաց բնա-
կարանիս և մարդկան քաւարանիս ,
և առակի ճաճկնկալ և պայծառացեալ
տուր նշանացս և տուր խոստանացս
խոնարհեալ երկիւղիւ երկիւղածա-
նեմք · զայդ և շնորհալի և զյաղթօղ
յարութիւդ քո օրհնեմք և փառաւո-
րեմք · և ընդ երկնային զօրսն քեզ
մատուցանեմք զօրհնութիւն և զփառս
ընդ Հօր և ընդ Սուրբ Հոգւոյդ ·
և յաւիտեան և միշտ և
յաւի՛։

Այրփաւորութ՝ Հաստատուն Հաւատոյ Հայոց Խոստո-
վանութ՝ Հաւատոյ Հայոց Յանուն Աստուծոյ ամէն։
Հոգեւոցն։

ՕՐՀՆԵՑԻՑ ՕՏԻՄ

Յամ ժամ, յամ ժամ օրհ-
նութիւն ներ՝ի բերան իմ։
Ի՛մ պարծեցի անձն իմ. լսե՛ք
ցեղն հեզք, և ուրախ եղիցին։
Աճ՛ց արարի՛ք ընդ ինև. և բարձր
արասցուք զանուն ներ՝ի միասին։
Խնդրեցի՛ ի տէրէ և լուաւ ինձ. յամ
նեղութ՝ իմմէ փրկեաց զինս։

Ա՜ստուծ՛ած առ՜ար՝ և առէ՛ք զլոյս. և
երեսք Ձեր մի՛ ամաչեսցեն։
Ես՝ այս աղքատ կարդաց առ ոտէր, և
ար լուա՜ս սմա, յամ՛ նեղուէ՜ս սուրա
փրկեաց զաս։
Բանաի՛ք հրշտակաց՝ ան շուրջ են զեր
կիւղաց՜ուքը իւրոքը, և պահեն զնա։
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հ՜ոգւոյն Սրբ։
Ա՜յժմ և միշտ և"։
Ա՜ն ես խոշտանգութեան ղժէր ազ"։
Օրհնուի՛մ և փառք Հօր և Որդ"։
Աղօթք Աստուածածնայ։
Ա՜ն նեղուէ՛ք իմոմ՜ ես առ՜ար կար՜
գացի՛ և լսե՜աս ինձ. ոէր փրկեաց
զանձն իմ՛ ի շրթանց նենգաւորաց
և՛ի լեզուէ՜ն ջարէ։
Օ՛ր տացի՛ քեզ՝ կամ զինչ յաւել
ցի լեզու՜ նենգաւորս։
Օ՛ նշանաւ բովանդակ առա՛ւ ես այս ոնանց ալէ
ա՜ս՝ չասէն, մի՛ էրէ ասպիճանաց է։



Աղօթ՝ 87։

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ԽԱՉԻՆ

Խոյ՝ ի տուէ կարդացի
և գիշերի առաջի քո։

Ա՛ցեն աղօթք իմ առաջի՛դ սո՛ր, իսո
նար հեացի ունկն՛դ ի՛ իմն դրուա՛ծս իմ
փա՛ռք հօր և որ՛դ։
Ե՛ւ և հաղորդութե՛ն ըն՛ր ա՛ղ։
Օրհնա՛թի՛ն և փա՛ռք հո՛ր և որ՛դ։
Խաչըն-Ի՛ն Ի՛ննեցոյն։

Պաշտօն, 4։

Ի կարդալ իմում լուար ինձ ա՛ծ,
ըստ արդարութեան՝ ի՛ նեղութե՛ն
ինձ անդորր արարեր ։ ողորմեա՛
ինձ և լո՛ւր աղօթիդ իմոյ։
Ո՛րդիք մարդկան՝ մինչև յե՛րբ էք
խստասիրտք ։ ընդե՛ր սիրէք զնանր
րութի՛ն, և խնդրէք զստութի՛ն։
Գիտեր՛ք՝ զի սքանչելեաց արար Տէր
ըզդ իւրոյ։ և Տէր լսի՛ցէ ինձ ի՛ կարդալ իմում առնա։
Բարկանա՛ք՝ և մի՛ մեղանչէ՛ք ։ զրո՛ ինչ ասէք ի՛ սիրտս ձեր, յանկողնեա՛ ձեր զղջացարո՛ւք։
Պատարա՛ք պատարագս արդարութե՛ն ։ և յուսացարո՛ւք ի՛ Տէր։
Բազումք ասե՛ն, թէ ո՛ ցուցցէ մեզ զբա-

զբարութիւն ոն, նշանեցաւ առ մեզ
լոյս երեսաց քոց. և եռուր ուրա-
խութիւն սրտից մերոց։
Ի պողոյ ցորենոյ գինւոյ՝ և ձիթոյ
խրեանց լցուցեր զնա։
Խաղաղութիւն յոյս և ի սոյն ննջեցուք
և զարթիցուք. զի դու որ միայն առ-
անձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ
Տէր՝ մի սրամտութիւն քով յանդիմաներ
զնս. և մի բարկութիւն քով խրատեր զնս։
Ողորմեա ինձ որ զի հիւանդ եմ ես.
բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոս-
կերք իմ։ Զնձն իմ յոյժ խռովեցաւ,
և դու որ՝ մինչև յերբ.
Դարձ որ և փրկեա զանձն իմ. կե-
ցո զնս զի ոս որ՝ ըստ ողորմութեանդ քումն։
Օ՛ի ո՞չըք է՝ որ՝ի մահու յիշէ զքեզ.
կամ՝ ի դժոխս խոստովանեսցի առ քեզ
Ա աստուածեցայ ես՝ ի հեծութեանս իմում.
լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ. և որ
տասն զքո իմովք զանկողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ՝ ի սրտմտութենէ ակն իմ. և
մաշեցայ ես՝ ի վերայ ամենայն խռով-
ողացն։ Ի բաց կայք յինէն ամենագործեան.

Յոյս ասացեալ. ասացի ես, տէր իմ ես
դու. Պահեա զիս ա՛ծ իմ, զի ես ի քեզ
օրհնեցից զաք՝ զբարեբարգ իմ:
Ցնծացաւ սիրտ իմ՛ի փրկութենէ քումմ.
Ես յոլովմանաւթիս քո տէր յուսացայ,
թէ ես ասասանեցայց:
Ա՛ստ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթե-
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն,
եթէ ես ասասանեցայց:
Ա՛ստ առասցէ թշնամին՝ թէ յաղթե-
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն,
եթէ ես ասասանեցայց:
Այս տուր ար՝ ազատ իմոց, զի մի երբ
եթէ ննջեցից ի մահ:
Ա՛ստ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթե-
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն,
Ինձ տուր ար՝ ազատ իմոց, զի մի երբ
ի վէր իմ նայեսցի և լուր լինիցի ար ա՛ծ իմ:
Ինչէ՞ ցեղբ բարձրանոյց թշնամին
իմ. և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս:
Ինչէ՞ յեղբ դնես զնիւթ զնիշդ յանձն
պառ. մինչև յե՞ղբ դարձուցանես
զերեսս քո յինէն:
Ինչէ՞ յեղբ մո՛ռանաս զիս յա-
Թշնամիք իմ՝ դրձգին յետս և ամչեսցին
ցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին:
Ա՛մաչեսցին և խռովեսցին յոյժ ամ
ենայն թշնամիք իմ՝ դարձցին յետս և ամչեսցին
յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին:
Ա՛մաչեսցին և խռովեսցին յոյժ ամ
ուածս իմ ընկալաւ:
Ա՛ստ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթե-
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն,
Ա՛ստ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթե-
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն,
եթէ ես ասասանեցայց:
Ա՛ստ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթե-
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն,
Ես յոլովմանաւթիս քո տէր յուսացայ,
թէ ես ասասանեցայց:
Ցնծացաւ սիրտ իմ՛ի փրկութենէ քումմ.
օրհնեցից զաք՝ զբարեբարգ իմ:
Պահեա զիս ա՛ծ իմ, զի ես ի քեզ
յուսացայ. ասացի ես, տէր իմ ես
դու.

դու՝ և բարկիք իմ՝ ինձ, ի քէն են։
Աչք քոց ոչք են յերկրի քում. արան
չէլի սարարեր զամ կամն իմ ի նոս
Յանձնեացին հինանդութիք նց. յետ
այսորիկ առա վաղվաղեացին։
Ի՛չ ժղվեցայց ի ժողովս նց յրենց, և
ոչ յիշեցից զնոսա նց ի շրթունս իմ
Տ՛ր բաժին ժառանգութիե իմոյ և
բաժակի իմոյ՝ դու ես, որ այսորիկն դարձ
ձուցանես զժառանգութի իմ ինձ։
Ա՛ լարակիք եղին ինձ ընդ ընտիրս, և
ժառանգութի իմ հաճոյ եղև ինձ։
Օրհնեցից զտր՝ որ խրատուն ետար
զիս, մինչ՛ ի գիշերի և՝ խրատեցին
զիս երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զտր առա
ջի իմ յամ ժամ. զի ի ընդ աջմէ
իմմէ, զի մի սասանեցայց։
Ա՛ ւ այսորիկ՝ ուրախ եղև սիրտ իմ,
և ցնծացաւ լեզու իմ. և ա՛ և մարմ
մին իմ՝ բնակեացի յոյսով։
Օ՛ի ոչ թողցես զանձն իմ ի դժ
ոխս. և ոչ տացես սրբոյ քում տես
սանել զապականութի։

կառակ կան աչոյ քո։
ցեալ են՝ ի քեզ՝ յայնցանէ, զի հայ
քո՝ ո փրկիս զպնաւոսն, զի յոտս
Քանչելի արարեր զողորմութիւնս
քո։ ո լոր բանից իմոց։
ինձ աճ, խոնարհեցո առիս զսնկն
Ես առքեզ որ կարդացի՝ զի լուար
քումդ մի գայթակղեացին դնացք իմ
Հաստատեա զշաւիղս իմ ի ճանապարհի
քոյ՝ ես պահեցից զճնդիսն խիստս։
Ա՛ի խօսեսցի բերան իմ զարդս որդ
Հոց մարդկան։ վա՛ բանից շրթանց
Ես անկրտաւեմ։
Փորձեցեր զիիրս իմ, և քննեցեր՝ ի
Հիշերի։ փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտար
և աշք իմ տեսցեն զուղղութիւնս։
Երեսացքոյ՝ իրաւունք ինձ եղիցեն,
իմոյ՝ զի ոչ շրթամբք նենդաւորաք։
խնդրուածս իմ։ ունկն դիր աղօթից
Ա՛ր ա՛ր արդարութե։ և նայեա՛ի
աչոյ քո՝ միշտ խոտաւ։
սաց քոյ՝ ի քաղցրութէ վայելեաւթե
նաց։ լսուցեր զիս ուրախութե երե
Ցուցեր ինձ զճանապարհս քո ևե

Պահեա զիս ո՛վ բնիւրական. ընդ հո-
վանեաւս Թևոց քոց ծածկեացես զիս
յերեսաց ամբարիշտաց, որք տառա-
պեցուցին զիս։
Ոչնաւիք զանձն իմ պաշարեցին. ի՛
ձարպս իւրեանց արգելին. և բերանք
նոցա խօսեցան զամբարտաւանութի՛ն։
Ա՛երժեցին զիս, և այժմ զարձեալ
պատեցան զինև. ուշ եդին խոնարհ
հեղուցանել զիս յերկիր։
Նմանեցան ինձ որպէս առիւծ՝ զի
պատրաստի յորս. և որպէս կորիւն առիւ
ծու, զի նստի դարանակալ։
Ա՛րի՛ ար՝ ժամանեա՛ նոցա, և խափանեա՛
զնո՛ւս. փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց,
՚ի սրոյ և՛ ի ձեռաց Թշնամեացն։
Ընդ՝ կորն զնո՛ւս յերկիրէ. բաժանեա՛ և
խափանեա՛ զնո՛ւս ՚ի կենանս իւրեանց։
Զաղանեաց քոյիք՝ լցան որովայնք
նոցա. յագեցան կերակրոք և Թողին
զմնացուածս տղայոց իւրեանց։
Այս արդարութի՛ն երևեցոյց երեսաց
քոց. և յագեցոյց յերևիլ փառաց քոց։
Ա՛ռաջ արա զնա՛ և. և իյնա՛ արա զնա
՚ի դառնաստանի իմում։

Ցաղե՛ս որ ո՛չ է նա, ի մարդոյ մեղա
ւորէ նենգաւորէ փրկեա զիս։
Դու ա՛ծ հզօրիչ իմ ես, ընդէր մո՞
ռացար զիս, ընդէր տրտում գնամ
ես ի նեղել թշնամւոյ իմոյ։
Լուսաբեա՛ ու զոյս քո և շնչմարտուխ
քո, զի առաջնորդեացեն ինձ, և հան
ցեն զիս ի լեառն նո՛ր և ի յարկս քո։
Ա՛մէն առաջի սեղանոյ այ առ ա՛ծ.
որ ուրախ առնէ զմանկութի՛ իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնո՛ւթ ա՛ծ
ա՛ծ իմ։
Ա՛ռ՝ ընդէր տրտում ես անձն իմ,
և ամ ընդէր խռովես զիս. յո՛ւսա տա
ա՛ծ, խոստովանեա՛ նմա՝ փրկիչ երե
սաց իմոց ա՛ծ է։
Ա՛ճ յօդնել ինձ նայեաց. և տէր
յընկերել ինձ փութա՛։
Լմնչեսցեն և յամօթ լինիցին, որք հան
րէին զանձն իմ. դարձցին յետս և
ամչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար։
Դարձցին առ ժամայն ամչեցեալք,
որք ասէին ինձ վա՛շ վա՛շ։
Ցնծասցեն և ուրախ լինիցին ի քեզ

ամբեան, զքէ խնդրեն զքեզ սուրբ։
Ալասցեն յամ ժամ մեծ է աճ, զքէ
սիրեն զսիրուածիս քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ աճ՝ օգ-
նեա ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես
դու սուր իմ՝ մի յամենաբ։
Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո՛
զորդի աղախնոյ քո. և արա առ ի
նշան բարութեան։
Տեսցեն աստուածք իմ և ամաչեսցեն.
վի դու սուր օգնեցեր ինձ և մխիթա
րեցեր զիս։ Փառք Հօր՝։

Աղե։

Ընդհակառակ մեղ տեր՝ ի գիշերի՝
զերկնային զհատորութիւն քո. և
պահեա զմեզ՝ ի պատրանաց թըշ
նամւոյն առենայմէ զօրութիւնք՝ որ
խաչի քոյ։ Տէր աճ սիրուն իմոյ՝ ի
տուէ կարդացի և գիշերի առաջի
քոյ։ Ասացեն աղօթք իմ առաջի քո
սուր խոնարհեսցի ունկինք՝ ի խնդրել
ճաճս իմ։ Հեռացէ առ մեզ սուր պա
տեհական՝ ի քէն և պահեսցէ զմեզ յամ
ժամ։ Ալաքեա՛ ի մեզ սուր զքո զօրու-

Հասիկ ես և մանկտունք իմ զոր ես ինձ
եղիցի մեզ ի փրկութիւն. զի։ Եւ ահա
յուսացեալ եղիցուք մեք ի նա և նա
և նա եղիցի մեզ ի սրբութիւն. զի։ Եւ
յուսացեալ եղիցուք մեք ի նա և նա
ցուք և նա եղիցի մեզ փրկիչ. զի։
Եւ զոր աճ մեր փառաւոր արար
մեք ոչ երկիցուք և ոչ խառնիմք. զի։
ձեզ. զի։ Եւ քանզի յերկիւղէ ձերմէ
Եւ զանն զոր խօսիք ի ճնացեալ առ
Տուդն զոր խորհիք խափանէ սուրբ. զի։
ի պարտուէ մանանեայիդ. զի։ Եւ զիսոր
Քէնգտ և դարձել զօրանալ՝ դարձել
ցեալդ պարտեցարուք. զի։ Եւ զի
ի ճաշս երկրի. զի աճ։ Եւ հզօրա
Եւ լուծուք զայս ի ճաշացս միւսեւ
աւերարուք. զի աճ ընդ մեզ է։

Եւ աճ դիտացիք հեթանոսք և պար
մեղաց պահելով զմեզ. Ընդ մեզ
զիւրեարս զայս խաղաղութիւն և առանց
անցս ըզմեզ։ Ըժանաւորեա աճ
զայս խաղաղութիւն և առանց փորձուն
ժամ։ Ըժանի արա աճ զերեկս
ալ խաչին որ պահեացէ զմեզ յամ

Ա-
ստուած արքայութիւնդ քով և ողորմեայ մեզ։
Ա- ներեցէք՝ հիշեմ զմեզ տէր յորժամ
ժողովուրդ քո։ Ա- մեք միաբան գո-
մերոց ծաղկափթիթն այ. յուսալով
Աստուածն եղիցուք զաղաղիս սրտից
ծով՝ ի յանկողինս մեր զղջանալով։
պատր խորհրդով բանիւ կամ գոր-
զձեռս մեր՝ ի սրբոյն. զոր ինչ մեղաք
ի մերձենալ երեկոյին՝ համբառնեմք
Ա՛լէլուիա և միշտ և"։
Ա՛մէն։ Ա- ողորմեայ մեզ։ Ա- փոյթ
Տօր և Պրկուդ և Հոգւոյն սրբոյ։
նիւն. Տէր ած ընդ մեզ է։ Ա- փոյթ
զուարթ Տայր Հանդերձելոյ յաւիտե-
զօր իշխան. զի Ա- իշխան խաղաղ
ջելի խորհրդակից. զի Ա- ած Տը
մեծի խորհրդոյ Տէրնոյ զի Ա- պատ
իւրոյ. զի Ա- որ կոչի անուն Տէր
Ա- որոյ իշխանութի իւր՝ի վեր ուսոյ
նաւ որդի և ուսաւ մեզ. զի ած։
առ ձեզ. զի Ա- քանզի մանուկ ծը
՝ի սուրբերս մահու՝ լոյս ծագեսցի
Ա- որ բնակեալդ էք՝ի խաւարի և
՝ի խաւարի՝ եաես ըզ լոյս մեծ. զի
ած։ Ա- ժողովուրդ որ նստէր

խոտով

տանալով։ Ա ՆՈՐՀԵԱՆ և ՄԵՂՈՐ ԱՆ
ժանեալսն մեղաք՝ Հանդիսատ նոյ խոս
զրամաւքեն առաքինութեանց մեղ՝ի
գործս տուընչեան. և ընորհեաց մեզ
միաբան դալ Հաստատել՝ի Հանդիսատ
գիշերիս։ Եւ մեք յայտ ժամ առաջ
ջնացուք ամարդասէրն աճ լինիլ պա-
տասան անձանց մերոց. և նոա իւրով
ողորմութեքն պահեսցէ զմեզ. և ա-
զաչնորդել Հաստատել յիւր բարու-
թեն Հանդիսան. զոր խոստացաւ սէ-
րեցոց իւրոց ՃշմարիտԱն աճ յԱ-
ՏԵՆ ամենակալ ԷԼՑՈՒԱ։

Ո՞Հանդիսատ գիշերիս խաղաղու։ Ո՞Հրեշտակ խա։ Ո՞ՔԱՀՈՒԹԻՆ։ Ո՞ՆԵԲ խա։ Եւ ևս միա։ Ո՞ՄԱՆ։

Աղօթեանց մեզ։

Տէր բարերար որ մեծաւ դթութեքն տու
Հանդիսան առաքինութեանցն աչխա
տելոյն. և կոչեցեր առ քեզ զամենայն
Հոյնիւ զծանրաբեռնեալսն և զտա-
ժանեալսն մեղօք՝ Հանդիսատ նոյ խոս
տանալով։ Ա ՆՈՐՀԵԱ և մեզ տո ան

եմ յոմմէ դուցայցէ՝ Ա՛ն էտա իմ և կեանք իմ՝ ես յոմմէ
երկեսցի. տէր ապատէն կենաց իմոց՝ յորմէ
սարսիցիմ։

Սաղմոս, 26։

Ա՛ն ընդ նոսին դոհանալով փոքրես
զոսք գնայր և զարդի և զնբ հ՛։
Ա՛ն ընդ նոսին դոհանալով փոքրես
ասեցեր ի սիրտն ձի սբց քոց։
երկնից աղքատես քո։ զոր պատրաս
զոյս՝ ժամանեսցուք յաւիտենական
առաջնորդեալք յանցաւոր կենաց
յայսմիկ և յայմ ժամանակի։ Այլ զի
միաս մեր և զնորհուրդս ի դիշերիս
նոյական խոստումեց խաղաղացո՛ զմ
խաղաղութե տէր ձեծ մեր յայմ սաստ
Պարգևատու բարեաց և աղբիւր
Ա՛ստղծութիւն Ա՛ղնէցոյն։
Ա՛յժմ և միշտ և՛։
զքեզ ընծ հօր և ամենանբ հոգւոյդ։
Ա՛ն դոհանալով փոխանորեսցուք
Հանգստեան ընդ ամ նբս քոյ։
քով և արժանաւորեա մշանջենաւոր
խաւոր խաղաղութ զուիերս անցու
ցանել։ և ի ծանրութէ մեղաց զմշ
խաւեալքս՝ ապահովեա ողորմութ

Ի մերձենալ սա իս չարաց՝ ուտել
զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք
իմ, նոքա տկարացան և անկան։
Եթէ պատերազմ եհարց ի վր՛ իմ պատե-
րազմ, ոչ երկիցես սիրտ իմ. և թէ յա-
րիցէ ի վր՛ իմ ձակատամարտ, սա-
կայն և այսմ՝ի՛ քեզ ես յուսացայ։
Զմի խնդրեցի ի տէրէ, և զսոյն ա-
ղաչեմ. բնակիլ ինձ ի տան տեառն զամ
աւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութիւն տեառն.
և հրամանաւ ի տաճարի նորա։
Ծածկեաց զիս ի խորանի իւրում
յաւուր չարի. ընդ յարկաւ տաճարի
զիս ի ծածկոյթ խորանի իւրում։
Եւ վեմ բարձր արարեր զիս. և այժմ
բարձր արար զգլուխ իմ՛ ի վերայ
թշնամեաց իմոց։
Շուրջ եղէց և մատուսցից ի խորա-
նի նորա պատարագ օրհնութեան.
օրհնեցից և սաղմոս ասացից տեառն։
Լուր տեր ձայնի իմում զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա ինձ և լուր ինձ՝ զի
քեզ ասացից սիրտ իմ և խնդրեցին եր-

կաց
ասաց՝ և ըստ անակն հրեշտա-
սիրոյ հայրըդ ըստ ձեզ
ինքս ստեղծեալ գործ ես
Աստուած Իսրայէլի։

ըեսք իմ՝ զերեսս քո որ խնդրեցին։
Ա՛ղ գարձուցաներ զերեսս քո ի՞
նէն. և մի՛ խոտորիր բարկութ՛ի
ծառայէ քումմէ։
Օգնական իմ լեր որ՝ մի անարգեր զիս.
և մի թողուր զիս ած փրկիչ իմ։
Հայր իմ և մայր իմ Թողին զիս. և
որ իմ ընկալաւ զիս։
Օրէնսդի՛ր ասա զիս որ ի ճանա՞
պարհի քում. և առաջնորդեա ինձ
ի շաւիղս քո ուղիս։
Ա՛ման ընդ նախանձաց իմոց, մի մատներ
զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։
Յարեան ի վե՛ր իմ վկայք սուտք. և
ստեղծին ինձ չանօրէնութ՛ի իւրեանց։
Հաւատայի տեսանել զբարութ՛ն
յերկրին կենդանեաց. Համբեր ան
և քաջայառնեսց. զօրացի սիրտ քո և
համբեր ան։ Վասն քո Տր՛։

կաց՝ տուր պահապան մեղ սրինդացս՝
փրկեա զանձինս ի փորձանաց՝ ի խա-
տարի շրջօղ դիւոց՝ զի՛ ի տուընջե-
ան և դիշերի՝ տացուք քեզ փառս
անընդհատ։ Լսելի առնէր անդէն
բան՝ ծրնունդ անձառ որդի և բան՝
որ ապարեր զամէն գործս՝ և ըզ
դիշեր ի հանդիստ քնոյ՝ տուր ի նեղն
ջել աչաց մարմնոյ՝ արթուն լինիլ
մեղ ըստ հոգւոյ՝ զի՛ Աբուն հոգ
ւոց բանաւորաց՝ աղբիւր լուսոյ
բաշխօղ շնորհաց՝ ի փակիլ դրանց
բնութեանս մարմնոց՝ լոյս տուր աչաց
սրտից մերոց՝ ի դիշերոյս առ քեզ
կանխել՝ ընդ հրեղինացն օրհնաբա-
նել՝ զի՛ Սուրբըդ սրբոց երրոր-
դութի՝ ըզ մեզ մաքրեա քեզ բնակու-
թի՝ շնորհեա ընդ մանկանցն առա-
գաստի՝ հանդչել ընդ քեզ ի՛ յան-
կուղնի՝ տուր ըզհայցուածս բարեկա-
մին՝ ըզխոտս երից նրիանակին՝ զի՛
Աբեւելք լոյս բառեղծեր՝ զսիւն և
զդիշեր բաժանեցեր՝ ծագեա մեզ
որ ի դիշերի՝ ըզհառագայթս իմաց
նա

նալի՝ տուր յամ ժամանակի՝ զպահ
պանող ազգս Հովանի՝ զի Սիրոյդ
Հոր արիւնալ յերկիր՝ բորբոքեացն
ի Հոգիս մեր՝ զնորհուրդ սըրտից
մեր մաքրեացէ՝ զոյս գիտութեան
գո փայլեացէ՝ ի քնոյ մահու զմեզ
զարթուսցէ՝ զմիտս բոցով գո վա
ռեսցէ՝ զի՛ ի քեզ նայիմք լոյսդ
անմահացոյց՝ ի զգայական ծածկեալ
լուսոյ՝ որ վասն մեր եղար ի դիր
և ընդ ելեալդ ի տապանի՝ առ մեզ նոն
ջեա արթուն բնուն՝ հերքեա զքա
րին ներգործուն՝ զի՛ ի խոր լու
սոյ անբաւութերի՝ պաղատանաց կամք
առաջի՝ որ փակեալ դրամբք յերե
կոյին՝ երևեցար մեռեալացն՝ ընդ
թոմայի առքեզ գոչեմք՝ տէր և աստ
ղքեզ դաւանեմք՝ ի՛ջև առ մեզ յերե
կոյս՝ և տուր զողջոյնգո ի Հոգիս
Սամաւելգս ըղքեզ տէր աղաչեմք՝ մեզ
յօգնուն նայեալ Հայցեմք՝ պահ
պանդ խորհրդեալ՝ անձանց մերոց լեր
Հովանի՝ օթեա առ մեզ խաղաղարար
զի ննջեցուք անխռովաբար՝ ևի

ընդ առաւօտս իանիսեցուք օրհ
նել զգթեդ ընդ հօր հոգւովն։
Ղուկան փողոմն գաբրիել որ ի վերջ
նում գիշերի. լսել ազգ զմեզ ար
ժանի և յաջակողմն օգուտց դասի.
անչէջ վառեալ զայս լապտերոյց՝ ըստ
իմաստուն հինգ կուսանացն. դի ընդ
փեսային ի յառագաստ հօրսունք
հոգւով մտցուք ի փառս։
Խնդասիրեա ի մեզ ով նոչանաւ խա
չի քո. զընդդիմամարտս և զաներկ
ղի գաղանն. եմիմ տար յապակա
նութիւն զքո ժառանգութիւնս։
Խորհեսցեա վասն մեր աճապիճն
մարիամ. որ ծընար զմեր ապաւէնն
որ հոգւոյն զինէ. ա՛մէնազօր և
պանդխտի փառաց խոստիք։
Ա՛ղաղակ.
Ոչ մի դարձուցաներ զերեսաց քո ի
նէն։ Ոչ բարերար ազաչեմ զքեզ
օգնական իմ լեր։ Ոչ մի անարգեր
զիս։ և մի թողուր զիս ած փրկիչ իմ։

Ա. Ղազարոսէ զամենակալն աճ և խնդ
բեսցուք ի նմանէ զի առաքեսցէ
զՀրեշտակ խաղաղութե որ եկեալ պա
հեսցէ զմեզ յերկնաւորական դիշերիս.
ի դիւրմական խառովութէ ամբողջապահե
լով զհոգի և զմարմին մեր միանգամ ի
կատարումն Յիսուսի ամաց մերոց ամէն։

Ա. ղմ։

Ընորհատուր բարեաց՝ Յիսուի առատա
անմահ ծոր. ազաչեմք զքեզ փա՜
բատեա յանձանց մերոց զաղջամղջին
և զխաւարասպին խորհուրդս, ի պատ
բանաց բանսարկուին պահեա զմեզ
և շնորհեա մեզ հաւատով ապաւինիլ
յամենանէ Աստուածդ ի հայր և
յորդի և ի սբ հոգիդ այժմ և՛։



Բանեալ են անբիծք ի ճա՜
նապարհի, և պէք գնան յօ՜
բենս ծոն։ Արանի, պէք քեզ
նեն զվիպասուքիս նը. բոլորով սրտ
ուր խուրանոց կանդրեացեն զնա։

պատուիրանս քո հոգացայ, և
զուարճացայ, ոչ յամեմ ի մեծութե-
քեզ։ և ձանձրացայ վկայութեանց
պատմեցից զեմ խրատուն քեզ։ Ա
դարձից իմոյք զոտս իմ զի դարձի
զաստիարակ եմ դու ես որ ուսուցի
զառնա քո, ոչ զի մի մեղայց քեզ։
նաց քոց։ և սուտ իմոյ թափուցին
քեզ։ մի մերժեր զիս ի պատուիրա
պարտս իւր։ այլ ի պահել զառնա քո
ոչ ուղիղացե երկիւղածութիւն զիս
մի՛ թողուր զիս մինչ իսպառ։

Ժ. խրատուն քո պահեցի,
եղեցից քեզ յոտղղուե սրտի իմոյ
ինձ ի պատուիրանս քո։ Ասատուկան
Խամ ես ոչ ամաչեի, ի դիտուշանալ
հնել ինձ զարդարութիւն քո։ (այն)
պահել ինձ զաստիարակ իմ, ի պա
պատուիրանացդ քոց։ Երանի թէ յաջո
պահել ինձ յոյժ։ Երանի թէ յաջո
պատուիրացդ զպատուիրանս քո, և
պատուիրացդ քոց։ Ե ի ձանապարհս ընդ գնասցեն։ Ա
ի ձանապարհս քո զանօրէնութիւն
Ա՛Ե թէ ոչ գործեն զանօրէնութիւն

զգուշացոյ ի ճանապարհս քո։

Ո՛վ իրաւունս քո խոսեցայ, և ոչ մի՛ ա-
ւացայ զբանս քո։ Ինամ ծառայի
քումմի, զի կեցից և պահեցից զբանս
քո։ Ո՛ բա՛ց զաչս իմ, և նայեցայց
ի սքանչելիս օրինաց քոյ։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի. մի թա՛ք
գոցաներ յինէն զպատուիրանս քո։
Փափագեաց անձն իմ, ի ցանկալ
լինել յիրաւունս քո յամենայն ժամ։ Պա՛ս
տեցեր զամբարտաւանից. անիծեալ այք
խոտորեցան ի պատուիրանաց քոց։
Ա՛ւր ինձ ապա լինիցի զնախատինս և
զարհամարհանս. զի զվկայութիւնս քո
ընդրեցի։ Նստան իշխանք
և ընդդէմ ինձ խորհէին. այլ ծառայ
քո խորհէր յիրաւունս քո։
Ո՛վ վկայութիւնք քո խոսք իմ էին.
և խորհուրդք իմ յորդորուն քո։
Աներեկոյս անձն իմ՝ ի հող. տէր
կեցո՛ զիս ըստ բանի քումմ։
Ճշմարտս իմ պատմեցի քեզ՝ և լսե՛ար
ինձ. ուսո՛ ինձ զարդարութիս քո։
Ի ճանապարհս արդարութեց քոց

ծառայից քոյ՝ զբան քո յերկիւղ քո։
պարտ քո կեցո զիս։ Հաստատեա
զի մի տեսից զնանրութիւն, ի ձանձ
յոգւոյ զարթիր իմ, յոգւոյ
սիրտ իմ՝ ի վկայութիւնս քո, և մի՛
ընդ նմա հաձեցայ։ Ոսոնարհեցո զգ
շաւիղս պատուիրանաց քոց ։ զի
սրտիւ իմով։ Ընդաջողեա ինձ ի
զօրէնս քո, և պահեցից զնա բոլորով
Ոստատուն արա զիս ։ որ և՝ քննեցից
քնդրեցից զնա յամ ժամ։
ի ձանապարհս իրաւանց քոց ։ և
տի իմոյ։ Որչնագէտ արա զիս որ,
ընթացայց ։ զի անդորը արարեր սըր
Ոև ձանապարհս պատուիրանաց քոց
թիս քո ։ որ մի յամօթ առներ զիս ։
մոռացայ։ Ոերթեցայ ես ի վիսյու
քո ընտրեցի ։ և զիրաւունս քո ես ոչ
ինձ։ Ոձանապարհս ձշմարտութե
արա յինէն ։ և յօրէնս քո ողորմեա
քո։ Ոձանապարհս մեղայ ի բաց
ի ձանձրնալ։ Հաստատեա զիս ի բան
քանչելիսքո։ Ոքննեցաւ անձն իմ առ
սիրեցից զպատուիրանս քո ։ ըստ
իմաստուն արա զիս ։ և քննեցից զըս

զի բան քո կեցոյց զիս։

Ամ

ցե զիս ի խոնարհութեան իմում. զի զիս ի յուսացեալ արարեր։ Ալ միխթարեսցեն զիս որք երկնչին ի քէն և ուրախ լիցին, զի ես ի բանս քո յուսացայ։ Գիտեմ Տէր զի արդարութիւն դատաստանք քո, և զճշմարտութենէ քումմէ խոնարհեցուցեր զիս։ Եղիցի ողորմութիւն քո մխիթարել զիս, որպէս ասացեր ծառայի քում։ Հասցեն ինձ գթութիւնք քո, և կեցից, զի օրէնք քո ուսումն իմ է։ Ամօթ եղիցին ամբարտաւանք, զի անիրաւութեամբ ապականեցին զիս։ Ես մտածեցայ ի պատուիրանս քո։ Դարձցին ինձ երկնչողք քո, և ծանիցեն զվկայութիւնս քո։ Եղիցի սիրտ իմ անարատ ի հրամանս քո, զի մի ամաչեցից։ Հոգի իմ հայեցաւ ի փրկութիւն քո, և ի բանս քո յուսացայ։ Աչք իմ հայեցան ի բանս քո, ասելով. Ե՞րբ մխիթարեսցես զիս։ Զի եղէ իբրև տիկ յամպոյ, ի յերաւոնս զարմանացեալ։ Զաւուրս ծառայի քում ո՞րչափ են, և յե՞րբ առնուս յինէն զհալածողս իմ։ Պատմեցին ինձ հպարտք զհաճոյս, այլ ոչ իբրև զօրէնս քո, Տէր։ Ամենայն պատուիրանք քո ճշմարիտք են, զի ստութեամբ հալածեցին զիս, օգնեա ինձ։ Սակաւուք պակասեցին զիս յերկրի, և ես ոչ թողի զպատուիրանս քո։ Զի զիս ի ողորմութիւնդ քո կեցոյ զիս, և պահեցից զվկայութիւնս բերանոյ քումմէ։ Յաւիտեան, Տէր, բան քո հաստատեալ է յերկինս։ Ազգ ազգաց զճշմարտութիւն քո, հաստատեցեր զերկիր, և կայ։ Ի հրամանս քո կայ այսր օր, զի ամենայն ծառայք են քո։ Եթէ ոչ օրէնք քո ուսումն իմ էին, յայնժամ կորեալ էի ի նեղութեան իմում։ Յաւիտեան ոչ մոռասցայ զարդարութեանց քոց, զի նովաւ կեցուցեր զիս։ Ես քո եմ, զիս կեցո, զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։ Ինձ համբարձին մեղաւորք կորուսանել զիս, զվկայութիւնս քո հանճարեցայ։ Ամենայն կատարման տեսի զվախճան, լայն պատուիրան քո յոյժ։ Զի կամեցայ զօրէնս քո, Տէր, յամենայն ժամ, և ոչ ամաչեցի ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի։ Ձեռս իմ ի պատուիրանս քո, զոր սիրեցի, և խորհեցայ ի հրամանս քո։ Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր և յուսացուցեր զիս։ Այս մխիթարես զիս ի նուաստութեան իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։ Ամբարտաւանք ապականեցին զիս յոյժ, և ես ի քէն ոչ խոտորեցայ։ Սրտի իմոյ զննեցի զիրաւունս քո յաւիտեան, Տէր։ Ամենայն ինչ կատարման տեսի, զի լայն պատուիրան քո յոյժ։

Ի մէջ գիշերի յառնէի խոստովան լի
այլ զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։
Տուռունք մեղաց պատեցան զինեւ.
պահեցի զպատուիրանս քո։
Պատրաստեցայ՝ եւ ոչ խռովեցայ. զի
եւ դարձուցի զոտս իմ՝ի վկայութիւնս քո։
քումն Յորհեցայ՝ի ձանապարհս իմ.
տիւ իմով. ողորմեաւ ինձ ըստ բանի
ջեցի զերեսս քո բազմորով սրտի
պահել ինձ զօրէնս քո։ Ձա-

ժին իմ ես դու տէր, ասացի
զի զպդարութիւն քո խնդրեցից։
Ամէն եղիւ ինձ ձանապարհ՝ի կեանս.
եւ պահեցի զօրէնս քո։
Գիշերի՝ի գիշերի զանուն քո տէր.
զօրէնն քո։ Պատուիրանք քո, ի տե
ղեալ են ինձ իրաւունք քո, ի տե
տունք քո, եւ ոչ թողին զօրէնս քո
Տրտմեցի կաթս զիս՝ի մեղաւո
յաւիտենից տէր, եւ միխիթարեցայ։
տուրեցայ։ Գիշերի զերաւունս քո
յոյժ, այլ զօրինաց քոց ես ոչ լռե
Ամբարտաւանք անիրաւեցան զիս

Հեռք քո արարին՝ և առեղծ-ին զիս
քան զՀաղարս ոսկւոյ և արծաթոյ.
Քարի են ինձ օրէնք բերանոյ քոյ,
ոչ ուսայց զարդարութիս քո.
Քարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս.
ոչ եթող զօրէնս քո խօսեցայ.
Ածան ոչխար կորեալ սիրտ նոցա.
խնդրէ քննեցի զպատուիրանս քո.
բարեաւանիցէ՛ այլ ես բոլորով սրտիւ
Հաղիացան յիս անիրաւութիք մարդ
քոյ ուսայ ինձ զարդարութիս քո.
Հաղցր ես դու տէր, և քաղցրութիք
մեղայ, վասն զբանս քո պահեցի յոյժ.
ւաւտացի. Ա՛ինչքան խոնարհեցեալ էի ես
սո՛ւն ինձ, զի՛ի պատուիրանս քո ես հոգ
Հաղցրութի՛ք, զնբատ, և զի՛ւտուք ու
քում տէր, քան բանիւ քում:
Հաղցրութի՛ք արարեր ընդ ծառայի
զարդարութիս քո ուսո՛ւ ինձ:
Ազրմունք եամբ ա՛ն լի եղև երկիր.
էին զպատուիրանս քո:
երկիւղած աց քոց. որոց պահեալ
դարձուի՛ք ես ամ
Նիլ առ քեզ, վասն իրաւանց ու

Քանի՞ ինչ են աւուրք ծառայի քո.
դարձիս քո ե՞ս ինչ մնուացյ.
Լցո՛ զիս առաւօտուն ողորմութեանդ քով.
եւ ցնծասցուք եւ ուրախ եղիցուք
ամենայն աւուրս մեր։ Ուրախ լեր զմեզ
ըստ աւուրց որովք խոնարհեցուցեր զմեզ.
ամսոց յորս տեսաք չարիս։ Հայեաց առ
ծառայս քո եւ առ գործս նորա.
եւ առաջնորդեա զորդիս նոցա։
Եւ լիցի քաղցրութիւն Տեառն Աստուծոյ մերոյ
ի մեզ. եւ զգործ ձեռաց մերոց յարդարեա
ի մեզ. եւ զգործ ձեռաց մերոց յարդարեա։
Ոչ ապրիմ այլ եւ կենդանանամ
եւ պատմեցից զգործս Տեառն.
Ամենայն ամբարտաւանք՝ որք ի
ստորակարգութեան չիք.
Ամենայն որք ատեն զՏէր՝ ստեսցեն
նմա եւ հնազանդեսցին նմա
ժամ ըստ ժամու։ Ես ի քեզ
յուսացայ Տէր, ասացի թէ
Աստուած իմ ես դու։ Ի ձեռս քո
ժամք իմ։ Ազատեա զիս ի ձեռաց
թշնամեաց իմոց եւ հալածողաց
իմոց։ Երես քո լուսաւորեսցէ
ի ծառայս քո։ Փրկեա զիս
ողորմութեամբ քով ի մեծամարտել
զիս։ Ըստ բանի քում, զծառայս քո
Ակնկալեցեալ էին գթութիւնք քո՝ եւ կեց
ցից։ Ի օրէնք քո խոսք իմ էին։
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք ի
սուտ անիրաւեցան զիս։
Եւ ոչ ձանձրացեն զվկայութիւն քո։
Ամենայն սիրտ իմ անբիծ յարդարուի
թե քում. զի մի ամաչեցից։
Ամօթացաւ անձն իմ ի փրկութենէ
քո։ Ես ի բանս քո յուսացայ։
Պատեցին աչք իմ բանի քում. ա
մացի երբ միխիթարեսցես զիս։
Ամէն եւ ոնց ունիկ ի պարզի։ Ի զար
դարեալ քո ես ոչ մոռացայ։

զվկայութիւնս քո ես, ի միտ առի,
սեցին մեզաւորք ի կորուսանել. զի
րութիւնս քո խնդրեցի։ Ինձ ապա-
Ո՛ւռ եմ ես, և կեցո զիս, զի զարդա-
րուն քո. զի նոքա կեղծեցեր զիս։
Յաւիտեան ոչ մոռացայց զարդա-
Ի խոնարհութեան իմում։
կանխեա և արդիոք կորուսեալ էի
Լուծ ոչ օրինաց քո խօսեաց իմ էին,
ի ձեռն Ծառայից քո են։
և կայ։ Հրամանի քում միայ ամէն.
տութիւն քո։ Հաստատեցեր զերկիր՝
կինս. ազգէ մինչև յազգէ ճշմար-
Յաւիտեան ածէր՝ քան զոր կայ յեր-
զվկայութիւնս բերանոյ քո։
զի պատուիրանաց քո։ Ստ ողորմու-
Թեան քում կեցո զիս. և պահեցից
նեաւ ինձ։ Ծոքը մի ևս՝ և կորու-
սանէին զիս յերկրի. այլ ես ոչ թո-
են. ի նմանէ հալածեցին զիս, օգ-
լութիւնդ զերկիր. այլ ոչ ունի զօրինաց քո
Ընդէնայն պատուիրանք քո ճշմարիտ
լածեցաց իմոց։ Պատմեցին ինձ անօ-
երբ արասցես ինձ իրաւունս՝ ի հա-

Ամոնարտ եղէ միշտ յոյժ · ամլ կեցի
տուն արդարութեան քո։
Հաստատեցի · զի պահեցից զամ խոտ
ոյժ ոտն շաւղաց իմոց։ Ոչ տիրեսցի
Ա՛րարէ են բանք քո ոսկից իմոց, և
դու օրինագէտ արարեր զիս։
տեցի զամ Ճանապարհս չարաց · զի
ա պատուիրանաց քոց իմացեալ՝
քան զծերս՝ բերանոյ իմոյ։
Ալ զի քաղցր են ի քիմն իմ բանք
զի դու օրինագէտ արարեր զիս։
Յիւրաքանչիւր ոչ խոտորեցայ ·
զոտս իմ · ալ զի պահեցից զբանս քո։
Նեցի։ Յամ ձգեալ ց չարութ ոտիւ զի
տուն եղէ · զի զպատուիրանս քո քրն
խօսք իմ էին։ Քան զերան իմոյ
խնամատուն եղէ · զի վկայութիք քո
իմ էին։ Քան զամ ուսուցիչս իմ
ա պատուիրանս քո · զի յատկեան
նամիս իմ խնամատուն արարեր զիս
նատակ խօսք իմ էին։ Քան զքիմ
քո։ Ալ սիրեցի զօրէնս քո · զօրէնս
յոյժ անդորր էին ինձ պատուիրանք
Յամ կատարածի տեսի զվախճան ·

խորհուրդք նոցա։ Յանցաւորս հա-
րեալ զնոսա ի բանտ եւ ի կապա-
րտս ածեալ ի ներքս ի ներքինի
տանն։ Եւ ի գիշերի միում տեսի
տեսիլ ի տեսլեան գիշերի։ Եւ
ահա հրեշտակ տեառն իջեալ ի
բանտն եւ ի ներքինի տանն։ Եւ
ի բաց եղեալ զկապանսն ի ձեռաց
նոցա։ Եւ ասէ ցնոսա։ Գնացէք
եւ կացէք ի տաճարի ժողովրդեան
զամենայն բանս կենաց ասելով
ցնոսա։ Եւ լուեալ մտին ի տա-
ճարն ի վաղիւ ժամուն եւ ուսա-
նէին։ Եւ եկեալ քահանայապետն
եւ որ ընդ նմա էին ժողովեցին
զխորհուրդն եւ զամենայն երէ-
ցս որդւոց Իսրայէլի։ Եւ առա-
քեցին ի բանտն տանել զնոսա։
Եւ եկեալ սպասաւորքն եւ ոչ
գտին զնոսա ի բանտին։ Դար-
ձան եւ պատմեցին։ Ասելով թէ
զբանտն գտաք կղպեալ ամենայն
անվրիպելի եւ զկապարտսն կա-
ցեալս առաջի դրանցն։ Եւ երբ
բացաք ոչ գտաք ոք ի ներքոյ։
Եւ երբ լուան զայս բանս քա-
հանայապետն եւ զօրավարն տա-
ճարին եւ քահանայքն ամբոխեա-
ցան վասն նոցա թէ զի՞նչ լիցի
այս բան։ Եկն ոմն եւ պատմեաց
նոցա ասելով։ Ահա զոր արա-
րէք զայրացուցանել զնոսա ի
բանտն կացեալ են եւ ուսանին
ժողովրդեանն։ Յայնժամ գնաց
զօրավարն տաճարին եւ ածին
զնոսա ոչ ընդ բռնութեամբ։ Եր-
կնչէին զի մի՛ քարկոծեսցեն զնո-
սա ի ժողովրդենէն։ Եւ ածեալ
կացուցին զնոսա առաջի ատեա-
նին։ Եւ հարցանէր զնոսա քա-
հանայապետն։ Ասելով։ Ոչ ան-
պատճառ պատուիրեցաք ձեզ ոչ
ուսանել ի նմին անուանէ։ Եւ
ահա լցէք զերուսաղէմ ուսմամբ
ձերով։ Եւ կամիք բերել ի մեզ
զարիւն մարդոյդ այդորիկ։ Պա-
տասխանի ետուն պետրոս եւ
առաքեալքն եւ ասեն ցնոսա։ Ա-
ստուծոյ հարկ է հնազանդել քան
մարդկան։ Աստուած հարցն մե-
րոց յարոյց զյիսուս զոր դուք
սպանէք կախեալ ի փայտի։ Զնա
Աստուած իշխան եւ փրկիչ իմա-
ցոյց աջոյ իւրում տալ ապաշ-
խարութիւն Իսրայէլի եւ թող-
ութիւն մեղաց։ Եւ մեք եմք վկայ
նորա բանիցդ եւ հոգին սուրբ
զոր ետ Աստուած ամենեցուն
հնազանդողացն իւրոց։ Եւ նո-
քա լուեալ ի սիրտս իւրեանց
կսկծեցան եւ խորհէին սպանա-
նել զնոսա։ Եւ յարուցեալ մի ոմն
ի ներքինի տանն անուն գամա-
լիէլ պատուական ամենայն ժո-
ղովրդեանն հրամայեաց հանել
զառաքեալսն փոքր մի ժամանակ։
Եւ ասէ ցնոսա։ Արք իսրայէլա-
ցիք զգուշացարուք ձեզ ի մարդ-
կանցդ այդոցիկ զոր դուք առնել
պատրաստ էք։ Զի յառաջ քան
զաւուրսդ այսոսիկ յարոյց թէ-
ւդաս զանձն իւր ասելով թէ ես
եմ ոմն մեծ եւ ընդ նմա միա-
բանեցան թուով չորեքհարիւր
արանց։ Եւ նա սպանաւ եւ ամե-
նեքին որ հաւանեցան նմա ցրուե-
ցան եւ եղեն յոչինչ։ Յետ նորա
յարոյց յուդաս գաղիլեացի յաւ-
րսն մարդահամարի եւ ետ ժո-
ղովուրդ զհետ իւր եւ նա կորեաւ
եւ ամենեքին որ հաւանեցան նմա
ցրուեցան։ Եւ արդ ասեմ ձեզ
զգուշացարուք ձեզ ի մարդկանցդ
այդոցիկ եւ թողջիք զնոսա զի
եթէ ի մարդկանէ է խորհուրդս
այս կամ գործս այս ապականի։
Եւ եթէ յԱստուծոյ է ոչ կարէք
ապականել զնոսա։ Զի մի՛ եւ
յԱստուծոյ գտանիցիք պատերա-
զմական։ Հաւանեցան նմա եւ
կոչեցեալ զառաքեալսն ետուն
հարկանել եւ պատուիրեցին մի՛
խօսել ի նմին անուանէ եւ ար-
ձակեցին զնոսա։ Եւ նոքա գնա-
ցին ուրախ ի տեսանել զանձինս
արժանի եղեալ վասն անուանն
յանարգանս կրել։ Եւ ամենայն
աւուր ոչ դադարէին ուսանել եւ
քարոզել զյիսուս քրիստոս։ Ի
տաճարի եւ ի տունս։

Հայոց

այսորիկ սիրեաց զնա անձն իմ։
Քանզեզեն են վկայութիւնք քո, վասն
այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո
քան զոսկի եւ զտպազիոն.
Ի պատուիրունք քո յանշուշեցայ ինձ.
զի ատեցի ես զճանապարհս ջարաց։
Սքանչելի են վկայութիւնք քո, վասն
այսորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո
մարեցայ զայր մեղաւորս երկրի. վասն
մին իմ. զի՛ ի դատաստանաց քոց
երկեաւյց յոյժ։

Ա՛ ՚ ՚ ՚

Յայնմհետէ բանից քոց լուաւ
եւ ոչ մոռացայ։ Արդարութիւն քո՝
արհամարհեալ. եւ զարդարութիւն քո
քո սիրեաց զսա։ Անուակ եմ ես և
Ընտրեալ է բան քո յայժ, և ծառայ
ցան զբանս քո Քրիստիք իմ։
Աշխատ զիս նախանձ քո, զի մոռա
թիւն քոց. և ձգմտիմ են յայժ.
Պատուիրեցեր զարդարութիւ վկայու
ուղիղ են դատաստանք քո։
Արդ՝ եր ես դու այր, և
բիւնս քո։ Արդար ես դու Տէր, և
ինչին յաչաց իմոց, զի ոչ պահեցին զօ
զարդարութիւն քո։ Մտակ ջուրց
բեսս քո՝ ի ծառայս քո, և ուսոյ ինձ
պատուիրանս քո։ Արեւեցոյ զե
պարտութիւն մարդկան. և պահեցից
ամենայն մեղաւ։ Ուղիղ զիս ի ղբղ
ըստ բանի քումմ. և մի տիրեսցեն ինձ
Ճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ
իրաւունս սիրողաց անուան քո։
Լայեա առիս և ողորմեա ինձ, ըստ
պատուիրանս քո փափաքեաց անձն իմ
Օրէնսդիր իմ քաջ, և առի զհոգի ի՛
Յայնմհետէ բանից քոց լուաւ
եւր է, և իմաստուն առնէ զտղայս։
Յայնմհետէ բանից քոց լուաւ

արդարութիւն յաւիտենից. և օրհնեք
քո ճշմարիտ են։ Ազատեա՛ զիս և
վիշտք գոյն զիս. և պատուիրանք քո
խօսք իմ էին։ Արդարութեամբ են
վկայութիւք քո յաւիտեան. իմաստուն
արա և կեցո զիս։ Արդարի առաքեզ
բոլորով սրտիւ խնդ. լուր ինձ տէր,
զի զարդարութիւն քո խնդրեցի։
Ազատեցի առաքեզ և վրկեա զիս.
և պահեցից զվկայութիւս քո։
Կանխեցի առաւաժամն աղաղակեցի.
և ես յի բանս քո յուսացայ։
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու, ի
խօսել ինձ զբանս քո։ Ձայնի իմում
լուր տէր՝ ըստ ողորմութեան քում.
և յիրաւունս քո կեցո զիս։
Մերձեցուցին յիս հալածիչք իմ
զանօրէնութիւն. զի յօրինաց քոց հե-
ռի եղեն։ Մերձ ես դու տէր. և ամ
պատուիրանք քո ճշմարիտ են։
Ի սկզբանէ ծանեայ ի վկայութեց
քոց. զի յաւիտեան հաստատեցեր զնա։
Տես զխոնարհութիւն իմ և փրկեա
զիս. զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Գաւաթն զդատաստանն իմ՝ եւ փրկեա
զիս. եւ ըստ բանի քում կեցո զիս։
Չեռն է՛ի մեղաւորաց փրկութիւն,
զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին։
Գթութիւնք քո բազում են տէր,
ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս։
Բազում են, որք հալածեն եւ նեղեն
զիս. ի վկայութեց քոց ես ոչ խոտո-
րեցայ։ Տեսէի յանապարհին՝ եւ մաշ-
էին, զի զպատուիրանս քո ոչ պահեցին։
Տես՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի.
տէր՝ ողորմութեամբ քով կեցո զիս։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութի՛ է.
յաւիտեան են ամ իրաւունք տէր
դատաստանք քո։ Իշխանք հալածե-
ցին զիս ի՛ նանիր. եւ ի բանից քոց
երկեաւ սիրտ իմ։ Ցնծացայ ես ի՛
բանս քո, ոպ այն՝ որ գտանէ աւար
բազում։ Զսէր առի եւ անար-
գեցի, եւ զօրէնս քո սիրեցի։
Զօթն անգամ յաւուր օրհնեցից զքեզ
վասն իրաւանց արդարութեան քոյ։
Խաղաղութիւն բազում է սիրողաց
օրէնից քոց. եւ ոչ գոյ ի

զի զպատուիրանսդ ես ոչ մոռացայ։
կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո,
ցեն ինձ։ Ոլորեցայ ես ոտք զոչխար
նեացէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեա
իսօք իմէինն։ Կեցցէ անձն իմ, օրհ
ցայ փրկութե քում տէր. և օրէնք քո
զի զպատուիրանսդ ընտրեցի։ Յանկա
Ելից ձեռն քո՛ ի կեցուցանել զիս.
ամ պատուիրանք քո արդարութ են։
Ուսուցես ինձ զարդարութիս քո։
քով փրկեա զիս։ Ելևեսցեն շրթ
թունք իմ զօրհնութիս քո, յորժամ
աղօթք իմ առաջի քո տէր. և բանիւ
քում խոստումն այս զիս։ Ասցեն
ոտածք իմ առաջի քո տէր. ըստ բանի
Թիւնս քո. զի ամ ձանապարհ իմ
Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայու
վկայութիս քո, և սիրեցայ զնս յոյժ։
քո սիրեցի։ Պահեաց անձն իմ զվ
կուեա քում տէր, և զպատուիրանս

Ա՛յնքան հայցեա՛մք հայր գթասի՛րեց
և այ՛ծ մըխի՛թարեանց.
զի՛ աղերսական գի՛շերայի՛ն ձա՛ղ
ձեա՛լ ժամո՛ւս. սիւնքարեա՛ բ՛զ
մեզ զի՛ աղբատա՛ւթեց մեզոյ. և շնոր
հեա՛ զա՛ղաքսա՛ւքիւն գործո՛ւքք ար
դարո՛ւթե՛ն. աղաչա՛ւո՛ւմն՛ քո ընդ
ա՛ծածնին՝ և ամենայն սրդո՛ւմոյ։
Ա՛յսո՛ւ քաղցրագո՛յն ա՛ծոյին՝ քոյ
հրամանի կա՛ցմա՛ն սրդի ա՛ստո՛ւծոյ.
եկեա՛ք երթ առա՛ջի՛ գո՛ւ յերկրկոյի՛ն
աշխատո՛ւթիւք և ծա՛նրաբեռնո՛ւթիւք.
թեթեւացո՛ զի՛ծանրո՛ւեց մեղաց զան
ձինս. և զօրացո՛ բառնալ կամու՛ բ՛զ
քա՛ղցր լո՛ւծ քոյ պատո՛ւիրանաց.
աղաչա՛ պաղատի՛մբ առ քեզ հղ
գե՛ալ զի՛ հանդերձեա՛ն հատեա՛լ ժո
մո՛ւս մարդա՛ն հո՛գւոյ սո՛ւրբ ա՛ստո՛ւծոյ.
յո՛րժամ հարսնեսցի զերբա՛ս երկրի և

քո յաւեանի դատաւորն անհեղ. ածղա
քողին՝ ի բարձունս։ Ա. Նըստիլ
քո գալըստեանն. օրհնուի առա՛
մի՛ տեսանել զքեզ ի միւսանգամ
Թեամն քո՝. արժա՛նաւորեա՛ տէր
նի եղեն տեսանել զքեզ ի յարու
սրբոց քոց առաքելոցն. որք արժա
ընդ Տովանեաւ խաչի քո սո՛ւրբ։
ընդ քո՛ զտէր պահպանեա՛ զմեզ
տո՛ւր մօրք քո՛ և կո՛ւսին. ապաշէմք
ներեա յանցանացս մերոց բարեխօ՛
դառել զմեզ թշնամւոյն խաչի՛ քոյ.
ըմբ քո. յորժամ գաս փառօք հօր
նեմք առաջի՛ անոխակալ տերո՛ւթե՛
նաւիր անարատ ծընողի՛ քո արիա
սը աւազանաւն. աղա՛։ Կենդա՛
նիւթեամբ՝ ընդ հոգեւորսն զմեզ մարդ
վերըսաին բաժանեա զմեզ մարդ

լոյս քո ճաշակեա յանձինս մեր։ զի
բուխասէր աճաճնիդ՝ զաճապէն
և արուսաւոյս։ հայցեմք ի քէն քա-
տուսալեթ քեզ երկրպագեմք քո
քաւ։ Ա ման որոյ և մեք հաւա
պէս։ առնա մշտ բարեխօսեա վր
ընդ հօր կրեցեր ի քէն անսահման
լիար։ ո՛ր զեաւկից բա՛նն որ
քէն երանէն ամենօրհնեալ կոյս մայ
Պատ անանցանելոյ հրեշտականց
քաւ։թեան մեղաց մերոց։
առնա մշտ բարեխօսեա վասն
նաց պարգեւեցեր քաղցեալ բնա՛ն
ո՛ր ի վերա՛ստ բզհացն կեր
ոսկի և տաշտանակ կաճիսանցն
Ա՛ղբեր ա՛ստ. սանիր
Ո՞ր յաւիտեան ամէն։
մանն վասն զի ամենայն
ի քէն ելոյ ի ծագեա յանձինս մեր։

ծաղկանց կերպ նոցա. քրիստեական իմն
շէն ու զրախտիկն ըզ ձմեռնայ պայտ
պա՛տ թուռնակեալ պահէին յանեղա՛ն
թիւռնըն քրիստոսի. բարե՛ւ
տեառըն նատջիք յերկուտասանն ա՛
երանո՛թիւ. ո՛րպէս զի գալստեանն
ըզ քնաւս՛. անձառելոյն հասիք
բա՛րեխօսե՛. Կե՛րազո՛յիկք քան
ծիք զմարդիկ ի հեռնոս անմա՛հ.
ի հոսանո՛ւտ մեզայց ծովէն վերա՛
ծայինըն խորհըրդոյն. ո՛րպէս զի
քրիստոսի. հաճարատեալք աստուա
կանոց եկեղե՛ցւոյ. Կա՛րեակա՛մք
բարեխօսեցէ՛ք առ տէ՛ր վասըն մեղ
տե՛ասնել զանտեսըն հրեղինաց. ո՛րպէս զի
խարհն. ո՛րպէս զի արժանի՛ եղէք
րեալք ի սկզբանէ՛ նախ քան զշ
ո՛ազբետա՛լք աստուածոյ. ընդ
Լ

կոյիս սկսա՛ւր թագաւո՛ր։
օրհնեալք ըզ քեզ ի յարութի՛ն երե

Հոլիւբըն քաջ Թիղեաց յերկիր նոս. զոր
Աւրինաւո՛ր չօ՛ծ ընտրեալ. զոր
ընծայեցաք ընկեղեցւոյն. զբեզ օրհնեմ.
անապական արեանն՝ ընդ կողածնին
զանգին՝ և՛ ի վե՛ր քոյ հեղեալ չիթիք
ցանք ի խաչանոզ և յարնարմին դաշ
զենարան՝ քանզի քեզ՝ ապրես
ընդ քեզ աճապին բանին տեղի՛ և
պարծանքը պօղոսեան դաւանեալ
մեզ՝ զբեզ օրհնեմ ման.
Թիւն հօր և՛ի բառնալ ընդ մեղս
նահ գահն անարատ. ի՛ հաշատ
հան՝ յոյժ ի փոխանակ և՛ ի՛ սա
Ամբակայ ճանաչեն վերա՛ բերեալ
սուրբ Եկեղեցւոյ.
զբեզ օրհնեմ՝ մանկունքդ
աղաղակ փայլա կենաց և՛ փրկիչ
արտափայլեալ ցուցաք յերկիրի աճ
տոլիւբըն ընծայեցին սրբբեկիւք. այսօր

Թեանն՝ աղաչեմք զո։

առաջի ամենայնմբք Երրորդութ-
դաբրիէլ ՚ի մեծ՝ որ կայք միշտ
մահու Երկրաթեան՝ միքայէլ և
բրկմամբ ազգի մարդկան՝ միջնորդք
կըք ոն շուրջ զերկիւղածմբք՝ քո-
պահպան՝ ոգիդ աղաչեմք՝ ամենայն
կեանդանոյն՝ աղաչեմք։
խաչաբերիլ՝ կենաց քարոզք ըզ
առաքեալքդ հովուեցեր՝ և կանանցդն
անօրինութեանն՝ ի ծնօղ նդեանն
իջեալք ընդ միածնին ապաստարել
դաժնութ խորհուրդ՝ որք
Տեառնօ՛ղք այնուհետեւ՝ խո՛րհըր-
քաւութեան մեղա՛ց մե՛ռուց։
բարեխօս լերուք առ տէր՝ վասն
երկնաւո՛րացդ՝ աղաչեմք ըզ ձեզ
ըստդ՝ արար ուրախութի՛ ի յերկինս
լուցս՝ որով լըցեալ զքիւր հազիր
Ա՛ն եկեալ ՚ի խնդութիւն մեզ մա՛րդ

զեաց · սուրբն մաղ·

փրկակա՛ն գալուստըդ զոյ քաղցր
Շրթդ օրհնաց · որ ե՛ւ դեժմիս ըղ
ՄՏ ՝ի ծնունդս հաստատեաց
զերադոյն այդմարցդ · ծաւալօ՛ղեր
աստուածոյ բարբառ մեղաց · զոր
Ար յամէնդեան վերայեցաբ գառն
ըզ մեղս այդաման · սուրբն մաղ·
Ի՛ն · մաքրութիւն ջրոյ ՝ի լուանալ
դաւ ա՛նաց · հայցեցուլ ՝ի ծառայ
տէր բանիդ · խոնարհեցար ՝ի յոր
ժ՛ ՝ի սերոբէից · սրբեցուք թեանց ոք ե
Քաոսակերպիցն անհաս և անասե՛
սուրբն մաղթա՛նոք ձեզ ուրմեա՛
կան և փեսաւէրն քո՛ յիմ՛ հանն՛ս
ա՛ց · զոր խոսեցար քեզ բարե
ջեր · ՝ի աչս հարսին քո ե՛կե՛ղե՛ց
լոյս իմանալի · որ ՝ի յերկնից ՝ի

Ա՛րկնաւո՛ր փեսայ · անբ՛ասո՛ւեր

Աղաչանք։

Ողորմյա՛ Հանդուցեալդ քո՝ ամէն հանգիստ և ողորմութիւն. և մեզ մեղաւոր լսելի՛ եղիր զաղաչանս մեր։

Գոհութիւն։

Այժմ և յաւիտեան և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ա՛ստ հանդուցեալ հոգւոյն աղաչեմք զքեզ՝ որ զքո ընտրեալսդ ընդունիս ի հանգիստ յաւիտենից. և զմեզ կենդանիս ընտրեալ՛ ընծայեցուսցես։

Աղօթք։

Ո՛վ որդի՛ աստուածային սիրոյ՝ Յիսուս Քրիստոս Տէր մեր, որ զհոգին քո ընդունեցեր ի հանգուցեալ ծնողաց քոց։ Խնայեա՛ յայսմ ևս մեծի գալստեանն այցելութեան քոյ։ Զայս արժանի ողորմութեամբ քոյ և թողութեամբ մեղաց։ Պատասխանել պայծառացո՛ ընդ սբս քո յայնժամուն գալստեան։ Ո՛վ դու ես որ և արարիչ ամենայնի, դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։ Ո՛վ քեզ վայելէ փառք՝ իշխանութիւն և պատիւ։ Այժմ և միշտ և յա՛։

Օրհնեալ ես մեր յիս քս. ամէն։

Տայր մեր որ յերկինս է՛։

գայր անտի ձայն Տ֊ջ՝ Արդ սիրե զեալս
պետրոս միշտ խօսէր՝ ասէ Հովանա զեալ։
յաղթեցեն եղև՝ այլակերպե զեալ։
Ո֊ն թաբօր երիւք՝ եւ՝ ներ մարմնա զեալ։

Լարեցաւ ի քեզ հաւատացեալդ աղօթիդ հանել
զեան ժամուն։ Այլ հայեաւ ի բերս Հօր
պահպանողական աչօք քոցդ պահ
ցէ զնեղ ի խաւարային գերէն։

ՈՒՐԲԱԹ ՏԻՐՈՋ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ

քո և զՀոգւոյսդ սուրբ. քո զի ա-
ռաջնորդեացեն ինձ և հանցին
զիս ի լեառն սրբ և ի յարկս քո։
Ասից առաջի սեղանոյ այլ առ Աստ. որ
ուրախ առնէ զմանկութիւն իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութեամբ Աստ Աստ իմ։
Ընդ ընդերս որոգումս անձն իմ. կամ
ընդերս խոտորեաս զիս. յուսայ առ Աստ. խոս
տովանեա նմա. փրկիչ երեսաց իմոց Աստ է։
փառք Հօր և որդւոյ և. այժմ և։
Նա ևս խաղաղութեամբ զայր ասա։
Օրհնութիւն և փառք Հօր և որ։

Ա հեսցէ՛ի վէր իմ ողորմի՛ քո տէր.
և փրկութի՛ քո ըստ բանի քում։
Տաց պատասխանի ոդոյ նախատեն զիս
բանիւք. զի եմ՛ի բանս քո յուսացայ։
Մի՛ ի բացեայ առնես՛ ի բերանոյ
իմմէ զբան ճշմարտութեան մինչև
յոյժ. զի՝ ի՛րաւունս քո յուսացայ։
Պահեցի զօրէնս քո յաւի՛ժամ, յաւի՛
աւեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։
Գնայի ես յանդորրու. զի զպատ՛
ո՛իրանս քո խնդրեցի։
Խօսէի զվկայութի՛ս քո առաջի թա՛
գաւորաց՝ և ո՛չ ամաչէի։
Ուրհնի՛ ի պատո՛իրանս քո, զոր սի՛
րեցի։ Համբարձի զձեռս իմ՛ի պատ՛
ո՛իրանս քո՝ զոր սիրեցի. և խոր՛
հէի յարդարու՛թիւնս քո։
Յիշեա՛ զբան ծառայի՛ քո, յոր և
յուսացուցեր զիս։
Սա միխիթարեցեալ զիս՝ ի խոնարհու
թե՛ իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։
Ամբարտաւանք անիրաւեցի՛ն յիս յոյժ,
այլ յօրինաց քոց ես ո՛չ խոտորեցայ։

անիրաւութիւն էին խորհուրդք նո-
տաքք եղեն յարդարութեց քոց . զի
Նշարդեցեր զամենեսեան՝ որք ապըս
հեցայք զերաւունս քո յամ ժամ։
Օգնեա՛ ինձ, և ապրեցո՛ զիս . և խոր
ցո՛ զիս . և մի՛ յամօթ առներ զիս ՚ի
յուսոյ իմմէ։
Օգնեա՛ ինձ ըստ բանիդ քում, և կեաց
նեցից զպատուիրանս այ իմոյ։
Ի բաց եղերուք յինէն չարք . և քնն
եմ զպատուիրանս աստուծոյ իմոյ։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու . ես
և ես ՚ի բանս ՚քո յուսացայ։
Օանօրէնս առեցի , և զօրէնս քո
սիրեցի։
Այս եղև ինձ ձանապարհ ՚ի կեանս .
զի զարդարութիւն քո խնդրեցի։
Ցիշեցի ՚ի դիշերի զանուն քո տէր .
և պահեցի զօրէնս քո։
Ցովեալ եմ ինձ իրաւունք քո , ՚ի տեղ
ս ողջ պանդխտութե՛ իմոյ։
Տրամաբեի կալաւ զիս ՚ի մեղաւո-
րաց , և դուք թողին զօրէնս քո։
Ցիշեցի զերաւունս քո յաւիտենից
տէր , և մխիթարեցայ։

Յանցաւորս համարեցայ զիմ մեղս
առաջի երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի
զպատուհասիանս քո։
Յուսեաւ ընդ երկիւղ քո զմարդ-
մին իմ, զի ի դատաստանացդ եր-
կեայց յոյժ։
Ընդձեռուցին խնդրուածք իմ առա-
ջի քո տէր. ըստ բանի քում իմաս-
տուն արա զիս։
Պատճեն աղօթք իմ առաջի քո տէր.
և բանիւ քով փրկեա զիս։
Խղճեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիս
քո, յորժամ ուսուսցես ինձ զարդա-
րութիս քո։ Լեսցի լեզու իմ ըզ-
բանս քո, զի ամ պատուհիրանք քո
արդարութիւն են։
Լինիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս.
զի զպատուհիրանս քո ընտրեցի։
Յանկացայ փրկութեանդ քում տէր.
և օրէնք քո խօսք իմ էին։
Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ.
և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Պոլորեցայ ես ոպ զոչխար կորուսեալ.
խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուհի-
րանս քո ես ոչ մոռացայ։

Ո՞վ եկեսցէն ի վերայ մեր ոտք ամ-
բարտաւանից. և ձեռք մեզաւորաց
մի դողացուսցեն զմեզ։
Ընդ անկին ամբեան՝ ոչ գործեն
զանօրէնութիւն. մերժեսցին և այլ մի'
կարասցեն հաստատել։
Ես ի սէր յուսացայ. ցնծացայց և
ուրախ եղէց յաղ փրկիչ իմ։
Տէր որ ես ինձ զօրութիւն, և կացոյց
զոտս իմ ի հաստատութիւն. ի վե պա-
րանոցի թշնամանն կացոյց զես, և
հանգոյց զես երապ երապ։
Որ բնակեն ես յօդնութիւն բարձրելոյն,
ի հովանեաւ այ յերկինս հանգիցէ։
Ասասցէ տէն՝ ընդունող իմ ես. ապա-
ւէն իմ ած, և ես յուսամ'ի նա։
Նա փրկեսցէ զես յորոգայթէ որսո-
զին, և'ի բանիցն'ի խռովութէ։
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ.
ի հովանի թեւոց նր յուսասցիս։
Ոչ զկն շուրջ եղիցի զքեզ՝ ձշմար-
տութիւն նր։
Ոչ երկիցես դու՝ յերկիւղէ գիշե-
րի, և ոչ'ի նետէ՝ որ թռչի'ի տուէ։

Ելիր որ շրջի՛ ի խաւարի՛, ի գիշերակ
ըստ[ք] դիմեն՛ ի հասարակ աւուր։
Ընկեցին՛ ի կողմանէ քումմէ հազարք,
և բիւրք ընդ ա՛ջմէ քումմէ. և առ
քեզ ինչ ո՛չ մերձեսցին։
Այլ միայն աչօք քովք հայեսցիս
դու, և զհատուցումն մեղաւորաց
տեսցես. զի դու յո՛ր յոյս իմ ես։
Ձարձրեա՛ն արարեր քեզ ապա՛
ւէն, զի ո՛չ հասցեն առ քեզ չարք. և
տանջանք մի՛ մերձեսցին՛ ի յարկս քո։
Հրշակաց իւրոց պատուիրեսցէ վա՛ղո՛,
՛ի պահել զքեզ յամենայն ճանապարհս քո։
՛ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ
զի մի՛ երբեք հարցես զքարի զոտն քո
՛ի վի՛ժից և զբորբից դնասցես դու։
և առ ոտն կոխեսցես զգազա՛նն և զվի
շապն։ Վասնզի յիս յո՛ւսացաւ, և
փրկեցից զնա. հովանի եղեց նմա,
զի ճանեաւ զանուն իմ։
Աղաչեսցէ առ[ի] և ես լսե՛ցից նմա.
և առ նմա եղեց՛ ի նեղութե՛ն։
Փրկեցից և փա՛ռս արարից զնա.
երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից
նմա զփրկութի՛ն իմ։ 526 Կա

Ընդ քեզ սէր համբարձի զաչս իմ. որ
բնակեալդ ես ի յերկինս։
Որպէս աչք ծառայի ի ձեռն տեառն
իւրոյ, և որպէս աչք աղախնոյ ի
ձեռն տիկնոջ իւրոյ։
Այսպէս են աչք մեր առ քեզ տէր
Աստուած մեզ մինչև ողորմեսցիս ի վերայ մեր։
Ողորմեա մեզ տէր՝ ողորմեա մեզ. զի
բազում լցաք արհամարհանօք։
Յոյս առաւել լցան անձինք մեր նախա-
հատանօք, որք նախատէին զմեզ. և
արհամարհանօք ամբարտաւանից։
Եթէ յանուն քում կրեցի զնս, և
ի զօրութենէ քումմէ իրաւ արա ինձ.
Եթէ լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր
բանից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ի վերայ իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ համարեցան
ցան զքեզ առաջի իւրեանց։
Ահա ած օգնական իմ. և տէր ընդ-
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Դարձո՛ զամենայն չարն ի թշնամիսն
իմ, ճշմարտութեա՛ք քո՛վ սատակեա զնոսա։
Ահա կամաք իմովք պատարագս ա-

զնա ուրախութե։

Երթեցէք զնա ի բանս քաղցր. զի

Երթեցէք զնա ի ցնծութե. զվերցէք

Երթեցէք զնա սաղմոսէք և օրհնութե։

Երթեցէք զնա ի ձայն օրհնութե. օրհ

Երթեցէք զնա ի բազում մեծութե Նր։

Երթեցէք զնա ի զօրութե Նր. օրհ

ի զօրութեան նորա։

օրհնեցէք զնա ի հաստատութեան

Երթեցէք զնա ի սրբութե Նր.

Երս՚՚ի վր հաստատութե երկնից.գ։՚՚

Երս՚՚ի վր աթոռոյ արքայութե.գ։՚՚

Երթեալ ես որ նստիս ի գրօթէս՝ և

հայիս յանդունդս. գս։՚՚

Երս՚՚ի վր աթոռոյ սրբոյ քո.գ։՚՚

Երթեալ ես ի տաճարի փառաց սըր

բութեան քո. գովեալ և՚՚։

Երթեալ ես ի անուն տեառն փառաց գոց. գովեալ և՚՚։

անուն քո յաւիտեան։ Եւ օրհնեալ

զոց. գովեալ և առաւել բարձրացեալ

Երթեալ ես գոլ տէր ամ հարցն մեր

Ամենեցուն իմմէ փրկեցեր զնս.

և՚ի քշնամիս իմ եհաս սակն իմ։

Նոյնան քոմ մեր, զի բարի է։

տուցից քեզ. և խոստովան եղեց ա՚

վեցէք զնա ի բարբառ լսելիս։
Օրհնեցէք զնա ի ձայն դոհութեան. ա-
ամ հոգւիք օրհնեցէք զնա։
Ելիր արձակեա զծառայս քո տէր՝
ըստ բանի քում ի խաղաղութեի. զի
տեսին աչք իմ զփրկութի քո զոր պատ-
րաստեցեր առաջի ամ ժողովրդեանց։
Լոյս ի յայանութեի հեթանոսաց. և
փառք ժողովրդեան քում իսրայէլի։
Զգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զնս
աչ քո. և ոչ հատուսցէ ընդ իմ։
Տէր ողորմութի քո յաւիտեան զգործս
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։
Տէր՝ հան ի բանտէ զանձն իմ. դոհա
նամ զանուանի քումմէ։
Ինձ քեզ սպասեն արդարքն մինչև
հատուսցես։
Ուրախացուսցէ անձն իմ զքեր. և ցըն-
ծասցէ հոգի իմ ամ փրկչաւ իմով։
Այլ ասար ի վերայ խոնարհութե
աղախնոյ իւրոյ. այսուհետև երա-
նելցեն ինձ ամ ազգք։
Ելար ընդ իս մեծամեծս հզօրն. և
չբ է անուն նորա։

Աղերմութիւն արար ազգաց յազգս
երկիւղածաց իւրոց. և արար զո-
րութիւն բազկաւ իւրով:
Ցրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց
սրտից. և քակեաց զհզօրս յաթոռոց:
Զխոնարհս բարձրացոյց. զկարօտս
էլից բարութեամբ. և զմեծատունս արձա-
կեաց ունայնս:
Պաշտպանեաց իւրոյ ծառայի իւրոյ՝
յիշելով զողորմութիւն իւր.
Որպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր՝ ընդ աբ-
րահամու և զաւակի նորա յաւիտեան:
Տուր զօրութիւն ծառայի քոյ. կեցո՛
զորդի աղախնոյ քո. և արա առ իս
նշան բարութեան.
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն.
զի դու տէր օգնեցեր ինձ և մխիթա
րեցեր զիս: փառք հօր և՛:

Ա՛ղաւնի:

Ո՞ւր ես իմ՛ի ձեռս քո է յամէ ժամ.
և՛ի նոր ինաչ քո յուսացեալ եմ
թագաւոր երկնաւոր. զբազմութիւն
նոր քոյ բարեխօս ունիմ առ քեզ:
Որ երկայնամիտդ ես առ ամենեսեան՝

Նոա՛ և զինաւս հօր և որդւոյ և
Հոգւոյն Քրիստոսի։ Այլ քեզ հանգուցք զօրհ
ի քեզ պահպանել լինուցք յորոգայթից
Հոգւոյ մերոյ։ Արդէս զի յայլ ժամ
գո բեւեռել պահեա զմիտս և զհոգի
ղաղուեցեալ ի դիշերիս յայսմիկ և
յայլ ժամանակի։ Ընդ որ երկիւղ
Տէր ած մեր դու պահեա զմեզ խա՛չ

Ա՛մէն։

Այլ եւս մի։ Ո՛ղորմեաց։ Աղօթեմք։ Ո՛ր
Հրեշտակ։ Ո՛ր քաւու։ Ո՛ր ՅԱբէլ։ Ո՛ր
Հանդիստ գիշերիս խաղաղու՛։
կատարեա Քրիստէ ամաց մերոց։ ամե՛։
լոյ զՀոգի և զմարմին մեր միանգե՛ի
ի դիւական խռովուե ամբողջ պահե
հեացե զմեզ յերկիւղական գիշերիս։
զերեշտակ խաղաղու՛ե որ երկեալ ա՛ռ
խնդրեացուք ի նմանէ զի առաքեացէ
ղաչեացուք զամենակալն Աստ և
Ա՛մէն։

Ա՛ղօթք։

խաչին քոյ ի խաղաղու՛ե։
քեզ։ այլ պահեա պատուական և Յե
մի՛ անաես առներ զապաւինեալս ի

Աղաղակութիւն Հոգեւոյն։

Երեշտակի Խաղաղութեան յանձն արա
զանձինս մեր առ զօրութեամբ։ Որ եկել
պահեսցէ զմեզ անխռով ի տուէ և
ի գիշերի. յարինուէ ևի հանգստեան
մերում. զի դու ես արարիչ լուսոյ
և հաստիչ գիշերոյ։ Նա այժմ աղա
չեմք զքեզ առ ած մեր՝ զհանգիստ
գիշերիս շնորհեա խաղաղութեամբ անցու
ցանել. և հատանիլ ի պշաճն առաւօ
տու յերկրպագուն և ի փառաբանուի
ամենայնք երրորդութեդ։ այժմ և՛։

Աղօտ ։ 4։

Խաղաղութիւն յոյս և ի սոյն ննջեց
ցուք և զարթիցուք. զի դու ես միայն
առանձին յուսով քով բնակեցուցեր
զմեզ։ Ակարդալ համամբ լուսաւոր ինձ ած
ըստ արդարութեան. ի նեղութեն ինձ ան
դորր արարեր. ողորմեա ինձ և լուր
աղօթիդ իմոյ։ Որդիք մարդիանն մին
չե՞ւ յերբ էք խաւասիրտք. ընդէր
սիրէք զնանրուն, և խնդրէք զսուտ
տուին։ Նայեարուք զի սքանչելիս ա
րար տէր սրբեալ իւրում. և տէր լսէիցէ
ինձ

ինձ՝ի կարդալ իմ՝ամառնա։ Կարկա
նայք՝ եւ մի մեղանչէք։ զոր ինչ ասէք
՝ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջա
ցարուք։ Ա՛ատուցէք պատարագս
արդարութե։ եւ յուսացարուք ՝ի Տեր։
Հաղուստք ասէինք՝թէ ո՞ւմ ցուցցէ մեզ
զբարութիւն։ նշանեցաւ առ մեզ լոյս
երեսաց քոց։ եւ ետուր ուրախութիւն
սրտից մերոց։ ՝ի պաղոյ ցորենոյ գինի
ւոյ՝ եւ ձիթոյ խրձենց լցուցեր զնոս։
Խաղաղութիւն յայս եւ՝ի սոյն ննջեցողք
եւ զարթիցուք։ զի դու ես միայն առն
ձին յուսով քով բնակեցուցեր զմեզ։
Ա՛լէլուիա։ Օրթի։ Խաղաղութիւն
Ընդեղեան։ Ես ընդ Տոդեայդ քում
Երկիւղածութիւն լուծարուք։
Սէր Աստուծոյ ՝ի Քրիստոս Յիսուս Յովհաննու։
Փա՛ռք քեզ Տեր ած մեր։ Ողջախոսմ։
Ա՛ստ ասէ Տէրն զի Ցո՛ւ ասէ։

Ա՛մէն ամէն ասեմ ձեզ։ եթէ ոչ
հատանի ցորենոյ անկեալ յերկիր
մեռանիցի։ Ինքն միայն կայ։
ապա եթէ մեռանիցի՝ բազում ար՞
դիւնս առնէ։

Որ սիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա.
և որ ատեայ զնձն իւր յաշխարհի՝
ի կենդան յաւիտենական պահեսցէ
զնա։ Եթէ ոք զիս պաշտեսցէ, զկնի
իմ եկեսցէ. և ուր եմն եմ, անդ և
պաշտօնեայն իմ եղիցի. եթէ ոք զիս
պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ։

Փաթ փէպ ՀՀ ԴԲ։

Արդ խաչիւս աղաչեցուք զտէր՝ զի
առաքս փրկեսցէ զմեզ ի ձեռաց. և
կեցուսցէ շնորհիւն ոդ"։

Պահպանեա զմեզ քո ձեռ մեր ընդ
հովանեաւ եթ և պատուական խաչի
քո ի խաղաղութե. փրկեա յերեւելի
և յաներեւոյթ թշնամանէն։ Ընժա
նաւորեա զհոգիս փեւորել զքեզ
ընդ հօր և ընդ Հոգւոյդ. այժմ"։

Որ ինձ ասէր մեր յիս քս. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս"։

Ընկանիմք առաջի քո եթ ձեռ ձեռին
և աղաչեմք զանարատ զկոյսդ՝ բարե
խօսեա վս անձանց մերոց. և աղաչեա
զմիածինն որդիդ՝ փրկել զմեզ ի փոր
ձուԹենէ և յամէ վտանգից մերոց։

Որ արձակիչդ ես կապելոց՝ պար-
դևատու ամպոն. այսօր հոյակամբ
ծերունեայն՝ արձակեա և զիս զբաղ
մամեղս ի կապանաց մահու ի կենան
յաւիտենից։

Աղաչանք ընծայութ ընդդէմ արհաւրաց գե-
ղեցկոյն։ Ասացեալ Սբոյն Գրէգորէ
Նարեկացւոյն։ Ոհ

Ենկալ քաղցրութեամբ՝ ով բաժ հզօր,
զդառնացուցիչս զաղաչանս. մա-
սիր գթութեամբ առ պատ-
կառեալս դիմաք. փարատեսի ամե-
նապարգև, զամօթախառն տխրութիս.
բարձ լինիցին՝ ողորմած, զանբերելի
ծանրութիւնս. անջրպետեսի հընձան
րաւար, զմահացու կրթութիւնս.
աւարեսի միշտ յաղթող, զնաբաղձին
հաճութիս. բացադրեսի վերնային,
զմոլեցեալն մառախուղ. հնչեսի կեր-
ցիէ. զևորուսչին ընթացմունս.
ցրուեսի ճայճկատես, զըմբռնողին
ետր գումունս. խորտակեսի անքննին,
զմաթաղին դիմեցմունս։ Տեառնա-
դրեա՛ քո անուամբդ՝ զլուսաստղեղ

երդ յարկիս. պարիսակեա զբո ձեռքդ՝
զառաստաղ առաձորիս. գծադրեա՛
զբո արեամբդ՝ զմուտս սեմից սենեկիս.
կերպացո՛ զբո նշանդ՝ ի հետս ելից
մաղթողիս. ամրացո՛ զբո աջովդ՝ զի
հանգստեանս խաւթ. մաքրեսցե՛ս
ի հաղբից՝ զծածկարան անկողնոյս.
պահեսցե՛ս զբո կամաւքդ՝ զտառապել
անձն հոգւոյս. անհատրտնիս արասցես՝ զբո ընդհեալ շունչ մարմնոյս
կացուսցե՛ս շրջափակ՝ զայսր զօրուդ
երկնայնոյ. կարգեսցե՛ս ի դիմի՝ ընդ
դեմ դիւացն դասուս: Տո՛ւր հանդիսիս
զիսա բերկրութիւն մահահանգոյնս
նիրհման՝ ի խորութեան դիշերիս,
բարեխօսութիւք հայցուածոց սրբոց
քոյ ամենայնի՝ և ամ ընտրելոց:
Ա՛միռիեալ պարուրեա զպատուհան
տեսուքեդ՝ զդայարանացս խմաստից՝
անզարհուրելի զերեզմամբ՝ ի ծիսս
կան խաւարուքեդ, կենցաղականաց զբաղ
մանց, անրջական երազոց, խոլականաց
ցնորից, յիշատակաւ զբո յուսոյդ՝
անվնասելի պահպանեալ: Այս սքա-

փեսայ վերատին ի ննջմանէ ծանրու-
թէ ամենազգաստ արթնութէ, հոգւ
նորոգ զմարթութէ ի քէզ արձնացէ,
զայս ձայն մաղթանաց՝ բուրմամբ
հաւատոց քեզ՝ սմբնօրհնել թփեաց
փառաց անճառից, փութանողաց երկ
նադրամաթ համբից երդակցեալ յեր
կինս առաքեալ ։ Օ՛ի դու փառաւո-
րեալ ես յամ արարածոց յաւիտեան
յաւիտենից ։ ամէն ։

Ա՛նուն աբեղն Գաբրիէլ Ա՛ր՛՛։ 41։

Արդի ով կենդանւոյ օրհնեալդ
յամի, հօրդ ահաւորի անքննին
ծնունդ։ որ ակարանոյ առ՛ի քէն և
ո՛չ ինչ։ Ար՛ի ծագել անաւուրեր նշու
լից ողորմութեդ փութց, Հալին մեղք։
Հալածին դևք։ Ջնջին յանցանք։ խը
զին կապանք։ խորտակին շղթայք։
կենդանածնին մահացեալք։ բժշկին
Հարուածք։ ոչնչանան վէրք։ բառնին
ապականութիք։ տեղի տան սխրութիք։
նահանջին հեծութիք։ փախիցեն խա
ւարն։ մեկնի մգն։ մերժի մառա
խուղն։ փարատի մռայլն։ ապառի աղ

ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՐԿՆԻՔՆ ԵՍ ...

ՈՐ ԱՐԱՐԱԾՈՑ, ԵՒ ԻՆՁ ԲԱԶՄԱՄԵՂԻՒՆ

Հաւատով խոստովնիմ՝ և երկիրպա-
գանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միա-
նական աբ երրորդութի՛ և մի աճուն,
սրարիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւարի.
հալածեա՛ ի հոգւոյ իմմէ զնաւաար
ախտից՝ և անդիտութե. և լուսաւորեա
զիմաս իմ՝ ի ժամուս յոյսմիկ՝ աղօ-
թել քեզ՝ ի հաճոյս, և ընդունիլ ի
քէն զանդրօնաճաս իմ. և ողոր-
Հայր երկնաւոր աճ Աշմարիա, որ ա-
ռաքեցեր զորդիդ քո սիրելի՝ ի խըն-
դիր մեղուցեալ ոչխարին. մեղայ յեր-
կինս և առաջի քո. ընկալ զիս ոպ զա-
նառակ որդին, և զգեցո՛ ինձ զպատմու-
Հանգն զնջինն՝ զոր մերկացոյ մեղօք. և՝
Որդի՛ այ աճ Աշմարիա, որ խոնարհե-
ցար՝ ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մար-
մին՝ ի սբյ կուսէն մարիամայ, վա՛ մե-
ղոյ փրկուե. խաչեցար՝ թաղեցար և
յարեար՝ ի մեռելոց, և համբարձար
փառաք առ հայր. մեղայ յերկինս և
առաջի քո. յիշեա՛ զիս ոպ զաւազակն
յորժամ գաս արքայութե քով. և՝
Հոգի՛ այ աճ Աշմարիա, որ լիցեր՝ ի

յորդանան և՛ի վերնատունն, և լու-
սաւորեցեր զիս միրոտնէ սրբ աւազա-
նին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. մաք-
րեա զիս վերստին ածոյիւն հրով քոմ
ոգի հրեղէն լեզուօք սբ զաւակեան. և՛։
Ընդէղ բնութիւն, մեղայ քեզ մտօք
խմամբ, հոգւով և մարմնով խմով.
մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս՝ վասն
անուանդ քոմ սբ. և ողոր՛։
Տեսօղ ամի, մեղայ քեզ խորհրդով
բանիւ և գործով. ընդէմ զձեռա-
դիր յանցանաց իմոց, և զբեա զանուն
իմ՛ի գպրութիւնե կենաց. և ող՛։
Ընծօղ գաղանեաց, մեղայ քեզ կա-
մով և ակամայ, դիտող և անդիտ-
ուք. թողուի ընորհեա մեղաւորիս.
զի՛ի ծննդենէ սբ աւազանին մինչև
ցայսօր՝ մեղուցել եմ առաջի ածու-
թեդ քո զգեստ արանգք խմովք, և ամ
անդամոք մարմնոյս. և ող՛։
Ընծանանամ ասր, դիր պհպան աչաց
իմոց զերկիւղ քո սբ՝ ոչ ևս հայել
յարատ. և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել
լսել զբանս չարութե. և բերանոյ
իմոյ

իմոյ ոչ խօսել զառաւ-
ղն. և սրտի իմոյ
ոչ խորհել զբարե-
ն. և ձեռաց իմոց
ոչ գործել զնենգու-
ն. և ոտից իմոց
ոչ գնալ ի ճանապարհս անօրէնութե-
այլ ուղեա զշարժումն սուգս լինել
միշտ ըստ պատուիրանացդ քոց յաւիտ.
Ո՞ւր կենդանի քո՛ն, ըզՀուր սիրոյ
քո զոր արիւեր յերկիրս, բորբոքեա
յանձն իմ. զի սրբեսցէ զախտ Հոգ
ւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զնախիձ մտաց
իմոց, և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմ
մոյ, և վառեսցէ զսոյս գիտութե՛ն քո
ի՛ սրտի իմում. և ողոր
Ո՛մաստուն հօր յո՛ն, ուր ինձ իմաս
տութի՛ զբարիս խորհիլ՝ և խօսիլ՝ և
գործել առաջի քո յաւիտ. ի՛ջար
խորհրդոց՝ ի՛ բանից և՝ ի գործոց
փրկեա զիս. և
Ամենօղ բարեաց ար կամարար, մի
թողուր զիս ի՛ կամս անձին իմոյ զբ
նալ. այլ առաջնորդեա ինձ լինել
միշտ ըստ կամաց քոց բարեխրատ. և
Ա՛ռքայ երկնաւոր, ուր ինձ զար
քայութի՛ քոյ, զոր խոստացար սիրե

լեաց քոց. և զօրացո զսիրտ իմ առեալ
զվեղս, և սիրել զքեզ միայն, և առ-
նել զկամս քո. և ողորմ"։
Յնամօղ արարածոց, պահեա նշանաւ
խաչի քո՝ զհոգի և զմարմին իմ՝ ի
պատրանաց մեղաց՝ ի փորձութեց դի-
ւաց, և՝ ի մարդոց անիրաւաց, և յամ
վառնգից հոգւոյ և մարմնոյ. և"։
Պահապան ամէն քո, աջ քո հովանի
լեցի՝ ի վր իմ՝ ի տուէ և՝ ի դիշերի.
ի նստիլ՝ ի տան, ի գնալ՝ ի ճանա-
պարհ, ի ննջել և՝ ի յառնել. զի մի եր
բեք սասանեցայց. և"։
Ես իմ, որ բանաս զձեռն քո, և ընդ
զամ արարածս ողորմութիւք քով. քեզ
յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա
և պարտաւեա զպէտս հոգւոյ և մարմ
նոյ իմոյ՝ յայսմ հետէ մինչև յետն. և"։
Վարձուցիչ մեղուցեալ, դարձի զիս
ի քէ յաւ սովորութեց իմոց՝ ի բարի սովո
րութիւն. և բնեռեա՝ ի հոգի իմ զսոսկա
լի օր մահուն, և զերկիւղ դեհենին,
և զսէր արքայութեն. զի զղջացեալ՝ ի
մեղաց՝ և դարձեալ զարդարութիւն. և"։

Աղբիւր անմահութե՛ն, աղբեր յացո՛ւ ի սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխարութեան՝ որպ պոռնկին. զի լուացից զգեստս անձին իմոյ յառաջ քան զելանել ներքին իմ յաշխարհէս. և՛։

Պարզևի՛ր ողորմութե՛ն, պարգևեա՛ ինձ ուղղափառ հաւատով և բարի գործով. և՝ որ մարմնոյ և արեան քո հաղորդութե՛ն գալ առքեղ. և՛։

Բարերա՛ր տէր, հրեշտակի՛ բարւոյ յանձն արասցես զինս՝ քաղցրութե՛ն աւանդել զհոգի իմ, և անխռով անցուցանել ընդ չարութիւն այսոցիկ՝ որք են ի ներքոյ երկնից. և՛։

Այս ճշմարիտ քո, արժանաւորեա՛ զգոհի իմ ուրախութե՛ն տեսանել զայս փուճ գոց ի կոչման աւուրն, և հանդէպ գալ յառաջ բարեաց յօթևանս արդարոց՝ մինչև յօր մեծի գալստեն քո. և՛։

Պատուիրէ արդար չորեքտասն ինչ ոգւոց հօր՝ դառնալ զկենդանիս և զմեռեալս, մի մնաներ ի դատաստան երթալ ծառայից քոց մոլորեալ փրկեա՛ զինս ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի՛ արա ինձ

զերանաւէտս կոչեցեալ արդարոց՝ յերկ
նից արքայութիւնդ . և ողոր-
մեա՛ մեզ , ողորմեա՛ մեզ Հաւա-
տացելոց՝ ի քեզ , խնդ և օտարաց՝ ծա
նօթից և անծանօթից՝ կենդանեաց
և մեռելոց . շնորհեա՛ և թշնամեաց
խնդ և ատելեաց զթողութիւն՝ որ ա-
րիս յանցանաց . և դարձո՛ զնա՛ ի էա-
րեացն , զոր ունին վա՛ խմ. զի ողորմու-
թիւդ քումդ արժանի եղիցին . և՛
Վառաւորեա՛լ ա՛ր , ընկա՛լ զաղաչանս
ծնեալս քո , և կարեա՛ ի բարի զնանգըս
ուաճս խմ. բարեխօսու՛թ սրբոյ Հոգ
ւոյդ ճաճանչին , և յօհանուս մկրտչին ,
և սբոյն առաքելոսի նախավկային ,
և սբոյն դրիգորի մերոյ լուսաւորչին
Նո սբոց առաքելոց՝ մրգրեից՝ վար
դապետաց՝ մարտիրոսաց՝ Հայրա
պետաց՝ ճգնաւորաց՝ կուսանաց՝
միանձանց՝ և ամ սբոց քոց , երկնա
ւորաց և երկրաւորաց : Նո քեզ
փառք և երկրպագութի՝ անբաժա
նելի սբ Հրեղէդ յաւիտեանս
յաւիտենից . Ամէն :

ան

Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Տէր ողորմեա՛ մեզ։

Զքեզ աղաչեմք մեք մեղաւորք եւ անարժանք ծառայք քո՝ ամենայնիւ, տէր ողորմեա՛ մեզ։ Զի ունիմք զքեզ միայն զօրութիւն անյաղթ եւ յոյս անխափան, ի քեզ ապաստանեալ եմք եւ ի քեզ յուսացեալ եմք, եւ ոչ ամաչեցուցանես զհաւատացեալս ի քեզ։ Ամէն։

Ողորմեա՛ մեզ, Տէր, ողորմեա՛ մեզ, Տէր, ողորմեա՛ մեզ։

Զի ոչ ունիմք այլ ինչ պատասխանի տալ քեզ, կամ բան ինչ ասել առաջի քո, զի ոչ ունիմք ինչ ի մեզ արդարութիւն, այլ միայն յուսամք ի քո ողորմածութիւն, զի ոչ ունիմք ինչ ի մեզ բարի գործ, այլ միայն ունիմք զանգիտութիւն եւ զանհոգութիւն։ Ամէն։

Ողորմեա՛ մեզ, Տէր, ողորմեա՛ մեզ, Տէր, ողորմեա՛ մեզ։

և գթոյն և բազմութիւն և շուրջառիւն
Այնպէս և շափակին ասէ և ուրարին
Օրհնեալ և փառք Հօր և որդւոյ և
Այո ասէ խաղաղութ[ի]ւն
[illegible]
Այո ասէ սիրելիս զօրութ[ի]ւն
ծի ողորմութ[ի]ւն քոյ։ զհատ[ա]ր
Աղաչեմք մեզ տէր ողորմացիր մեզ
արասցէ ի վեր[ի]ն պատուիրակ ծդ։
ինանէ զի զղջան պատուիրակ ծդ։
Ընդրեցաք ի ներկիզեն։ որ զար
Ծիշեա տէր ՏՈՒՐԱՆ ԽՈՄԱՐԻՆ
Քահանայ
զիշեաս։
գոհան տուն
պատկեր ։ Լուսան հանդերձեալ յորժամ



Հարիւրեակ հանդերձից, յորժամ
պիտանաւ։

ՈՐՏՈՒՐԴՈՅ ԽՕՐՈՒՆ,

անհատ ամենակիզեան. որ զայր
դարեցեալ վերին պետութիւնդ.
ի յառաջատատ անմահութեդ լուսո՛վ
ին. զեռատանձ փառօքդ զգաստա
հրեղինաց։ Ընծա՛ւահրաշ զօրու՛ք
սեղծեր զադամ պատկեր սիրակա
ծին. և նահապետ փառօք զգեստաւո
ցեալ՛ի դրախտն ամենից տե
ր բերկրանաց։ Զարշաւանօք քո
նք միածնիդ՝ նորոգեցան սրտերկնք
ամենայն ծին. և վերստին մարդն ան

ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և ընդ
կեանս իմ զկորուստսն
ձմայելըւմն ասեն քո՝ և զտեղի յար-
մել զնամ սբանչելիս քո։ Տէր սիրեցի
զխրատ տանն քո, և զտեղի բնակու-
թեան փառաց քոց։ Մի կորուսաներ
ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և մի ընդ
արս

ոճագիտից սրբուլ զձեռս իմ. և շուրջ
եղէց զսեղանով քով տեառն։ Լսել
ձայն օրհնութե՛ քո. և պատ-
մել զամ սքանչելիս քո։ Տէր սիրեցի
զխրատ տանն քո՝ և զտեղի յար-
կի փառաց քոց։ Մի կորուսաներ
ընդ ամբարիշտս զանձն իմ. և մի ընդ
արս

քում պահեա՛ զի խաղաղիցե՛ս։

Հեան. և զերկրպագո՛ս անսա՛նդր-
նաւոր՝ զեկե՛զեցի քո անշարժ պա-
լինիլ սպասաւոր։ Ա՛ծաւոր երկ
տուրեցի՛ն՝ քում՝ որ խորհըրդոյդ

արա արիւնահեղս զևեանս իմ։ Որոց
ձեռք իւրեանց յանօրէնութեանէ են.
և աչունք նոցա հաշտաւոք։ Ասա յամբաւեր
իմում գնացի. սիրեաւ զիս որ և ողոր
մեաւ ինձ։ Ասան իմ կացցէ յուղղութեան.
յեկեղեցիս մեծաս օրհնեցից զքեզ։

Փառք Հօր և որ"։

Ես վա սրբուհւոյ ածած"։

Քէզ զածածինն և զամենայն բարեխօս
արուեստաւք առ Հայր իւրեքինս. զի կա
մեցեալ ողորմեացի. և զթացիլ կեց"։
Ընկալ տէր զաղաչանս մեր բարեխօս"։
Ես ապա ասէ, Աստուածանիմ առնէ այ"
Ես Գրչենոյ հահանայն ասէ, Ողորմեացի
Ես ինչն ասէ։ Ընդառեացէ և զձեզ"։
Քիշեսքեր և զմեզ առնէ անմահ դա
ռին այ։ Քիշեալ լինիք առաքի ան"։
Ընդառիեցէք առ տէր ամէն երկիր"։

և այլն ոտ ի թիւն, 298։

Քէզ եկեղեցեաւս աղաչեսցեմք զտէր՝ զի
սուաւ սիրեսցէ զմեզ ի մեղաց. և կե
ցուսցէ զնորհիւ ողորմեաւ իւրոյ. ա՛։
Ի մէջ տաճարիս և առաքի ածքն"։
Ատից առաքի սեղանոյ այ առ ած.

լուսեւոմեն։ Ասա
նա զօրէ՛ն ոգ. քառանօթեայ գա՛ղ
եկեսցի յԸ՛նծայուածն։ Ասացեալ
Քրիստոս՝ այօր
դա՛ռնէ. Ծնանի զորդին ա՛յլ
յարմարոյն յեռաեայ։ Եւ արդ
Այր ծա՛ղիկ կ այօր բըղխէ՛ ա՛յլ
պատրաստեա՛լ տեղի տէրունա՛յն։
Ընդքեզ առաքեա՛լ մնքեա՛ր. ելանէ
գաբրիե՛լ գոչէր սըրբուհո՛ւյն։
Բարբառ աւետեաց ձայնի՛ւ. ելինէ
հաստատեալ ըստ պատգամ աւուրն։ իսկ տուն
նայեն ղեղէդ ըստ պատգամ աւուրն։ իսկ տուն
Ա՛ր տա՛ղ չէին զվարթագոյն. և գալիքն էր

Ա՛յսարկի սրբուհե՛ն և՛ի տեղւոջ փա՛ռ։
և երգել զերգս Հոգեւորս. ամե՛ն։
զմեզ հա՛լ ի տեղւոջ փառաբանուե՛ն
Ո՛րպէսզի զամենակալն աշ՛ խնդրեսցուք
և այլն ի թիւնն, 484։
Վա՛ռ արա ինձ աշ՛. և իրաւ արա՛։
որ ուրախ առնէ զմանկուե՛ն իմ։

Ա՛ր ուրեմն ինչ ընդհանուր կրնայ ըլլալ
հոգ. ղինաց երկնաւորութեան խոնարհ-
ղիմաց երկնաւորացն յայտնի. հոյլ
մայրն կերտէր։ Ընտիր ներքո-
րդին։ յերկիր նոս արքունի ազգ
Յայր անդրանիկ կոր մի ածին
զնորածնունդ բնաբրաստանիկ
Յայր նոր շնչական ծանկեան
հրոյն արեգակունք ։ կնդ
Յայր նոր արիւն հարեան ի նոյն
կնդ ։ ձայն առ։
ձայն առներ ի սո նոգարանեան։
Ա՛ր քառաթեւ ն գոլեր։ կնդ։ ի քա-
րանալ ի գոլ քառաթեւ ն։ ո՛ր
առեր. ո՛ր գոլեր ի ։ ձայն ձայն ու-
ղիմ։

Թանձոսակա՛ն գոլեր։ ուս նակիցք
զերդ ըզ քրօբէիցն աւետ՛ր. հո՛ր
Ա՛ստա երբայեցո՛ց մա՛նկունքն

Հրեշ
Ով՛ ահեղ վէմս բերկրանաց իմ ի քո
պատեմք ածընկայ նը նշանին
մի բեւեռեցար. և խոնարհեցեր երկրին
փրկեցար զմեզ յաչաց թշնամեաց
մերոց. զի ի վէմ հաստատեցար
զարմանալի է նա ամենայն
վայելուչ է սրբոյն տանդ

Վարդ
Տէր ամենակալ ոչ ոք ճանչէ զքեզ
եթէ ոչ միայն որդին և որում
կամիցի յայտնել. ելանէ
գնոյն վարդն վառեսցէ. ելանէ
գնոյն վար. ի վէմ ի վէմէ
գնոյն վար. ի վէմ ի վէմէ
գնոյն վար. ի վէմ ի վէմ

ԱՏԱ

Ընդ ի՞նչ ես քո՝ Հանուման, ամենեւ
Ընդ ամենայն յաստուածս. Իմ երջա-
նիկ Ընթացիկդ ո՞ւր է. Ո՞ւր ես դեղեցիկ
Ընդ ամենայն ոտս, դեղեցիկ ի՛ ոտէդ
Ընդ հուր համաձոյն։

Ո՞ւր ես դեղեցիկ կամ Թողիկդ՝ յի՞նչ հայեաց-
եալ ոտս ոսկեղէն ի հոյակապ պեծուս
եւ ի հոյակապ պեծուս ոսկեղէն։ Ո՞ւր ես
դեղեցիկ ի՛ ոտիցդ՝ ի՞նչ հայեալ ոտիցդ
ոսկեղէն ի հոյակապ պեծուս։

Ո՞ւր ես դեղեցիկ ի՛ ոտիցդ՝ ի՞նչ հայեալ ոտիցդ
ոսկեղէն ի հոյակապ պեծուս։

Ո՞ւր ես դեղեցիկ կամ Թողիկդ՝ յի՞նչ հայեաց-
եալ ոտս ոսկեղէն ի հոյակապ պեծուս
եւ ի հոյակապ պեծուս ոսկեղէն։ Ո՞ւր ես
դեղեցիկ ի՛ ոտիցդ՝ ի՞նչ հայեալ ոտիցդ
ոսկեղէն ի հոյակապ պեծուս։

Ընդ ամենայն ոտս, դեղեցիկ ի՛ ոտէդ
Ընդ հուր համաձոյն։

Ընդ ի՞նչ ես քո՝ Հանուման, ամենեւ
Հայաստանեայց ազգիդ. Մեծ ջան թա
Թէպէտ բարեզուարճաբար փայլեալ։
Ծայրն խորոցն անձառ. խորհրդ
դաճուճ ոք մարդակերպ։ Ո՞վ
բանիւ պատմօղ զաստուածային
տառաջագոյն զեզերս։
Ո՞ւր հանդէպ ասնիւ քո ուրախա-
ցեալ ցերեկ ցընծա՛ր. Հայր ու վարդապե
ցեալ ցերեկ ցընծա՛ր. Հայր ու վարդապե
ՀՏԳ

Երեսենից։ Ո՞ւր օրհնէ՞ր ի հանդիպելից։
Այժմ յանխտեան։ Յաւխտեանս յաւ
Ոդեաւքն պատմէ. և նոր Հոգեւքն
գամ իւր գալստեան։ Հօրըն փառք
ամ և մեզ աղերսեցի ի միասին
բան՝ յիշեա՛ և զմեզ ըզքոյոմեզս։
ցեաւան։ Յորժամ առնես ըզպատա
խոան. անդ յիշեացես զմեր նրբանջ
Ասդ ինոյն նամառեբ. քո ըզ մեր
տես յօրինակ։ Յորժամ մոցես ի նբ
Հընչէր երիկեր ցընծացը խոտա
Ասդ ինոյն նամառեբ. քո ըզ մեր
դրապանեն։ շուրջանակի բոլորս
չէն։ Ա՛ս յընթացքս գաղշապարն
ջին էր կամիեհան։ Ա՛ս օծուան
Ա՛ն զքեզըն յօրիներ. կոչդն առա
ի կապուտից՝ ի բերեզից՝ ի ծիրանից։
ըեց կազմեալ նիւթից։ Ա՛ կարմրոյ
իներ ըզ պատմուճան. զոր ի ջո
զոր աշխարհն միշտ ըզգենոյր։ Յո
Ասդ ինոյն նամառեբ. քո ըզ մեր
աշարհի։ և մոխեսի մարգարէն։

Յաշխարհս յորում ոչ խաղաղ
ոչ տաճարք՝ ժողովեալքս առ
տանօր ի խորհուրդ պաշտման պա
շտաւնեաց առաջիկայ՝ եթէ պիտոյ
դիս՝ խընկոյ անուշիւք խառն ա
ռեալ պարեմք ի վերնայարկ սրտիս
խորանիս՝ ուղղութիւն ընկալ զաղօթս
մեր՝ որպէս թուրծն անուշահոտ
խընկոց տաշխիցդ և կին նամանաց՝
և ընդ մատուցօղսն պահեա սրբութիւն
միշտ և հանապազ քեզ սպասաւորել՝
բարեխօսութեամբ մօրդ և կուսիդ
ընկալ զաղաչանս քոց պաշտօնէից՝
Որ դերապայն քան զերկինըս պայ
ծառացուցեր սուրբ զեկեղեցի՝ ա
րեամբ քո քով՝ և բան երկնայնոցն
կարդեցեր ի սմա զդասս առաքելոց
և մարգարէից՝ եթէ վարդապետաց՝
այսօր ժողովեալ դասուք քահանայից՝
սարկաւագաց՝ դպրաց և դպերիկո
սաց՝ խունկ մատուցանեմք առաջի

Տէր Աստուած մեր, որ ամենայն ինչ ստեղծեր ի
սկզբանէ, եւ ամենայնի ինչի ստեղծուածոյ ի
քէն ես արարիչ եւ ստեղծիչ, եւ ամենայն ինչ
ի քէն ունի զգոյութիւն, եւ ամենայն ինչ ի
քէն ունի զկեանս եւ զշարժումն, եւ ամենայն
ինչ ի քէն ունի զհաստատութիւն, եւ ամենայն
ինչ ի քէն ունի զկատարումն, եւ ամենայն ինչ
ի քէն ունի զհանգիստ, եւ ամենայն ինչ ի քէն
ունի զհանգուցումն, եւ ամենայն ինչ ի քէն
ունի զկատարածն, եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի
զհանգիստ, եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի զհան-
գուցումն, եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի զկա-
տարածն, եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի զհան-
գիստ, եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի զհանգու-
ցումն, եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի զկատա-
րածն, եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի զհանգիստ,
եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի զհանգուցումն,
եւ ամենայն ինչ ի քէն ունի զկատարածն, եւ
ամենայն ինչ ի քէն ունի զհանգիստ, եւ ամե-
նայն ինչ ի քէն ունի զհանգուցումն, եւ ամե-
նայն ինչ ի քէն ունի զկատարածն, եւ ամե-
նայն ինչ ի քէն ունի զհանգիստ, եւ ամենայն
ինչ ի քէն ունի զհանգուցումն, եւ ամենայն
ինչ ի քէն ունի զկատարած

զնոր աղ։ Եւ Տէր ասէ Վա՛յ ամբարտաւանացեալ եւ ապերախտ եպիսկոպոսի հաստատուածոյ սըբ եկեղեցւոյ զնոր աղ։ Տէր ոդորմեա՛։ Վա՛յ ի խաչատրութեա՛ն ամ աշխարհի. Եւ Տէր ողորմեա՛։ Եւ ես խաղաղութեա՛ն ըղ-նոր աղա՛։ Եւ ես խաղաղութեա՛ն ըղ-նոր աղա՛։

վերս է սուտ։

Ա՛յսպէս ե՛ղիցի ամէն ըսա պաղատեցի աւետարանն։

Վասն ամէն ինչ։

Օ՛ր ինձ եւ կարողութի՛ւն զօրու՛։

Տէ՛ր ողորմեա՛։

Եւ ես խաղաղութեա՛ն ըղ-նոր աղա՛։

Տէ՛ր ողորմեա՛։

Ա՛յսպէս ե՛ղիցի ամէն ըսա պաղատեցի աւետարանն։

Ա՛ռաջի՛ քո՛ ամէ՛ն։

Ա՛ստուածոյ երկիւղած եղիցի՛ք։

Ա՛յս ընդ հոգեւո՛ր քո՛մ։

Օ՛րհնեա՛ եւ փառք։ Խաղաղութի՛ւն։

Օ՛րհնեա՛ տէր։ Եւ ես խաղաղութե՛ան։

Օ՛րհնեալ թագաւորութի՛ւն հօր և՛։

Օ՛րհնեա՛ ամէ՛ն։

Տէ՛ր ողորմեա՛։ Ո՛վ Հայրապետին մերոյ Տ(ա)ն (այսանուն) կենաց, և փրկութեան հոգւոյ նորին՝ զի՛ր ասա՛։

Տէ՛ր ողորմեա՛։ Ո՛վ վարդապետաց քոյոց սուրբ առաքելոցդ պարգեւաց և շնորհից տարփասուգաց դպրաց և ամենայն ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ՝ զի՛ր ա՛։

Տէ՛ր ողորմեա՛։ Ո՛վ բարեպաշտ թագաւորաց և ազատաց իշխանաց՝ զօրաց և զօրավարաց նոցին՝ զի՛ր ա՛։

Տէ՛ր ողորմեա՛։

Ո՛վ հոգւոցն հանդուցեալոց ողբ։

Ցնշեա՛ր և ողորմեա՛։

Լաւ ևս միաբան վա՛ճ ձմարիտ և՛։

Տէ՛ր ողորմեա՛։

Օ՛ անձինըս մեր և զմիմեանս։

Քրիստոսեան հանդերձ յանձն եղիցուք։

Աղօթեա՛ք մեզ՝ ած մեր՝ ըսա՛։

Տէ՛ր ողորմեա՛ ասէ՛ր ողորմեա՛ ասէ՛ր ողորմեա՛։ Օրհնեա՛ ասէ՛ր։

Օ՛ ի ողորմած և մարդասէր ես։

Դէպն Ա՛ղբուռն հաւաքին և չոտոտուին՝
ի ճաշուն գէ՛ս և հարբա՛։

Օրհ

Ընդ
Ջինայ օրս խաղաղութիւն անցուցա՛։ Ո՛չ
Ամ՝ որ պատարագիս և զառա-
ջին՝ ասէ՝ տէր։ Ո՛վ
Աստուած մեր՝ որ ողորմութեամբ
այցեցեր մեզ. որ ողորմեցար
մեզ միաբան միով հաւատով արդա-
րութեամբ վաստակ՝ի գործս բարիս
ծառայել քեզ ճշմարտին Աստ-
ուծոյ մերոյ. Եւ նա տացէ
մեզ միաբան միով հաւատով արդա-
րութեամբ վաստակ՝ի գործս բարիս
ծառայել քեզ ճշմարտին Աստ-
ուծոյ մերոյ. Եւ նա տացէ
ընդ հանդրիճ ծս արտից մերոյ. Թող
ցի զյանցանս մեր ողորմեցի՛ ի վե-
րայ մեր. Ո՛ղջ մեր և խընդրո-
ւած յայմ ժամ. մրցեցէ առ՛ի մե-
ծէ՛ տրութենէ նորա։ Եւ նա տացէ
մեզ միաբան միով հաւատով արդա-
րութեամբ վաստակ՝ի գործս բարիս
ծառայել քեզ ճշմարտին Աստ-
ուծոյ մերոյ. Եւ նա տացէ
այնպէս՝ ի վերջ մեր. որպէս ասեցիք ակ
Ո՛ր ցայ տէր։
Ընդ
Ջինայ օրս խաղաղութիւն անցուցա՛։ Ո՛չ
Ամ՝ որ պատարագիս և զառա-
ջին՝ ասէ՝ տէր։ Ո՛վ
Աստուած մեր՝ որ ողորմութեամբ
այցեցեր մեզ. որ ողորմեցար
մեզ միաբան միով հաւատով արդա-
րութեամբ վաստակ՝ի գործս բարիս
ծառայել քեզ ճշմարտին Աստ-
ուծոյ մերոյ. Եւ նա տացէ
մեզ միաբան միով հաւատով արդա-
րութեամբ վաստակ՝ի գործս բարիս
ծառայել քեզ ճշմարտին Աստ-
ուծոյ մերոյ. Եւ նա տացէ
ընդ հանդրիճ ծս արտից մերոյ. Թող
ցի զյանցանս մեր ողորմեցի՛ ի վե-
րայ մեր. Ո՛ղջ մեր և խընդրո-
ւած յայմ ժամ. մրցեցէ առ՛ի մե-
ծէ՛ տրութենէ նորա։ Եւ նա տացէ
մեզ միաբան միով հաւատով արդա-
րութեամբ վաստակ՝ի գործս բարիս
ծառայել քեզ ճշմարտին Աստ-
ուծոյ մերոյ. Եւ նա տացէ
այնպէս՝ ի վերջ մեր. որպէս ասեցիք ակ
Ո՛ր ցայ տէր։

Ամ որ յերեխայից, մի՛ որ ի թերա։ Տէր ած օրհնեացէ զամենեսեանդ։
Տէր օրհնեաց ասէ՛ր։
Աստուած երկնրպատեացդ։
Ուռաջի՛ քո տար։
Աստուածդ երկնրպատեացդ։
Լաւ քնդ հոգեւոյդ քոմ։
Արպէս զի արժանայ։ Խաղաղու։
Ղրմաե։ Օրհնեա՛ ասէ՛ր։
Տէր ողորմեա՛ տեր ողորմեա ասէ՛ր ։
Աղորմեաց մեղ տեր ա՛՛ծ մեր՝ ըսա։
Ձեզ տեա՛ ունդ յանձն եղիցո՛ք։
Օ՛ անձինս մեր և ըզ միմեա՛նս։
Տէ՛ր ողորմեա՛։
Ես ևս միաբա՛ն վա՛սըն ձըշմա։
Ե՛ նորհեա՛ ասէ՛ր։
Օ՛ սըդ խաչին մե՛ծ և կարօղ ես։
Ե՛ նորհեա՛ ասէ՛ր։
Օ՛ քաւութիւն և զթութիւ։
Ե՛ նորհեա՛ ասէ՛ր։
Օ՛ հրեշտակ խաղաղութե պահա։
Ե՛ նորհեա՛ ասէ՛ր։

Ա՛ղբ երկիդ ոչ սասցուք՝ ուրախ լերուք
յա՛ տալեր ոչ սասցուք՝ ուրախ լերուք

Ա՛ղբ երկիդ ոչ սասցուք՝ ուրախ լերուք
ծին ոչ թագաւորի՛ ուրախ լերուք

Ի՛ր ի յերկնից ընդ ամպ
զօրաց երկնաւորաց . ելէ
ա՛զգ ուրիշ շրջ հրեշտակաց .

Ա՛ստուածածնէ : Աստուածածնէ :
խոհրդոյ առաքն : Ա՛ստուածածնէ :
Հոգեւոր :
Դիպելոյ ձայնիւ քաղցրութեանդ
Աղաչեմք առաքեա՛ մեզ քո զՄարիամ
զօրութեանդ . զի ասէ՛ ասէ՛ ասէ՛ մեղայ
ասէ՛ ոչ հանդիպեսա բարեաւտուիւ
զօրութիւնքն աներեւոյթք . երգեն և
փերեզական կայ առաջի՛ . երկնայինքն
Ա՛ստուածն աւրհնեալ՛ն . և արիւն
սլին խորհուրդս :
ջաց և յանմահութիւն մերձեցեալ յաղ
Հա՛ւատով . և ա՛մ ոք յապաշխարե

Ալէլուիա. Ալէլուիա. Ալէլուիա.

Յիսունդն։

Ի տէր զօրութիւնն յարեան զաշակերտսն։ Եւ ետ նոցա տեսանել զարքայութիւն Աստուծոյ զօրութեամբ։ Եւ եղեւ յետ երիցս աւուրց առնուլ զՊետրոս զՅակոբոս եւ զՅովհաննէս եւ տանել զնոսա ի լեառն Թաբոր եւ պատարագել անդ առաջի նոցա։ Եւ եղեւ մինչդեռ պատարագէր՝ փոխեցաւ կերպարանք երեսաց նորա եւ հանդերձք նորա եղեն սպիտակք իբրեւ զձիւն։ Եւ ահա երկու այր խօսակցէին ընդ նմա, որ էին Մովսէս եւ Եղիա։ Եւ երեւեցան փառաւորեալք եւ խօսէին ընդ նմա զբանն զոր պիտի լնուլ նմա ի Երուսաղէմ։ Եւ Պետրոս եւ որ ընդ նմա էին ծանրացեալ էին քնով։ Եւ արթնացեալ տեսին զփառսն նորա եւ զերկուս այրսն որ կային ընդ նմա։ Եւ եղեւ յորժամ բաժանէին նոքա ի նմանէ՝ ասէ Պետրոս ցՅիսուս։ Վարդապետ, բարի է մեզ լինել աստ, եւ արասցուք երիս տաղաւարս, քեզ մի եւ Մովսիսի մի եւ Եղիայի մի։ Ոչ գիտէր զինչ ասէր։ Եւ դեռ նմա խօսելոյ՝ եղեւ ամպ եւ ետ զնոսա ստուերել։ Եւ երկնչէին մտանել ամպոյն։ Եւ ձայն եղեւ ի միջոյ ամպոյն եւ ասէ։ Սա է որդի իմ սիրելի, զսմանէ լուարուք։ Եւ ի լինել ձայնին գտաւ Յիսուս միայն։ Եւ նոքա լռեցին եւ ոչ ումեք պատմեցին յաւուրսն յայնոսիկ զոր տեսին։

Ա՛ւետ ՀԻՆԳՇԱԲԹԻՆ։

Ա՛ր ի վերայ նըստա՛ր ի կառս հրա
շա՛ւնի՛ւթա քառա՛կե՛ր պատուա՛ծ
հա։ Ա՛՚նճա՛ւմ՚ռե՛լի բա՛նի՛դ
աճապա՛՚ծ։ Ա՛՚յսօր ի՛ջեա՛լ ի՛
յերկնա՛յնո՛ցի՛ն վա՛նա քո՛ ա՛ռաքա՛՚
ծոց։ յա՛նձն առե՛ր բա՛՚զմի՛լ ընդ
աշա՛՚մա՛՚կերտան։ Ո՛՚ւ սերօբէ՛ից
և քերօբէ՛ից հիացե՛լ զա՛՚րմանա՛յի՛ն
և պատուի՛լ՛ք վերին զօրացն ըսքան
ցածե՛լ աղաղակէ՛ին մե՛՚զ՚ի՛՚մ՚լով։

Ս՛՚բ՚ր՚բ՚։ Ս՛՚բ՚ր՚բ՚։ Ս՛՚բ՚ր՚բ՚

տէր զօրութի՛՚ւնց։

Ի ՅԱՅՄԸՆ ՅԻՇատակի Տանդուցեալ

Պատող Կնձեցեանց։

Սուրբ Աստուածածին Մեր. Սուրբ Աստուածածին Մեր. Սուրբ Աստուածածին Մեր. Ով Սուրբ Աստուածածին Մեր, որ ամենայն ժամու եւ ամենայն վայրկենի ընդ հրեշտակս երգես զանճառ գովութիւնս Աստուծոյ, զոր ընծայեցեր Աստուածածին Մարիամ Եղիսաբեթի, եւ հնչմբարձաձայն ի ծոցս քո ընկալար զՅովհաննէս մկրտիչ, եւ յարեւուտեան կողմանէ

Ար

Հրայր ծադիկն յարաւրեայ քո։
Ար նրատիս յերկինից իմ յերկիր՝ ես
Ար ես թագաւորդ ես յաւիտենից։
Ամենակալ ես Տէր զօրութեանց։
Աւետեաց։ Արժանաւոր ես։ Հոչտակութեան։
Խոստովանութեան։
բարձրացաւ անտես ծոյլ. և յերկիր
փերձ ևս սաբաւն։ Փա՛ռք իմ
ընդ հրեշտակսն կամ ցն օրհնեն զՀ
ահա՛ւոր։ Ար զինչ-որ թիւր
Ամբոխութիւն սրբոց մեծ ես և
Ամպիոսաց։
ցե՛ զՀոգի՛ս նոսա՛։
տուացո՛ք զՀ պատմութիւն։ Հաշտես
ցի՛ առաւե՛ս ծուխդ։ և հանդուս
Ամե՛նաս՛նդ՝ զի հաւատով մե՛
յարբուցա՛ես՛նդ եմ կինդ։
զՀոգիս նոցա՛ յի՛ քէ՛ սրբոց քո
ընդ պատմութիւն։ Ար համարեա
լցն։ ընկալ Տայր սբ մարդասէր

ըզ Հանապազորդս իւր։

Եւ ցնծայ նա ոչ իսկույն յընթանալ
առ նա իբրեւ։

Յարեւ էհար ըզ խորան իւր. և
ինքն ոչ փեսայ զի ելանէ յառաջս
առ նա իբրեւ։

Եւ գան ընդառաջ նմա ի նե խորհուրդն։

Աստիճան արուեստական. և արիւն։

Մի՛ ոք յերեսայիդ. մի՛ ոք ի ԹԹ։

խորհրդոյ սուրն՝ հանգիստ։

Եւ դարձոյն էդէն ընդ Աբրասացուին ըստ

Աղաչեա առաջի՛ք սեառն աստու՛։

Տէր ած օրինեացդ զամենեսեանդ։

Ընդունել։ Յարեաւ հայհոյեցն ասէ։

Եւ էիւն հանդէսսուր օր լինի՝ և ընդ Իսու
հուդն վէրամբերձ հետեցաւ ի արտաղա-

քեզ Քրիստո՛ս։ Եւ սկսան ղէն սուրբ են
ըզ Ա՛ստղն ի՛մ որ պըտակիչդ ես քոյ
Ա՛ր խոնարհուե՛ լ ինչեր ի յերկի՛ր.
քեզ պատարագդ մատուցանելոյ։

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ԽԱՉԻՆ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ

Ուրախութիւն սուրբ խաչին Յարութեան։

Ա՛հ ես ասա Թէոդոր փառաց, սուրբ Տէրդ ինձ
պատմեա՛ եւ մեզ, զի ուրախ լիցուք ի քեզ։

Ա՛յ պատմութեան խնդրուածքդ ես հարցանէ։

Ասա՛ մեզ զայս, Թէոդոր փառաց, եւ մարդկեղէն
մեզ դարձիր։ Համբարձեալ ի վեր, համբարձին դրունք յաւիտենից, եւ մտցէ Թագաւոր փառաց։

Ա՛յ պատմութեան խնդրուածքդ ես հարցանէ։

Ասա՛ մեզ զայս, Թէոդոր փառաց, սուրբ Տէրդ ինձ
պատմեա՛ եւ մեզ, զի ուրախ լիցուք ի քեզ։

Ա՛յ պատմութեան խնդրուածքդ ես հարցանէ։

Ասա՛ մեզ զայս, Թէոդոր փառաց, եւ մարդկեղէն
մեզ դարձիր։ Համբարձեալ ի վեր, համբարձին դրունք յաւիտենից, եւ մտցէ Թագաւոր փառաց։

Ա՛յ պատմութեան խնդրուածքդ ես հարցանէ։

Ասա՛ մեզ զայս, Թէոդոր փառաց, սուրբ Տէրդ ինձ
պատմեա՛ եւ մեզ, զի ուրախ լիցուք ի քեզ։

Ա՛յ պատմութեան խնդրուածքդ ես հարցանէ։

Ասա՛ մեզ զայս, Թէոդոր փառաց, եւ մարդկեղէն
մեզ դարձիր։ Համբարձեալ ի վեր, համբարձին դրունք յաւիտենից, եւ մտցէ Թագաւոր փառաց։

Ա՛յ պատմութեան խնդրուածքդ ես հարցանէ։

Ասա՛ մեզ զայս, Թէոդոր փառաց, սուրբ Տէրդ ինձ
պատմեա՛ եւ մեզ, զի ուրախ լիցուք ի քեզ։

Ա՛յ պատմութեան խնդրուածքդ ես հարցանէ։

Ասա՛ մեզ զայս, Թէոդոր փառաց, եւ մարդկեղէն
մեզ դարձիր։ Համբարձեալ ի վեր, համբարձին դրունք յաւիտենից, եւ մտցէ Թագաւոր փառաց։

Ա՛յ պատմութեան խնդրուածքդ ես հարցանէ։

Ա՛րդ զի զԱստուածութիւն ամենեցուն
ընդունիցի մեզ։
Համբարձէք իշխանք զդրունս՝։
Ո՞վ է սա Թագաւոր փառաց և ասէ
զօրաւոր եւ հզօր։
Ո՛վ ընդ հրեշտակացն հանդիսասէր
ընծայեաւ բերեալ ընդ կարգ։
Սա ինքն է Թագաւոր փառաց։
[illegible]
[illegible]
Օրհնեալ եկեալ անուամբ Տեառն։
[illegible]
Ա՛ռ ձեռն խաղաղութեան ընդ տէր աղա՛։
Տէր ողորմեա։
Ա՛ռ ձեռն հաւատով և սրբութեամբ կաց
ցուրբ յաղօթս առաջի սեղանոյս
այ ահիւ։ Ա՛մ խըղճիւ և գոյժակ
ղուրբ։ Ա՛մ նենգութեամբ խորամանկութեամբ։
Ա՛մ պատրանօք և խաբէութեամբ։ Ա՛մ
երկմտութեամբ և Ա՛մ թերահաւատութեամբ։
այլ ուղիղ վարուք։ պարզ մըտօք։

ման տըւաւ։ Ակնեղեցիս մի անձն է
ձայն հընչեցաւ. որ ողջունի հրա
ած առաքեցաւ։ Ի սպասաւորէ
ի՞նչ մեզ մեր յայտնեցաւ. որ էնն
դրունս երկնից և աղօթեցիք։
ղարդիլ ածոյն ի խորհըրդոյս առ
սրբութե. և որք նէ էք կարօղք հա
Ի՞նչ քո՛ տէր։ սրբ դպ
Ուստուծոյ երկիրպագեցո՛ք. սրկ
Ընդ հոգւովդ քո՛մ։ դպ
Հնորհօք և մարդասի՛ր։ Ի սպասող՝ սրկ
Ողորմեա՛ տէր։ քհ
Լեցո՛ տէր և ողորմեա՛։ դպ
Ի՛ր քե. կեցուացե՛ և ողորմեացի՛։
Գամ գալասեն ան՛ մերոյ և փրկչին
Յաւուր յայտնութե և՛ ի մեսան
և դացուք ղողորմութե ըղ հնորհս։
յաղօթս առաջի սքի սեղանոյս այ.
ամ դործ՛ովք բարութե։ Աացցուք
Ի ցեալ սիրով լի՛ և առաքելեալ
միամիտ սրտի՛ւ. կատարե՛լ հաւատով։

Պատարագ սաղմոսի.

Ողորմեա՛ մեզ Աստուա՛ծ ըստ մեծի ողորմութեանդ քոյ։ Եւ ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա՛ զանօրէնութիւնս մեր։ Եւ զամենայն մեղս մեր սրբեա՛ ի մէնջ։ Զի զանօրէնութիւնս մեր մեք գիտեմք։ եւ մեղք մեր միշտ առաջի մեր են։ Քեզ միայն եմք մեղաւորք։ եւ զչար առաջի քո արարաք։ Զի արդար իցես ի բանի քում։ եւ յաղթող ի դատի քում։ Ահա՛ յանցանօք ծնեալ եմ։ եւ ի մեղս յորովայն մայր իմ։ Զի ահա՛ ճշմարտութիւն սիրեցեր։ զանծանօթ եւ զգաղտնի իմաստութեան քոյ յայտնեցեր ինձ։ Սրբեա՛ զիս իսովպով։ եւ սրբեցայց։ լուա՛ զիս եւ սպիտակասցից քան զձիւն։ Լուցես ինձ ուրախութիւն եւ գոհութիւն։ եւ ցնծասցեն ոսկերք խոնարհեցեալք։ Դարձո՛ զերեսս քո յանօրէնութեանց իմոց։ եւ զամենայն յանցանս իմ ջնջեա՛։ Սիրտ սուրբ արա՛ յիս Աստուա՛ծ։ եւ հոգի ուղիղ նորոգեա՛ յիս։ Մի՛ մերժեր զիս յերեսաց քոց։ եւ զՀոգի քո սուրբ մի՛ խլեր ի մէնջ։ Դարձո՛ յիս զուրախութիւն փրկութեան քոյ։ եւ հոգւով գերագոյնաւ հաստատեա՛ զիս։ Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո։ եւ ամբարիշտք առ քեզ դարձցին։ Փրկեա՛ զիս յարեանց արիւնաց Աստուա՛ծ։ Փրկչութեան իմոյ։ Եւ ուրախութեամբ բարձցէ զլեզուս իմ զարդարութիւն քո։ Տէ՛ր զբերան իմ բա՛ց։ եւ բերան իմ պատմեսցէ զգովութիւն քո։ Զի եթէ կամեցար պատարագի՝ տայի՛ր։ ողջակէզս ոչ հաճեսցին քեզ։ Պատարագ Աստուծոյ հոգի՛ հեզ։ սիրտ զղջացեալ եւ խոնարհեալ զԱստուա՛ծ մի՛ արհամարհեսցէ։ Բարի՛ կամեցիր Սիովնի զհաճոյս քո։ եւ շինեսցին պարիսպք Երուսաղէմի։ Յայնժամ հաճեսցիս պատարագ արդարութեան։ ընդունելութիւն եւ ողջակէզս։ յայնժամ մատուսցեն յսեղանի քում զհամեստս։ Փա

զյարուիդ քո դավեն զօրուդ դ-
անդիք քեզ քո։ Ալրիլ և զհրաշալի
ընդ առաջ աղեաս գոհուդ մատուցցէ
և էրտին առնէ գաշտ։
Լու ի հանդիման առաւօտ, ամեն. զինի ապիան
Լու ընդ աւերօքեան և ընդ քեզ։"
Օրհնեա՛ տէ՛ր։
Լոյս և ճշմարտութիւն։
սրտի՛ւ։
Լո՛ւսաւորեա՛ ընդ առնէ քաղաքդ
Ալ՛եղիմք առ քեզ տէր ամենակալ։
աճապարեա՛ երկիւղիւ։
ի վեր ընծայեցուցէք ըզ միտս ձեր
խոստովանեցէ՛ք և զգուշութեամբ։
Ընդրուն ընդրուն • ամենայն
Ընդրէք՝ սէր՝ և աճապարին սրբա՛"։
Օրհնեա՛ տէ՛ր։
պատմութիւն օրհնո՛ւթեան։
Ալ՛ղջմութիւն և խաղաղո՛ւթիւն եւ
Պահապանդ քո՛ մատչի դուն տէ՛ր։

Աստուածային սիրոյ ջերմեռանդութեան ի Տէր Աստուած մեր, որ ասացեր. Ես եմ Աստուած ձեր, եւ ոչ ոք է բացի ինձմէ. եւ ես ոչ ոքի չեմ ատեր, այլ զամենեսեան սիրեմ. ես ոչ ոքի չեմ նախանձիր, այլ զամենեսեան ողորմիմ. ես ոչ ոքի չեմ բարկանար, այլ զամենեսեան համբերեմ. ես ոչ ոքի չեմ դատապարտեր, այլ զամենեսեան կենդանացուցանեմ. ես ոչ ոքի չեմ նախատեր, այլ զամենեսեան պատուեմ. ես ոչ ոքի չեմ անարգեր, այլ զամենեսեան սիրեմ. ես ոչ ոքի չեմ ատեր, այլ զամենեսեան ողորմիմ. ես ոչ ոքի չեմ նախանձիր

զեռս ի՛մ ի ձեռն նորա։ Եւ ասէ Տէր ցնա. Ես եմ Տէր Աստուած քո, որ ուսուցանեմ քեզ զշահ, որ պիտանի իցէ քեզ, եւ վարեցուցանեմ զքեզ ի ճանապարհի, յոր երթիցես։ Եւ լսէր պատուիրանաց իմոց, եւ եղիցի սա ամենայն մեզ մերձ։ Եւ ասէ Տէր ցնա. Ոչ եղիցի սա ամենայն մեզ մերձ, այլ եթէ մեռցէ մարդ մի վասն ժողովրդեան, եւ ամենայն ազգ կորնչեսցէ։ Ասէ Տէր. Որպէս ասացեր դու, եւ ոչ ինչ ստեցեր։ Ասէ Տէր ցնա. Ես եմ Տէր Աստուած քո, որ ուսուցանեմ քեզ զշահ, որ պիտանի իցէ քեզ, եւ վարեցուցանեմ զքեզ ի ճանապարհի, յոր երթիցես։ Եւ լսէր պատուիրանաց իմոց, եւ եղիցի սա ամենայն մեզ մերձ։ Եւ ասէ Տէր ցնա. Ոչ եղիցի սա ամենայն մեզ մերձ, այլ եթէ մեռցէ մարդ մի վասն ժողովրդեան, եւ ամենայն ազգ կորնչեսցէ։ Ասէ Տէր. Որպէս ասացեր դու, եւ ոչ ինչ ստեցեր։

Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛։

Ամէն։ Ողորմեա՛ տէր։

Ողորմեա՛ տէր։

Ողորմեա՛ տէր։

փառք յարուցեալ քո տէր։

Ի ծնէ ընդ ոգին և ընդ որդի։

Ամէն և աճապարանք մարգարէին Յովրաթայ տեառն Աստուածոյ մերոյ և առաքելոյն մարտիրոսին և աղա անհաւ որոյ այսօր զվիշտ տանէն կատարեցաք եղիցի յիշա՛։

Յիշեա՛ տէր և ողորմեա։

Առաջնորդացն մերոց և առջինն լու սաւորչացըն սրբոց Թադէոսի և Բարթուղիմէոսի առաքելոցն և Դրիգորի լուսաւորչին Աբգարա կիսի Աղդանիսի Յուսիկանն Դրիդորիսի Նեսեսի Սահակայ Դանիէլի և Ստեփայ Մեսրոպայ վարդապետին և Դրիդորի նարեկա ցւոյն և Ներսեսի կլայեցւոյն Յովհաննու որոմնեցւոյն և Դրիդորի և Մովսէսի տոքևացեացն և սրբոց Դրիգորիանց և Ներսիսեանց Յովհաննայ և Յովհաննեսեան հայոց տանեայց եղիցի յիշա՛։

Յիշեա՛ տէր և ողորմեա։

Մխիթարայ սրբոյ Առաքինաւոր

և

դպ

դպ սրկ

դպ սրկ

և աճուրդ կրօնաւորացն Պօղոսի։
Ընտրեալ պօղոս մակարայ ոնուփրիոս
սի աբբայ մարկոսի սրապիոնի նեղո
սի արսենի ևագրի պարսամոյ
Յօհաննիսեան Եւ Ամիանեան
սրբոց Ասիւրեան և Սուքիասեան
և ամ սբց Հարց և աշակերտելոց
նոցին ընդ միեղերս եղիցի յիշա՛։
Յիշեա տէր և ողորմեա։
Հայրապետաց Հաւատացելոց սբց
Ընդ արու Յոհաննիսեան Տըր
դասոյ և Յեղոդոսեան և ամ սբ և
բարեպաշտ թագաւորաց և աճասեր
իշխանաց եղիցի յիշա՛։
Յիշեա տէր և ողորմեա։
Ընդհանուր ամ Հաւատացելոց
արանց և կանանց ծերոց և տղայոց
և ամ քահանայ Հաւատով և
սրբուք ի քնն ննջեցելոցն եղիցի յի՛։
Յիշեա տէր և ողորմեա։
Օրհնեա՛ տէ՛ր։
Լա՛ւ է՛ս առաւել զեպիսկոպո՛։
Պօհաւթի՛ն և փառաբանութի

և շնորհ առաքելական ժողովրդեանս։
Ի զատուկ եղբարց մերոց գերեզման
վանեաս սուրբն են հանգուցեալ։
զաց աբբ եկեղեցւոյս։ և որք ընդ հո
րաբունապետութեան մերոց. և շինո
Ի ձա առաւել վասըն հանգուցեալ
սըն հոգւոցըն հանդուցելոց։
Ի ղաչեացս։ և խնդրեացս և վե
նէից և իշխանացըն բարեպաշտից։
յաղթութեց թագաւորաց քրիստո
տուցանէ։ Ի՞ վասըն զօրութեց և
և քահանայիս որ զայսոսիկ մա
Նիկ րաբունապետին տէն (այս անուն)
և մերոյ արհի եպիսկոպոսին և երջա
Ի՞ պատուական (այս անուն)
Ի՞ պատուական եպիսկոպոսին մերոյ և
Ի՞ մեծ եկեղեցւոյ և
Թիւն և զըղձալի գիտութիւն
Ի՞ ուսուցանելոյ զսեր գհասատու
բուն կենդանւոյն պարգևեացէ։
սըբոյ սեղանոյս։ զի սա մեզ է սըբ
աջ և անմահ պատարագիս որ ի վր
մատուցանեմք քեզ տէր ած մեր վե

Հանդիստ հաւատով և սրբութ՛ի
քո կատարելոյն՝ եղիցի յիշա՛՛։
Ամա՛՛ն. և յաղագս ամենեցո՛՛ն։
Օրհնեա՛՛ տէ՛՛ր։
Ընդ եղիցի ողորմութի՛՛ քո՛՛ վասն մեր՛՛։
Ընդ ումեքն հոգւոցդ քոց՛՛։
Ընդ ապրհատին խորհրդի ընդ՛։
Ընդ ես խաղաղութեան զոր աղա՛՛։
Տէր ողորմեա՛։
Մինայն սրբովք զորս յիշատակէ
ցաւք ես առաւելապէս զոր աղա՛՛։
Տէր ողորմեա՛։
Ա՛ն մատուցեալ սքն և ածոյին պա՛՛
տարագիս որ՛ի վե՛ր սբ՛յ սեղանոյ՝ զ՛։
Տէր ողորմեա՛։
Ա՛ն զի տո՛ր ած մեր որ ընկալաւ զամ
՛ի սբ երկնային և խնդալի իւր մա՛՛
տուցարանն, զխոհականակն առաքե՛՛
ցէ առ մեզ զնորս և զպարգեւս հո՛՛
գեւոյն սբ՛յ զոր աղաչեացուք։
Տէր ողորմեա՛։
Ընդունել հեցո՛ և ողորմեա՛։ և պահեա՛
զմեզ տո՛ր քոյին շնորհիւ՛։
Հեցո՛ տէր և ողորմեա՛։ 580 Օ՛

փորձուիր. այլ փրկեա՛ ի չարէ:

պանաց: Եւ մի՛ տանիր ըզ մեզ ի

պէս և մեք թողումք մերոց պարտա

Եւ թո՛ղ մեզ ըզ պարտիս մեր. որ

հանապա՛զորդ՝ տո՛ւր մեզ այսօր:

յերկինս և յերկրի: Ո՛հ մեր

ու թիւն քո. եղիցի՛ն կամք քո՛ ոպ

եղիցի՛ անուն քո: Եկեսցե՛ արքայ

Յա՛յր մեր որ յերկի՛նս ես. սբ՛ դպ

Եւ տո՛ւր մեզ համարձակաձայն":

Ո՛րպեսզի՛ տե՛ր:

Տէր ողորմեա՛ որ ողորմեա՛ որ ողոր՛": դպ

Աղօրմեա՛ց մեզ տէր ա՛ծ մե՛ր՝ ըստ": սրկ

Ո՛ր անձինս մեր և զմիմեանս՝ տո՛ն": դպ

Տէր ողորմեա՛:

Եւ և միաբան մ՛ե՛ ձ՛մարիտ և": սրկ

Տէր ողորմեա՛:

սրբովք յիշեսմ զոր աղաչեսցուք: դպ

Միշտ կոյսն մարիամ՝ հանդերձ ամ

Ո՛ ամենասրբուհի զածածինն ըզ սրկ

Ամէն։ Օրհնեալ Յոսէփ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Մատիւ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յակոբ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ղեւի որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յուդիթ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ռուբէն որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Սիմէոն որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Դանիէլ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ասէր որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Նեփթաղիմ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Գաղ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ասաքար որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Զաբուղոն որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Բենիամին որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յովսէփ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Մանասէ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Եփրեմ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յեսու որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Եղիազար որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Եղիա որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ենովք որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Մաթուսաղա որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ենոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Սէթ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ադամ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Աստուածածին Կոյս Մարիամ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յովհաննէս Մկրտիչ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յովհաննէս Աւետարանիչ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Մատթէոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Մարկոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ղուկաս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Պետրոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Պօղոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յակոբոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յովհաննէս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Թադէոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Բարթողիմէոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Անդրէաս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Փիլիպպոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Թովմաս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Յակոբոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Սիմոն որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Մատթիաս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ղազարոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ստեփանոս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Սարգիս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Գէորգ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Գրիգոր որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ներսէս որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Սահակ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Մեսրոպ որ աճ ձմարիտ։
Ամէն։ Օրհնեալ Ներսէս

աղեղուիայ։ Ա՛ա
Ո՛վ ած զարհուրանս իւր ցօղէ ի մէզ.
Ո՞ մարմին ինձ ոտն մէզ կերար կուռ
Ի՛մ ինչ ես

ամենայն ընդ միմեանս. առաքեսցի՛ն ի մեզ ընտրեալ
ոմանք ի մէնջ առ ձեզ՝ ի բարձունս կերակրել զսուրբ
հաւատովքդ՝ եւ ի զօրութիւն հոգւոյ սրբոյ. զի ամենայն
ինչ որ ի բարձունս կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ
հաւատով եւ սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։
Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

Ա՛ղաչեմ զձեզ՝ եղբարք՝ ընդ ամենայն ինչ
զօրութեամբ Հոգւոյն սրբոյ՝ եւ ընդ ամենայն
սրտիւ եւ ընդ ամենայն հոգւով՝ եւ ընդ ամենայն
զօրութեամբ՝ զի ամենայն ինչ որ ի բարձունս
կերակրեցեալ լիցի՝ ի սէր Աստուծոյ հաւատով եւ
սիրով՝ որ ի Քրիստոս Յիսուս Տէր մեր։ Ա՛մէն։

որ զարդարեցից զքեզ անվախճան։
զի փեսայիդ անմահ կայ
և աստղատատ դերձակդ կայ
Այլ հաւատով ընկալեալ քեզ
եւ անապական խորհրդոյս զմնալ դո-
հաղորդութիւք։
Վասն նմանէ ընդ քեզ ես, որ կե-
ցուցանէ քեզ ընդ մեզ յանմահական
սեղանոյ քո։ Խաչեցեալով զմահ
մինդ եւ զարիւնդ ի փրկութիւն հո-
և կեաց նք անձինս մերոց։
Ով սասանօք դպիրն էշանային տաղս խոս-
հրդատուս, ինձ տհասանայն լաստէսով
գնալ աղօթեցն։
Ո- չափ հաղորդին արժանաւորդ, դպիրն
էրէին շտաղ գայր։
Այլ հաւատոյ նբ չարանարան
և աստղատատ դերձակդ կայ
դրե փեսայիդ անմահ կայ
որ զարդարեցից զքեզ անվախճան։

Երկրորդ երկինք դու հրաշա կան.
փառաց ի փառըս բարձրա կան.
որ զմեզ ծնանիս լուսոյ նը ման.
աստուածանաւն որդիս կան:
Հաշտեաս զմեզ հօրդըն մտքրա կան.
զարիւնդ լմպել առաս առակա կան.
Հանես ի վէրս գեր առատ Ճան.
յիմանալեացն անջուկա կան:
Լ՚կայք արդիք նոր սիօնի. մատիք
առ աւետ մեր սրբըբեր թիք. Ճաշակե՛ք
ցնդք և առեղիք. զի քաղցր է տէր
մեր զօրութեամբ:
Լ՚ա բաժանեաց զմեզ յօրդա նան.
դու զծով մեղաց աշխարհա կան.
նըման յեսուայ մեծ զօրա կան.
զքեզ տեր յաւ հօր էա կան:
Չինեն օրինակ քեզ և նը ման.
դու խորանին գերադրա կան.
նա խորտակեց զդրունս անդամանդ.
դու զբժոխոց զդրունս ի հի մանց:
Չացս այս մարմին է քրիստո սի.
բաժակս արիւն նորոյ ու խ տի.
ծածկել խորհուրդըն մեծ յայտ նի.
աստուած ի մեզ տեսա նի:

տէր հոգւոյն եղբարց ընդ ձեզ և ընդ ամենից

Հոգւոյն, երթայք խաղաղութիւն · և
գործեալք եղերութիւն ի շնորհաց նը
գործուածիւն նորա ի բերան իմ։
Օրհնեցից զնը յամ ժամ. յամ ժամ
Պահպանեա զձառայս քո քն ած"։
Սուրբ աւետարանս աղաչեմ"։
Փառք քեզ տէր աստ մեր։
Նա խբրև ճաշէ։ կամ ի սկզբանէ։
Նա տէր Ելեսուհոյ որթիւ։
Ճետ յարուցեր տն մերոյ յի քէ։
Կատարումն օրհնաց և մարդա"։
տէ միհզե յաւիտեան։ էրէցս ձէնէ"։
Ղազեցի անուն տն օրհնել յոյսոմ էն
Օրհնեա տէր։ Ալ օրհնես զայնո"։
Ա- ի վերջ տալին տէ առիւծափն։
և անբասիր միշտ յաւիտեան։
այժմ և յաւէտ և յաւտպա
Տարբ և հոգեւոյնն միա
Ալին որ օրհնեալ է յաւիտ
բառնոյ զոչ մեղըս աշխար
և աստ ի մեզ պատարա
որ ընդ աջմէ հօրըն բազ
Ա՛ է քն բանն աստը

զկնեանս. սիրէ զաւուրս իւր տեսա-
ստուցից ձեզ։ Ով է մարդ որ կամի
լսարուք ինձ. և ես զերկիւղն ու-
ամ բարուն։ Ակայք որդեակք համ
րեն զնոցանէ ի նոցանէ մի պակասեացի ի նոցանէ
քառասան և քաղցեն. բայց դուք խընդ
երկիւղածաց ընդ։ Եծամեծ ձք աղ
ունէ ամ ոբք նր. զի ոչինչ պակասուի է
այր որ յուսայ ի նա։ Երկերիւք ի
և տեսէք զի քաղցր է տր. երանելի է
իւրովք և պահեն զնա։ Ա'աշակեցէք
Հրշտակ տն շուրջ են զերկիւղածովք
յամ նեղէ սր փրկեց զամ։ Կնամէք
քատ կրծից առ տր. և տր լսեաւ սմա.
և երեսք ձեր մի ամչեսցին։ Ակայ աղ
զկնա։ Ատիք առ ես՝ և առիք զլոյս.
հաւ լինձ. յամ նեղէ իմմէ փրկեաց
նր ի միասին։ Կնդրեցի ի տնէ և լր
րէք զտր ինև. և բոլոր արացք զնաւն
Հեզք, և ուրախ եղիցին։ Եծ արա
տի պարծեսցի անձն իմ. լսէ իցեն

դպ

Յովհ

յաւիտենից. Ամէն։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոյ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեան
ազգք յուսացեալ են ի նմա։

խրոց. մի՛ զղջասցին ամենեքեան
ցին։ Փրկիչ ետր զանձինս ծառայից
բայց ազգ առեն զարդարըն զըղջաց
մի փշրեսցի։ Ամէն մեղսասրին չար է
նայն ոսկերս նոցա. և մի՛ ի նոցանէ
Բազում նեղութիք են արդարոց.
յամէ փրկէ զնա ետր. և պահէ զամե
սիկ ոչք մաշեալ են սրտիւք. և ըզ
խոնարհս հոգւով կեցուցանէ։
փրկեաց զնա։ Ածրձ է ետր առ այնո
և ետր լսեաւ նոյ. յամենեցուքէ նոյ
դործաց՝ աստակել յերկրի զկիշախս
նոյ։ Արդացի՛ն արդարքն առ ետր
աղօթից նոյ։ Երեկաբ առն ի վեր չարա
ի վեր արդարոց. և ականջք նոյ ի վեր
ղուխ և երկն զհետ նորա։ Ածք առն
չարէ և արաւ զբարի. խնդրեաւ զխաղաղ
սեացի զննեցուքիւ։ Խոտորեաց ի
ի չարութէ. և շինեաւնք քո մի խո

Յանկ ե ցուցակ յաւելուածոց սրբոյ։

Ի լերանէ աւազ շաբաթին 165
Ի լերանէ Եղիազեցւոյ 160
Ի լերանէ խաչէն 156
Ի լերանէ Ծննդեան 140
Ի լերանէ Համբարձման 140
Ի լերանէ Տոքտոյ գալստեան 153
Ի լե՛ղ ղազարու և Ծաղկա՛ 164
Ի լերանէ յարութեան 145
Ի լերանէ վարդավառի 168
Ղաշեւացւոք զամենա՛ 461
Ի՞նչէս պաշտեմ զՏայրե՛ 382
Յաւր անձատ լուսոյն Ծա՛ 58
Հայրդ ասէ, առիս նայե՛ 26
Ըստ օտս լուսոյ, արե՛ 30
Ըստ օտու երգերն 228
Ըստացուք ամէն միաբա՛ 237
Ի անեղ անժամանակ 92
Ի մեծ Տէր և փառա՛ 239
Ի թարգման բանին Տրա՛ 283
Ի հնազանդին ժամն 295
Ի հաստատանք Հանդստեան 84
Ի հաստատանք մարտիրոսաց 429

Խժդիւրթիե աւետարանչին 251
Յոհաննամբ գքեզն ասր ած 246
Յոհաչարուք զանէ 487
Լսդգ մեռելոց 100
Լաւ ևս հաւատով ապաչեա" 425
Օ արթուցեալքս առքն ի" 24
Օ մարգացեալքս մեծաւ ու" 209
Օ սաղմոս երգուքիս և" 347
Օ քեզն դոհանամք ասր" 35
Մեսաւորք ապաշխա" 119
Մեսաւորք մարտիրո" 131
Մեսբօրի երգն 258
Յամամուտքն 348
Ոչ կարդալ իմով լսե" 479
Ոսկ այս ովէ որ գիմ" 406
Ուղաբերից երգն և" 192
Չարք առաւօտու ողոր" 171
Պաչ քո եղիցի մեղ ապա" 293
Պնդրեսցուք հնոով միա" 256
Ստանարհեցո ասր զուննին" 445
Սրատք երկրպագուե տաճա" 423
Վարիս հարեք ամհեթա" 380
Վանոնագուխք 27
Տամբարձի զաչս իմ ի լե" 464

Ա՛րցին փոխն 172
Ա՛րաժարիմք ՚ի սատանայէ 3
Ա՛ստատամբ ՚ի մի ՚ած 433
Ա՛շխու շարականք 368
Ա՛շխ սրմն մրտրաց նիկքն զդիքն 428
Ա՛շխու սաղմոս յետ գլքին 383
Ա՛շխ փոխ մրտրաց շարականի 363
Աղթանք ոծմից 107
Այր ՚ր պանչելի լու՚՚ 243
Եծացուացե անձն իմ 186
Եսեդիք աղջից կիւրակէին 410
Եսեդիք ձչ ազուհացից կր՚՚ 408
Եսեդիք երեկոյին 453
Եսեդիք ՚ձաշու յաշուե 409
Եսեդիք յետ գլքին 403
Յետ գլքին սաղմոք 422
Յարութեան ՚ձաշուքն 415
Յիշեա՛ տր զպաշտօնեայս 270
Յիշեցուք ՚ի գիշերի 20
Կորսաեղծեալ 255
Կրոգօզ տիեզերաց 67
Հաբէթապահող ՚ելն և այլն 415
Հ՚ելիպհց մեծդինիկքն զդիքն 407

Աղերսեա՛ ինձ ա՛ծ ըստ մե՛" 210
Աղերսեա՛ք 313
Այր բնակեալն ի յօդնո՛ւ" 469
Պատկիէ՛ ա՛բց քա՛ որ պատ" 412
Պօղոս առաքեա՛լ յի՛ քի՛ 412
Սաղմոսք սահոտարանի 76
Վերան օրհնէ՛քն 438
Վերեւիք՝ սիրեացուք զնա՛ծ 401
Վերեցի զի լսե՛իցէ տէր 414
Քե՛ ա՛ծ, ա՛ք և հզօր, ա՛ք և 247
Քե՛ ես տէր ա՛ծ մե՛ր հզօր և 264
Քե՛ խաչին՛ս աղաչեացուք 269
Տէր ամենակա՛լ ա՛ծ ա՛ք" 273
Տէր բարերար որ մեծաս 487
Տէր երկնից փառո՛ 217
Տէր եթէ զշնո՛ւնս իմ բա" 13
Տէր զի բազում եղեն նե" 14
Փառաւորեացուք զանո՛նա" 245
Փառք յի՛ բարձունս նա՛յ 226
Քեզ վայելէ օրհնութի՛ւն 394
Քառասնեզօր և հրա" 257
Քո՛ ա՛ծ վա՛ խաչի քոյ 268
Օրհնեցէ՛ք զար ամ ազինք 363
Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտր 260

Աղբեր ի Ծննդոց ի Նշանաբանի Աստուածային
առջին Հատոցս։

Այնթալ ի Սբոյն Ծնունդեսոյ Աշխարհ
ըստ նա ի Սբոյ Գրոց ի Հոսոսոցն հինգ-
գոյս վերայ ի Տէր Հայրն Աստուածոս։

Հոսոսումբ ոգոյն բանասէրն ի գոսա

Գլխոն Առաջինոյ։

Տէր Սէթ Ծնաղեսոս առաքեալ 1
Տէր Ենդէհ 2
Տէր Մահելէոս 3
Տէր Կենոզ 4
Տէր Սէթ Գովիդոր Լուսաստղիկ 5
Տէր Նշխուակէս 6
Տէր Ս. Յոգանէս 7
Տէր Ցուսիկ 8
Տէր Փառնեղոսեհ 9
Տէր Կերսէս մեծն 10
Տէր Շահակ 11
Տէր Ծուէն 12
Տէր Եպսուրակէս 13
Տէր Ահակ առաքեն 14
Տէր Ցովհաննէս 15
Տէր Գիւտ 16
Տէր Ցովհան մանդակունեցին 17
Տէր Խոգեգէն 18

Տէր Սամուէլ 19
Տէր Մօշէ 20
Տէր Յահակ 21
Տէր Կիրիաւափոր 22
Տէր Գէորգ 23
Տէր Գերասիմ 24
Տէր Յովհաննէս 25
Տէր Մովսէս 26
Սրոյ յաջորդս եղեալ Մատենադրան Հայոց։
Տէր Աբրահամ 27
Տէր Յօհան բազարանեան 28
Տէր Ստեփաննոս 29
Տէր Կիրիաւափոր 30
Տէր Ղազր 31
Տէր Գերասիմ 32
Տէր Ներսէս 33
Տէր Իսրայէլ 34
Տէր Յահակ 35
Տէր Գրիգոր 36
Տէր Աբէ Յօհան օձնեցին 37
Տէր Մատթէոս 38
Տէր Տէդատ 39
Տէր Տէդատ 40
Տէր Սիմէոն 41
Տէր Նշան 42

Տէր Աստուածն 43
Տէր Յովաբ 44
Տէր Աղոմն 45
Տէր Դէորգ 46
Տէր Յովսէ 47
Տէր Դաւիթ 48
Տէր Յովհաննէս 49
Տէր Օպաքարիա 50
Տէր Դէորգ 51
Տէր Աշտոց 52
Տէր Յովհաննէս 53
Տէր Աստուածն 54
Տէր Թէոդորոս 55
Տէր Ղեւոնդ 56
Տէր Սնանէա 57
Տէր Ա՛ահան 58
Տէր Աստուածն 59
Տէր Իսահակ 60
Տէր Յարդէա 61
Տէր Պետրոս 62
Տէր Իսահակ 63
Տէր Դրիգոր վիայաեցն 64
Տէր Բարսեղ 65
Տէր Գրիգորիս 66
Տէր Գերասէս կլայեցին 67

Տէր Կրիպոր աղբայն 68
Տէր Կրիպոր քարավէժն 69
Տէր Յովհաննէս 70
Տէր Կրիպոր ապիրատն 71
Տէր Յովհան մեծաբարոյն 72
Տէր Գաւթի արքակաղնեցին 73
Տէր Ստեփանդին Կրձնր քերդեցի 74
Տէր Յակոբ գիտնականն 75
Տէր Ստեփանդին պրօնապուրճն 76
Տէր Տեփաննոս Հռոմկլեցին 77
Տէր Կրիպոր անաւարզեցին 78
Տէր Ստեփանդին կեսարացին 79
Տէր Ստեփանդին լաբրօնացին 80
Տէր Յակոբ սրսեցին 81
Տէր Գխիթաթ 82
Տէր Գեսրօպ 83
Տէր Ստեփանդին 84
Տէր Պօղոս 85
Տէր Թէոդորոս 86
Տէր Արտապետ 87
Տէր Գաւթի 88
Տէր Արտապետ 89
Տէր Կրիպոր խանձողացն 90
Տէր Ստեփանդին 91
Տէր Յովսէփ 92

Տէր Գրիգոր մանասպեկենց 93
Տէր Սիրական 94
Տէր Գրիգոր 95
Տէր Աբիսաակէս 96
Տէր Օպաբարիա 97
Տէր Սարգիս 98
Տէր Յովհաննէս 99
Տէր Սարդիս 100
Տէր Աբիսաակէս 101
Տէր Թադէոս 102
Տէր Իղիշէ 103
Տէր Կերասէս 104
Տէր Օպաբարիա 105
Տէր Սարդիս 106
Տէր Գրիգոր 107
Տէր Առեփաննոս սալմաստեցի 108
Տէր Պետրոս 109
Տէր Թորոսեղ 110
Տէր Գրիգոր 111
Տէր Առեփաննոս սուրմէցի 112
Տէր Թադէոս 113
Տէր Պօղոսիկ 114
Տէր Գասպէր 115
Տէր Սեբաստիա 116
Տէր Արապիոն 117

Տէր Սահակ 118
Տէր Մովսէս 119
Տէր Փիլիպպոս Հայրապետեցի 120
Տէր Յակոբ Ջուղայեցի 121
Տէր Եղիազար 122
Տէր Ստեփանոս 123
Տէր Աղէքսանդր 124
Տէր Գաւուճածատրոք 125
Տէր Սարգիս 126
Տէր Աբրահամ 127
Տէր Աբրահամ 128
Տէր Ղազար 129
Տէր Գինաս 130
Տէր Աղէքսանդր 131
Տէր Յակոբ 132
Տէր Միքէոն 133
Տէր Ղուկաս 134
Տէր Յովսէփ՝ անուանեալ 135
Տէր Ղասիթ 136
Տէր Ղանիէլ 137
Տէր Եփրեմ 138

Որ կոյս այժմ եւ վարէ զեկեղեցուդ

Աթոռակիսուեցեն. եւ որ առցէ նմա

զկեանս ընդ երկայն աւուրս.

Ա՛ղ զԹուղականն յորում ասի և
ի սկսեալ ի Հանդիպակաց տիոյն.
և առ զդէր տարուցն՝ որ է մերձ
նմին. (իսկ որք զոյգն են նոսր
գրով, նահանջք են նոքին.) և գիտ
զնոյն դէր ի հետևել խորանն՝ առա
ջին աղեւսակաց։ Յորս իւրաքանչ
իւրքն յայլեն մինչ ի քէնն՝ գլխագիր
տառիւք եդեալք են ի շարս սկզբ
բան յերկիս զոյգ երեսս Թղթոյն.
և որ ինչ ի դէմն իւր գրել է, այն է
մինչև ցաւարտ տարուցն անվրէպ։
Օ՛ր օրինակ՝ Թուականն տարուցս
որ է ռմկէ, գիր տարուցն է տասն
ևս զոր շրջել զԹուղԹան՝ գտանես
յերրորդում աղեւսակի. և որ ինչ
է կից նմին ի կարգի յայնմիկ, ցուցա
նէ յայտնի զամենեսեան։ Ա՛յսինքն՝
զօր յայտնուէնս։ զմիջոց ուսման. և
զայլն կարգաւ մինչև ցօր բարեկեն
դանի յայտնութեան։

Ա՛յս քոյ տոմողին գիտաւէ՝ փառք յա
ւիտեանս ամէն։

Տանուտէրը	Վիճակ	Հօտից	Եզներ մկ.	Եզներ էգ.	Հասած մկ.
Յուլն	գ	ԺԷ			
Երկաւորն	ԺԴ				
Երեցգեաւրին	իե	ԺԲ			
Ռուխճն	ղ	ԺԱ			
Կայտն	ԺԷ				
Կշիռն	իբ	ժ			
Կապիճն	ի	ԺԹ			
Ղեղնաւորն	գ	ը			
Ղայթղիւրն	ԺԴ	ի			
Ծրհոան	իգ	ը			
Զուռն	իդ	ի			
Խոյն	ե	ի			
Ցուլն	ԺՂ	ը			
Երկաւորն	իե	ը			
Երեցգեաւրին	ղ	ը			
Ռուխճն	ԺԷ	ը			
Կայտն	ը	ը			
Կշիռն	ԺԲ	ը			
Կապիճն	իբ	ը			
Ղեղնաւորն	գ	ը			
Ղայթղիւրն	ԺԴ	ը			
Ծրհոան	իգ	ը			
Զուռն	իդ	ը			
Խոյն	ե	ը			

Տոմարական Հայոց։

1818 • ռմ ՌԿԷ
1819 • ռմ ՌԿԸ
1820 • ռմ ՌԿԹ
1821 • ռմ Ռ
1822 • ռմ ՌԱ
1823 • ռմ ՌԲ
1824 • ռմ ՌԳ
1825 • ռմ ՌԴ
1826 • ռմ ՌԵ
1827 • ռմ ՌԶ
1828 • ռմ ՌԷ
1829 • ռմ ՌԸ
1830 • ռմ ՌԹ
1831 • ռմ Ձ
1832 • ռմ Ձա
1833 • ռմ Ձբ
1834 • ռմ Ձգ
1835 • ռմ Ձդ
1836 • ռմ Ձե
1837 • ռմ Ձզ
1838 • ռմ Ձէ
1839 • ռմ Ձը
1840 • ռմ Ձթ
1841 • ռմՌ

٦	ו	ה	ד	ג	ב	א
ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
ם	מ	ן	נ	ס	ע	פ
ץ	צ	ק	ר	ש	ת	

| | | |

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ
ա	բա	գա	դա	ե	զա	է	ը	թա	ժա	ի	լա	խա	ծա	կա	հա

| | | |

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ	փ	ք	օ	ֆ
ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ	փ	ք	օ	ֆ

| | | |

Յիշատակարան Տպոյն։

Շնորհիւ և ողորմութիւն միոյն աչ՝ հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, և բարեխօսութիւ արարածոյս վկային սրբոյն Գէորգայ, յանկ եղեալ սաստկութեա զգուշաւոր տպագրու թիւն սբ գիրքս որ կոչի

ԺԱՄԱԿՈՒՅՑ։

Ա՛պաքէն աղաչեմ՝ ի վայելողաց այսր մա տենիս, յիշատակել՝ ի մաքուր աղօ ս զէր զտպագրիչ սորին արարածեան ախլացու Պօղոսս, և զորդիան իմ զՅովաննէս, զգե որգն, զսիմոնն, և զգաբրիէլեան, ոչ զի ա ժենակալ հոգին աճ՝ ի թիկունս հասանիցէ ակարուն մերում։

Յիշեսջիք և զհայրն իմ հանգուցեալ տէրզ Յօհաննէսն՝ ի սբ. զի ողորմեսցի ըս ծն ողորմութեան իւրում, և՝ի լոյս երեսաց իւրոց հանգուսցէ։

Յիշեսջիք նաև զաշխատաւորսն գործ արա նիս՝ զչարուհին զյուսէփն և զսիմոնն։

Եւ դուք յիշեալ լինիջիք՝ ի տունէ այ մեր ամէն։

